

การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน

พ.ต.ท.พีรพล เสถารัตน์

คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤศจิกายน 2561

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมคุณวุฒิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าคุณวุฒิพนธ์ ได้พิจารณา
คุณวุฒิพนธ์ของ พ.ต.ท.พีรพล เสดารัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมคุณวุฒิพนธ์

.....^{ทักษณา}..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.ทักษณา สง่าโยธิน)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง)

.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณบถ)

.... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

.....^{ทักษณา}..... กรรมการ
(ดร.ทักษณา สง่าโยธิน)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับคุณวุฒิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....^{S: ๕๖๕}..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)
วันที่ 10 เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงไปด้วยดี เพราะด้วยความเมตตา จากท่านคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคุษฎีนิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.บรรพต วิรุณราช รองศาสตราจารย์ดร.อิสระ สุวรรณบล รองศาสตราจารย์ดร.เชาว์ โรจนแสง ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ ดร.ทักษญา สง่าโยธิน อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยดูแลช่วยเหลือให้คำแนะนำในการทำงานคุษฎีนิพนธ์ นี้เป็นอย่างดีเสมอมา

ขอขอบคุณ พล.ต.ต.สุรัตน์ อรุณฤกษ์ถวิล ที่ให้คำปรึกษาด้านงานวิจัย รวมถึงให้ข้อมูลด้านเอกสารทางวิชาการให้สืบค้น อันเป็นส่วนสำคัญในเนื้อหาของงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่หมวย ซึ่งเป็นพี่ที่คอยให้กำลังใจ และให้การช่วยเหลือสนับสนุนทุกครั้ง เพื่อให้งานทุกอย่างสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอบคุณ พี่แหม่ม พี่แก้ว พี่โก้ พี่ปุก พี่บีม และพี่ป้อ รวมถึงเพื่อนทุก ๆ คนที่ให้คำปรึกษาเป็นกำลังใจให้แก่กัน

ขอบคุณคณาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจทุกท่านที่ให้ข้อมูลทางด้านการศึกษารวมถึงตอบคำถามการวิจัยอันเป็นข้อมูลที่ดียิ่งของงานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่สละเวลาตอบแบบสอบถามงานวิจัย รวมถึงได้ดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา รวมถึงพี่สาว และภรรยา ที่สนับสนุนด้านทุนทรัพย์ และเป็นพลังใจสำคัญที่ผลักดันให้สำเร็จการศึกษา คุษฎีบัณฑิต ตลอดมา

สุดท้าย ขอกราบขอบคุณ ครูอาจารย์ทุกท่านที่ท่านเคยอบรมสั่งสอนผู้วิจัยให้มีความรู้ เป็นรวมถึงเป็นแรงบันดาลใจในการเรียนการศึกษา จนสำเร็จการศึกษาระดับคุษฎีบัณฑิต ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำความรู้และนำแนวคิดที่ถูกต้องมาต่อยอดให้กับนักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้เป็นคนดีและเป็นอนาคตของชาติต่อไป

54870026: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; ปร.ด. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร/ นักเรียนนายร้อยตำรวจ/ อาเซียน

พีรพล เสงาร์ตัน: การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจสู่ตำรวจอาเซียน

(THE DEVELOPMENT OF POLICE CADET PROGRAM FOR ASEAN POLICE) คณะกรรมการควบคุม

คุชฎีนิพนธ์: ทักษะฯ สง่าโยธิน, ปร.ด. 298 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษา เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาหลักสูตรพร้อมพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจและวิธีการศึกษาของนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นตำรวจของอาเซียน โดยผู้วิจัยได้ทำการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods research) จากการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ และทำการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) จำนวน 11 ท่าน และทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบการศึกษาไปแล้วอย่างน้อย 1 ปี ที่มีศตวรรษที่ ร้อยตำรวจตรี จนถึงพันตำรวจตรี จำนวน 416 นาย พบว่า กลุ่มวิชาการเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ดังนี้คือ

กลุ่มวิชาการบริหารนั้น พบว่าต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลอาชญากรรม วิเคราะห์ข้อมูลในพื้นที่เพื่อวางเป้าหมาย และเขียนแผนงานให้เป็นระบบกลุ่มวิชากฎหมาย พบว่าต้องพัฒนาความรู้ด้านกฎหมายการทำธุรกรรมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

กลุ่มวิชาสืบสวนสอบสวน เน้นเรื่องการหาพยานหลักฐานทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ให้ความสำคัญกับการตรวจสถานที่เกิดเหตุ และจิตวิทยาในการสอบถาม

กลุ่มวิชาป้องกันปราบปราม พบว่า ควรเน้นความรู้เกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมของชุมชนเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม และสร้างแนวร่วมชุมชนในการแก้ไขปัญหาสังคม รวมถึง เสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

กลุ่มวิชาการจราจร พบว่า ควรสอนเทคนิคการบังคับใช้กฎหมายคดีจราจรเพื่อลดข้อพิพาทบนท้องถนน และการจัดการบริหารสถานที่เกิดเหตุในคดีจราจร รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์คดี ในการปรับใช้ข้อกฎหมาย การสอบสวนคดีจราจร

กลุ่มวิชาภาษา การพัฒนาทักษะทางภาษามีความสำคัญมาก เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีความพร้อมก่อนไปปฏิบัติงานจริงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ต้องมีการต่อยอดองค์ความรู้เฉพาะทางด้านตำรวจและมีกิจกรรมการสอนภาคบังคับแบบ English program เป็นภาคบังคับให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจทุกชั้นปีและมีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก่อนจบไปทำงานจริง

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ พบว่า จิตวิทยาตำรวจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีความสำคัญกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์สอดคล้องกับทัศนคติตามกฎหมาย เพื่อให้ตำรวจมีทักษะการใช้ชีวิต และสร้างบุคลิกภาพที่ดีในการพบปะกับประชาชน

กลุ่มวิชาการฝึก พบว่าควรเน้นเรื่องภาวะผู้นำ เพิ่มทักษะการคิดวิเคราะห์ และการวางแผนทางยุทธวิธีที่สามารถปรับใช้กับสถานการณ์ที่หลากหลายด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนควรจัดสภาพห้องเรียนจำลองการฝึก ให้นักเรียนนายร้อยตำรวจได้ปฏิบัติเสมือนจริง และควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) สามารถเสริมข้อมูลและความรู้ใหม่ ในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ และมีการบูรณาการความรู้ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

54870026: MAJOR: PUBLIC MANAGEMENT; Ph.D. (PUBLIC MANAGEMENT)

KEYWORDS: CURRICULUM DEVELOPMENT/ POLICE CADETS/ ASEAN

PEERAPOL SELARUT: THE DEVELOPMENT OF POLICE CADET PROGRAM
FOR ASEAN POLICE. ADVISORY COMMITTEE: TAKSAYA SANGAYOTHIN, Ph.D. 298 P. 2018.

This research aimed to study the content of the curriculum and develop the curriculum of the police cadet program for ASEAN Police Officers. The researcher used Mixed Methods Research. To Qualitative Research, there was the analysis of interviews from experts and focus group discussions were conducted with 11 participants. To quantitative research, the data were collected from the sample group consisting of 416 police officers who graduated from the Royal Police Cadet Academy for at least one year and whose title was from Police Sub-Lieutenant to Police Major. It was found that obstacles in the operation of Thai police in Thailand and in ASEAN countries were as follows:

In management subject matter, there should be Crime Information Management and Administration, Area Data Analysis for Goal Setting, and Systematic Plan Writing.

In Law subject matter, it is necessary to develop legal knowledge on Internet transactions.

In investigative subject matter, the focus should be on finding computer and internet evidence, the location of the scene, and psychology in investigation.

In prevention and suppression subject matter, knowledge about the adjustment of the community environment to reduce crime and the creation of community alignment in solving social problems should be emphasized. Moreover, police cadets should be provided with problem solving skills and first aid skills.

In traffic subject matter, traffic law enforcement techniques should be taught to reduce road traffic disputes, and management of traffic accident scenes as well as case analysis skills for the traffic law should also be taught.

In language subject matter, development of language skills is very important. Police officers must be ready to work effectively in their duty. There is a need to increase the knowledge of the police and compulsory courses should be taught in English for students of every year. In addition, there should be exit exam of English knowledge for the police students before graduation.

In humanities subject matter, it is found that police psychology in behavior change is important for police officers to understand the men's nature and needs and the subject should be in accordance with legal attitudes. This subject also helps the police cadets to have skills and good personality to live and to meet people.

In training subject matter, the focus should be on leadership, thinking skills and strategic planning and these subjects should help them to be able to adapt to a variety of situations.

To the learning environment, there should be simulation so that the police cadets can practice the virtual reality. Moreover, online teaching should be developed because it can supplement the information and knowledge for continuous learning activities. There is also integration of knowledge between teachers and students.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ค
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบดำเนินการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความรู้พื้นฐานสามเสาหลักของอาเซียน	9
การประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน	14
ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564	33
บทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับการสร้างประชาคมการเมืองและ ความมั่นคงอาเซียน	38
ประวัติความเป็นมาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ	40
ความหมายของหลักสูตร	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	88
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	113
ศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยรายงานการสัมมนาและแบบสัมภาษณ์.....	113
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	113
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	119
ตอนที่ 1 ทบทวนวรรณกรรมและสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์.....	120
ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่จบไปทำงานแล้วอย่างน้อย 1 ปี	121
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านความรู้ความเข้าใจในรายวิชา ของหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	188
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม	224
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	252
สรุปผลการวิจัย.....	253
อภิปรายผล	260
ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป	270
บรรณานุกรม	271
ภาคผนวก	280
ภาคผนวก ก.....	281
ภาคผนวก ข.....	294
ประวัติย่อของผู้วิจัย	292

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 ประเภทและจำนวนคดีใน 5 ปี	2
1-2 แผนการรับนักเรียนและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา 5 ปี ภาคปกติ ปีละ 300 คน	4
2-1 ความเห็นชอบร่วมกันของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ในด้านการฝึกอบรมของ ตำรวจอาเซียน	29
2-2 การฝึกอบรมของ JCLEC โดยความร่วมมือของรัฐบาลอินโดนีเซีย และรัฐบาล ออสเตรเลีย	50
2-3 การฝึกอบรมของสถาบันระหว่างประเทศ ILEA	54
2-4 หลักสูตรการฝึกอบรม ของสถาบันฝึกอบรม JCLEC และสถาบันฝึกอบรม ILEA ที่เหมือนกันโดยแยกเป็นตาราง ได้ 10 หลักสูตรการฝึกอบรม	56
4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	122
4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	122
4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ	122
4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นยศ	123
4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม อายุราชการ	123
4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายได้	124
4-7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามเพศ	125
4-8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามเพศ	125
4-9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรม สมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จำแนกตามเพศ	126
4-10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามเพศ	127
4-11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐานจำแนก ตามเพศ	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วม ของชุมชน จำแนกตามเพศ.....	128
4-13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ จำแนกตามเพศ.....	129
4-14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ.....	129
4-15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามอายุ.....	130
4-16 การเปรียบเทียบรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ทางกฎหมาย แตกต่างกัน	131
4-17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการจำแนกตามอายุ.....	132
4-18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามอายุ	132
4-19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามอายุ.....	133
4-20 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน	134
4-21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามอายุ	135
4-22 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน.....	135
4-23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมี ส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามอายุ	136
4-24 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน	137

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบจำแนกตามอายุ .	138
4-26 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบแตกต่างกัน.....	139
4-27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมจำแนกตามอายุ.....	140
4-28 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน.....	140
4-29 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านกฎหมายจำแนกตามสถานภาพ.....	141
4-30 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านกฎหมายแตกต่างกัน.....	142
4-31 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านวิชาการจำแนกตามสถานภาพ.....	143
4-32 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน.....	143
4-33 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จำแนกตามสถานภาพ.....	144
4-34 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน.....	145
4-35 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุจำแนกตามสถานภาพ.....	146
4-36 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน.....	146

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-37 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามสถานภาพ	147
4-38 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน.....	148
4-39 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามสถานภาพ	149
4-40 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน.....	149
4-41 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบจำแนกตามสถานภาพ	150
4-42 การเปรียบเทียบรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารงานแบบระบบแตกต่างกัน	151
4-43 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมจำแนกตามสถานภาพ	152
4-44 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน	152
4-45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามชั้นยศ.....	153
4-46 การเปรียบเทียบรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางกฎหมาย แตกต่างกัน	154
4-47 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามชั้นยศ	155
4-48 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ แตกต่างกัน	155

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-49 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามชั้นยศ.....	157
4-50 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการ ปฏิบัติงานทางด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ แตกต่างกัน.....	157
4-51 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำแนก ตามชั้นยศ.....	158
4-52 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตาม ชั้นยศ	159
4-53 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ทางด้านงานพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน	160
4-54 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดย การมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามชั้นยศ	161
4-55 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบจำแนก ตามชั้นยศ.....	161
4-56 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตาม ชั้นยศ	162
4-57 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการ ปฏิบัติงานทางด้านภาษาและวัฒนธรรม แตกต่างกัน	163
4-58 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามรายได้.....	164
4-59 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ทางด้านกฎหมายแตกต่างกัน	165
4-60 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามรายได้.....	166
4-61 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทาง เทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามรายได้	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-62 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน.....	168
4-63 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามรายได้.....	169
4-64 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามรายได้.....	169
4-65 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน	170
4-66 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามรายได้.....	171
4-67 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ จำแนกตามรายได้....	172
4-68 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้.....	172
4-69 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน	173
4-70 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามอายุราชการ.....	174
4-71 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านกฎหมายแตกต่างกัน	175
4-72 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามอายุราชการ	176
4-73 การเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการแตกต่างกัน	176
4-74 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จำแนกตามอายุราชการ	177
4-75 การเปรียบเทียบรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างแตกต่างกัน	178

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-76 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตาม อายุราชการ	179
4-77 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผล ต่อการปฏิบัติงานทางด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน.....	180
4-78 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามอายุ ราชการ.....	181
4-79 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผล ต่อการปฏิบัติงานทางด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน	181
4-80 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามอายุราชการ.....	183
4-81 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผล ต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกัน.....	183
4-82 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ จำแนกตามอายุ ราชการ.....	184
4-83 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผล ต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบแตกต่างกัน	185
4-84 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ ราชการ.....	186
4-85 การเปรียบเทียบรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผล ต่อการปฏิบัติงานทางด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน.....	187
4-86 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียน นายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและ กลุ่มประเทศอาเซียน.....	188

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-87 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน	191
4-88 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	192
4-89 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน	195
4-90 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	197
4-91 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน	200
4-92 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	201
4-93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ...	205

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-94 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน.....	206
4-95 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน.....	210
4-96 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	211
4-97 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน	215
4-98 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน.....	216
4-99 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน	219
4-100 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	220

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-101 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	224
4-102 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะด้าน วิชาการบริหาร	227
4-103 ผลการวิเคราะห์ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน	230
4-104 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะวิชาสืบสวนสอบสวน	234
4-105 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะวิชาป้องกันปราบปราม	237
4-106 ข้อเสนอแนะวิชาจราจร	239
4-107 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะวิชาภาษา	241
4-108 สังเคราะห์ข้อเสนอแนะวิชามนุษยศาสตร์	244
4-109 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะ วิชาด้านการฝึก	246
4-110 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะในวิชาการเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน	250
5-1 ข้อเสนอแนะในการเรียนหลักสูตร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	266

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบดำเนินการวิจัย	5
1-2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2-1 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์.....	68
2-2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโอลิวา.....	68
2-3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสมเกียรติ ศรีสกุล	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก่อให้เกิด กระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสาร การเดินทาง การทำธุรกรรมต่าง ๆ สามารถเข้าถึงกันได้โดยไร้พรมแดน การแข่งขันกันในรูปแบบต่าง ๆ ของระบบทุนนิยม เป็นการเน้นหนักในด้านการพัฒนาเพื่อคักตวงผลประโยชน์กันทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว มิได้ส่งเสริมการพัฒนาคุณค่าทางจิตใจของมนุษย์ แม้แต่น้อยประกอบกับในปีพ.ศ. 2558 จะมีการรวมตัว สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน (ASEAN) ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นจำนวน 10 ประเทศ โดยมีข้อตกลงในการร่วมมือกันในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งการรวมตัวดังกล่าวทำให้มีจำนวนประชากรรวมตัวกันประมาณ 600 ล้านคน (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555, หน้า 5) ซึ่งประเทศไทยกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียน ย่อมส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ อย่าง เนื่องจากประเทศไทยมีภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียนทำให้สามารถกลายเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (วิกรม กรมดิษฐ์, 2556, หน้า 20) ทำให้มีการไหลเวียนสินค้า นักท่องเที่ยวและ แรงงานอย่างเสรี ย่อมตามมาด้วยการแฝงตัวของอาชญากรจากที่ประเทศต่าง ๆ ทำให้สภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความหลากหลายสลับซับซ้อน ซึ่งหากพิจารณาจากกรอบความร่วมมือดังกล่าวแล้ว ประเด็นความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงจะมีความเกี่ยวโยงกับภัยคุกคามที่จะเกิดกับประเทศไทยมากที่สุด กลายเป็นประเด็นท้าทายสำคัญอย่างหนึ่ง โดยจะดูได้จากการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของประชากรในกลุ่มอาเซียนทั้งแบบชั่วคราวและแบบถาวร ซึ่งประเทศไทยต้องมีการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยคุกคามอาชญากรรมรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ ที่จะมีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการประสานงานการติดต่อสื่อสารกันในรูปแบบต่าง ๆ กลายเป็นกลุ่มโครงข่ายองค์กรที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็นทวีคูณหลังจากเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว ในด้านของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยในด้านชีวิตและทรัพย์สินโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นประชาชนที่เดินเข้ามาจากสมาชิกประเทศอาเซียนและประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ อันเป็นภารกิจสำคัญจึงต้องเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอีกทั้งต้องมีความพร้อมที่จะรับนโยบายของประชาคมอาเซียน และนโยบายของรัฐบาลในทุกด้าน

อันเป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อภาพรวมไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของประเทศ ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีการคาดการณ์ว่าหลังจากมีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558 แล้ว อาชญากรรมจะมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นในหลายลักษณะ จึงได้ข้อสรุปปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหลัก 8 เรื่องที่ตามมา คือ 1) ปัญหายาเสพติด 2) การเคลื่อนย้ายแรงงานและการค้ามนุษย์ 3) การก่อการร้ายข้ามชาติ 4) การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5) การฟอกเงิน 6) การปลอมแปลงหนังสือเดินทาง 7) การล่องละเมิดทางเพศและ 8) อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2557)

โดยจะเห็นได้จากสถิติการกระทำความผิดของชาวต่างชาติที่ได้เข้ามากระทำความผิดตามกฎหมายอาญา และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2552-2557 มีดังนี้

ตารางที่ 1-1 ประเภทและจำนวนคดีใน 5 ปี (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2557)

ปี พ.ศ.	การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา				การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ			
	การปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	การป้องกันทำงานของคนต่างด้าว	ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	ยาเสพติดให้โทษ
2552	277	55	4	4	ไม่มีรายงาน	ไม่มีรายงาน	168	188
2553	206	84	19	11	ไม่มีรายงาน	ไม่มีรายงาน	181	260
2554	173	65	16	9	ไม่มีรายงาน	ไม่มีรายงาน	210	433
2555	201	152	20	9	ไม่มีรายงาน	ไม่มีรายงาน	214	547
2556	278	268	44	24	34	2,034	269	884

ตารางที่ 1-1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	การกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา				การกระทำผิดตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ			
	การปลอม และใช้ เอกสาร ราชการ ปลอม	ความผิด เกี่ยวกับ ทรัพย์	ความผิด เกี่ยวกับ ชีวิตและ ร่างกาย	ความผิด เกี่ยวกับ เพศ	การป้องกัน และ ปราบปราม การค้า มนุษย์ พ.ศ.2551	การ ทำงาน ของคน ต่างด้าว พ.ศ. 2551	ป้องกัน และ ปราบปราม การค้า คน พ.ศ. 2539	ยาเสพติดให้ โทษ พ.ศ. 2522
ม.ค.-ก.ย. 2557	320	382	44	16	22	156	106	938

จากตารางที่ 1-1 จะเห็นว่าคดีทั้ง 8 ประเภท โดยคดีทั้งหมด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไม่
มีแนวโน้มว่าจะหยุดยั้งได้ โดยเฉพาะเมื่อเกิดประชามศเศรษฐกิจอาเซียน มีการคาดการณ์ว่า คดีจะเพิ่ม
ความรุนแรงและมากขึ้น พบว่า เมื่อเกิดประชามศเศรษฐกิจอาเซียน คดีความมิใช่เป็นคดีของไทย
เพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นคดีระดับอาเซียนเลยทีเดียว ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติเองต้องให้
ความสำคัญกับคดีดังกล่าวนี้ โดยต้องวางโครงสร้างของแผนงานและต้องเตรียมความพร้อมของ
บุคลากร ให้สามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกและอาเซียนให้ได้

ซึ่งจะทำให้ภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน 5 ภารกิจ ได้แก่ ปราบปราม สืบสวน
สอบสวน อำนวยการ จราจร จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ทันกับ
สภาพดังกล่าว (สมเกียรติ อัสวิษณุ, 2557) ปัญหาดังกล่าวนอกจากจะต้องอาศัยความร่วมมือกัน
ระหว่างประเทศแล้วการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนและ
จับกุมคนร้าย ต้องมีความพร้อมและความรู้ความสามารถ (มีชัย ศรีเจริญ, 2553) ประกอบกับมี
นโยบายจาก ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้เตรียมความพร้อมสูงสุดเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียนในการเร่งรัด ติดตาม การปฏิบัติของทุกหน่วยงาน ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงาน
ภายนอกเพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเน้นหนักไปที่
การพัฒนาหน่วยฝึกอบรมต่าง ๆ ให้มีความพร้อม มีมาตรฐาน มีขีดความสามารถรองรับการ
ฝึกอบรมตำรวจให้มีความเชี่ยวชาญ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล พร้อม
ทั้งส่งเสริมให้ตำรวจทุกระดับ มีความรู้ ทักษะ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาของประเทศ
ในกลุ่มอาเซียน (สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2557)

ดังนั้นประเทศไทยต้องมีการเตรียมพร้อมที่ดีในด้านการพัฒนาบุคลากรเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเน้นหนักไปที่เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้นำหน่วย หรือนักเรียนนายร้อยตำรวจ ให้มีความรู้ความสามารถมากพอที่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ไม่ว่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพพร้อมในการแก้ปัญหา โดยหลักสูตรของนักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการตำรวจ ใช้ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา 4 ปี

ตารางที่ 1-2 แผนการรับนักเรียนและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา 5 ปี ภาคปกติ ปีละ 300 คน
(รายละเอียดหลักสูตร สาขาวิชาตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ)

ระดับชั้นปี	จำนวนในแต่ละปีการศึกษา				
	2556	2557	2558	2559	2560
ชั้นปีที่ 1	300	300	300	300	300
ชั้นปีที่ 2	-	300	300	300	300
ชั้นปีที่ 3	-	-	300	300	300
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	300	300
รวมจำนวนนักเรียน	300	600	900	1,200	1,200
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	-	300	300

จากระยะเวลาการฝึกอบรมที่ใช้ระยะเวลา 4 ปี ทำให้การเตรียมความพร้อมในภารกิจต่าง ๆ จึงตกมาที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ด้วยเหตุที่ว่า ผู้จบโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ดิยศ ร้อยตำรวจตรี ซึ่งจะมีผู้บังคับบัญชาเป็นระดับ ดาบตำรวจ จำสิบตำรวจ นายสิบตำรวจ และ สิบตำรวจตรี อีกทั้งจะมีผู้บังคับบัญชาระดับ ร้อยตำรวจโท เป็นต้นไป (พงษ์พัฒน์ พงษ์เจริญ, 2549) ซึ่งจะเห็นว่าผู้จบจากโรงเรียนนายร้อยสามพราน จะเป็นผู้บังคับบัญชาเบื้องต้น เปรียบเสมือนตัวเชื่อมประสานที่ต้องให้คำปรึกษาแก่ผู้บังคับบัญชาและต้องให้คำแนะนำต่อผู้บังคับบัญชา

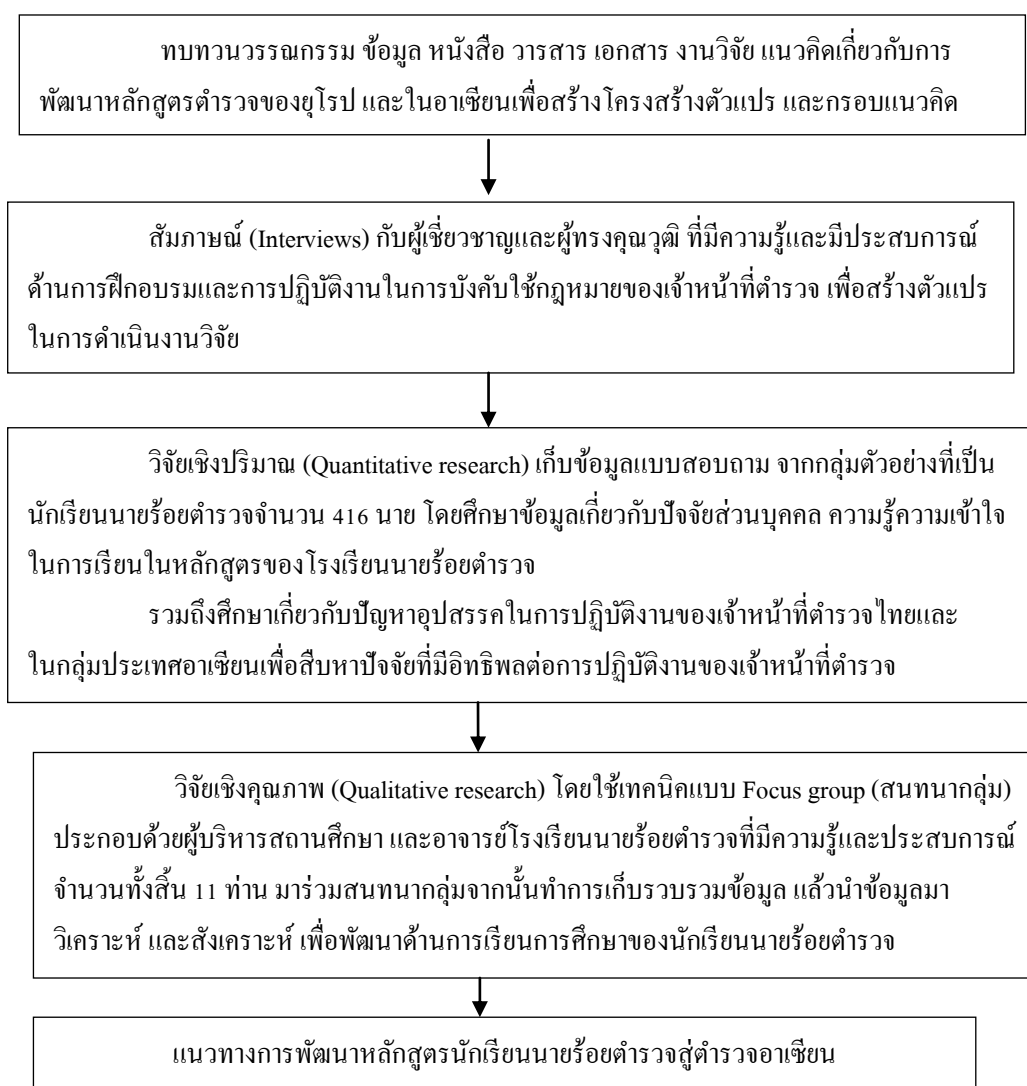
ดังนั้นหากผู้จบโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีความรอบรู้ไม่พอหรือมีแต่ไม่เพียงพอ จะทำให้การบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน ไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะขณะนี้ประชาชนมิใช่คนไทยอย่างเดียว แต่จะเป็นประชาชนของอาเซียน ปัญหาที่มีใช่ปัญหาของประเทศอย่างเดียวแต่จะเป็นปัญหาหรือคดีความอาเซียน

ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษา ความเหมาะสม ความทันสมัย ของหลักสูตรและการฝึก นายร้อยตำรวจ จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจว่า จะต้องพัฒนาไปอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

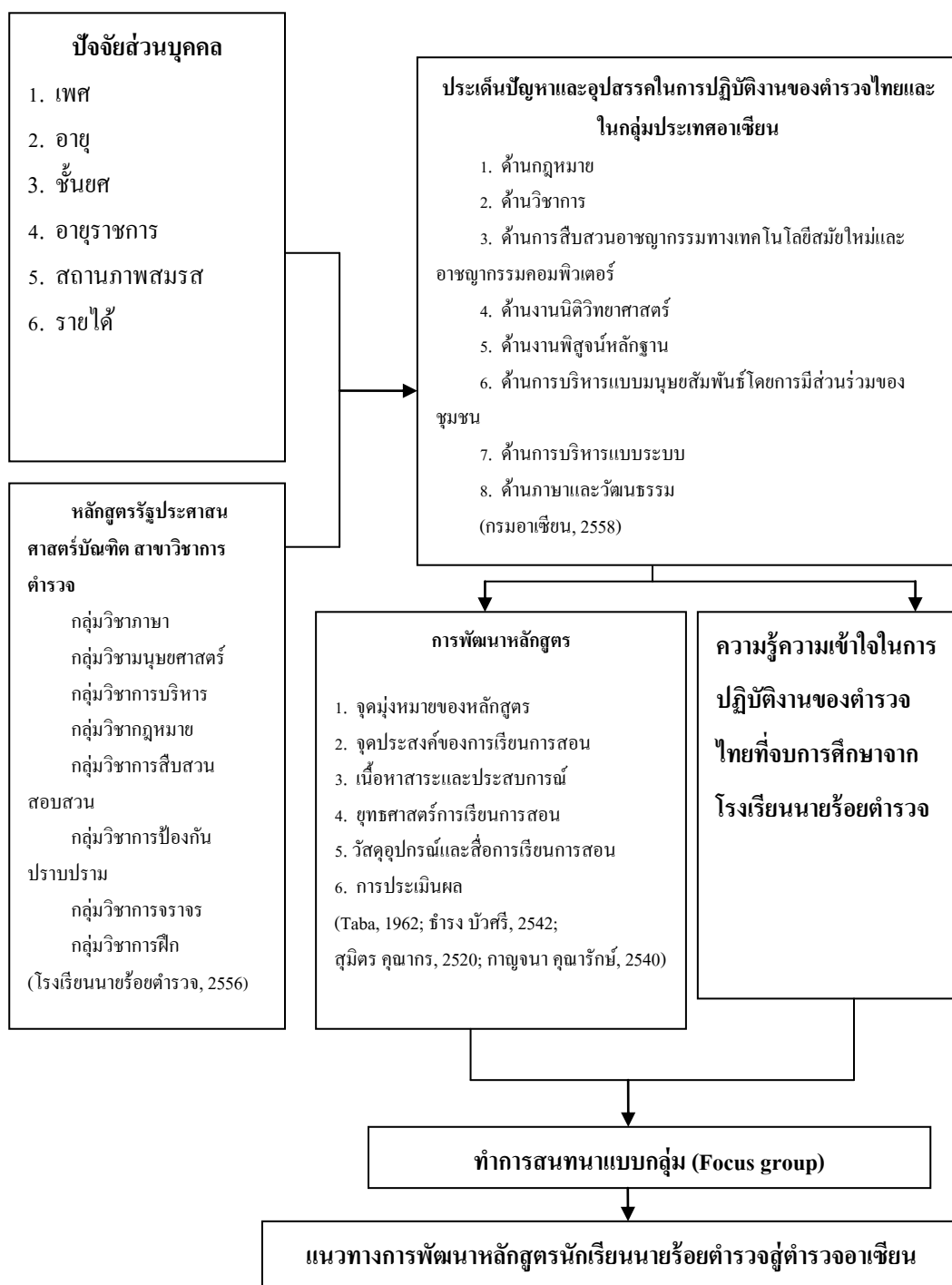
เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาหลักสูตรพร้อมการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนนายร้อยตำรวจและวิธีการศึกษานักเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานให้เป็นตำรวจของอาเซียน

กรอบดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework)

ภาพที่ 1-2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. อาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ สามารถนำผลวิจัยนี้ไปพัฒนากระบวนการสอน ก่อนที่จะมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับ โรงเรียนนายร้อยตำรวจและกองบัญชาการศึกษาในสังกัดของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง หลักสูตรที่สอนนักเรียนนายร้อยตำรวจ เกี่ยวกับวิชาการตำรวจและวิชาชีพตำรวจ ให้มีอุดมการณ์ความเป็นตำรวจที่ดี

การวัดและประเมินผลการศึกษา หมายถึง เครื่องมือหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการ วัดผลและประเมินผล การฝึกอบรมของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

วิธีการศึกษา หมายถึง การเรียนการสอนแบบมีวิธีการเรียนรู้ตามขั้นตอนเป็นลำดับ

การเรียนการสอน หมายถึง การให้การศึกษาทางวิชาการ ประกอบด้วย วิชาการตำรวจ วิชาการ บริหารงานตำรวจ วิชากฎหมาย วิชาสังคมศาสตร์และทั่วไป วิชาจริยศึกษา

การฝึกอบรม หมายถึง การฝึกตำรวจ การฝึกพลศึกษาและการฝึกหลักสูตรพิเศษ รวมถึง การฝึกอบรม เรื่องระเบียบวินัย สุขภาพและประเพณีวัฒนธรรม

ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาสูงสุดของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ครู อาจารย์และ ผู้บริหารการศึกษา

ครู หมายถึง ผู้สอนซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรลงมา

อาจารย์ หมายถึง ผู้สอนซึ่งเป็นบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง คณะผู้บริหารการศึกษาใน โรงเรียนนายร้อยตำรวจตั้งแต่ ผู้บังคับการจนถึง ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ชั้นสัญญาบัตร หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

ชั้นประทวน หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศตั้งแต่นายดาบตำรวจลงมาถึงสิบตำรวจตรี

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดทำหลักสูตรใหม่ให้ดียิ่งขึ้น ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

ตำรวจอาเซียน หมายถึง องค์กรตำรวจที่อยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ให้ความสำคัญต่อ การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้ตำรวจอาเซียน ให้มีมาตรฐานทันสมัยและเหมาะสมเพื่อพัฒนาข้าราชการตำรวจ ให้เป็นผู้ที่มี สมรรถนะทางความรู้ทักษะคุณลักษณะที่เหมาะสมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ความเป็นวิชาชีพตำรวจ ปฏิบัติงานเป็นมืออาชีพอย่างแท้จริง รวมตลอดจนเป็นการเตรียมความ พร้อมรองรับการจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเข้าสู่การเป็นประชาคม อาเซียนในปีพ.ศ. 2558 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีแนวคิดจากเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอเป็นข้อ ดังนี้ประกอบด้วย

1. ความรู้พื้นฐานสามเสาหลักของอาเซียน
 - 1.1 ความเป็นมาของอาเซียน
 - 1.2 การประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน
 - 1.3 บทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
2. รายละเอียดของหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
3. รายละเอียดหลักสูตรตำรวจอาเซียนของสถาบันฝึกอบรม JCLEC
4. รายละเอียดหลักสูตรตำรวจอาเซียนของสถาบันฝึกอบรม ILEA
5. การฝึกอบรมตำรวจของประเทศอังกฤษ
6. ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร
 - 6.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 6.2 การพัฒนาหลักสูตร
 - 6.3 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 6.4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร
 - 6.5 การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
 - 6.6 การประเมินหลักสูตร
 - 6.7 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพตำรวจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้พื้นฐานสามเสาหลักของอาเซียน

ความเป็นมาของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (Association of South East Asian Nations: ASEAN) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่าฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทยและเวียดนาม

ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีจาก 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซียฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพเสถียรภาพและความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโต

ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกีดกันอยู่คิบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน และประเทศลำดับที่ 6 ได้แก่ บรูไนเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527 ประเทศเวียดนามเป็นประเทศลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 ประเทศลาวและประเทศพม่าเป็นสมาชิกพร้อมกันเป็นอันดับที่ 8 และ 9 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และประเทศสุดท้ายที่เข้าร่วมเป็นสมาชิก ได้แก่ ประเทศกัมพูชาเป็นลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 (กรมอาเซียน, 2558)

อาเซียนปัจจุบัน (พ.ศ. 2557) นั้นประกอบด้วยประชากรทั้งสิ้น 636,512,723 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 8.85 ของประชากรโลก

มีพื้นที่ประมาณ 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติประมาณ 1,100 พันล้านดอลลาร์ และรายได้โดยรวมจากการค้าประมาณ 14 ล้านล้านดอลลาร์ และมีสำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) เป็นหน่วยประสานและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามนโยบายของผู้นำอาเซียนในด้านต่าง ๆ (กรมอาเซียน, 2558)

เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากร มวลรวมประชาชาติ และรายได้โดยรวมของสมาชิกในกลุ่มอาเซียนแล้วเห็นว่าการรวมกลุ่มอาเซียนจะสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมืองและวัฒนธรรม ให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ สมาชิกทั้ง 10 ประเทศ จึงได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี 2” เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยการรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่นระยะเวลาการจัดตั้งประชาคมอาเซียนจากกำหนดเดิมในปีพ.ศ. 2563 เป็นให้แล้วเสร็จภายในปีพ.ศ. 2558 โดยประชาคมอาเซียนที่จะจัดตั้งขึ้น ประกอบด้วยสามเสาหลักสำคัญ

วัตถุประสงค์

ปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN declaration) ได้ระบุว่า เป้าหมายและจุดประสงค์ของอาเซียน คือ

1. เร่งรัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมในภูมิภาค
2. ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยการเคารพหลักความยุติธรรมและหลักนิติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาค ตลอดจนยึดมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ ยอมรับในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างกัน อันปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of amity and cooperation in Southeast Asia หรือ TAC) ซึ่งประกอบด้วย

1. การเคารพซึ่งกันและกันในเอกราช อธิปไตย ความเท่าเทียม บูรณาการแห่งดินแดน และเอกลักษณ์ประจำชาติของทุกชาติ
2. สิทธิของทุกรัฐในการดำรงอยู่โดยปราศจากการแทรกแซง การโค่นล้มอธิปไตย หรือการบีบบังคับจากภายนอก
3. หลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน
4. ระวังความแตกต่างหรือข้อพิพาทโดยสันติวิธี
5. การไม่ใช้การขู่บังคับ หรือการใช้กำลัง และ
6. ความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศสมาชิก

โครงสร้างองค์การของอาเซียน

องค์กรสูงสุดของอาเซียนคือที่ประชุมสุดยอดอาเซียนหรือที่ประชุมของประมุขหรือหัวหน้ารัฐบาลของประเทศ สมาชิกอาเซียน (ASEAN Summit) โดยจะมีที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศ (ASEAN Ministerial meeting) และที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic ministers meeting) เป็นองค์กรระดับรอง และอาจมีที่ประชุมระดับรัฐมนตรีด้านอื่น ๆ ด้วย การประชุมระดับผู้นำและรัฐมนตรีถือเป็นองค์กรระดับนโยบายชั้นสูง รองลงมาจะเป็นที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส หรือระดับปลัดกระทรวง (Senior officials meeting: SOM) ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบายของที่ประชุมระดับผู้นำและระดับรัฐมนตรี ส่วนที่ประชุมคณะกรรมการประจำอาเซียน (ASEAN Standing committee: ASC) ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมอาเซียนของประเทศสมาชิก จะทำหน้าที่กำหนดแนวทาง และเร่งรัดการดำเนินการตาม

มติที่ประชุมสุดยอดอาเซียนและที่ประชุมระดับ รัฐมนตรี รวมทั้งให้ความเห็นชอบโครงการความร่วมมือด้านต่าง ๆ ภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา ตลอดจนรับทราบผลการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน ทั้งนี้ อาเซียนจะตัดสินใจในเรื่องใด ๆ โดยใช้ฉันทามติ นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สาม (ASEAN Committee in third countries) ซึ่งประกอบด้วยเอกอัครราชทูตของประเทศสมาชิกอาเซียนในประเทศคู่เจรจาทั้ง 10 ประเทศ และในประเทศอื่น ๆ ที่อาเซียนเห็นสมควรให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามจะทำหน้าที่ให้ข้อมูลและวิเคราะห์ท่าทีของประเทศที่คณะกรรมการอาเซียนตั้งอยู่ สำนักเลขาธิการอาเซียนซึ่ง ตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานในการดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกมีเลขาธิการอาเซียนเป็นหัวหน้าผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการอาเซียนจะได้รับ การเสนอชื่อและแต่งตั้ง โดยประเทศสมาชิก (ตามลำดับตัวอักษรภาษาอังกฤษของชื่อประเทศสมาชิก) และมีรองเลขาธิการอาเซียน 4 คน โดย 2 คน มาจากประเทศสมาชิกอาเซียน เรียงลำดับตามตัวอักษรชื่อภาษาอังกฤษของประเทศ และอีก 2 คน มาจากการคัดเลือกในระบบเปิด

โดยประชาคมอาเซียนที่จัดตั้งขึ้นประกอบด้วยสามเสาหลักคือ

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security community: ASC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic community: AEC)

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-cultural community: ASCC)

1. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-cultural community: ASCC)

เป้าหมาย: เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่มีเอกภาพ เอื้ออาทรต่อกัน มีความเป็นอยู่ที่ดี พัฒนาทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม (กรมอาเซียน, 2558) ประกอบด้วย

1.1 การพัฒนามนุษย์

เน้นการบูรณาการด้านการศึกษา สร้างสังคมความรู้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม

การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม ขจัดความยากจน สร้างเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร การควบคุมโรคติดต่อ

ความยุติธรรมและการคุ้มครองสิทธิ

1.2 คุ้มครองสิทธิผู้ด้อยโอกาส แรงงานย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก ปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

1.3 สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมลดช่องว่างการพัฒนา (กรมอาเซียน, 2558) ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียนนั้น เป็นการเสริมสร้างให้ประชาชนในอาเซียนเป็นเนื้อเดียวกัน โดยให้รู้จักกันมากขึ้นสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน สร้างความรู้สึกเป็นประชามรร่วมกัน โดยต้องยกระดับการสื่อสารให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางแล้วให้เยาวชนเรียนรู้ภาษาอาเซียนมากขึ้นสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ บริการด้านสาธารณสุขมูลฐานสร้างความร่วมมือโดยแบ่งปันข้อมูลประสบการณ์ในการป้องกันและควบคุมโรค

2. ประชาคมเศรษฐกิจ (ASEAN Economic community: AEC)

เป้าหมาย: เพื่อให้ประชาชนของประเทศสมาชิกมีการค้าขายระหว่างกันมากขึ้น มีการไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวก และมีศักยภาพในการแข่งขันกับโลกภายนอกได้ องค์ประกอบด้วย

- 2.1 เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว-เปิดเสรีการลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือ สินค้า และบริการ
- 2.2 มีขีดความสามารถการแข่งขันสูง-เน้นการดำเนินนโยบายการแข่งขัน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนา ICT และพลังงาน
- 2.3 มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียม-ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการขยายตัวของ SMEs ให้ความช่วยเหลือสมาชิกใหม่ เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา
- 2.4 บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์-เน้นการจัดทำ FTA (Free trade agreement) และ CEP (Comprehensive economic partnership) กับประเทศคู่เจรจา

การรวมตัวกันของอาเซียน ส่วนใหญ่เน้นในเรื่องของการรวมตัวด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในภูมิภาคด้วยกัน เนื่องจากทั้งภาษาวัฒนธรรมที่คล้ายกันสินค้าและบริการที่สามารถเสริมกันได้ทำให้เกิดตลาดการค้าในภูมิภาคโดยมีฐานการผลิตเดียวสามารถสร้างความแข็งแกร่งในการต่อรองกับตลาดการค้ารายใหญ่ในโลกได้อันเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญทางเศรษฐกิจภายในประเทศสมาชิก อีกทั้งยังลดอุปสรรคทางภาษีสินค้านำเข้าส่งออก ทั้งทางภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม อำนวยความสะดวกในด้านการขนส่งสินค้าหรือแรงงานที่มีทักษะสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ร่วมมือกันในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ รวมถึงสนับสนุนงานวิจัยพัฒนาและการถ่ายโอนเทคโนโลยีให้เหมาะสมกันในภาคธุรกิจ และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ทำให้เกิดเสถียรภาพในภูมิภาค สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้การรวมกันของอาเซียนเป็นที่น่าจับตามองและทำให้บรรดานักลงทุนต่างชาติเข้ามาร่วมลงทุนในอาเซียนมากยิ่งขึ้น

3. ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political-security community: APSC)

เป้าหมาย: เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีเสถียรภาพ มีสันติภาพและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (กรมอาเซียน, 2558) ประกอบด้วย

3.1 ประชาคมที่มีกติกา บรรทัดฐาน และค่านิยมร่วมกัน (A rules-based community of shared values and norms)

3.1.1 ความร่วมมือด้านการพัฒนาทางการเมือง อาทิเช่น ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3.1.2 การสร้างและแบ่งปันกฎเกณฑ์ร่วมกัน ส่งเสริมบรรทัดฐานและแนวทางปฏิบัติที่ดีในภูมิภาค

3.2 ประชาคมที่ทำให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ สงบสุข แข็งแกร่ง และรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ (A cohesive peaceful and resilient region with shared responsibility for comprehensive security)

3.2.1 ป้องกันความขัดแย้งและสร้างความไว้วางใจกัน

3.2.2 แก้ไขปัญหาความขัดแย้งและการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี

3.2.3 สร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง

3.2.4 ตอบสนองภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทั้งอาชญากรรมข้ามชาติ และความท้าทายข้ามแดนต่าง ๆ

3.2.5 ความร่วมมือในการจัดการภัยพิบัติ และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน

3.3 ประชาคมที่ทำเป็นภูมิภาคที่มีพลวัตและมองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัวและพึ่งพากันมากยิ่งขึ้น (A dynamic and outward-looking region in an increasingly integrated and interdependent world)

3.3.1 ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระดับภูมิภาค

3.3.2 ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศภายนอก

3.3.3 เสริมสร้างความร่วมมือในประเด็นพหุภาคีที่เป็นความกังวลร่วมกัน

จะเห็นได้ว่าเป้าหมายด้านความมั่นคงของอาเซียน เน้นเรื่องการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาด้านสันติวิธีและยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้านสร้างความไว้วางใจและลดความขัดแย้ง เพื่อให้บรรยากาศภายในอาเซียนดีขึ้น พร้อมกับสร้างปฏิสัมพันธ์ในด้านการทำงานแบบบูรณาการร่วมมือกันในระดับประเทศและระดับภูมิภาคในการแก้ไขและป้องกันต่อประเด็นความท้าทายใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติด การค้ามนุษย์และ การก่อการร้าย

ที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภัยที่บ่อนทำลายประเทศชาติในระดับประเทศในสมาชิกอาเซียนทั้งสิ้น

การประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน (ASEANAPOL Chiefs of police conference-ASEANAPOL conference)

หลังจากได้มีการรวมกลุ่ม ประเทศสมาชิกอาเซียนแล้ว ประเทศในกลุ่มอาเซียนเอง ได้ตระหนักถึงผลร้ายของอาชญากรรมข้ามชาติต่อการเติบโต และการพัฒนาในภูมิภาคและต่อสังคมอาเซียนโดยรวม ในระยะแรกความห่วงใยของอาเซียนในเรื่องนี้เน้นในเรื่องการใช้ยาเสพติด และการลักลอบค้ายาเสพติดต่อมาปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติมีการขยายตัว และมีความหลากหลายรูปแบบการดำเนินงาน ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงการก่อการร้าย การลักลอบค้าอาวุธ การฟอกเงิน การหลบหนีเข้าเมืองการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการจัดตั้งเครือข่ายกลุ่มหรือองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

การประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียนจัดตั้งขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2524 ณ กรุงมะนิลาประเทศฟิลิปปินส์ มีประเทศผู้ร่วมก่อตั้ง 5 ประเทศ ประกอบด้วย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย ประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกล่าสุดคือกัมพูชา เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 ปัจจุบันมี 10 ประเทศ ที่ร่วมเป็นสมาชิกของตำรวจอาเซียน (กองการต่างประเทศ, 2558)

โดยในการรวมกลุ่มการประชุมของหัวหน้าตำรวจอาเซียนนั้นก็เพื่อที่จะ เพื่อสนับสนุน ระเบียบ และกฎหมายในประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งเสริมการพัฒนา และการดำเนินการที่เป็นระบบในการบังคับใช้กฎหมาย และ การรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความร่วมมือร่วมใจ และความสมัครสมานสามัคคีของทุกประเทศในภูมิภาคอาเซียนในการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมไปถึงการพัฒนาขีดความสามารถ ทั้งในระดับองค์กร และบุคลากร เพื่อเป็นการเสริมสร้าง กระชับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานตำรวจอาเซียนให้มีความแน่นแฟ้นเป็นอย่างดี

การประชุมว่าด้วยความร่วมมือในการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน (Asenapol police training cooperation meeting)

ซึ่งหลังจากมีการประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียนแล้วในแต่ละครั้งจะมีการประชุม ต่อเนื่องกันเกี่ยวกับการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน เพื่อให้เป็นรูปธรรมในการนำเอาข้อเสนอแนะ และ ข้อตกลงกันหลังจากมีการประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน มาพัฒนาบุคลากรตำรวจของแต่ละ ประเทศให้มีมาตรฐานตามเป้าประสงค์ที่ตกลงกันไว้จึงได้มีการประชุม ว่าด้วยความร่วมมือในการ

ฝึกรอบรมตำรวจอาเซียน มีการจัดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศเวียดนาม ต่อมาในครั้งที่ 2 ได้จัดขึ้นที่ประเทศลาว ครั้งที่ 3 จัดขึ้นที่ประเทศกัมพูชา ครั้งที่ 4 ที่ประเทศไทยและครั้งที่ 5 ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

การประชุมว่าด้วยความร่วมมือในการฝึกรอบรมตำรวจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถาบันฝึกรอบรมตำรวจของประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือและแนวทางปฏิบัติในการฝึกรอบรมตำรวจอาเซียน ให้เป็นหลักสูตรและแนวทางเดียวกัน ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างมิตรภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างสถาบันฝึกรอบรมตำรวจอาเซียนให้มี มากยิ่งขึ้น สำหรับเนื้อหาการประชุมในครั้งนี้ ผู้แทนแต่ละประเทศจะได้นำเสนอหัวข้อการพัฒนาการฝึกรอบรมตำรวจ (กองการต่างประเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ) โดยการประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียนครั้งที่ 32 (32nd ASEANAPOL Chiefs of police conference - ASEANAPOL conference) จัดขึ้นระหว่างวันที่ 21-25 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ณ โรงแรม Thingaha กรุงเนปิดอว์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้าตำรวจประเทศสมาชิกอาเซียนจำนวน 4 ประเทศ (บรูไน ลาว พม่า และฟิลิปปินส์) รองหัวหน้าตำรวจอาเซียนจำนวน 6 ประเทศ (กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทยและเวียดนาม) ประเทศคู่เจรจาจำนวน 5 ประเทศ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์) สำนักเลขาธิการองค์การตำรวจสากล สำนักเลขาธิการอาเซียน เจ้าหน้าที่ระดับบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการจากประเทศสมาชิกอาเซียน โดยมีสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียนทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานทางด้านสารัตถะร่วมกันกับเจ้าภาพ

เนื้อหาของการประชุมฯ ในครั้งนี้ เน้นเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกให้มีความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารการปฏิบัติร่วมกันให้มากขึ้น โดยเน้นให้ความสำคัญในเรื่องการแสวงหาความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม เรื่องช่องทางการติดต่อประสานงานเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่รวดเร็วการพัฒนาระบบฐานข้อมูลตำรวจอาเซียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกภูมิภาคอาเซียน ทั้งนี้โดยสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน เป็นผู้ประสานงานหลักเพื่อประโยชน์ในการติดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูล และตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันท่วงที นอกจากนี้จะมีการพัฒนาในระดับภูมิภาคอาเซียนแล้ว ยังมีการขยายความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจนอกภูมิภาคอาเซียนอย่างเป็นทางการมากขึ้น โดยจะเห็นได้ว่าประเทศอาเซียนได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับประเทศคู่เจรจาโดยได้รับการสนับสนุนทางด้านความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ จากประเทศคู่เจรจา

หลังจากที่มีการประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียนไปแล้วจึงจัดให้มีการ การประชุมว่าด้วยความร่วมมือในการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 3 (3rd ASEANPOL Police training cooperation meeting) ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงพนมเปญ กัมพูชา ระหว่างวันที่ 4-8 ธันวาคม พ.ศ. 2555 โดยการประชุมดังกล่าว มีผู้เข้าร่วมประชุมคือ ผู้แทนจากประเทศสมาชิกอาเซียนจำนวน 10 ประเทศ และประเทศคู่เจรจา ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน และรัสเซีย ผู้แทนจากสำนักเลขาธิการการประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน และผู้แทนจากสถาบันฝึกอบรมระหว่างประเทศว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย (ILEA-Bangkok) โดยมี พล.ต.อ. มา เชือน (Pol Gen. MA Chhoeun) ผู้อำนวยการสถาบันฝึกอบรมตำรวจกัมพูชาเป็นประธานการประชุม ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบเกี่ยวกับความต้องการร่วมกันด้านการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจอาเซียนดังต่อไปนี้ (Training needs) คือ 1) หลักสูตรการป้องกันปราบปรามและสืบสวนการค้ามนุษย์ (Prevention and investigation of human trafficking) 2) หลักสูตรการสืบสวนอาชญากรรมคอมพิวเตอร์และอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Hi-tech/ Cybercrime investigation) 3) หลักสูตรการป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดนและความร่วมมือตามแนวชายแดน (Cross border crime prevention and coordination workshop) 4) หลักสูตรการบูรณาการ โครงการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน (Integration of ASEANAPOL Police academy training program) 5) หลักสูตรสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับยา (Pharmaceutical crime investigation for investigators) 6) หลักสูตรเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมอาเซียน (Language/ Culture training)

การประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 33 (33th Aseanapol conference) ระหว่างวันที่ 18-22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 จัดขึ้น ณ โรงแรมคูสิตธานี พัทยา จังหวัดชลบุรี มีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้าตำรวจประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 7 ประเทศ (กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทยและเวียดนาม) รองหัวหน้าตำรวจอาเซียนจำนวน 3 ประเทศ (บรูไน อินโดนีเซีย และมาเลเซีย) ประเทศคู่เจรจา จำนวน 5 ประเทศ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์) สำนักงานเลขาธิการองค์การตำรวจสากล สำนักงานเลขาธิการอาเซียน และสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการจากประเทศสมาชิกอาเซียน รวมประมาณ 235 คน เนื้อหาในการประชุม ครั้งนี้ เน้นเรื่องความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตลอดจนความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะช่องทางในการติดต่อประสานงานเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่รวดเร็ว การขยายขอบเขตการเชื่อมต่อระบบฐานข้อมูลตำรวจอาเซียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสืบสวนและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติทั้งในและนอกภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้ยังมีประเด็นความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยที่ประชุมเห็นประโยชน์ของการมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประสานงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนบุคลากรทั้งสายปฏิบัติ และสายอาจารย์ ในลักษณะไปทำงานชั่วคราว (Sabbatical) ในประเทศสมาชิก โดยเป็นการประชุมเพื่อแสวงหาแนวทางความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยแยกตามประเภทอาชญากรรมและประเด็นที่สำคัญคือ

1. การลักลอบค้ายาเสพติด (Illicit drugs trafficking) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างตำรวจ และหน่วยงานต่าง ๆ ในการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือตามแนวชายแดนเพื่อสกัดกั้นยาเสพติด โดยใช้สำนักงานประสานงานชายแดน (Border liaison officers: BLOs)
2. การก่อการร้าย (Terrorism) ดำเนินการด้านยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในการป้องกัน ชัยชนะ และปรับเปลี่ยนแนวความคิดที่รุนแรง (De-radicalization) รวมถึงการจัดตั้งศูนย์กักกันพิเศษสำหรับผู้ต้องสงสัยและนักโทษด้านการก่อการร้าย เพื่อป้องกันการเผยแพร่ความคิดที่รุนแรง
3. การลักลอบค้าอาวุธ (Arms smuggling) ส่งเสริมมาตรการในการป้องกันปราบปรามการนำเข้าและส่งออกอาวุธปืน กระสุนปืน วัตถุระเบิด และอาวุธทำลายล้างต่าง ๆ ที่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะตามแนวชายแดน โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ
4. การค้ามนุษย์ (Human trafficking) สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนให้สัตยาบันพิธีสารว่าด้วยการป้องกัน ปราบปรามและลงโทษผู้ค้ามนุษย์ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ และแสวงหาการมีส่วนร่วมจากประชาชนในการสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบในสังคมเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์
5. การฉ้อโกงทางทะเล (Maritime fraud) สนับสนุนให้มีปฏิบัติน่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจ สุลกากร หน่วยงานตรวจคนเข้าเมือง และหน่วยรักษาความปลอดภัยตามแนวชายแดนของแต่ละประเทศผ่านสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน
6. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ความผิดเกี่ยวกับธนาคารและการปลอมแปลงบัตรเครดิต (Commercial crime, bank offences and credit card fraud) สร้างพันธมิตรกับภาคประชาชน และภาคธุรกิจการเงิน โดยใช้ศักยภาพของภาคธุรกิจการเงินในการดำเนินงานป้องกัน และสร้างความตระหนักภัยในประชาชน รวมถึงร่วมมือกันเฝ้าระวัง ยึดคืนทรัพย์สินในการกระทำความผิดตามกฎหมาย
7. อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (Cyber crime) ส่งเสริมความร่วมมือกันในการสืบสวน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานในคดี รวมทั้งยึด-คืนทรัพย์สิน และให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ

ในการจัดตั้งห้องปฏิบัติการทางนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเครื่องมือต่าง ๆ ใช้ในการดำเนินการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์

8. การปลอมแปลงเอกสารการเดินทาง (Fraudulent travel documents) ร่วมสร้างและพัฒนากำหนดป้องกันการปลอมแปลง รวมถึงให้การศึกษาแก่ประชาชนเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงโทษภัยของการปลอมแปลงเอกสารการเดินทาง

9. การฉ้อโกงระหว่างประเทศ (Transnational fraud) เสริมสร้างศักยภาพและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ VOIP Boiler room scam telecom fraud การทำความเข้าใจกับขั้นตอนทางกฎหมายและการดำเนินการระหว่างประเทศ รวมถึงให้การศึกษาแก่ประชาชนเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อสร้างความตระหนักรู้

10. ความลับหน้าของระบบศูนย์ข้อมูลตำรวจอาเซียน (e-ADS) การขยายขอบเขตการเชื่อมต่อระบบฐานข้อมูลฯ เพื่อให้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

11. ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา (Mutual assistance in criminal matters) ให้มีการช่วยเหลือ ร่วมมือกันในระหว่างประเทศสมาชิก และเห็นประโยชน์การมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประสานงาน (Police liaison officers) ระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน

12. การแลกเปลี่ยนบุคลากรและการฝึกอบรม ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรทั้งสายปฏิบัติ และสายอาจารย์ ในลักษณะไปร่วมทำงานชั่วคราว (Sabbatical) ในประเทศสมาชิก ซึ่งในการประชุมครั้งนี้ประเทศไทยได้เสนอแนวคิดความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ของตำรวจอาเซียน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ วางแนวทางปฏิบัติ และติดตามข้อมูลข่าวสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ระหว่างประเทศสมาชิก อีกทั้งการดำเนินการวางหลักการ รายละเอียดในการสร้างเครือข่ายตำรวจให้ขยายไปในระดับภูมิภาค และระดับทวีป ซึ่งทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติของไทยเองและประเทศสมาชิกอื่น ๆ จะได้รับประโยชน์จากการเสริมสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ และการวางมาตรการในระดับนโยบายร่วมกัน อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติในภูมิภาคในอนาคต

การประชุมว่าด้วยความร่วมมือในการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 4 (4th Asenapol police training cooperation meeting) วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2557 เป็นการดำเนินการตามแนวแถลงการณ์ที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้ลงนามร่วมกันในวาระการประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 18-22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 ณ เมืองพัทยา จ.ชลบุรี สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดการประชุมว่าด้วยความร่วมมือในการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 4 ณ โรงแรมรอยัลธอร์คิด เซอรادتน์ กรุงเทพมหานคร วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2557 โดยมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ

ผู้แทนสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน ผู้แทนประเทศคู่เจรจา คือ ออสเตรเลียและผู้แทนประเทศผู้สังเกตการณ์ คือ รัสเซีย การเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจาในการต่อสู้เพื่อป้องกันและปราบปรามภัยคุกคามจากอาชญากรรมข้ามชาติผ่านการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมโดยคำนึงถึงความต้องการในด้านการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจของประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นหลัก

ซึ่งที่ประชุมได้หารือและมีมติเห็นชอบที่จะพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก โดยได้จัดลำดับความสำคัญของความต้องการในด้านการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจอาเซียน ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุดดังนี้

1. ลำดับความสำคัญความต้องการด้านการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจอาเซียน

1.1 การสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (Hi tech/ Cybercrime investigation)

1.2 การป้องกันและสืบสวนสอบสวนการลักลอบค้ามนุษย์ (Prevention and investigation of human trafficking)

1.3 การป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดนและความร่วมมือตามแนวชายแดน (Cross border crime prevention and coordination)

1.4 การบูรณาการโครงการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน (Integration of ASEANAPOL police academy training program)

1.5 การฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม (Language and culture training)

1.6 การสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยา (Pharmaceutical crime investigation for investigators)

2. ที่ประชุมหารือและได้มีมติเห็นชอบโดยให้ความสนใจตรงกันในการฝึกอบรมแต่ละหัวข้อ ดังนี้

2.1 การสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

2.1.1 อาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในภูมิภาคอาเซียนในสถานการณ์ปัจจุบัน (Current situation on hi-tech/ Cyber crime in ASEAN)

2.1.2 อาชญากรรมเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (Specific crimes related to hi-tech/ Cyber crime)

2.1.3 บทบาทของตำรวจในการต่อต้านอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในภูมิภาคอาเซียน (Role of police in combating hi-tech/ Cyber crime in ASEAN)

2.1.4 การค้นหากรณีที่มีการเจาะ/ บุกกรุกเข้าสู่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมายผ่านทางแอปพลิเคชันของเว็บไซต์หรือโทรศัพท์มือถือ และทางเว็บไซต์ (Detection of hacking attempts via web/ Phone applications websites)

2.1.5 หลักสูตรนิติวิทยาศาสตร์ทางคอมพิวเตอร์ (Computer forensic course)

2.1.6 การสืบสวน การบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินคดีของอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (Cyber crime investigation enforcement and prosecution)

2.1.7 ข้อกฎหมายด้านการทำธุรกรรมกับธนาคารผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Legal issues in internet banking)

2.1.8 การปฏิวัติทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร: แนวโน้มและความท้าทายต่าง ๆ (ICT Revolution: trends and challenges)

2.1.9 การรักษาความปลอดภัยและการดำเนินการด้านเครือข่ายโทรคมนาคม (Telecommunications network security and operation)

2.2 การป้องกันและสืบสวนสอบสวนการลักลอบค้ามนุษย์ (Prevention and investigation of human trafficking)

2.2.1 การลักลอบค้ามนุษย์ในภูมิภาคอาเซียน: สตรี เด็ก และแรงงาน (Human trafficking in ASEAN: women children and labor)

2.2.2 การบังคับใช้กฎหมายในภูมิภาคอาเซียนเพื่อต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์ (ASEAN Law enforcement against human trafficking)

2.2.3 การค้นหาผู้ต้องสงสัยและเหยื่อ (Detection of potential suspects and victims)

2.2.4 การค้นหาการกระทำการลักลอบค้ามนุษย์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Detection of human trafficking activities through social media)

2.2.5 การฟ้องคดีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายในภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์ (Regional related laws and litigation on anti-human trafficking)

2.2.6 การรวบรวมข่าวกรองและเทคนิคการสอบปากคำ (Intelligence gathering and interviewing techniques)

2.2.7 ผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมจากการแสวงหาประโยชน์จากเพศพาณิชย์ในสตรีและเด็ก (Socio-economic impacts of commercial sexual exploitation of women and children)

- 2.2.8 สิทธิมนุษยชนในภูมิภาคอาเซียน: สถานการณ์ปัจจุบัน แนวโน้มและความท้าทาย (Human rights in ASEAN: current situation future trends and challenges)
- 2.2.9 ท่าทีของรัฐบาลต่างประเทศในการต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์ (Action taken by foreign governments against human trafficking)
- 2.2.10 หลักฐานและช่องโหว่ในการสืบสวนและการดำเนินคดีด้านการลักลอบค้ามนุษย์และการลักลอบเขตเมือง (Evidence and weakness in anti-human trafficking illegal people smuggling investigation and prosecution house)
- 2.2.11 การดูแลเหยื่ออาชญากรรมและสถานคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรม (Managing victim and protection house)
- 2.3 การป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดนและความร่วมมือตามแนวชายแดน (Cross border crime prevention and coordination)
- 2.4 การรวบรวมข่าวกรองและเทคนิคการสอบปากคำ (Intelligence gathering and interviewing techniques)
- 2.5 ความร่วมมือของตำรวจอาเซียนในการป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดน (Cooperation amongst ASEAN police forces on cross border crime prevention)
- 2.6 การบริหารจัดการและการยับยั้งอาชญากรรมตามแนวชายแดน: ทางบก ท่าอากาศยาน และท่าเรือ (Cross border management and interdiction: land airport and seaport)
- 2.7 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมตามแนวชายแดน (Relevant specific crimes to be prevented and eradicated)
- 2.7.1 กฎหมายและการฟ้องคดีเกี่ยวกับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมตามแนวชายแดน (Regional related laws and litigation in relation to cross border crime)
- 2.7.2 หลักสูตรความมั่นคงตามแนวชายแดน (Border security course)
- 2.7.3 หลักสูตรพฤติกรรมอาชญากร (Criminal behavioral course)
- 2.7.4 กฎหมายและสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้าน (Laws and treaties in relation to neighboring countries)
- 2.8 การบูรณาการโครงการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน (Integration of ASEANAPOL police academy training program)
- 2.8.1 หลักสูตรการพัฒนาครูตำรวจอาเซียน (ASEANAPOL Police instructor development course)

- 2.8.2 การแลกเปลี่ยนบุคลากรตำรวจอาเซียนในโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ
(Exchange of ASEANAPOL police personnel in training programs)
- 2.8.3 การพัฒนาและการบูรณาการหลักสูตรตำรวจในภูมิภาคอาเซียน
(Development and integration of ASEANAPOL police curriculum)
- 2.8.4 กฎหมายและการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องในภูมิภาค (Regional related laws and litigation)
- 2.8.5 มาตรฐานการดำเนินการในการบริหารเหตุฉุกเฉิน (Standard of operation on management of emergency)
- 2.8.6 ความร่วมมือด้านการฝึกอบรมแบบทวิภาคีและพหุภาคีในหัวข้อปัญหาอาชญากรรมเฉพาะทาง (Bilateral and multilateral training cooperation on specific crime issues)
- 2.8.7 การแบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์ด้านการสืบสวน (Sharing of investigation and experience)
- 2.9 ภาษาและวัฒนธรรม (Language and culture training)
- 2.9.1 การส่งเสริมให้นักเรียนตำรวจของประเทศสมาชิกอาเซียนเรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน (Encouraging police cadets in ASEAN member countries to study the languages of neighboring countries)
- 2.9.2 การแลกเปลี่ยนบุคลากรเพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาต่าง ๆ ของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน (Exchange of police personnel to attend the existing language training courses in ASEAN member countries)
- 2.9.3 หลักสูตรความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและภาษาต่าง ๆ (ASEAN and other languages courses)
- 2.9.4 ความร่วมมือระดับทวิภาคีในด้านการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม (Bilateral training cooperation on language and cultural study)
- 2.9.5 ความสำคัญของการเรียนภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน (Significance of studying languages and cultures of neighboring countries)
- 2.9.6 หลักสูตรภาษาอังกฤษ (English language course)
- 2.9.7 พัฒนาหลักสูตรครูตำรวจอาเซียน (Developing ASEAN police instructor courses training of trainer)

โดยในการประชุมครั้งนี้ตัวแทนตำรวจในแต่ละประเทศได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรอย่างแท้จริง ซึ่งมีมติร่วมกันในการกำหนดหัวข้อตามลำดับความสำคัญ

และความต้องการในการฝึกอบรมนั้น ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาศักยภาพของตำรวจอาเซียน ได้อย่างดีเยี่ยมตรงตามวัตถุประสงค์ที่ประเทศในสมาชิกอาเซียนได้วางเอาไว้

การประชุมหัวหน้าตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 34 (34 ASEANAPOL Conference) ระหว่างวันที่ 12-16 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ณ ประเทศฟิลิปปินส์

ในการเข้าร่วมประชุมประกอบด้วยประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 10 ประเทศ ประเทศคู่เจรจาจำนวน 5 ประเทศ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) สำนักเลขาธิการองค์การตำรวจสากล สำนักเลขาธิการอาเซียน สำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียนและประเทศสังเกตการณ์ จำนวน 2 ประเทศ (รัสเซีย และติมอร์เลสเต) ตลอดจนเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการจากประเทศสมาชิกอาเซียน ผลการประชุมมีการพิจารณาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเทศคู่เจรจา ดังนี้

1. ประเทศรัสเซีย ประเทศรัสเซียมุ่งเน้นการให้ความร่วมมือในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายกับประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียน ในกรอบความร่วมมือด้านการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ในกรอบความร่วมมือด้านการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้ายการลักลอบค้ายาเสพติด และการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้สึกเป็นห่วงพัฒนาการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ในการสร้างรูปแบบและวิธีการเป็นเครือข่าย จนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรในหมู่อาชญากรด้วยกัน ในครั้งนี้ประเทศรัสเซียได้เสนอจะเป็นเจ้าภาพจัดการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ภายในปี พ.ศ. 2557

2. สำนักงานกลางแห่งชาติตำรวจ สากล (Interpol) สำนักงานกลางแห่งชาติตำรวจสากล ผนึกให้ประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนร่วมแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้และทักษะในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (การต่อต้านการก่อการร้าย การลักลอบการค้ามนุษย์ การลักลอบค้ายาเสพติด การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา และอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม) ตลอดจนการลงข้อมูลในฐานข้อมูลสำนักงานกลางแห่งชาติตำรวจสากล (Interpol's database) สำนักงานกลางแห่งชาติตำรวจสากลเสนอกรอบความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาภาวะวิกฤติจากการก่อการร้ายและภัยธรรมชาติ และการให้การสนับสนุนผ่าน The Interpol Global Complex for Innovation (IGCI) ณ ประเทศสิงคโปร์

3. ประเทศจีนให้การสนับสนุนการฝึกอบรมด้านอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ตลอดจนการสร้างเครื่องมือในการให้ความช่วยเหลือในการต่อต้านอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

4. ประเทศญี่ปุ่นจะให้การสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพในการประชุมด้านการสืบสวนการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และการใช้ระบบฐานข้อมูล SDWAN ของตำรวจอาเซียน

การประชุมกลุ่มย่อย A B และ C เป็นการประชุมเพื่อแสวงหาแนวทางความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยแยกตามประเภทอาชญากรรม และเรื่องที่ประชุมในการติดตามความคืบหน้าการดำเนินการปรากฏตามผลการประชุมแถลงการณ์ร่วม (Joint communique) ดังนี้

1. การประชุมกลุ่มย่อย A

1.1 การลักลอบค้ายาเสพติดเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนให้ตระหนักในเรื่องการยกระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นเขตปลอดภัยยาเสพติดในปี พ.ศ. 2558 โดยเร่งส่งเสริมให้แต่ละประเทศใช้งานระบบศูนย์ข้อมูลตำรวจอาเซียน (e-ADS) ในการรายงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

1.2 การก่อการร้ายเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนผ่านสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียนในการป้องกันและปราบปรามการดำเนินด้านการก่อการร้ายโดยดำเนินการด้านยุทธศาสตร์ ๆ ในการป้องกัน การยับยั้ง การฟื้นฟูการเยียวยา การให้ความรู้ความเข้าใจการลดความรุนแรง และการเข้ามามีส่วนในชุมชน และส่งเสริมการใช้ช่องทางอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย (ACCT) และอนุสัญญาระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้าย

1.3 การลักลอบค้าอาวุธสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกยึดมั่นเรื่องพิธีสารเกี่ยวกับการผลิตและการค้าอาวุธที่ผิดกฎหมาย ตลอดจนชิ้นส่วน ส่วนประกอบ และกระสุนปืน ป้องกันและปราบปรามการนำเข้าและส่งออก อาวุธปืน กระสุนปืน วัตถุระเบิด และอาวุธทำลายล้างต่าง ๆ ที่ผิดกฎหมาย เช่น สารเคมี ชีวภาพ รังสี นิวเคลียร์ และอาวุธวัตถุระเบิด อาวุธและวัตถุที่ใช้ร่วมกัน

1.4 การคำนึงถึงสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกยึดมั่นเรื่องพิธีสารว่าด้วยการป้องกันปราบปรามและลงโทษผู้ค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเด็ก ภาคผนวกในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรู้ ความรับผิดชอบ และตอบสนอง ในการต่อต้านการค้ำมนุษย์

1.5 นื้อ โองทางทะเลสนับสนุนการปฏิบัติการร่วมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรตรวจคนเข้าเมือง หน่วยงานรักษาความปลอดภัยตามแนวชายแดนของแต่ละประเทศ โดยผ่านสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน

2. การประชุมกลุ่ม B

2.1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ความผิดเกี่ยวกับธนาคารและการปลอมแปลงบัตรเครดิต ที่ประชุมเห็นชอบให้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตัวอย่างการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) และความเชี่ยวชาญ ในหมู่ประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนในการป้องกันและตรวจสอบอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ความผิดเกี่ยวกับธนาคารและการปลอมแปลงบัตรเครดิต

ผ่านการจัดฝึกอบรมและการริเริ่มส่งเสริมประสิทธิภาพบุคลากร ร่วมกับสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน

2.2 อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ส่งเสริมการฝึกอบรมและการริเริ่มส่งเสริมประสิทธิภาพ โดยเน้นทางด้านคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน นิตคอมพิวเตอร์ และมาตรการต่อต้านการใช้ IP Proxy protocol ผ่านช่องทางการประสานงานสำนักเลขานุการตำรวจอาเซียน

2.3 การปลอมแปลงเอกสารเดินทางเสริมสร้างศักยภาพโดยการฝึกอบรมการต่อต้านการปลอมแปลงเอกสารเดินทาง ปรับปรุงรักษาความปลอดภัยของเอกสารเดินทาง การแจ้งเตือนเมื่อตรวจพบ และการสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารเดินทาง บทลงโทษเมื่อฝ่าฝืน และวิธีการป้องกัน

2.4 การรื้อถอนระหว่างประเทศสนับสนุนให้ประเทศสมาชิก ให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันการรื้อถอนระหว่างประเทศ และสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนเสนอการตรากฎหมายว่าด้วยการรื้อถอนระหว่างประเทศภายในประเทศของตน

3. การประชุมย่อย C

3.1 ความคืบหน้าของระบบศูนย์ข้อมูลตำรวจอาเซียน รับทราบการรายงานความคืบหน้า e-ADS จากประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียน, รับทราบสถิติการใช้งานฐานข้อมูล e-ADS (ADSTC) พิจารณาความเป็นไปได้ของการดำเนินการหลักสูตรออนไลน์ที่เกี่ยวกับการใช้ระบบ e-ADS และ SDWAN รับทราบรายงานที่นำเสนอโดยประธานของดังต่อไปนี้

รับทราบความสำเร็จในการเชื่อมต่อฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายของประเทศสมาชิกอาเซียน และสำนักงานตำรวจแห่งชาติญี่ปุ่น (SDWAN) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพในการต่อต้านการก่อการร้ายข้ามชาติ และช่วยในการรณรงค์ให้ประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนใช้ประโยชน์จากระบบดังกล่าวให้เต็มที่ โดยได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิคและสิ่งอื่นที่จำเป็นในการใช้ SDWAN อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญา ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญา

3.3 การแลกเปลี่ยนบุคลากร

รายงานการประชุมด้วยความร่วมมือในการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน ครั้งที่ 4 (APTCM) ที่จัดขึ้นในกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2557 ที่ประชุมได้มีการหารือและตกลงในการพัฒนาหลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรมของตำรวจอาเซียน ดังนี้

3.1.1 การสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (Hi-t/ Cybercrime investigation)

3.1.2 การป้องกันและการสืบสวนสอบสวนการลักลอบการค้ามนุษย์ (Prevention)

3.1.3 การป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดนและความร่วมมือตามแนวชายแดน (Cross border crime prevention coordination)

3.1.4 การบูรณาการโครงการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน (Investigation of ASEANAPOL police academy training program)

3.1.5 การฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม (Language and culture training)

3.1.6 การสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยา (Pharmaceutical crime investigation for investigation)

ในส่วนของสาระการประชุมฯ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ได้นำเสนอข้อมูลการฝึกอบรมบนพื้นฐานลำดับความสำคัญของการพัฒนาการฝึกอบรมแต่ละประเทศดังนี้

หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจบรูไน นำเสนอหลักสูตรที่จัดอบรมระหว่าง มกราคม-ตุลาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งเป็นไปตามลำดับความสำคัญในการจัดอบรมทั้ง 6 หัวข้อ โดยเป็นการผสมผสานกันระหว่างทฤษฎี และ การปฏิบัติ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้รับการอบรมและเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ดังนี้

1. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจกัมพูชา นำเสนอโครงสร้างองค์กรและการบูรณาการหลักสูตรตามลำดับความสำคัญในการจัดอบรมทั้ง 6 หัวข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง และ ระดับสูง สำหรับข้อแนะนำ 4 เรื่อง ประกอบด้วย การศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการคิดค้นเครื่องช่วยฝึกสำหรับสถาบันฝึกอบรมตำรวจ การฝึกอบรมตามลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ และแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างผู้อบรม

2. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจ อินโดนีเซีย นำเสนอเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาด้านตำรวจ ผังการจัดองค์กร และเสนอให้ประเทศสมาชิกส่งตำรวจเข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้จากประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านการจัดการคดีสมัยใหม่

3. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจ สปป.ลาว นำเสนอหลักสูตรการฝึกอบรมด้านอาชญากรรมทางไซเบอร์สำหรับข้าราชการตำรวจปฏิบัติการและแนวทางการอบรมที่สอดคล้องกับลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ และยังได้นำเสนอแผนและโครงการฝึกอบรมในห้วงต่อไป โดยรวมถึงยุทธศาสตร์สำหรับแนวความคิดการอบรมด้านอาชญากรรมทางไซเบอร์ในแต่ละประเทศ การก่อตั้งสถาบันการสืบสวนอาชญากรรมให้เป็นไปตามลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ อีกด้วย

4. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจ เมียนมาร์ นำเสนอรูปแบบการฝึกอบรมตามลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ รวมถึงกลยุทธ์และกลวิธีในการฝึกอบรมตามความจำเป็นเร่งด่วน การพัฒนาการจัดอบรม การแลกเปลี่ยนการฝึกอบรมของนักเรียนนายร้อย

ตำรวจระหว่างประเทศสมาชิก และหลักการสำหรับการฝึกอบรมฝึกอบรมหลักสูตรต่อต้านการค้ามนุษย์

5. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจฟิลิปปินส์ โรงเรียนการสอบสวนและสืบสวน กลุ่มฝึกอบรมด้านการข่าว และการฝึกกองกำลังพิเศษ การปรับปรุงหลักสูตรการสืบสวนอาชญากรรมทางไซเบอร์และการค้ามนุษย์ การช่วยเหลือคนต่างชาติ หลักสูตรการฝึกอบรมต่างประเทศและในประเทศบนพื้นฐานตามลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ

6. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจสิงคโปร์ นำเสนอภาพรวมการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์และการค้ามนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการฝึกอบรมทั้ง 6 หัวข้อความร่วมมือด้านการฝึกอบรมตำรวจ ซึ่งรวมถึงหลักสูตร แบบฝึกหัด และการจำลองเหตุการณ์

7. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจไทย นำเสนอความก้าวหน้าด้านความร่วมมือในการฝึกอบรมระหว่างประเทศสมาชิกตำรวจอาเซียนในประเด็นการป้องกันและการสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อาชญากรรมตามแนวชายแดน และความร่วมมือในการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนการฝึกอบรมตำรวจในกลุ่มประเทศสมาชิก และการแลกเปลี่ยนการฝึกอบรมด้านภาษาและวัฒนธรรม

8. หัวหน้าคณะผู้แทนตำรวจเวียดนาม นำเสนอหลักสูตรการฝึกอบรมในโรงเรียนนายร้อยตำรวจเวียดนาม โดยเน้นความสำคัญในด้านอาชญากรรมทางไซเบอร์ การสนับสนุนให้จัดส่งครูและนักเรียนตำรวจไปตามหน่วยงานตำรวจเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติจริง ภาพรวมของหลักสูตรการฝึกอบรมด้านการค้ามนุษย์ รวมถึงหัวข้อพิเศษด้านหลักสูตรการสอบสวน ระบบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญา และภาพรวมการบูรณาการโครงการฝึกอบรม

9. ผู้แทนประเทศออสเตรเลีย ในฐานะประเทศคู่เจรจา ให้ข้อสังเกตต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการฝึกอบรมโดยเสนอให้มีการส่งผู้แทนหมุนเวียนเข้าอบรมที่ JCLEC ในเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ และควรเน้นใน 5 ด้าน จากลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและโอกาสในการฝึกอบรม ซึ่งออสเตรเลียสามารถสนับสนุนการแลกเปลี่ยนการฝึกอบรม และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ที่ประสานงานได้เข้าร่วมการอบรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจัดอบรมทั้ง 6 หัวข้อ ด้านความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้าย

10. ผู้แทนประเทศจีน ในฐานะประเทศคู่เจรจา ยินดีที่จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการฝึกอบรมตามลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ โดยเฉพาะการจัดการกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งในด้านทรัพยากรบุคคลถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากซึ่งทางจีนเอง

ก็มีสถาบันการฝึกอบรมอยู่หลายแห่ง ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท พร้อมเสนอการอบรมภาษาจีนระยะเวลา 1 ปี ให้กับประเทศสมาชิกควบคุมไปกับการฝึกอบรมระดับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการ

11. ผู้แทนประเทศนิวซีแลนด์ในฐานะประเทศคู่เจรจา เห็นพ้องกับข้อเสนอของออสเตรเลียในเรื่องความจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการฝึกอบรม โดยเฉพาะสำคัญในการสนับสนุนเงินทุนและทรัพยากรในการจัดฝึกอบรม และเห็นว่าระบบตำรวจชุมชนเป็นสิ่งที่นิวซีแลนด์สามารถสนับสนุนทุนการอบรมให้กับประเทศสมาชิกได้

12. ผู้แทนประเทศรัสเซีย เห็นว่ารัสเซียเป็นอีกชาติหนึ่งที่มีระบบการฝึกอบรมขนาดใหญ่ ประกอบด้วยมหาวิทยาลัย 3 แห่ง สถานศึกษา 4 แห่ง แะสถาบัน 10 แห่ง พร้อมเสนอหลักสูตรการฝึกอบรม 2 หลักสูตร ที่จัดกลุ่มมอสโกให้กับกลุ่มประเทศสมาชิก และเห็นว่าความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการฝึกอบรมมีความสำคัญอย่างยิ่งในงานตำรวจ

13. ผู้แทนองค์การตำรวจสากล ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับเป้าหมายระยะยาวในการเปลี่ยนแปลงแนวคิดที่เป็นอยู่เหมือนยุโรป

14. ผู้แทนสำนักงานเลขานุการตำรวจอาเซียน กล่าวถึงความจำเป็นในการสร้างสมรรถนะสำหรับการฝึกอบรม พร้อมนำเสนอความเป็นมาของการประชุมและวัตถุประสงค์ในการจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงควรมีการพิจารณาถึงความแตกต่างของระดับความรู้ สถานที่ผู้รับการฝึกอบรม ความร่วมมือกันของประเทศคู่เจรจา เพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถกำหนดรูปแบบการฝึกอบรมได้อย่างสอดคล้องตามลำดับความสำคัญทั้ง 6 หัวข้อ

ตารางที่ 2-1 ความเห็นชอบร่วมกันของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ในด้านการฝึกอบรมของ
ตำรวจอาเซียน

ความเห็นชอบร่วมกันของความต้องการฝึกอบรมของตำรวจอาเซียนของประเทศสมาชิก

10 ประเทศ

**1. การสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (Hi-tech/
Cybercrime investigation)**

1. อาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในภูมิภาคอาเซียน
ในสถานการณ์ปัจจุบัน (Current situation on hi-tech/ Cyber crime in ASEAN)
2. อาชญากรรมเฉพาะทางที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรม
คอมพิวเตอร์
3. บทบาทของตำรวจในการต่อต้านอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรม
คอมพิวเตอร์ในภูมิภาคอาเซียน
4. การค้นหากรณีที่มีการเจาะ/ บุกรุกเข้าสู่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมายผ่านทาง
แอปพลิเคชันของเว็บไซต์หรือโทรศัพท์มือถือ และทางเว็บไซต์
5. หลักสูตรนิติวิทยาศาสตร์ทางคอมพิวเตอร์
6. การสืบสวน การบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินคดีของอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
7. ข้อกฎหมายด้านการทำธุรกรรมธนาคารผ่านทางอินเทอร์เน็ต
8. การปฏิบัติทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร: แนวน้อมและความท้าทายต่าง ๆ
9. การรักษาความปลอดภัยและการดำเนินการด้านเครือข่ายโทรคมนาคม

**2. การป้องกันและสืบสวนสอบสวนการลักลอบค้ามนุษย์ Prevention and investigation of
human trafficking**

1. การลักลอบค้ามนุษย์ในภูมิภาคอาเซียน: สตรี เด็ก และแรงงาน
 2. การบังคับใช้กฎหมายในภูมิภาคอาเซียนเพื่อต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์
 3. การค้นหาผู้ต้องสงสัยและเหยื่อ
 4. การค้นหาการกระทำการลักลอบค้ามนุษย์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์
 5. การฟ้องคดีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายในภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์
 6. การรวบรวมข่าวกรองและเทคนิคการสอบปากคำ
 7. ผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมจากการแสวงหาประโยชน์จากเพศพาณิชย์ในสตรี และเด็ก
-

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

ความเห็นชอบร่วมกันของความต้องการฝึกอบรมของตำรวจอาเซียนของประเทศสมาชิก
10 ประเทศ
8. สิทธิมนุษยชนในภูมิภาคอาเซียน: สถานการณ์ปัจจุบัน แนวโน้มและความท้าทาย
9. ท่าทีของรัฐบาลต่างประเทศในการต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์
10. หลักฐานและช่องโหว่ในการสืบสวนและการดำเนินคดีด้านการลักลอบค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง
11. การดูแลเหยื่ออาชญากรรมและสถานคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรม
3. การป้องกันอาชญากรรมแนวชายแดนและความร่วมมือแนวชายแดน (Cross border crime prevention and coordination)
1. การรวบรวมข่าวกรองและเทคนิคการสอบปากคำ
2. ความร่วมมือของตำรวจอาเซียนในการป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดน
3. การบริหารจัดการและการยับยั้งอาชญากรรมตามแนวชายแดน: ทางบก ท่าอากาศยาน และท่าเรือ
4. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมตามแนวชายแดน
5. กฎหมายและการฟ้องคดีเกี่ยวกับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมตามแนวชายแดน
6. หลักสูตรความมั่นคงตามแนวชายแดน
7. หลักสูตรพฤติกรรมอาชญากร
8. กฎหมายและสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้าน
4. การบูรณาการโครงการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน (Integration of SEANAPOL police academy training program)
1. หลักสูตรการพัฒนาครูตำรวจอาเซียน
2. การแลกเปลี่ยนบุคลากรตำรวจอาเซียนในโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ
3. การพัฒนาและการบูรณาการหลักสูตรตำรวจในภูมิภาคอาเซียน
4. กฎหมายและการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องในภูมิภาค
5. มาตรฐานการดำเนินการในการบริหารเหตุฉุกเฉิน
6. ความร่วมมือด้านการฝึกอบรมแบบทวิภาคีและพหุภาคีในหัวข้อปัญหาอาชญากรรมเฉพาะทาง
7. การแบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์ด้านการสืบสวน

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

ความเห็นชอบร่วมกันของความต้องการฝึกอบรมของตำรวจอาเซียนของประเทศสมาชิก 10 ประเทศ
<p>5. การฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม (Language and culture training)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การส่งเสริมให้นักเรียนตำรวจของประเทศสมาชิกอาเซียนเรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน 2. การแลกเปลี่ยนบุคลากรเพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาต่าง ๆ ของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน 3. หลักสูตรความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและภาษาต่าง ๆ 4. ความร่วมมือระดับทวิภาคีในด้านการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม 5. ความสำคัญของการเรียนภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน 6. หลักสูตรภาษาอังกฤษ 7. การพัฒนาหลักสูตรครูตำรวจอาเซียน
<p>6. การสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยา (Pharmaceutical crime investigation for investigators)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาในอาเซียน 2. กระบวนการทางกฎหมายและความร่วมมือระหว่างประเทศในอาเซียนด้านอาชญากรรมเกี่ยวกับยา 3. บทบาทของตำรวจและหน่วยงานอื่นต่ออาชญากรรมที่เกี่ยวกับยา 4. การรวบรวมพยานหลักฐาน 5. กำหนดมาตรการควบคุมอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาโดยประเทศในอาเซียน 6. อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับกัมมันตรังสีชีวภาพและนิวเคลียร์ 7. ความร่วมมือระหว่างประเทศในการควบคุมเส้นทางอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยา: การพัฒนาความร่วมมือ

จากตารางที่ 2-1 พบว่า ความเห็นชอบร่วมกันของกลุ่มสมาชิกอาเซียน ประกอบด้วย 6 กลุ่ม คือ

1. การสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์
2. การป้องกันและสืบสวนสอบสวนการลักลอบค้ำมนุษย์
3. การป้องกันอาชญากรรมตามแนวชายแดนและความร่วมมือตามแนวชายแดน

4. การบูรณาการโครงการฝึกอบรมตำรวจอาเซียน

5. การฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม

6. การสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยา

ซึ่งหลักสูตรทั้ง 6 กลุ่มดังกล่าว ซึ่งให้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาชญากรอันเป็นภัย

คุกคาม ที่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ได้ตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการขยายตัวของ อาชญากรรมที่จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซับซ้อนมากขึ้น อาจเป็นกลุ่มองค์กรอาชญากรรมขนาดใหญ่ มีเงินทุนหมุนเวียนในหลายประเทศ มีการประกอบธุรกิจผิดกฎหมาย ดังนั้นความร่วมมือกันใน หลายประเทศในการฝึกอบรมตำรวจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะต้องเตรียมความพร้อมทั้งภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่จะเป็นภาษากลางในการสื่อสาร การเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศเพื่อน บ้าน การสืบสวนอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ๆ ที่ไม่ใช่แค่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำการสืบสวนกันเพียง ในประเทศเท่านั้น ต้องมีการสื่อสารและประสานข้อมูลกันระหว่างประเทศ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะต้องมีความรู้ความสามารถในการประสานงาน และทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในอาเซียนให้ได้ ในการบูรณาการประสานข้อมูล ในการขยายผลจับกุมคนร้าย ไม่ว่าจะเป็นคริยา เสดพิศกัคดี ที่กลุ่มผู้ผลิตอยู่ในต่างประเทศ การสืบสวนและลักลอบค้ำมนุษย์กัคดี ที่รัฐบาลไทยยังถูก จัดอันดับให้เป็นประเทศที่อยู่ใน เทียร์ 3 คือ อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งส่งผลถึงการส่งออกสินค้า

ภายในประเทศ และภาพลักษณ์ของประเทศ อันเกี่ยวกับระบบไหลเวียนทางเศรษฐกิจในประเทศ ไทย อาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และอาชญากรรมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่ง ก่อให้เกิดความเสียหายชื่อเสียงของประเทศและความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความปลอดภัยในทรัพย์สิน อันส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเช่นเดียวกัน ซึ่งอาชญากรรมที่ยกตัวอย่างมาข้างต้น นี้ในการดำเนินการจับกุมต้องอาศัยความรู้ความสามารถในการสืบสวนทางเทคโนโลยี

การประสานงานระหว่างรัฐต่อรัฐ หรือ ทำงานร่วมกับภาคเอกชน รวมถึงการทำงานร่วมกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจในต่างประเทศ จึงต้องอาศัยความรู้ ความสามารถของตำรวจรุ่นใหม่ ที่จะสามารถ เรียนรู้ทักษะและเทคนิคหรือวิธีการในการสืบสวนสมัยใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความพร้อมใน การปฏิบัติงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จึงต้องพัฒนาหลักสูตรให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก เดิมเต็มความรู้ให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตามความต้องการในการฝึกอบรมของอาเซียนใน 6 กลุ่ม เพื่อที่นักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นใหม่จะนำความรู้ไปต่อยอดและพัฒนาทักษะในการทำงาน ให้กับองค์กร ให้เป็นตำรวจมืออาชีพ และเป็นตำรวจของอาเซียนโดยสมบูรณ์

ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564

แนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติใช้ในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เกิดจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และปัจจัยคุกคามจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จนได้ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่วิสัยทัศน์ “เป็นตำรวจมืออาชีพ เพื่อความผาสุกของประชาชน”

ยุทธศาสตร์ที่ 1: ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการหลักเพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล

เป้าประสงค์: 1.1 การกิจที่ได้รับมอบหมายเกิดผลสัมฤทธิ์

กลยุทธ์ 1.1.1 พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตอบสนองต่อภารกิจตามนโยบายรัฐบาล โดยมุ่งเน้นภารกิจสำคัญ ดังนี้

1. ปกป้อง เติบโต พิชัยรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์
2. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
3. แก้ไขปัญหาความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้
4. รักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
5. ควบคุมปราบปรามแรงงานต่างด้าว
6. ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะเฉพาะทาง
7. ปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่กระทบต่อความมั่นคง
8. เตรียมความพร้อมขององค์กรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
9. รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์: 1.2 ลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน

กลยุทธ์- เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนชุมชน และที่มีผลกระทบต่อสังคมในทุกระดับ

เป้าประสงค์: 1.3 มีระบบและกระบวนการที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 1.3.1 ปรับปรุงพัฒนาระบบงานและกระบวนการของหน่วยงานรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 1.3.2 ประชาสัมพันธ์กระบวนการและมาตรการในการดำเนินงานให้แก่ประชาชนได้รับรู้

เป้าประสงค์: 1.4 มีเทคโนโลยี อุปกรณ์และเครื่องมือพิเศษ รวมทั้งระบบสารสนเทศ

อัจฉริยะ

กลยุทธ์ 1.4.1 นำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้ในการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 1.4.2 พัฒนาคุณภาพของระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ครบถ้วน ทันสมัย มีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก

กลยุทธ์ 1.4.3 กำหนดกรอบอัตราและจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้พิเศษที่ทันสมัย ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 1.4.4 พัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้พิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนางานตำรวจให้โปร่งใส มีมาตรฐาน

เป้าประสงค์: 2.1 สังคมและประชาชนเชื่อมั่นต่อองค์การตำรวจ

กลยุทธ์ 2.1.1 พัฒนาระบบการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ

กลยุทธ์ 2.1.2 นำมาตรการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบมาบังคับใช้กับข้าราชการตำรวจที่ประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง

กลยุทธ์ 2.1.3 มุ่งมั่นทำงานเพื่อภาพลักษณ์ของตำรวจให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและประชาชน

กลยุทธ์ 2.1.4 เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์การ โดยยึดถือศักดิ์ศรี จริยธรรมและหลักภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม

กลยุทธ์ 2.1.5 เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมข้าราชการตำรวจในทุกระดับ

เป้าประสงค์: 2.2 ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ

ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการและการปฏิบัติงานของตำรวจ

ลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน

กลยุทธ์ 2.2.1 ให้ความสำคัญกับการให้บริการด้วยความรวดเร็ว ถูกต้องเป็นธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

กลยุทธ์ 2.2.2 เพิ่มขีดความสามารถของสถานีตำรวจในทุกมิติ

กลยุทธ์ 2.2.3 ปรับทัศนคติและวิธีการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยยึดประชาชนและชุมชนเป็นศูนย์กลาง

กลยุทธ์ 2.2.4 นำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ

กลยุทธ์ 2.2.5 ดำเนินกิจกรรมที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาของชุมชนและสังคม

เป้าประสงค์: 2.3 มีกระบวนการที่โปร่งใสมีมาตรฐาน

มีกระบวนการที่มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ

มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 2.3.1 กำหนดกรอบมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนกระบวนการงานและระยะเวลาในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจและงานบริการประชาชน

กลยุทธ์ 2.3.2 ปรับปรุง พัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ และงานบริการประชาชน

กลยุทธ์ 2.3.3 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กรอบมาตรฐานขั้นตอนกระบวนการงานและระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้ประชาชนรับรู้โดยใช้สื่อต่าง ๆ

กลยุทธ์ 2.3.4 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรฐานคู่มือการปฏิบัติงานที่กำหนด

กลยุทธ์ 2.3.5 เสริมสร้างและพัฒนาข้าราชการตำรวจให้มีวินัยและเคร่งครัดต่อคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของตำรวจ

กลยุทธ์ 2.3.6 พัฒนางานตรวจสอบภายใน ให้เป็นไปตามแนวทางประกันคุณภาพ การตรวจสอบภายในภาครัฐ

เป้าประสงค์: 2.4 บุคลากรและหน่วยงานมีครุภัณฑ์ ยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 2.4.1 กำหนดกรอบอัตราครุภัณฑ์ ยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีความเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด

กลยุทธ์ 2.4.2 จัดหา ปรับเปลี่ยนและแจกจ่ายครุภัณฑ์ฯ ตามข้อ 2.4.1 ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติ

กลยุทธ์ 2.4.3 พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน ตรงต่อการใช้ประโยชน์มีความสะดวกง่ายต่อการจัดเก็บข้อมูล และสามารถพัฒนาให้เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายการปฏิบัติงานของตำรวจ

เป้าประสงค์: 3.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและให้บริการมีความเข้มแข็ง

กลยุทธ์

ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

เป้าประสงค์: 3.2 การมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและให้บริการมีความพึงพอใจ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ 3.2.1 ส่งเสริมยกย่องเชิดชูเกียรติและ/หรือให้รางวัลตอบแทนคุณความดี

แก่ประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ

กลยุทธ์ 3.2.2 สนับสนุนเงินค่าตอบแทนและสวัสดิการให้กับประชาชนและเครือข่าย ภาครัฐและภาคเอกชนตามความเหมาะสม

กลยุทธ์ 3.2.3 ปรับปรุง พัฒนารูปแบบ วิธีการปฏิบัติ ตลอดจนแนวทางการประเมินผล การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนให้มีความชัดเจน สามารถ นำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมมีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน ในพื้นที่

เป้าประสงค์: 3.3 กฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เอื้อต่อ การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐและภา

คเอกชน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ 3.3.1 บูรณาการกลไกที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ให้มีการ เชื่อมโยงการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชนให้มีเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 3.3.2 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็น อุปสรรคต่อการเปิดโอกาสให้ประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน

เป้าประสงค์: 3.4 หน่วยงานและบุคลากรนำแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและให้บริการประชาชน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ 3.4.1 ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของข้าราชการตำรวจและเป้าหมายการ ทำงานของหน่วยงานทุกระดับให้ยึดถือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำงานตามแนวคิด Community policing

กลยุทธ์ 3.4.2 จัดทำฐานข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ทะเบียน อาสาสมัครเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ประเภทและชนิดของกิจกรรมที่ดำเนินการ และให้สามารถเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ

กลยุทธ์ 3.4.3 ปรับโครงสร้างหน่วยงานและระบบตำแหน่งให้สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การสร้างความเข้มแข็งในการบริหาร

เป้าประสงค์: 4.1 การบริหารโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์

กลยุทธ์ 4.1.1 การบริหารที่มุ่งเน้นผลงานตามแผนยุทธศาสตร์

กลยุทธ์ 4.1.2 พัฒนาระบบการจัดทำแผนงานงบประมาณ ขับเคลื่อนติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคลให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 4.1.3 พัฒนาองค์การและโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์: 4.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ 4.2.1 สร้างบรรยากาศแวดล้อมให้จูงใจต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 4.2.2 สร้างวัฒนธรรมขององค์การให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 4.2.3 วางระบบการจัดการด้านสวัสดิการ ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 4.2.4 พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ยึดหลักสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ ความโปร่งใสและเป็นธรรม

กลยุทธ์ 4.2.5 ปรับปรุงเงินเดือน และค่าตอบแทน ให้เหมาะสมกับวิชาชีพ สายงานและความเสี่ยงภัย เพื่อให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีเกียรติและสมศักดิ์ศรี

กลยุทธ์ 4.2.6 จัดทำและพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานภายในองค์การ

กลยุทธ์ 4.2.7 พัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีขีดความสามารถสูง เพื่อให้คนดีและคนเก่งได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ 4.2.8 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจ

กลยุทธ์ 4.2.9 ส่งเสริม แนะนำ ฝึกอบรม ให้ความรู้ทักษะทางด้านวิชาชีพ และการดำรงชีวิต เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากรก่อนเกษียณอายุราชการ

กลยุทธ์ 4.2.10 สร้างจิตสำนึกของบุคลากรให้ทุ่มเทและอุทิศตนในการทำงาน โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าและต้นทุนในการทำงาน เพื่อให้ผลงานมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

เป้าประสงค์: 4.3 กระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 4.3.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านยุทธศาสตร์ ด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านการตรวจราชการ

กลยุทธ์ 4.3.2 กำหนดแผนการจัดหาและทดแทนสถานที่ทำการ บ้านพัก ยุทโธปกรณ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะที่จำเป็นและเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่

กลยุทธ์ 4.3.3 สร้างจิตสำนึกของบุคลากรในการใช้งบประมาณ ทรัพย์สินและสิ่งของ
หลวง

เป้าประสงค์: 4.4 ข้าราชการตำรวจมีสมรรถนะสูงในการปฏิบัติหน้าที่ และนำระบบ เทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ 4.4.1 พัฒนาหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมทุกระดับให้สอดคล้องสนับสนุน
ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กลยุทธ์ 4.4.2 พัฒนารูปแบบ วิธีการและวางระบบในการพัฒนาบุคลากรให้มีความ
ครอบคลุมและต่อเนื่องภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ

กลยุทธ์ 4.4.3 ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา และ
หน่วยงานอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรม

บทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับการสร้างประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

ในการสร้างประชาคมการเมืองและความมั่นคงที่มีเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่ง
อาเซียนยึดมั่นกับหลักการความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ ซึ่งครอบคลุมมากกว่าแง่มุมความมั่นคง
ในรูปแบบเดิม แต่คำนึงถึงความมั่นคงในรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความแข็งแกร่งใน
ระดับชาติและระดับภูมิภาค ประเด็นความมั่นคงรูปแบบใหม่ จุดประสงค์หลักของอาเซียนคือ
การตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึง โดยสอดคล้องกับหลักการด้านความมั่นคง
ที่ครอบคลุมทุกมิติ จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติ และความท้าทายข้ามแดน
ในแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN political-security
community blueprint) ได้กำหนดแผนงานในการเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อรับมือกับประเด็น
ปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะเรื่องการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติและความท้าทาย
ข้ามแดนอื่น ๆ โดยกำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเภทอาชญากรรมที่เป็นปัญหาร่วมกัน ดังนี้

1. ดำเนินการในแปดประเด็นสำคัญในแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติ
2. พยายามที่จะให้สัตยาบันสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เรื่องทาง
อาญาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและการมุ่งยกระดับให้เป็นสนธิสัญญาอาเซียน
3. ให้คณะทำงานปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ตามความเห็นชอบของที่ประชุมรัฐมนตรี
ยุติธรรมของอาเซียน เพื่อยกระดับความร่วมมือด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
4. เสริมสร้างการตอบสนองทางด้านความยุติธรรมทางอาญาต่ออาชญากรข้ามนุชย์ โดย
ตระหนักถึงความสำคัญในการคุ้มครองเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย โดยสอดคล้องกับปฏิญญาอาเซียนว่าด้วย

การต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้หญิงและเด็ก รวมทั้งอนุสัญญาระหว่างประเทศและพิธีสารเกี่ยวกับค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้อง

5. เพิ่มความร่วมมือในการต่อต้านการค้าลักลอบนำคนเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย

6. ดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลในการทำให้อาเซียนปราศจากยาเสพติดภายในปี

พ.ศ. 2558 โดยให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการต่อต้านการค้าลักลอบค้ายาเสพติด โดยการเสริมสร้างมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันการผลิตยาเสพติด การนำเข้าและส่งออกสารเคมีควบคุมตั้งต้น รวมทั้งความร่วมมือในระดับภูมิภาคในเรื่องมาตรการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม รวมทั้งยกระดับความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายข้ามเขตแดน โดยผ่านการแบ่งปันข้อมูล แนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และการสร้างขีดความสามารถ ในการปราบปรามการค้ายาเสพติด

7. พัฒนาความตกลงร่วมกันในระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีเพื่อยกระดับขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์และห้องปฏิบัติการในการระบุสารตั้งต้น และวิเคราะห์ที่มาของยาเสพติดสำหรับการปฏิบัติการด้านกฎหมายและด้านการข่าว

8. ให้ความช่วยเหลือต่อประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อยกระดับขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์และห้องปฏิบัติการในการระบุสารตั้งต้น และวิเคราะห์ที่มาของยาเสพติดสำหรับการปฏิบัติการด้านกฎหมายและด้านการข่าว

9. ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังกลุ่มผู้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการผลิตยาเสพติดรวมทั้งข้อมูลรายการการระวางและเฝ้าดูความเคลื่อนไหวของกลุ่มดังกล่าว

10. ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด ในการปฏิบัติการด้านการกำจัดสารตั้งต้นและสารเคมีที่จำเป็นที่ยึดได้จากห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ผิดกฎหมาย

11. สร้างเสริมขีดความสามารถของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งรวมถึงผู้พิพากษา อัยการ และเจ้าหน้าที่บังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมยาเสพติด

12. ยกระดับความร่วมมือกับภาคีภายนอกที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งการก่อการร้าย

13. เพิ่มพูนความร่วมมือและการประสานงานระหว่างกลไกเฉพาะด้านของอาเซียน ที่ดำเนินการอยู่เพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ

14. สร้างเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียนในการต่อต้านการประมงผิดกฎหมายที่ไม่ได้รับการดูแลและไม่ไต่รายงานในภูมิภาค ผ่านการดำเนินการตาม IPOA-IUU fishing และมุ่งสู่การก่อการก่อตั้งการประชุมหารือด้านการประมงอาเซียน (เอเอฟซีเอฟ)

15. ส่งเสริมการค้าและการดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยองค์กรรายสาขาอาเซียนเพื่อป้องกันต่อต้าน และกำจัดการลักลอบค้าอาวุธขนาดเล็กและเบาผิดกฎหมายในทุกรูปแบบ โดยสอดคล้องกับ แผนปฏิบัติการสหประชาชาติเพื่อป้องกันต่อต้าน และกำจัดการลักลอบค้าอาวุธขนาดเล็กและเบาผิดกฎหมาย และตราสารระหว่างประเทศเพื่อให้รัฐสามารถระบุและติดตามอาวุธขนาดเล็กและเบาผิดกฎหมายได้อย่างทันที่และเชื่อถือได้

16. เสริมสร้างความมือและให้ความช่วยเหลือในการต่อต้าน และควบคุมการแพร่ขยายของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งรวมถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยคำนึงถึงความจำเป็นของแต่ละประเทศในการพัฒนากฎหมายเพื่อรับมือปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

17. เสริมสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในการต่อสู้กับโจรสลัดทางทะเล การโจรกรรมเรือ โดยใช้อาวุธ การจี้เครื่องบิน การลักลอบส่งออกและนำเข้า ให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

18. เสริมสร้างความร่วมมือในสาขาการบริหารจัดการชายแดนเพื่อตอบสนองต่อประเด็นที่เป็นข้อห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งรวมทั้งการปลอมแปลงเอกสารแสดงตนและการเดินทาง โดยเพิ่มการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถสกัดกั้นการเดินทางของผู้ก่อการร้ายและอาชญากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2554)

ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ของประเทศไทยเรานั้นก็ได้มีการสร้างยุทธศาสตร์เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงหลังจากเปิดประชาคมอาเซียน โดยกำหนดบทบาทในการดำเนินงาน นั่นคือการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรม ให้ความสำคัญกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การประสานงานอันเป็นกลไกเฉพาะในงานอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างชายแดนที่ติดต่อแต่ละในประเทศ และพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้อง ด้านความรู้และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมด้วย

ประวัติความเป็นมาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธรขึ้นในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2444 ณ มณฑลนครราชสีมา อันเป็นรากฐานเริ่มต้นของโรงเรียนนายร้อยตำรวจยุคปัจจุบัน โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้น และต่อมากรมพระยาดำรงราชานุภาพ ขณะดำรงพระยศเป็นพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพเสนาบดีว่าการ กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือที่ 67/719 ลงวันที่ 19 เมษายน ร.ศ.121 (พ.ศ. 2445) กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนนาย

รื้อยตำรวจภูธรขึ้นแล้ว แต่ติดขัดเรื่องที่ไม่การตั้งโรงเรียน จึงขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ย้ายที่ตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไปตั้งที่ ตำบลห้วยจรเข้ จังหวัดนครปฐม ซึ่งพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทานพระบรมราชานุญาต และได้มี พระราชหัตถเลขาถึงกรมหลวงดำรงราชานุภาพ 2 ฉบับ ฉบับแรกหนังสือที่ 59/234 ลงวันที่ 20 เมษายน ร.ศ. 121 ฉบับที่ 2 หนังสือที่ 131/361 ลงวันที่ 14 พฤษภาคม ร.ศ. 121 โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ย้ายที่ตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ตามความกราบบังคมทูลขอ ของกรมหลวงดำรงราชานุภาพ อันเป็นหลักฐานที่แสดงว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจขึ้น สำหรับประวัติสถานที่ตั้งของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ตั้งแต่เมื่อแรกเริ่มตั้งขึ้นในประเทศไทย จนกระทั่งมีที่ตั้งล่าสุดที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้มีการย้ายสถานที่ตั้งตามลำดับดังนี้

สมัยที่ 1 โรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธร นครราชสีมา พ.ศ. 2444-2447 มีนายร้อยโท ม.ร.ว. แดง (หม่อมแดง) ผู้บังคับการกองตำรวจภูธรเขต 3 นครราชสีมา ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับการ โรงเรียน นายร้อยตำรวจ เป็นคนแรก

สมัยที่ 2 โรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธร ห้วยจรเข้ จังหวัดนครปฐม (ครั้งที่ 1)
พ.ศ. 2447-2458

สมัยที่ 3 โรงเรียนนายหมวด คลองไผ่สิงโต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2458-2464

สมัยที่ 4 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ห้วยจรเข้ จังหวัดนครปฐม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2464-2476

สมัยที่ 5 โรงเรียนนายร้อยทหารบก (ยศ.) กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2476-2489 ทั้งนี้ ได้มี การเริ่มนับรุ่นของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ครั้งแรกเป็น นรต.รุ่นที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2480 ในขณะที่ ที่ศึกษาร่วมกับนักเรียนนายร้อยทหารบก

สมัยที่ 6 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2489-2498

สมัยที่ 7 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2498-ปัจจุบัน ซึ่ง พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจในสมัยนั้น เป็นผู้วางรากฐานให้ย้ายสถานที่ตั้งของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไปตั้ง ณ อำเภอ สามพราน จังหวัด นครปฐม โดยเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2499 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จทรงเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ณ อำเภอสาม พราน จังหวัดนครปฐม อย่างเป็นทางการปัจจุบันโรงเรียนนายร้อยตำรวจบริหารงานภายใต้ พระราชบัญญัติโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2551 และ ประกาศโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เรื่อง การ แบ่งส่วนราชการเป็นคณะ สถาบัน ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในโรงเรียนนายร้อย ตำรวจ พ.ศ. 2552 (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2556)

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

เป็นหลักสูตรของนักเรียนนายร้อยตำรวจของประเทศไทยหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการตำรวจใช้ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา 4 ปีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 168 หน่วยกิต

รายวิชาในหลักสูตร

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 9 หน่วยกิต

การเป็นพลเมือง Citizenship

เศรษฐกิจกับวิถีชีวิต Economy and living

จิตวิทยาทั่วไป General psychology

สังคมวิทยา Sociology

อาเซียนศึกษา Asean education

กลุ่มวิชาภาษา 11 หน่วยกิต

การใช้ภาษาอังกฤษ 1 English usage1

การใช้ภาษาอังกฤษ 2 English usage2

การใช้ภาษาไทย Thai usage1

ภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจเพื่อการสื่อสาร English for communication

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต

มนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาสำหรับตำรวจ Human relation and psychology for police officers

จริยธรรมตำรวจ Police ethics

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต

เทคโนโลยีสารสนเทศ Information technology

ระเบียบวิธีวิจัย Research methodology

คณิตศาสตร์และสถิติ Mathematics and statistics

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 132 หน่วยกิต

วิชาบังคับ 129 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาการบริหาร 10 หน่วยกิต

หลักการรัฐประศาสนศาสตร์ Principle of public administration

หลักการบริหารงานตำรวจ Principle of police administration

การบริหารงานสถานีตำรวจ Police station administration

การบริหารงานตำรวจยุคใหม่ Modern police administration

การอำนวยการตำรวจ Police general staff affair

กลุ่มวิชากฎหมาย 40 หน่วยกิต

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย Introduction to law

กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้ง Constitutional law and election law

กฎหมายอาญา 1 Criminal law 1

กฎหมายอาญา 2 Criminal law 2

กฎหมายอาญา 3 Criminal law 3

กฎหมายอาญา 4 Criminal law 4

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1 Civil and commercial law 1

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 2 Civil and commercial law 2

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 3 Civil and commercial law 3

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 1 Criminal procedure law 1

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 2 Criminal procedure law 2

กฎหมายลักษณะพยาน Evidentiary law

กฎหมายปกครอง Administrative law

กฎหมายตำรวจแห่งชาติ National police laws

สิทธิมนุษยชน Human rights

กลุ่มวิชาการสืบสวนสอบสวน 36 หน่วยกิต

การตรวจสถานที่เกิดเหตุ Crime scene investigation

การพิสูจน์หลักฐาน Criminalistics

การทะเบียนประวัติอาชญากร Criminal record

นิติเวชศาสตร์ Forensic medicine

อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ Cyber crime

การสอบสวน 1 Interrogation 1

การสอบสวน 2 Interrogation 2

การสอบสวน 3 Interrogation 3

การสอบสวน 4 Interrogation 4

การสอบสวน 5 Interrogation 5

การสืบสวน 1 Criminal investigation 1

การสืบสวน 2 Criminal investigation 2

กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม 22 หน่วยกิต

การปฏิบัติต่อเยาวชนและครอบครัว Practice toward youth and family

หลักอาชญวิทยาและงานยุติธรรม Criminology and criminal justice

ปัญหาอาชญากรรมและการควบคุมแหล่งอบายมุข Crime problems and vice control

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย Public disaster prevention and relief

ยุทธวิธีตำรวจ 1 Police tactics 1

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 1 Prevention and suppression of crime 1

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 2 Prevention and suppression of crime 2

การรักษาความปลอดภัย Security

การตำรวจชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน Community policing and the participation of the people

อาชญากรรมข้ามชาติกับการข่าวและสถานการณ์โลกปัจจุบัน Transnational crime intelligence and contemporary global situation

การต่อต้านการก่อการร้ายสากลและการจัดการภายใต้สภาวะวิกฤต The anti-international terrorism and role of police in managing a crisis

กลุ่มวิชาการจราจร 3 หน่วยกิต

การจราจร Traffic management

กลุ่มวิชาการฝึก 18 หน่วยกิต

กลุ่มการฝึกตำรวจ 12 หน่วยกิต

การฝึกแบบตำรวจ 1 Police training 1

การฝึกแบบตำรวจ 2 Police training 2

การฝึกแบบตำรวจ 3 Police training 3

การฝึกแบบตำรวจ 4 Police training 4

การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 1 Police tactic training 1

การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 2 Police tactic training 2

การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 3 Police tactic training 3

การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 4 Police tactic training 4

การยิงปืน 1 Shooting 1

การยิงปืน 2 Shooting 2

การยิงปืน 3 Shooting 3

การยิงปืน 4 Shooting 4

กลุ่มการฝึกพลศึกษา 6 หน่วยกิต

วิทยาศาสตร์การกีฬา Physical education and sport science

ว่ายน้ำ Swimming

ยูโด Judo

มวยไทย Muay thai

การต่อสู้ป้องกันตัว Self defense

ศิลปะการป้องกันตัว Martial arts

วิชาเลือก 3 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 3 หน่วยกิต

การเมืองการปกครองไทย Thai politics and government

กลุ่มวิชาภาษา 3 หน่วยกิต

ภาษาไทยกับการเขียนสำนวนสอบสวน Investigation report writing

กลุ่มวิชาการบริหาร 15 หน่วยกิต

องค์การตำรวจเปรียบเทียบ Comparative police organization

สัมมนาการบริหารงานตำรวจ Seminar in police administration

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ Human resource management

การบริหารงบประมาณและพัสดุ Budgeting and material management

นโยบายสาธารณะ Public policy

กลุ่มวิชากฎหมาย 30 หน่วยกิต

กฎหมายระหว่างประเทศ International law

สัมมนาในวิชากฎหมายอาญา Seminar in criminal law

สัมมนาในวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา Seminar in criminal procedure law

กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง Civil procedure law

กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค Consumer law

กฎหมายแพ่ง: นิติกรรมสัญญา Juristic act and contract law

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา Intellectual property law

พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา Criminal penalty law

กลุ่มวิชาการสืบสวนสอบสวน 9 หน่วยกิต

สัมมนาการสืบสวน Seminar in criminal investigation

สัมมนาการสอบสวน Seminar in interrogation

วิทยาการตำรวจก้าวหน้า Advanced forensic science

กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม 15 หน่วยกิต

วิชาการทหาร Military

ยุทธวิธีตำรวจ 2 Police tactics 2

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด Narcotics prevention and suppression

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ Economic crime

การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ Human trafficking suppression for frontline law enforcement officials

กลุ่มวิชาการจราจร 6 หน่วยกิต

อุบัติเหตุจราจร Traffic accident management

การบังคับใช้กฎหมายจราจร Traffic law enforcement

ค. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

กำหนดให้เลือกเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจโดยความเห็นชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรซึ่งไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เรียนมาแล้ว

ง. การฝึกหลักสูตรพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดหลักสูตรบังคับ 6 หลักสูตร และหมวดหลักสูตรเลือก 1 หลักสูตร รวม 7 หลักสูตรดังนี้

หมวดหลักสูตรบังคับ

1. หลักสูตรการต่อต้านปราบปรามการก่อความไม่สงบ
2. หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจฝึกรับใช้ประชาชนในชนบท
3. หลักสูตรการฝึกหัดปฏิบัติงานตำรวจ
4. หลักสูตรการฝึกหัดงานสอบสวน
5. หลักสูตรการเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพ
6. หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจสัมผัสปัญหาชุมชนหรือหลักสูตรอื่น ๆ ที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

หมวดหลักสูตรเลือก

1. หลักสูตรการโคจรหรือ
2. หลักสูตรพิเศษอื่น ๆ ที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

จ. ภาคกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. การบรรยายพิเศษ
2. การบริหารและการกีฬา
3. การทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย
4. การฝึกหัดพิมพ์ดีด
5. การฝึกหัดขับรถยนต์และรถจักรยานยนต์
6. การฝึกตรวจท้องที่
7. การฝึกหัดเป็นผู้ช่วยนายตำรวจฝ่ายปกครอง
8. การฝึกอบรมแบบธรรมเนียมตำรวจ
9. การฝึกอบรมพัฒนาจิตใจและปรับพื้นฐาน
10. การฝึกหัดพัฒนาสังคม
11. การฝึกอบรมพัฒนาบุคลิกภาพและมารยาทสังคม
12. องค์กรของนักเรียนนายร้อยตำรวจ
13. การเสริมสร้างจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม
14. การส่งเสริมการอ่านหนังสือ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2556)

ซึ่งนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จะได้รับวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี ใน หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการตำรวจใช้ ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา 4 ปี จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 168 หน่วยกิต โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบการศึกษานั้นมีความรู้ความสามารถหลักและพร้อม ทำงานทั้งในด้านการ สอบสวนการสืบสวน งานป้องกันปราบปราม ความรู้ด้านกฎหมาย ด้าน มนุษยสัมพันธ์ งานจราจร งานอำนวยการหรือการบริหารงานตำรวจ ความรู้ด้านภาษา และการฝึก ในรูปแบบต่าง ๆ

The Jakarta centre for law enforcement cooperation (JCLEC)

ศูนย์ความร่วมมือในการดำเนินการตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย เป็นองค์กร ที่จัดตั้งโดยความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลอินโดนีเซีย และรัฐบาลออสเตรเลียเพื่อสนับสนุน หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายรวมถึงหน่วยงานจากรัฐบาลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือประเทศ อื่นที่เข้าร่วมในโครงการ โดย ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 2004 (หลังจากเกิดเหตุระเบิดที่ เมืองบาห์ลี)

เพื่ออำนวยความสะดวกในการร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถในการสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายระดับภูมิภาค โดยความสัมพันธ์ทางทวิภาคีระหว่างตำรวจระดับสูงของประเทศอินโดนีเซียและผู้บังคับใช้กฎหมายตำรวจออสเตรเลียกลาง สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมจากประชาคมระหว่างประเทศในการสนับสนุน 'การเรียนรู้และการทำความเข้าใจผ่านประสบการณ์ร่วมกัน

JCLEC ได้จัดระเบียบกับกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชนของอินโดนีเซียเพื่อเป็นมูลนิธิที่ไม่หวังผลกำไร สมาชิกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย (INP) Australian federal police (AFP) กระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซีย (KEMLU) กระทรวงการต่างประเทศและการค้าออสเตรเลีย (DFAT) และสำนักงานสหพันธรัฐต่างประเทศและสหราชอาณาจักรได้รับการจัดระเบียบกับกระทรวง คณะกรรมการและบทบาทการบริหารงานของมูลนิธิ JCLEC ภาระผูกพันตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและการจัดการของมูลนิธิจะแนบไปกับบุคคลดังกล่าวภายใต้กฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย นอกเหนือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องของ INP และสมาชิก AFP มีบทบาทร่วมกันในการบริหารจัดการร่วมกัน ทำหน้าที่ในการบริหารและบริหารงานขององค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรพร้อมทั้งมีบทบาทสำคัญในคณะกรรมการบริหารของมูลนิธิ

การมีส่วนร่วมของสถาบันสามารถช่วยให้ทีมงาน JCLEC สามารถบริหารพนักงาน 130 คนและสิ่งอำนวยความสะดวก 2 แห่ง ของมูลนิธิ ได้แก่ สำนักงานเลขานุการสำนักงานใหญ่แห่งชาติอินโดนีเซีย (Mabes polri) ในกรุงจาการ์ตาและโครงการฝึกอบรมและจัดงานต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเมืองเซมารังประเทศอินโดนีเซีย

การฝึกอบรมและกิจกรรมที่ซับซ้อนของ JCLEC มีความสามารถในการอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมหรือกิจกรรมอื่น ๆ 8 แห่ง และรองรับได้ 128 คน สิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึงการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ Based ระบบจำลองการโต้ตอบ (Hydra-minerva) และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ

การฝึกอบรมและกิจกรรมของ JCLEC อำนวยความสะดวกให้กับกิจกรรมตามคำร้องขอของผู้สนับสนุนแต่ละรายหลังจากได้รับอนุมัติจากมูลนิธิ JCLEC ผู้ให้การสนับสนุนการฝึกอบรมและพัฒนา JCLEC ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนการจัดการกิจกรรมหลักสูตรและความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาขณะที่ JCLEC ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมสนับสนุนได้

ภารกิจหลักในการดำเนินงานของสถาบันฝึกอบรมด้านการบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศ คือ เพื่อตอบสนองความกังวลด้านความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อความเสียหายใน การพัฒนาและทำลายสังคมโดยรวมระดับชาติ โดยในแต่ละ

ปีจะมีการฝึกอบรมทบทวนภาพรวมของการดำเนินงานในปีและความคืบหน้าในการดำเนินการ เพื่อให้มั่นใจว่าจะยังคงดำเนินต่อไปเพื่อสนับสนุนความพยายามในการปกป้องประชาชนจากการคุกคามของอาชญากรรมข้ามชาติและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย

สถานที่ตั้ง JCLEC มีภูมิลำเนาอยู่และจดทะเบียนในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมีศูนย์ฝึกอบรม JCLEC JI สถาบันตำรวจแห่งชาติเบลิตดิน 1 เซมารังและสำนักเลขาธิการ JCLEC อาคาร TNCC จาการ์ตาเซลาดัน

วิสัยทัศน์ทางยุทธศาสตร์ ปรับปรุงความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อนำไปสู่การจัดการและตรวจสอบรูปแบบต่าง ๆ ของอาชญากรรมข้ามชาติรวมถึงการก่อการร้าย โดยการเรียนรู้และประสบการณ์ร่วมกัน

พันธกิจ ให้การฝึกอบรมที่มุ่งเน้นในปัจจุบันเพื่อช่วยในเรื่องความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศอินโดนีเซียและประเทศที่มีความปรารถนาที่จะต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติอื่น ๆ ทั้งหมด นี้จะทำได้โดยการจัดส่งโปรแกรมการฝึกอบรมร่วมสมัยที่เหมาะสมกับการฝึกอบรมที่เกิดขึ้นใหม่ความต้องการของ INP และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในระดับภูมิภาคเนื่องจากอาชญากรรมข้ามชาติเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องการฝึกอบรมที่ JCLEC ต้องตอบสนองและครอบคลุมด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การเป็นผู้นำและการจัดการข่าวกรองและการสอบสวนไปจนถึงการจัดการชายแดนทางทะเลในภาคส่วนอื่น ๆ โดยในการฝึกอบรมของ JCLEC จะเน้นปัญหาสำคัญในด้าน 1) ด้านการก่อการร้าย 2) การค้ามนุษย์ โดยการทรมานหญิงและเด็ก 3) อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ 4) การคัดแยกเหยื่ออาชญากรรม 5) ยาเสพติด 6) อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ โดยในหลักสูตรดังกล่าวแบ่งตารางการฝึกอบรมดังนี้

ตารางที่ 2-2 การฝึกอบรมของ JCLEC โดยความร่วมมือของรัฐบาลอินโดนีเซีย และรัฐบาล
ออสเตรเลีย

	หลักสูตร	ระยะเวลาการ ฝึกอบรม (วัน)
1	การต่อต้านการก่อการร้าย	
1.1	การต่อต้านการก่อการร้ายขั้นสูง	4
1.2	การบริหารจัดการการสืบสวนก่อนและหลังระเบิด	10
1.3	การบริหารงานสืบสวนการต่อต้านการก่อการร้ายระดับภูมิภาค	19
1.4	การต่อต้านความรุนแรงของลัทธิหัวรุนแรง	5
1.5	อบรมความรู้เกี่ยวกับเรือจำ	4
1.6	การต่อต้านข่าวกรองเชิงปฏิบัติการในเรื่องจำ	4
1.7	การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการก่อการร้าย	12
1.8	การฝึกอบรมการต่อต้านการจัดหาเงินทุนจากผู้ก่อการร้าย	3
1.9	โครงการนักผู้ชาวต่างชาติของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3
1.10	กรอบของกฎหมายในการต่อต้านผู้ก่อการร้ายจากต่างชาติ	4
1.11	วิเคราะห์เส้นทางการเงินของผู้ก่อการร้าย	5
1.12	การบริหารการสืบสวนการก่อการร้าย	11
1.13	การฝึกขั้นพื้นฐานในการต่อต้านการจัดหาเงินในการก่อการร้าย	5
1.14	การซักถามผู้ต้องขัง	12
2	การแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก	
2.1	การสืบสวนการค้าเด็กข้ามชาติ	12
2.2	การพัฒนาการบำบัดฟื้นฟูเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	5
3	อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	
3.1	การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการฝึกหาหลักฐานทางอินเทอร์เน็ต	12
3.2	หลักสูตรอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	12
3.3	การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ระหว่างประเทศเชิงปฏิบัติ	12

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

	หลักสูตร	ระยะเวลา การฝึกอบรม (วัน)
3.4	การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์เชิงปฏิบัติการ	5
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูลสื่อสังคมออนไลน์เชิงปฏิบัติการ	5
3.6	การสืบสวนอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ขั้นสูง เชิงปฏิบัติการ	5
3.7	การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์เชิงปฏิบัติการ	5
4	อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน	
4.1	การสืบสวนอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน	5
4.2	การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการเงิน	11
5	การค้ำมนุษย์	
5.1	โครงการเสริมสร้างสมรรถนะในการสืบสวนการลักลอบเข้า เมืองของผู้อพยพซึ่งเป็นแรงงานข้ามชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	12
5.2	การฝึกอบรมทักษะการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน เกี่ยวกับการค้ำมนุษย์	12
5.3	การสืบสวนเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์เชิงปฏิบัติการ	5
6	ความเป็นผู้นำและการจัดการ	
6.1	การจัดการสื่อแบบบูรณาการ	3
6.2	การต่อต้านการก่ออาชญากรรมข้ามชาติระดับผู้บริหาร	5
6.3	การอบรมภาวะผู้นำระดับภูมิภาค	19
7	ทักษะทางสติปัญญา	
7.1	ทักษะทางการวิเคราะห์	12
7.2	การตระหนักรู้เกี่ยวกับแก๊งค์มอเตอร์ไซด์นอกกฎหมาย	3
7.3	การสืบสวนอาชญากรรม	5
7.4	การจัดการทรัพยากรมนุษย์	5
7.5	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขั้นสูง	5
7.6	การระบุและการพัฒนาข้อมูลการสืบสวน	12

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

	หลักสูตร	ระยะเวลา การฝึกอบรม (วัน)
7.7	ทักษะการถ่ายภาพเชิงปฏิบัติการ	5
8	นิติวิทยาศาสตร์	
8.1	หลักสูตรผู้บังคับบัญชาในการระบุตัวเหยื่อจากภัยพิบัติระดับนานาชาติ	12
8.2	การบริหารจัดการภัยพิบัติระดับนานาชาติ	12
8.3	การอบรมขั้นพื้นฐานในการระบุตัวเหยื่อจากภัยพิบัติ	4
8.4	การฝึกอบรมนิติวิทยาศาสตร์ด้านทันตกรรม ระดับนานาชาติ	12
8.5	การฝึกเชิงปฏิบัติการของผู้บังคับบัญชาในการระบุตัวเหยื่อจากภัยพิบัติระดับนานาชาติ	5
9	การเดินทางเรือทะเล	
9.1	การวางแผนและการบังคับบัญชาเกี่ยวกับการค้นหาเรือ	5
9.2	การสืบสวนอาชญากรรมทางประมง	5
9.3	การวางแผนและการควบคุมการลาดตระเวนทางเรือ	10
9.4	การค้นหาเรือ ระบบ กฎหมาย และคำสั่งการ	5

International low enforcement academy-bangkok (ILEA bangkok)

สถาบันฝึกอบรมระหว่างประเทศว่าด้วยการให้เป็นไปตามกฎหมายประวัตินความเป็นมาของพัฒนาสถาบันฝึกอบรมระหว่างประเทศว่าด้วยการให้เป็นไปตามกฎหมายโดยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2539 ความคิดนี้เริ่มต้นจากความสำเร็จของ ILEA ในบูดาเปสต์ ซึ่งเริ่มในปี พ.ศ. 2538 มีการแนะนำให้สำรวจกิจการจะตั้ง ILEA ภูมิภาคในประเทศไทยและกรุงเทพมหานครมีการ กำหนด วิสัยทัศน์ว่า ILEA จะมุ่งเน้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของความร่วมมือในระดับภูมิภาค ในการต่อต้านภัยคุกคามของอาชญากรรมที่สำคัญในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในเรื่อง การลักลอบขนยาเสพติด อาชญากรรมการเงิน การลักลอบนำคนต่างด้าวเข้าเมือง โดย ILEA จะเสนอหลักสูตรการฝึกอบรมเชิงเทคนิคและการบริหารการจัดการสำหรับพนักงานสืบสวนราชการระดับหัวหน้าและผู้บังคับบัญชาในกระบวนการบริหารงานยุติธรรมคนอื่น วัตถุประสงค์หลักของการเรียนคือการพัฒนาความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมี

ประสิทธิภาพระหว่างประเทศที่เข้าร่วมอาเซียนและการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสถาบันบริหารยุติธรรมของแต่ละประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการร่วมมือกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ รัฐบาลไทยจึงได้ตกลงที่จะสลับหมุนเวียนและเป็นเจ้าภาพในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2541 มีการประเมินความจำเป็นในการฝึกอบรมโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีความสามารถความสามารถทั้งทางฝ่ายไทย และฝ่ายบริการด้วยความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ของประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ การประเมินความจำเป็นยืนยันว่าวัตถุประสงค์ด้านกิจการของ ILEA ควรเป็นในด้านการจัดการกับการลักลอบค้ายาเสพติดและอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้อง ในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2541 ได้มีการลงนามในสนธิสัญญาความร่วมมือระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกากับไทย ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถาบันฝึกอบรมทั่วประเทศว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายได้จัดตั้ง ILEA และกำหนดวัตถุประสงค์ผู้บริหารสถาบันร่วมกันรวมทั้งบทบาทและความรับผิดชอบของทั้งสองประเทศ ในการบริหารจัดการและการหาเงินทุนผลจากข้อตกลงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมตรวจสอบระหว่างสหรัฐกับไทยเพื่อนดูแลนโยบายและการปฏิบัติงานของสถาบันคณะกรรมการร่วมซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากประชาฝ่ายประชุมกันอย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี และปฏิบัติงานภายใต้ฉันทามติของทุกฝ่าย

นอกเหนือไปจากคณะกรรมการร่วม ILEA ได้อาศัยข้อมูลจากประเทศที่มีส่วนร่วมในการร่วมในการบรรลุเป้าหมาย ในเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ได้มีการจัดการประชุมผู้นำกรุงเทพฯ เพื่อพิจารณาบททวนหลักสูตรที่มีการนำเสนอซึ่งเป็นโปรแกรม หลักที่สหรัฐอเมริกา ไทย ลาว มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม สหรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน และฮ่องกง ได้เข้าร่วมประชุมผลจากการประชุมได้มีการจัดตั้งหลักสูตร 6 สัปดาห์ และต้องเน้นในเรื่องการนำเสนอหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะทางและได้มีการจัดการประชุมผู้นำอีกหลายครั้งให้มีเปลี่ยนแปลงตารางการฝึกอบรม ILEA bangkok เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไปของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการต่อต้านภัยคุกคามระดับต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศที่เข้าร่วมอาเซียนและการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสถาบันบริหารยุติธรรมของแต่ละประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการร่วมมือกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันฝึกอบรมด้านการบังคับใช้กฎหมายที่มีมาตรฐานสากล และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในภูมิภาคเอเชีย โดยเคารพหลักนิติรัฐ และหลักสิทธิมนุษยชน

พันธกิจ

ภารกิจของสถาบัน คือ เพื่อสนับสนุนการสร้างสถาบันยุติธรรมทางอาญาในเอเชียด้วยการเน้นเรื่องข้อกำหนดกฎหมาย และเพื่อความมั่นคงเข้มแข็งของการเป็นหุ้นส่วน และการร่วมมือกันระหว่างกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในเอเชีย เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ การก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติอื่น ๆ และส่งเสริมการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการต่อสู้อาชญากรรมข้ามชาติ

เครือข่าย ของสถาบัน ILEA ทั่วโลก ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ ดังนี้

ILEA Budapest ประเทศ Hungary

ILEA Gaborone ประเทศ Botswana

ILEA Roswell ประเทศ USA

ILEA San Salvador ประเทศ El Salvador

สถานที่ฝึกอบรม ILEA bangkok ตั้งอยู่ 88/8 หมู่ 3 ถนนวิภาวดีรังสิต หลักสี่

กรุงเทพมหานคร 10210

โดยในการฝึกอบรมของสถาบัน ILEA Bangkok มีหลักสูตรการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับสถานะแวดล้อม และอาชญากรรมที่เกิดขึ้น กับการต่อต้านภัยคุกคามของอาชญากรรมที่สำคัญในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยจะเน้นการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ 5 ด้านคือ 1) การลักลอบขนยาเสพติด 2) อาชญากรรมการเงิน 3) การลักลอบนำคนต่างด้าวเข้าเมือง 4) อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ 5) การต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งมีตารางการฝึกอบรมดังนี้

ตารางที่ 2-3 การฝึกอบรมของสถาบันระหว่างประเทศ ILEA

	หลักสูตร	ระยะเวลาการฝึกอบรม (วัน)
1	การสืบสวนระเบิดทางอากาศระหว่างประเทศ	14
2	การค้ามนุษย์	7
3	การสืบสวนปราบปรามยาเสพติด	14
4	การประชุมผู้นำผู้บังคับใช้ยาเสพติด	7
5	ภาวะผู้นำสำหรับสตรีในการบังคับใช้กฎหมาย	7
6	โครงการสืบสวนการค้ามนุษย์สัตว์ป่า	14
7	คาสีโนการสืบสวนอาชญากรรมทางการเงิน	14

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

	หลักสูตร	ระยะเวลาการ ฝึกอบรม (วัน)
8	ความเป็นผู้นำในการบังคับใช้กฎหมายหัวหน้างาน	7
9	การฝึกอบรมการแทรกแซงพรมแดนระหว่างประเทศ	7
10	การวิจัยขั้นสูงเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการและการสืบสวน Diversion	14
11	คอมพิวเตอร์และเครือข่ายการบุกรุก	7
12	หน่วยบัญชาการหน่วยควบคุมยาเสพติด	14
13	เทคนิคการบังคับใช้กฎหมายเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย	7
14	การลักลอบนำเข้าและตรวจจับรังสีและนิวเคลียร์	7
15	การต่อต้าน การค้ำมนุษย์	14
16	การตรวจสอบอาชญากรรมการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์	7
17	การฟ้องร้องคดีอาชญากรรมด้านสิ่งแวดล้อม	7
18	เทคนิคการสืบสวนทางการเงิน	7
19	การค้ำมนุษย์และการใช้ประโยชน์จากเด็ก	14
20	การรักษาความปลอดภัยของบุคลากรและสถานที่	14
21	การค้าอาวุธปืนขนาดเล็ก	7
22	การสืบสวนสอบสวน	7
23	โครงการสืบสวนการค้ำมนุษย์สัตว์ป่า	14
24	การต่อต้าน การค้ำมนุษย์	14
25	การตรวจสอบอาชญากรรมการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์	7
26	การฟ้องร้องคดีอาชญากรรมด้านสิ่งแวดล้อม	7
27	เทคนิคการสืบสวนทางการเงิน	7
28	การค้ำมนุษย์และการใช้ประโยชน์จากเด็ก	14
29	การรักษาความปลอดภัยของบุคลากรและสถานที่	14
30	การค้าอาวุธปืนขนาดเล็ก	7
31	การสืบสวนสอบสวน	7
33	โครงการสืบสวนการค้ำมนุษย์สัตว์ป่า	14

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

	หลักสูตร	ระยะเวลาการ ฝึกอบรม (วัน)
33	การสืบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์และ อาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	7
34	การทุจริตและการทุจริตคอร์รัปชันเกี่ยวกับการทุจริตแห่งชาติ	7
35	การต่อต้านการทุจริตและการคืนสินทรัพย์	7
36.	หลักสูตรการสืบสวนทางการเงิน	7
37	หลักสูตรการทุจริตการทุจริตการทุจริตแห่งชาติ:	7
38	การต่อต้านการทุจริตชุดการค้ำมนุษย์	7
39	เทคนิคการสืบสวนคดีเกี่ยวกับการวางเพลิง	14
40	ความปลอดภัยและการวางแผนทางยุทธวิธี	14
41	ความปลอดภัยทางยุทธวิธีขั้นสูงและการวางแผน	14
42	การบังคับใช้กฎหมายและการเข้าถึงชุมชน	7
43	รายละเอียดการคุ้มครอง	7
44	การฝึกอบรมการตรวจสอบชายแดนในสัตว์ป่า	7

จากตารางที่ 2-3พบว่า หลักสูตรที่มีรายวิชาการฝึกอบรมหลักสูตรของ สถาบัน JCLEC และสถาบัน ILEA มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 2-4 หลักสูตรการฝึกอบรม ของสถาบันฝึกอบรม JCLEC และ สถาบันฝึกอบรม ILEA ที่เหมือนกันโดยแยกเป็นตาราง ได้ 10 หลักสูตรการฝึกอบรม ดังนี้

	หลักสูตรการฝึกอบรม	JCLEC	ILEA
1	กรอบของกฎหมายในการต่อต้านผู้ก่อการร้ายจาก ต่างชาติ	*	*
2	การบริหารจัดการการสืบสวนก่อนและหลังระเบิด	*	*
3	การสืบสวนการค้าเด็กข้ามชาติ	*	*
4	การฝึกอบรมทักษะการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน เกี่ยวกับการค้ำมนุษย์	*	*

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

	หลักสูตรการฝึกอบรม	JCLEC	ILEA
5	การสืบสวนเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เชิงปฏิบัติการ	*	*
6	การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการฝึกหาลักษณะทางอินเทอร์เน็ต	*	*
7	หลักสูตรอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	*	*
8	การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการเงิน	*	*
9	การสืบสวนการปราบปรามยาเสพติดขั้นสูงเชิงปฏิบัติการ	*	*
10	การอบรมภาวะผู้นำระดับภูมิภาค	*	*
11	กรอบของกฎหมายในการต่อต้านผู้ก่อการร้ายจากต่างชาติ	*	*
12	การบริหารจัดการการสืบสวนก่อนและหลังระเบิด	*	*
13	การสืบสวนการค้าเด็กข้ามชาติ	*	*
14	การฝึกอบรมทักษะการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนเกี่ยวกับการค้ามนุษย์	*	*
15	การสืบสวนเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เชิงปฏิบัติการ	*	*
16	การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการฝึกหาลักษณะทางอินเทอร์เน็ต	*	*
17	หลักสูตรอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	*	*
18	การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการเงิน	*	*
19	การสืบสวนการปราบปรามยาเสพติดขั้นสูงเชิงปฏิบัติการ	*	*
20	การอบรมภาวะผู้นำระดับภูมิภาค	*	*

จากตารางที่ 2-4 พบว่า หลักสูตรที่มีรายวิชาการฝึกอบรมหลักสูตรของ สถาบัน JCLEC และ สถาบัน ILEA มีความสอดคล้องกัน แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. หลักสูตรการก่อการร้าย

1.1 กรอบของกฎหมายในการต่อต้านผู้ก่อการร้ายจากต่างชาติ

- 1.2 การบริหารจัดการการสืบสวนก่อนและหลังระเบิด
2. การค้ำมนุษย์
 - 2.1 การสืบสวนการค้าเด็กข้ามชาติ การฝึกอบรมทักษะการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์
 - 2.2 การสืบสวนเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์เชิงปฏิบัติการ
3. อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์
 - 3.1 การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการฝึกหาลักฐานทางอินเทอร์เน็ต
 - 3.2 หลักสูตรอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์
4. อาชญากรรมเกี่ยวกับการเงิน
 - 4.1 การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการเงิน
5. ยาเสพติด
 - 5.1 การสืบสวนการปราบปรามยาเสพติดขั้นสูง เชิงปฏิบัติการ
6. ภาวะผู้นำ
 - 6.1 การอบรมภาวะผู้นำระดับภูมิภาค

ซึ่งกลุ่มหลักสูตรการฝึกอบรมนี้เป็นรายวิชาที่มีความจำเป็นในการฝึกอบรมตำรวจ ทั้งในสถาบัน JCLET ซึ่งมีประเทศออสเตรเลีย เป็นผู้ออกแบบและให้งบประมาณในการอบรมหลักสูตร และสถาบัน ILEA ซึ่งมีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ออกแบบและให้งบประมาณในการอบรมหลักสูตร โดยในบางรายวิชาของหลักสูตรของนักเรียนนายร้อยตำรวจของไทย ไม่ได้เน้นหรือให้ความสำคัญมากนัก หรือ บางรายวิชายังไม่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตร เราจึงควรให้ความสำคัญแล้วศึกษาถึงคุณค่าและประโยชน์ของรายวิชานั้นว่าเหมาะกับยุคสมัยและก้าวทันกับสภาวะทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ รวมถึงวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายของเชื้อชาติมากขึ้นหรือไม่ แล้วเราจะสามารถเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจ ให้มีความสามารถรับมือกับอาชญากรรมทั้งรูปแบบเก่า และรูปแบบใหม่ได้อย่างไร

ดังนั้น เมื่อเราทราบถึงปัญหาและความต้องการการฝึกอบรมในหลักสูตรของอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ แล้วก็ดี เรามีรายวิชาการฝึกอบรมในหลักสูตรที่ทั้งในสถาบัน JCLET และ สถาบัน ILEA ให้ความสำคัญในการฝึกอบรมที่สอดคล้องกันแล้วก็ดี ซึ่งหลักสูตรต่าง ๆ นี้ก็จะเหมือนเข็มทิศนำทางให้กับโรงเรียนนายร้อยตำรวจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงความเป็นสากล และความเป็นมืออาชีพของนักเรียนนายร้อยตำรวจไทยในอนาคต

หลักสูตรวิชาชีพตำรวจของวิทยาลัยตำรวจประเทศอังกฤษ

สำหรับหลักสูตรวิชาชีพตำรวจของวิทยาลัยตำรวจประเทศอังกฤษนั้น (Chen, 2009) ประกอบด้วยรายวิชาเฉพาะและวิชาทางการปฏิบัติงาน ได้แก่ วิชากฎหมายและข้อบังคับ (Laws and regulation) วิชาสอบสวนอาชญากรรม (Criminal investigation) วิชาการจัดการจราจร (Traffic management) วิชาอาชญากรรมระหว่างประเทศ (Transnational crime) วิชาเทคโนโลยีเพื่อการกำกับควบคุม (Electronic monitoring technology) การติดต่อประสานงานกับรัฐสภาการติดต่อประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่ได้รับผลกระทบ การใช้จิตวิทยามนุษยสัมพันธ์ และรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีวิชา การสร้างความปลอดภัย (Building safety) วิชาอาชญากรรมเด็ก (Child crime) รวมถึง วิชาการจัดการกับสุนัขเร่ร่อน โดยหลักสูตรวิชาชีพตำรวจของอังกฤษมุ่งเน้นการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ความรู้ ฝึกฝนและประกอบการเล่นระดับในแต่ละระดับมีระยะเวลาของหลักสูตรแตกต่างกัน ตัวอย่างหลักสูตรของวิทยาลัยตำรวจประเทศอังกฤษ เช่น วิทยาลัยตำรวจบราชมิลล์ (Bramchill police college) ประเทศอังกฤษ จัดการหลักสูตรวิชาชีพตำรวจ เป็น 5 หลักสูตร ดังนี้ ได้แก่ 1) หลักสูตรพิเศษ (Special course) สำหรับการฝึกเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มต้นที่มีผลงานโดดเด่นและคัดเลือกจากการสัมภาษณ์ฯ 2) หลักสูตรสารวัตร (Inspector course) สำหรับฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจตำแหน่งสารวัตร 3) หลักสูตรผู้บังคับการ (Command course) สำหรับฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาระดับสูงประกอบด้วย 2 หลักสูตรย่อย คือ หลักสูตรเตรียมบุคลากรจากตำแหน่งผู้กำกับการเลื่อนเป็นผู้บังคับการหน่วยและ หลักสูตร การคัดเลือกเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง Police Service of United Kingdom 4) หลักสูตรผู้บังคับการต่างประเทศ (Oversea command course) เป็นหลักสูตรสำหรับระดับรองผู้บัญชาการ และ 5) หลักสูตรใหม่ (New course) เป็นหลักสูตรการสอนวิธีการสร้างหลักสูตรใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ความคิดและทักษะทางวิชาชีพตำรวจ วิทยาลัยตำรวจ Scottish จัดหลักสูตรวิชาชีพตำรวจในรูปแบบของโปรแกรม การฝึกอบรมโดยแบ่งเป็นหลักสูตรย่อย ๆ เฉพาะ มีระยะเวลาแต่ละหลักสูตรแตกต่างกัน ผู้เข้าร่วม โปรแกรมการฝึกนั้น ส่วนมากเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งแต่ระดับตำรวจสืบสวนถึงตำรวจระดับสูงที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรขยายพิเศษ หลักสูตรการสำรวจทางเศรษฐกิจ หลักสูตรการป้องกันเด็ก/ เยาวชน หลักสูตรการเจรจาต่อรอง หลักสูตรพิเศษการปลอมแปลงเอกสาร หลักสูตรการวาดภาพ หลักสูตรการจัดการสถานที่เกิดเหตุ หลักสูตรการควบคุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ สำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมการสืบสวน ประกอบด้วย 3 องค์กรประกอบ ได้แก่ 1) วิชาแกน (Core course) ประกอบด้วย วิชาพนักงานสืบสวนระดับต้น วิชา พนักงานสืบสวน ระดับกำกับควบคุม และวิชาพนักงานสืบสวนระดับสูง 2) วิชาการฝึกอบรมพนักงานสืบสวนระดับสูง (S.I.O. Training course)

ประกอบด้วยวิชา ทบทวนการสอบสวน วิชาต่อสู้อการก่อการร้าย วิชาการลักพาตัวและกรร โชก ทรัพย์ และ 3) วิชาทั่วไป (Non-core course) ประกอบด้วยวิชาการป้องกันเด็ก/ เยาวชน วิชาการจัดการสถานที่เกิดเหตุ วิชายาเสพติด วิชาการปลอมแปลงเอกสาร วิชาการสอบสวนทางการเงิน วิชาการให้คำแนะนำ วิชา จดจำลักษณะใบหน้า วิชาการสื่อสารกับครอบครัว วิชาการให้ความช่วยเหลือครอบครัว วิชาสอบปากคำร่วมกัน วิชาการกำกับ/ ควบคุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ และ วิชาสอบปากคำพยาน

ในส่วนของการฝึกอบรมของตำรวจของประเทศอังกฤษมีความสอดคล้องกับการฝึกอบรมของสถาบัน JCLEC และสถาบัน ILEA ในบางหลักสูตรแต่มีความชัดเจนด้านการสอน ทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่จริงและวิเคราะห์อาชญากรรมที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น หลักสูตร การต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ หลักสูตรการจัดการสถานที่เกิดเหตุ ที่เน้น ฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ทุกระดับไปจนถึงฝึกทบทวนให้กับเจ้าหน้าที่ระดับสูง รวมถึง หลักสูตร การสอบสวนคดีเกี่ยวกับการเงินซึ่งเป็นคดีเฉพาะ การซักถามพยาน การจดจำใบหน้า การปลอมแปลงเอกสาร และทักษะการสื่อสารกับบุคคล เป็นต้น อันเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้เข้ากับบริบทในประเทศไทยซึ่งเป็นแบบอย่างในวิชาการเรียนของหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจของ ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี เพราะอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในยุโรปเริ่มแพร่ขยายมาทางฝั่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้โดยเฉพาะประเทศไทยที่เป็นเมืองเสรีและเป็นประเทศที่มีความพร้อมทาง สภาพแวดล้อมและเป็นเมืองแห่งการเปิดเสรีการท่องเที่ยวที่กฎหมายของเมืองไทยยังเอื้อไม่ถึง อาชญากรรมที่นำเอาเทคโนโลยีมาก่ออาชญากรรมในประเทศได้

ความหมายของหลักสูตร

คำว่า “หลักสูตร” แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “Curriculum” ซึ่งมีรากศัพท์มาจาก ภาษาลาตินว่า “Currere” หมายถึง “Running course” หรือ เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ต่อมามีการ เปรียบเทียบหลักสูตรกับสนามหรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง (Armstrong, 1989 p. 2) เนื่องมาจากว่า ผู้เรียนจะศึกษาวิชาหรือประสบการณ์ต้องฝ่าฟันความยากของวิชาและประสบการณ์นั้นไป ตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นเดียวกับนักวิ่งต้องฝ่าอุปสรรคไปสู่ ความสำเร็จให้ได้

โดยประเทศไทยเองแต่เดิมได้ใช้คำว่า “หลักสูตร” กับภาษาอังกฤษว่า “Syllabus” ซึ่งหมายถึง หัวข้อเรื่องที่ศึกษาในรายวิชาหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรม การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ส่วนคำว่า “Curriculum” หมายถึง ประมวลการสอนในรายวิชาทั้งหมดที่จัดสอนใน โรงเรียน วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัย ซึ่ง คำว่า

“Curriculum” ในปัจจุบันได้ให้ความหมายที่ครอบคลุมและมีความเหมาะสมกว่าจึงเปลี่ยนมาคำนี้แทน

ความหมายของคำว่า “หลักสูตร” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายอย่างด้วยกัน และมีความเห็นหลายทัศนะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคลนั้น ๆ โดยได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Good (1973, p. 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้ คือ หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาและ มีการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียน โดยมีเค้าโครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน เพื่อสำเร็จหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหนึ่ง

Bobbitt (1918, p. 42) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง รายการของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องทำและจะต้องประสบโดยการพัฒนาความสามารถเพื่อทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีและเหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่

Ragan and Shepherd (1977, p. 92) ให้นิยามหลักสูตรว่า คือ ประสบการณ์ทุกชนิดของผู้เรียนที่โรงเรียนรับผิดชอบ รวมทั้งรายวิชาที่เปิดสอน เอกสารหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ของแต่ละคน

Oliva (1992, p. 10) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่ผู้เรียนจะต้องประสบภายใต้การอำนวยการของโรงเรียน

Saylor and Galen (1981, p. 6) กล่าวว่า หลักสูตร เป็นแผนสำหรับจัดโอกาสและการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วาง โดยมีโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ

Tyler (1949, p. 10) ให้ความหมายว่าหลักสูตรคือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย จุดประสงค์และจุดมุ่งหมายเฉพาะการเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

Taba (1962, p. 10) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

Beauchamp (1981, p. 67) ให้ความหมายถึงความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนซึ่งประสบการณ์สำหรับการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในโรงเรียน

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, หน้า 1-4) กล่าวว่า หลักสูตรคือ แผนหรือแนวทางในการกำหนดกิจกรรมและสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนการสอนโดยมีเนื้อหา

เป็นเอกสารประกอบเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
หลักสูตรไว้ 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตร ความหมายอย่างแคบคือ หมายถึงรายวิชาต่าง ๆ ที่เด็กต้องไปตามลำดับ
ชั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน

2. หลักสูตร ความหมายอย่างกว้างคือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน
รวมถึงกิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับ วิธีต่าง ๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมาย
ของการจัดการศึกษา

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 7) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดง
จุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและประมวลประสบการณ์ในแต่ละ โปรแกรมการศึกษา
เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, หน้า 46) ได้ให้แนวคิดที่หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวง
ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทยและ
มาตรฐานที่ชุมชนท้องถิ่นต้องการ

โดยสรุป หลักสูตร หมายถึง การจัดการแผนหรือการกำหนดเนื้อหาความรู้และการจัด
กิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และสามารถพัฒนาความรู้ไปตาม
คุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีจัดการเรียน และ
การประเมินผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทางการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล

องค์ประกอบของหลักสูตร (Curriculum component)

หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายส่วน โดยมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แยก
องค์ประกอบไว้หลากหลายไว้ดังนี้

Taba (1962, P. 10) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ (Objectives) หมายถึง วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์
เฉพาะวิชา

2. เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้อหารายวิชาและจำนวนที่สอนแต่ละวิชา

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) หมายถึง กระบวนการ
การสอนและการเรียนหรือการนำหลักสูตรไปใช้

4. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง โครงการประเมินผลการสอนตาม
หลักสูตร

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 8) กล่าวว่า หลักสูตรนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 6 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum aim)

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional objective)
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and experience)
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional strategies)
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional media and materials)
6. การประเมินผล (Evaluation)

สมิทร คุณานุกร (2520, หน้า 9) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีขึ้นอยู่กับคุณภาพของโครงสร้างหรือองค์ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

กาญจนา कुमारักษ์ (2540, หน้า 15) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่จบเนื้อหาสาระใน
3. วิชาที่กำหนดให้ เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and experience) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านความรู้อื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional media and materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และอื่น ๆ ที่ช่วยเสริมคุณภาพการเรียนการสอน
6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผล การเรียนการสอน

สรุป จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญหลายท่านเนื้อหาสาระอาจจะแตกต่างกันไปบ้างแต่หลักใหญ่ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรที่จะให้ผู้ใช้นำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Objectives) คือ เป็นตัวกำหนดทิศทางขอบเขตในการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่เรียน
2. เนื้อหา (Content) เป็นการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างที่เป็นไปอย่างตั้งไว้
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) เป็นการนำเอาหลักสูตรไปปฏิบัติประด้วยกิจกรรมการสอนต่าง ๆ ทั้งบุคลากรครู อันประกอบด้วยเอกสารการสอน แบบเรียน แนวการสอน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน สภาพแวดล้อมในการเรียน ให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการความรู้ได้อย่างเหมาะสม
4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรว่าหลักสูตรที่ได้ดำเนินการไปตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด สาเหตุเกิดจากอะไร เพื่อนำข้อค้นพบนั้นไปปรับปรุงแก้ไขในหลักสูตรต่อไป

การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum development)

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรเป็นภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจาก หลักสูตรการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานที่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ แต่เนื่องจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตของผู้เรียน และสภาพสังคมในปัจจุบันอยู่เสมอ ดังนั้นคุณสมบัติที่สำคัญของหลักสูตรเองจึงต้องมีความเป็นพลวัต การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตสังคมของผู้เรียนให้มีความทันสมัยและสามารถนำมาประยุกต์และปฏิบัติได้ในชีวิตจริง

มีผู้ให้ความหมายของ การพัฒนาหลักสูตร ไว้อย่างกว้างขวางโดยให้ความหมายไว้ดังนี้

Taba (1962, p. 82) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึงการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ดียิ่งขึ้น โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การเรียนการสอน การวัดผลการประเมินผลและอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้

Good (1973, p. 157) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้สองความหมาย คือ

1) การปรับปรุงหลักสูตร และ 2) การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึงการพัฒนาเพื่อให้มีความเหมาะสมกับโรงเรียน หรือระบบโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอนหลักสูตร วิธีสอน รวมทั้งการประเมินผล โดยจัดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทั้งระบบติดต่อกันไปหรือปรับปรุงโดยโปรแกรมศึกษาให้เหมาะสม สำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหมายถึง

การดัดแปลงให้แตกต่างออกไปจากเดิม เป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนใหม่ โดยการเปลี่ยนแปลงแบบหลักสูตร

Saylor and Galen (1981, P. 86) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรอาจหมายถึงการสร้างเอกสารอื่น ๆ สำหรับนักเรียนด้วย วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หมายถึงการพยายามวางโครงการที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน คือ ระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำรา แบบเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนต่าง ๆ การวัดและการประเมินผลการใช้หลักสูตร การปรับปรุงแก้ไข และการให้การอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการบริหารและการบริการหลักสูตร วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 หน้า 1) ได้สรุปประเด็นสำคัญไว้ว่าพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรที่จำเป็นมีอยู่ 3 ประการ เรียกว่าสิ่งกำหนดหลักสูตร ได้แก่ 1) สิ่งกำหนดทางวิชาการ 2) สิ่งกำหนดทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ 3) สิ่งกำหนดทางการเมือง สำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมนั้น ก่อนจะสร้างหลักสูตรจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการขององค์กร งานที่ปฏิบัติและความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนว่ามีปัญหาข้อขัดข้องที่เป็นอุปสรรคที่ต้องแก้ไขด้วยการฝึกอบรม เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูง และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และเป็นปัญหาที่แท้จริงอีกทั้งยังจะต้องเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตัวบุคคลอันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กร

บุญมี เณรยอด (2531, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง การปรับปรุงโครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเพื่อบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

เฉลา มิตรดี (2540, หน้า 20) กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรที่มากกว่าการพัฒนาแตกต่างกัน เนื่องมาจากจุดเน้นที่ต่างกัน ดังนี้

1. การมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นขั้นตอนของหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร
2. การมุ่งเน้นกระบวนการสอน เป็นการแปลงหลักสูตรออกมาเป็นกำหนดการสอน แผนการสอน คู่มือครู แบบเรียน วัสดุ และสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ

3. การมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และการสอนที่ต่อเนื่องกันไป เป็นภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถเรียงลำดับแนวคิดของการพัฒนาหลักสูตร และการสอน ได้เต็มรูปแบบ

สังัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 30) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรมีความหมายอยู่ 2 ลักษณะ คือ (1) การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น และ (2) การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐาน

กาญจนา कुमारิกย์ (2540, หน้า 334) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึงกระบวนการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนการวางแผนประเมินผล เพื่อให้ทราบชัดว่า พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนั้นตรงตามจุดประสงค์และความมุ่งหมายหรือไม่ เพื่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะได้พัฒนาปรับปรุงในโอกาสต่อไป

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร คือการปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นหรือจัดทำหลักสูตรใหม่โดยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามการกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหาการเรียนการสอน และการวัดผลการประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเป็นไปในแนวทางที่วางเอาไว้

การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนต่าง ๆ เป็นระบบ ระเบียบและเพื่อให้งานการพัฒนาหลักสูตรดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายของการพัฒนาอย่างแท้จริงจึงต้องคำนึงถึงหลักในการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีผู้นำที่เชี่ยวชาญและมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรเป็นอย่างดี

2. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและการประสานงานอย่างดีจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกระดับการพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีการดำเนินงานเป็นระเบียบแบบแผนต่อเนื่องกันไปเริ่มตั้งแต่การวางจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตรนั้นจนถึงการประเมินผลการพัฒนาหลักสูตรในการดำเนินงานจะต้องคำนึงถึงจุดเริ่มต้นในการเปลี่ยนแปลงว่าการพัฒนาหลักสูตรจะเริ่มที่จุดใด จะเป็นการพัฒนาส่วนย่อยหรือการพัฒนาทั้งระบบและจะดำเนินการอย่างไรในขั้นต่อไปสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้มีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดหลักสูตร ครูผู้สอนหรือนักวิชาการทางด้านการศึกษาและบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันพิจารณาอย่างรอบคอบ และดำเนินการอย่างมีระเบียบแบบแผนที่ละขั้นตอน

3. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องรวมถึงผลงานต่าง ๆ ทางด้านหลักสูตรที่ได้สร้างขึ้นมาใหม่อย่างมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นเอกสารหลักสูตร เนื้อหารายวิชา การทำการทดสอบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ หรือการจัดการเรียนการสอน

4. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการฝึกอบรมครูประจำการให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่ ความคิดใหม่ แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่

5. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงประโยชน์ในการพัฒนาจิตใจ และทัศนคติของผู้เรียนด้วยรูปแบบและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

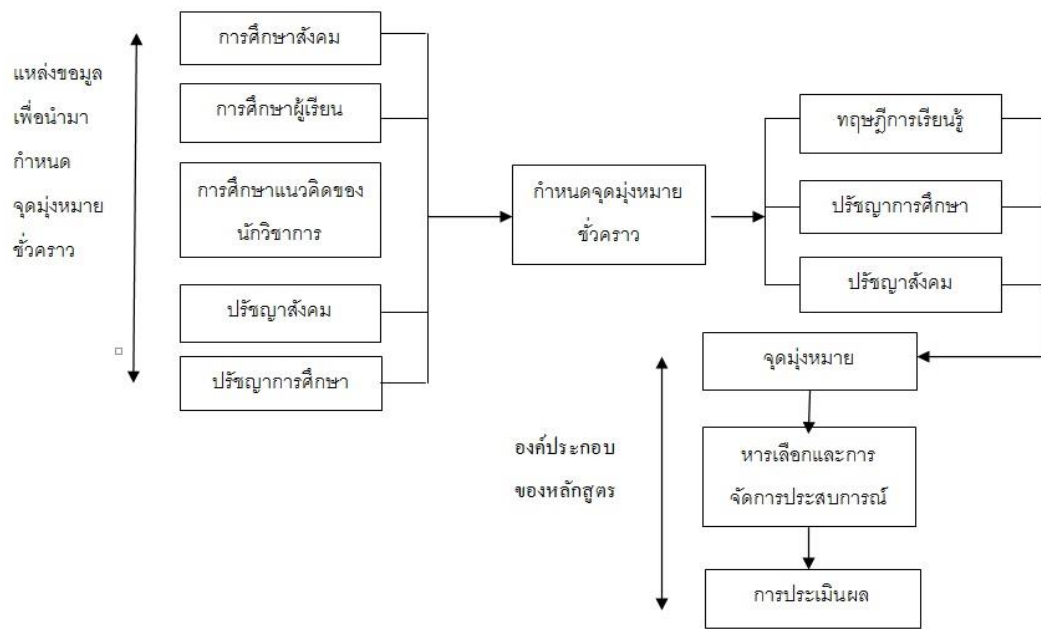
แนวคิดการรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร (Tyler 1949, pp. 1-2 อ้างถึงใน วิชัย วงษ์ใหญ่ 2537, หน้า 11)

ซึ่งกำหนดว่าก่อนที่จะพัฒนาหลักสูตรควรตอบคำถาม 4 ประการ ก่อน คือ

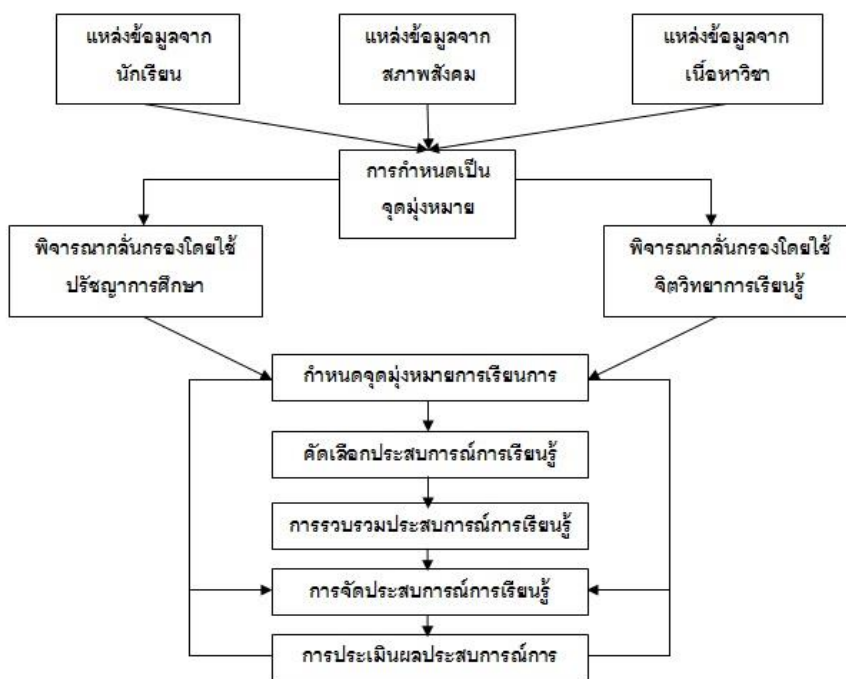
1. ความมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรแสวงหา
2. มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
4. จะประเมินประสิทธิผลของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไรจึงจะตัดสินใจได้ว่าบรรลุถึงจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

Tyler (1949, pp. 1-2) ได้วางรูปแบบโครงสร้างของหลักสูตรโดยใช้วิธี Means and ends approach โดยมีความเห็นว่าการสร้างหลักสูตรจะต้องตอบคำถามทั้ง 4 ข้างต้นเรียงลงมาตามลำดับ การตั้งจุดประสงค์ข้อแรกจึงมีความสำคัญที่สุดเพราะคำถามอีก 3 ข้อ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ในข้อแรก ดังนั้น ลักษณะเด่นของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของไทเลอร์นั้นใช้จุดประสงค์เป็นตัวกำหนด ควบคุมการเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนดังนั้นจุดประสงค์จึงมี 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการกำหนดจุดประสงค์ชั่วคราวก่อน โดยการหาวิธีการ หรือเกณฑ์จากทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษา ปรัชญาทางสังคม มาเป็นจุดประสงค์ชั่วคราวและปรับปรุงให้ได้จุดประสงค์ที่แท้จริง

Oliva (1992, p. 168) ได้นำความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์มาปรับและเขียนเป็นแผนภูมิ โดยเพิ่มเติมกระบวนการวางแผนภายหลังจากการกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537, หน้า 11)

ภาพที่ 2-2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ โอลิวา (Oliva, 1992, p. 169)

จากแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตรที่อ้างถึงข้างต้น พอสรุปได้ว่าการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาหลักสูตรนั้น กระทำเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งสภาพการของสังคม ดังนั้น การที่จะพัฒนาหลักสูตรให้บรรลุเป้าหมาย จึงจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษารวบรวม สภาพความต้องการของผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนการวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา เพื่อกำหนดเป็นกรอบกว้าง ๆ สำหรับการพัฒนาหลักสูตร จากนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการดำเนินการกำหนดหลักการ เป้าหมาย จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

นอกจากนี้ Taba (1962, pp. 192-193) ได้กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างแผนการเรียนการสอนนำร่อง (Producing pilot units) ขั้นตอนนี้

เปรียบเสมือนตัวเชื่อมระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ โดยแยกลำดับขั้นตอนออกได้อีก 8 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 พิจารณาความต้องการ (Diagnosis of needs) เป็นการพิจารณาถึงความจำเป็นของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความบกพร่อง ความต้องการ ตลอดจนภูมิหลังของผู้เรียน เป็นต้น

1.2 การกำหนดจุดประสงค์ (Formulation of objectives) เมื่อทราบความต้องการของผู้เรียนแล้ว ควรกำหนดจุดประสงค์ให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน (Goals)

1.3 การเลือกเนื้อหาวิชา (Selection of content) เนื้อหาวิชาที่จะนำมาให้เรียนนั้น จะต้องมีความเชื่อถือ สอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหาสาระ วัยและความสามารถของผู้เรียน

1.4 การจัดเนื้อหา (Organization of content) การจัดเนื้อหาวิชาที่จะใช้สอนนั้นจะต้องมีความต่อเนื่อง ตามลำดับ ความยากง่ายกับวุฒิภาวะของผู้เรียน และความพร้อมของเนื้อหาวิชาด้วย

1.5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of learning experiences) นักพัฒนาหลักสูตรจะต้องเลือกวิธีการที่จะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ให้ได้ความรู้ตามจุดมุ่งหมายของนักเรียนด้วย

1.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Organization of learning activities) ผู้สอนจะต้องพิจารณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนจัดลำดับกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียนและมีความต่อเนื่องกันของเนื้อหา

1.7 การพิจารณาถึงวิธีและแนวทางในการประเมินผล (Determination of what to evaluate and means of doing it) ผู้วางแผนหลักสูตรต้องเลือกการประเมิน การพัฒนาหลักสูตร วิธีการที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และจะต้องเลือกเทคนิควิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการประเมินผล

1.8 การตรวจสอบความสมดุลและลำดับขั้น (Checking for balance and sequence) โดยให้มาตรการตรวจสอบความสม่ำเสมอระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนการสอน

สอน เพื่อการจัดลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับประสบการณ์การเรียนรู้ และความสมดุลใน กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และรูปแบบการสอนของผู้สอน

2. การตรวจสอบแผนการเรียนการสอน (Testing experimental units) เมื่อผู้สอนได้เขียน แผนการเรียนการสอนนำร่องแล้ว จะต้องนำไปทดลองเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง และกำหนดระดับ ความสามารถตามที่คุณเรียนต้องการ

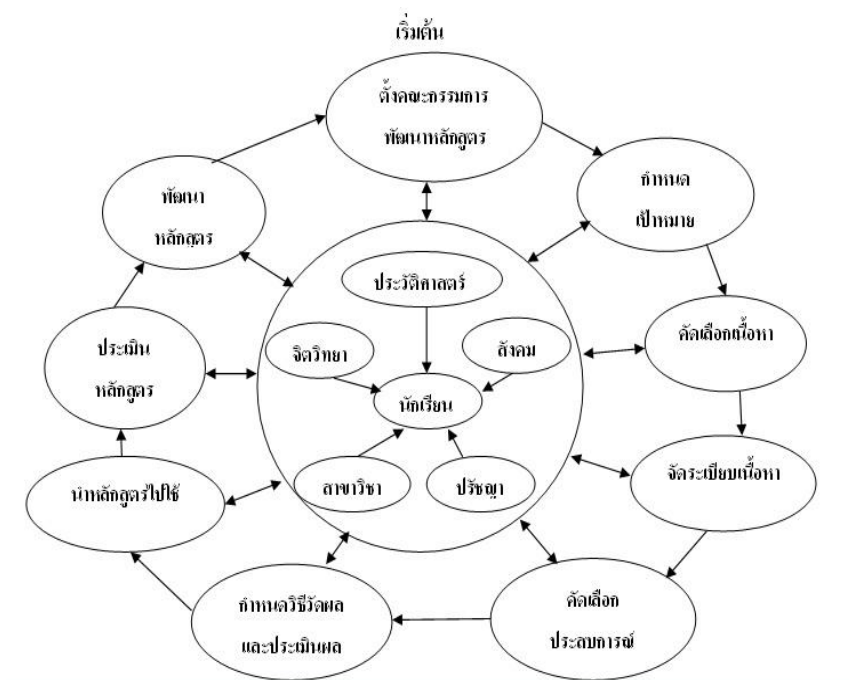
3. การปรับปรุงแก้ไข (Revising and consolidating) ควรมีการปรับแผนการเรียน การสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียนตลอดจนทรัพยากร ดังนั้น หลักสูตรจึงต้องมีความเหมาะสมกับชั้นเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาถึงหลักการและ ทฤษฎีเพื่อเป็นแนวสำหรับ โครงสร้างของแผนการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหา และกิจกรรมการ เรียนรู้ นั้นสามารถที่จะนำมาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับชั้นเรียน และควรที่จะมีคู่มือการใช้ แผนการเรียนการสอน

4. การพัฒนากรอบโครงสร้าง (Developing and framework) หลังจากที่ได้สร้างแผนการ เรียนการสอนแล้ว จะต้องตรวจสอบเพื่อดูความเหมาะสม และขอบข่ายที่ชัดเจนของเนื้อหาของ หลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นมา

5. การนำแผนการเรียนการสอนใหม่ไปเผยแพร่ (Installing and dissemination new units) เป็นการนำแผนการสอนที่พัฒนาแล้วไปใช้ในชั้นเรียน โดยก่อนที่จะนำไปใช้จริงควรจะต้อง มีการฝึกอบรมให้กับผู้สอนก่อนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและตรงตามจุดประสงค์

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

สมเกียรติ ศรีสกุล (2539, หน้า 33-34) ได้สรุปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร โดยมีหน้าที่ศึกษาวิจัยข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมาย ขอบเขต จุดมุ่งหมาย ตลอดจนรูปแบบของหลักสูตรที่พึงประสงค์ ขั้นที่ 3 เลือกเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับเป้าหมาย ขอบเขต จุดมุ่งหมาย ตลอดจนรูปแบบของหลักสูตรที่พึง ประสงค์ในขั้นที่ 2 ขั้นที่ 4 จัดเรียงลำดับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสม ขั้นที่ 5 จัดประสบการณ์และ กิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ขอบเขต จุดมุ่งหมาย ตลอดจนรูปแบบของหลักสูตรที่พึง ประสงค์ในขั้นที่ 2 ขั้นที่ 6 กำหนดวิธีวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ขอบเขต จุดมุ่งหมาย ตลอดจนรูปแบบของหลักสูตรที่พึงประสงค์ในขั้นที่ 2 ขั้นตอนที่ 7 นำหลักสูตรไป ทดลองใช้ ขั้นที่ 8 ประเมินผลหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้หลักสูตร ที่พึงประสงค์ ขั้นที่ 9 พัฒนาหลักสูตร โดยขั้นตอนดังกล่าวสามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ ดังในภาพที่

ภาพที่ 2-3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสมเกียรติ ศรีสกุล (สมเกียรติ ศรีสกุล, 2539)

Saylor and Galen (1981, p. 27) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. การศึกษาตัวแปรต่าง ๆ จากภายนอก ได้แก่ ภูมิหลักของผู้เรียน สังคม ธรรมชาติของการเรียนรู้ แผนการศึกษาชาติ ทรัพยากรและการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ผลรายงานการวิจัยค้นคว้า และข้อเสนอแนะ
2. กำหนดความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ขอบเขตและรูปแบบของหลักสูตร
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

จากแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตรดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างหลักสูตรให้สมบูรณ์ เหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้เรียน สภาพการณ์ของสังคม การเมือง และการปกครองของประเทศ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง และสม่ำเสมอเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันการประเมินผลก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ดังนั้นพอจะสรุปหลักการในการพัฒนาหลักสูตรได้ 4 ประการ ดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เช่น ปรัชญาการศึกษา สภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนความต้องการของผู้เรียนให้ชัดเจน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป
2. การกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมาย จัดเนื้อหาวิชา และกิจกรรมให้ชัดเจน
3. การนำหลักสูตรไปทดลองใช้
4. การประเมินผลและปรับปรุง

สรุป

การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญในการศึกษาของชาติเพราะฉะนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญและทำหน้าที่ในจุดนี้อย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ดีได้ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศตามจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีการวางแผนเพื่อพัฒนานับแต่การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การศึกษาหลักเกณฑ์และขั้นตอนการเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายอย่างกว้างขวางที่ได้สามารถพัฒนาได้ทั้งกระบวนการ นับแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตร และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือพัฒนาหลักสูตรเฉพาะส่วนที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาหรือพัฒนาในส่วนของการนำหลักสูตรไปใช้ หรือการจัดการเรียนการสอนก็ตามจุดประสงค์สำคัญก็คือการให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสามารถนำมาจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนสังคมและประเทศชาติ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความเจริญทั้งด้านความรู้ ความคิดสติปัญญาและสามารถรับผิดชอบตนเองและสังคมได้

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (Curriculum change)

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการนำหลักสูตรไปใช้และได้ประเมินผลการใช้หลักสูตรนั้นแล้ว ผลที่ได้จากการประเมินนำไปเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น ลักษณะการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีการปรับปรุงหลักสูตรการแก้ไขหลักสูตรและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการเปลี่ยนแปลงถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะหรือองค์ประกอบบางอย่างของหลักสูตรให้ดีขึ้น โดยไม่เปลี่ยนหรือกระทบต่อโครงสร้างของหลักสูตรก็จะเป็นการแก้ไขหรือปรับปรุงหลักสูตรถ้าเป็นการเปลี่ยนในระดับมากเช่นเปลี่ยนทั้งระบบและโครงสร้างของหลักสูตรเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกิดจากการบกพร่องในตัวหลักสูตรเองประการหนึ่งและอีกประการหนึ่งเกิดจากสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปไม่ว่า

จะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือนโยบายในการพัฒนาประเทศ ที่ทำให้ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

วิธีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสามารถทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงจากเบื้องบนสู่เบื้องล่างการเปลี่ยนแปลงจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน การเปลี่ยนแปลงโดยการสาธิต การเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ หรือการเปลี่ยนแปลงโดยวิธีวิจัย การเลือกใช้วิธีการขึ้นอยู่กับลักษณะของการเปลี่ยนแปลงและความเหมาะสม

การเปลี่ยนแปลงไม่ว่าโดยวิธีใดต้องดำเนินไปอย่างมีระบบและเป็นกระบวนการโดยเริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการเปลี่ยนแปลงผลจากการศึกษานำมาสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรทั้งกระบวนการหรือปรับปรุงแก้ไขเป็นบางส่วนก็ได้ แล้วแต่จุดประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงแล้วนำหลักสูตรที่สร้างใหม่หรือปรับปรุงใหม่ไปทดลองใช้ ผลจากการทดลองนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องประชาสัมพันธ์การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจอันดีกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงจากนั้นก็นำหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงนั้นไปใช้

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมักประสบกับปัญหาต่าง ๆ ตามลักษณะและวิธีการของการเปลี่ยนแปลงเช่นถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงจากเบื้องบนสู่เบื้องล่างมักจะประสบปัญหาในเรื่องของความเข้าใจและการยอมรับของครูผู้สอน ซึ่งถือเป็นปัญหาในด้านบุคลากร นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการใช้งบประมาณ การวัสดุ อุปกรณ์ และการสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรแต่ละครั้งต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดีทั้งในเรื่องของการบริหารและบริการหลักสูตรไปพร้อมๆกับการความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้น

ความหมายของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

การแก้ไขหลักสูตร (Curriculum revision) เป็นการทำให้หลักสูตรดีขึ้นโดยมีการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบหลักสูตร แต่ก็ไม่ได้ทำให้โครงสร้างของหลักสูตรที่มีแต่เดิมเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

การปรับปรุงหลักสูตร (Curriculum improvement) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงลักษณะเฉพาะบางลักษณะของหลักสูตร โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงความคิดหรือความเชื่อพื้นฐานของหลักสูตรหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (Curriculum change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ต้องการกำกับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรทั้งหมดซึ่งรวมถึงรูปแบบ เป้าหมาย เนื้อหา

กิจกรรม การเรียนรู้ ขอบข่าย และขั้นที่สำคัญที่สุด คือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะต้องเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงค่านิยมพื้นฐาน การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีความรุนแรง และมีผลกระทบโครงสร้างของหลักสูตร วิธีการใช้ หลักสูตรซึ่งได้สร้างขึ้นในช่วงใดช่วงหนึ่ง ย่อมจะมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมในช่วงนั้นครั้นเวลาผ่านไปสภาพของสังคมก็เปลี่ยนแปลงไป ย่อมจะมีผลกระทบต่อหลักสูตรอาจทำให้หลักสูตรไม่มีความเหมาะสมกับสภาพ ปัญหา ความต้องการของสังคมและความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วงเวลาใหม่ ได้ดังนั้นการปรับปรุงแก้ไขหรือการเปลี่ยนแปลงย่อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหลักสูตรสาเหตุในการ เปลี่ยนแปลงหลักสูตรสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงทั่วไป การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ด้านซึ่งส่งผลให้หลักสูตรที่ใช้อยู่ไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง ไม่ทันสมัยทำให้ต้อง มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับเหตุการณ์และสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่

- 1.1 สภาพการดำรงชีวิตอันเนื่องมาจากความสมบูรณ์ของทรัพยากรลดลง
- 1.2 สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง
- 1.3 สภาพความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์
- 1.4 สภาพเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ
- 1.5 นโยบายในการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่
- 1.6 สภาพของการหลั่งไหลของวัฒนธรรมของต่างชาติ
- 1.7 นโยบายทางการเมืองและเศรษฐกิจ

2. สาเหตุแห่งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากความบกพร่องของหลักสูตรฉบับ เดิม

- 2.1 รายงานผลการวิเคราะห์หลักสูตร
- 2.2 ผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความบกพร่องของ

หลักสูตร

- 2.3 ข้อบกพร่องของหลักสูตรที่ใช้ปฏิบัติ ใน โรงเรียน

3. สาเหตุอันเนื่องจากการเรียนการสอน

- 3.1 พื้นฐานของผู้เรียน ไม่ดีพอสำหรับการเรียน การสอนในหน่วยนั้น
- 3.2 จุดประสงค์ที่ตั้งไว้สูงเกินไป
- 3.3 เนื้อหาสาระไม่เหมาะสมกับผู้เรียน
- 3.4 การเร้าความสนใจไม่ดีเพียงพอและผู้เรียนไม่รู้ถึงจุดประสงค์ของการเรียน

3.5 กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นไม่เป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน

3.6 กิจกรรมการสร้างเสริมทักษะไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะสมกับผู้เรียน

3.7 เครื่องมือการวัดและการประเมินผลไม่สัมพันธ์ หรือไม่เหมาะสมกับจุดประสงค์

ที่ตั้งไว้

3.8 ขาดการควบคุมการเรียนการสอนที่ดี

ความหมายของการปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

สังัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 294-295) ได้ให้นิยามความหมายของการปรับปรุงหลักสูตร การแก้ไขหลักสูตร และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไว้ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (Curriculum revision) เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างของหลักสูตร วิธีการใช้สูตร ตลอดจนวิธีการวัดผล ยกตัวอย่าง เช่น การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษาจาก พ.ศ. 2503 มาเป็นหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 จะเห็นได้ว่าหลักสูตรประถมศึกษาจากฉบับ พ.ศ. 2521 แตกต่างจากหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2503 อย่างมากทั้งในด้าน การจัดกลุ่มประสบการณ์ การกำหนดการเรียนการสอนวิธีการเรียนการสอนและ วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การกระทำเพื่อเปลี่ยนรูปของหลักสูตรทั้งหมดซึ่ง รวมถึง แบบแผนเป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ ขอบข่าย และอื่น ๆ ที่สำคัญที่สุด โดย การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จะต้องเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนค่านิยมพื้นฐานที่ใช้เป็นหลักของการ กำหนดแบบ เป้าหมาย เนื้อหาและอื่น ๆ

โดยการปรับปรุงหลักสูตรมักจะได้รับ การยอมรับ และความร่วมมือจากทุกคนและกลุ่ม บุคคลที่เกี่ยวข้องใน โรงเรียน แต่สำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้น จะไม่ได้รับการยอมรับจาก บุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างง่ายดายนัก และมักจะได้รับ การต่อต้านอยู่เสมอ เนื่องจากบุคคลส่วนใหญ่ มัก ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากต้องปรับตัวสำหรับ (Doll, 1996) มองการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ในแง่ของการปรับปรุงโดยที่เขาได้อธิบายเกี่ยวกับการ “การปรับปรุงหลักสูตร” ว่าคงไม่หมายแต่ เฉพาะการปรับปรุงโครงสร้าง และเอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึง การกระตุ้นให้เกิดพัฒนา เกิดการเรียนรู้และการเปลี่ยนการรับรู้

กล่าวโดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า “การปรับปรุงหลักสูตร” และ “การเปลี่ยนแปลง หลักสูตร” เป็นการพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้น แต่การปรับปรุงหลักสูตรเป็นการทำหลักสูตรให้ดีขึ้น ในบางส่วน ไม่กระทบโครงสร้างและความเชื่อพื้นฐาน สำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เป็นการ เปลี่ยนแปลงหลักสูตรทั้งระบบ เช่น ในส่วนของ โครงสร้าง หลักการ และแนวคิดของหลักสูตร

ผู้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต้องอาศัยข้อมูลจากหลายแหล่งที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งสังค อูทรานันท์ (2532, หน้า 305-306) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมีบุคคลสิ่งด้วยที่ควรมีส่วนร่วมในการทำงาน ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วย ผู้บริหารหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ
2. ครูหรืออาจารย์ที่ทำการสอนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. นักเรียนในปัจจุบันและนักเรียนที่จบศึกษาแล้ว
4. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการศึกษา ได้แก่ ครูแนะแนว ครูวัดผล ครูบรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา และบุคคลอื่น ๆ
5. ศิษยานุศิษย์
6. ผู้ปกครองนักเรียนและประชาชนในท้องถิ่น
7. สื่อมวลชน

อมรา เล็กเริงสินธ์ (2540, หน้า 42-44) ได้สรุปไว้ว่า การปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานหลายด้าน ได้แก่ ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จิตวิทยา ปรัชญาการศึกษา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เกี่ยวข้องกับบุคคลฝ่ายที่จะให้ข้อมูลอย่างถูกต้องเชื่อถือได้ เป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น ความต้องการของผู้เรียน สังคมและประเทศชาติ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ และได้แนะนำเสนอบุคคลที่เกี่ยวข้องกันการพัฒนา ปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ครุนักพัฒนาหลักสูตรและนักวัดผลการศึกษา
 2. กลุ่มผู้ให้คำแนะนำสนับสนุน การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องจากเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารและศิษยานุศิษย์
 3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของสังคม ได้แก่ ผู้เขียนหนังสือ บุคคลที่ทำงานในหน่วยต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป ผู้ปกครอง และนักเรียน
 4. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียน และนักแนะแนว
- สรุปได้ว่าการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ประสบความสำเร็จต้องอาศัยข้อมูลจากความร่วมมือของหลายฝ่าย ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครูหรืออาจารย์ที่ทำงานสอน ครูแนะแนว

ครูวัดผล ครูบูรณาการฯ เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา นักเรียน เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาพิเศษ นักการศึกษาจากภายนอก เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาในมหาวิทยาลัย นักพัฒนาหลักสูตร นักวิจัย รวมทั้ง บุคคลในชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนและสื่อมวลชนที่จะช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ หลักสูตรมีความเข้าใจกันอย่างทั่วถึงกว้างขวาง

หลักการของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าการปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมักถูกต่อต้านผลเนื่องจากธรรมชาติของคนเรามากไม่นิยมการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น นักพัฒนาหลักสูตรจึงต้องศึกษาถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมเพื่อลดแรงต้านทานและได้หลักสูตรที่มีคุณภาพซึ่ง (Taba, 1962) ได้ให้หลักการของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไว้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะต้องมีลำดับขั้นตอนของการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทุกลักษณะของหลักสูตร นับจากเป้าหมายจนถึงวิธีการ ไม่ว่าจะมีความมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม วิธีการของการรับผิดชอบงานเป็นส่วน ๆ แยกกันไปจะไม่สามารถสร้างหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เพียงพอได้ ไม่ว่าในด้านความคิดเกี่ยวกับหลักสูตรหรือในการปฏิบัติจริงก็ตาม ดังนั้นยุทธวิธีที่ได้กำหนดไว้แล้วจึงต้องมีลำดับขั้นตอนหรืองานที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกิดผล

2. ยุทธวิธีสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องกับการสร้างเงื่อนไขที่ทำให้เกิดผลงานที่พึงปรารถนา นักพัฒนาหลักสูตรต้องทราบว่า ภายใต้เงื่อนไขใดบ้างที่ผลผลิตของหลักสูตรจะมีคุณภาพหรือขาดคุณภาพ จะต้องใช้กระบวนการอะไรที่จะส่งเสริมให้เกิดผลผลิตในทางสร้างสรรค์ อะไรคือหลักการที่สำคัญของวิธีการทำงานและองค์ประกอบเชิงมนุษย์สัมพันธ์ใดที่ปฏิบัติแล้วทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประสบความสำเร็จ

3. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ได้ผล จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมในปริมาณที่มากเพียงพอ เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ผู้เกี่ยวข้องย่อมจะต้องมีการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ มากมาย จะต้องได้รับทรรศนะใหม่ ๆ เช่นปัญญา จะต้องริเริ่มรูปแบบใหม่ ๆ ในการคิด เนื่องจากการตัดสินใจทางด้านหลักสูตรส่วนใหญ่จะต้องมีการนำหลักการเชิงทฤษฎีไปใช้ จำเป็นต้องมีความสมดุลระหว่างความเข้าใจเชิงทฤษฎีและวิธีการในเชิงปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ต้องการการฝึกอบรมแบบใด ควรจะจัดอย่างไรและเมื่อไรและการวิจัยและการทดลองควรมีบทบาทเช่นไรต่อการฝึกอบรมดังกล่าว

4. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมักจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านอารมณ์และความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนอยู่เสมอ ในการที่จะเปลี่ยนแนวความคิดเกี่ยวกับหลักสูตรเดิมมาเป็นหลักสูตรใหม่นั้น จำเป็นจะต้องเปลี่ยนเจตคติของคนที่มีต่อหลักสูตรเดิม วิธีการทำงานหรือวิธีสอนแบบเดิม มาเป็นแบบใหม่

5. การผสมผสานความสามารถในการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตร มีความซับซ้อนมาก จึงจำเป็นต้องใช้ความสามารถชนิดต่างๆ ที่นำมาผสมผสานกันในรูปแบบต่างๆ ในแต่ละจุดของงาน ความสามารถในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นต้องนำมาจัดระบบระเบียบให้เป็นทีมงานที่เข้มแข็ง เพื่อว่าจะได้มีแหล่งเรียนรู้และความสามารถทุกประเภทไว้ใช้ในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร บุคคลใดควรจะเกี่ยวข้องในเรื่องใด ณ จุดใด ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการกลุ่มและวิจัย บุคคลทั่วไปและนักเรียนควรมีบทบาทอย่างไร ซึ่งความสามารถทุกด้านจะต้องสอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตร ในทุกจุดและมีไว้ว่าทุกคนจะมีส่วนร่วมในทุกครั้งละทุกจุดของการพัฒนาหลักสูตร

6. การดำเนินงานการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต้องการภาวะผู้นำที่มีทักษะ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต้องการภาวะผู้นำในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นนักพัฒนาหลักสูตรจึงต้องทราบว่าจะอะไรคือคุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำดังกล่าว ซึ่งมีทั้งภาวะผู้นำในสถานศึกษาและการใช้ภาวะผู้นำจากบุคคลภายนอกมาช่วยพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

Taba (1962) ได้เสนอขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ดังนี้

1. การสร้างหน่วยการเรียนนำร่อง (Producing pilot units)

ในขั้นแรกเป็นการสร้างหน่วยการเรียนนำร่องขึ้นมา โดยกลุ่มครูที่เป็นตัวแทนจากชั้นที่ต้องการ และจากสาขาวิชาที่จำเป็น การตัดสินใจว่าจะเริ่มตรงจุดไหนนั้นสามารถทำได้โดยพิจารณาจากสาขาวิชาที่จำเป็นที่สุดหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับครูมากที่สุดหรือสาขาที่ล้ำสมัยที่สุด หรือประเด็นอื่นๆ ซึ่งรูปแบบนี้จะเกิดขึ้นมาไม่ได้ถ้าไม่มีครูเข้าร่วมโดยหน่วยการเรียนเช่นนี้จะสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

2. การทดสอบหน่วยการเรียนทดลอง (Testing experimental units)

เนื่องจากหน่วยการเรียนนำร่องเกิดขึ้นจากการรวมตัวของครูแต่ละคนจากแต่ละห้องเรียน จึงยังไม่เป็นตัวแบบ (Model) ที่สมบูรณ์และเป็นตัวแทนสำหรับห้องเรียนอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป จึงต้องจัดให้มีการทดสอบภายในห้องเรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน และภายใต้เงื่อนไขที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะสามารถสร้างความเที่ยงตรง และความสามารถในการสอนที่แท้จริงของพวกเขา

เขาได้ ตลอดจนสามารถกำหนดความสามารถในขั้นต่ำและขั้นสูงได้ การทดสอบเช่นนี้จะทำให้เราได้ข้อมูลและข้อคิดที่ถูกต้องในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ที่สามารถช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างและความหลากหลายในตัวนักเรียนกลุ่มหนึ่งอาจมากเกินไปสำหรับนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสไตล์การสอนแบบต่าง ๆ ของครูผู้สอนอีกด้วย ครูที่มีส่วนร่วมในการทดลองสื่อใหม่ ๆ จะสามารถช่วยได้มากในการจัดการฝึกอบรมให้เป็นรูปธรรมพอที่ผู้เข้ารับการอบรมจะนำไปปฏิบัติจริงในห้องเรียนได้

3. การปรับปรุงและการเรียบเรียง (Revising and consolidating) หลังจากที่ได้นำไปทดลองใช้แล้ว ผู้รับผิดชอบจะต้องรวบรวมข้อแก้ไขต่าง ๆ แล้วเรียบเรียงหัวข้อเนื้อหาให้เป็นหลักสูตรกลาง ๆ ที่เหมาะสมกับห้องเรียนทุกประเภทในการกระทำดังกล่าวจำเป็นต้องมีการตรวจสอบเค้าโครง เพื่อหาความคงเส้นคงวาที่สะท้อนให้เห็นหลักการ และเกณฑ์ที่สอดคล้องที่นำมาตรวจสอบความเที่ยงตรง และกำหนดความเป็นไปได้ในเรื่องทรัพยากรที่มีอยู่ จำเป็นจะต้องมีการบันทึกรวบรวมเหตุผลของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ไว้ในรูปของหลักการและทฤษฎี เพื่อนำไปใช้เป็นฐานของโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการเสนอข้อบ่งชี้ของการปรับปรุงที่อาจจะมีได้ในระดับห้องเรียน รายละเอียดเหล่านี้จะนำไปรวบรวมไว้ในคู่มืออธิบายการใช้หน่วยการเรียนรู้

สรุป

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้ หลักสูตรที่ดีขึ้น สมบูรณ์ขึ้น ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพสังคม เพราะเมื่อใช้หลักสูตรมาไ้ระยะเวลาหนึ่งย่อมพบข้อบกพร่อง หรือไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในวงแคบในระดับห้องเรียนหรือระดับโรงเรียน หรือการเปลี่ยนแปลงในวงกว้างซึ่งเป็นลักษณะของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหลักสูตร และในการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเลือกใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมหรืออาจใช้หลาย ๆ วิธี จึงควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงนั้นจะทำให้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้รับการยอมรับมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุดในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรคือ หลังการเปลี่ยนแปลงจะต้องใช้หลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน สังคม ความเจริญของโลก สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อสร้างสังคมและประเทศชาติในทิศทางที่

หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ให้เข้าใจในหลักการ จุดหมายและโครงสร้างอย่างชัดเจนสามารถแนะนำช่วยเหลือครูในการวางแผนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ และกิจกรรมของหลักสูตรจัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้พร้อมและเพียงพอทั้งยังต้องประเมินผลการใช้หลักสูตรตลอดจนให้ความคิดเห็นต่อผู้บริหารระดับสูงเพื่อการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรต่อไป

ความสำคัญและความหมายของการมีส่วนร่วม

WHO/ UNICEF (1978, pp. 4-8) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมคือ การที่กลุ่มของประชาชน ก่อให้เกิดการรวมตัวที่สามารถทำการตัดสินใจใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่กระทำกันในกลุ่ม

วันชัย วัฒนศัพท์ (2549) การทำงานแบบมีส่วนร่วมนั้นไม่ว่าจะเป็นระดับครอบครัว ระดับโรงเรียน ระดับชุมชน ระดับองค์กร หรือระดับประเทศนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการพัฒนา เพราะจะช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกรับความเป็นเจ้าของ (Ownership) และจะทำให้ผู้มีส่วนร่วม หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียนั้น ยินยอมปฏิบัติตาม (Compliance) และรวมถึงตกลงยอมรับ (Commitment) ได้อย่างสมัครใจ เต็มใจ และสบายใจ

Erwin (1986 อ้างถึงใน ยุพาพร รูปงาม 2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิดตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของ บุคคล แก้ไขปัญหา ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุนติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เฉลียว บุรีภักดี (2545) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมหมายถึง การเข้าร่วมอย่างแข็งขันของกลุ่มบุคคล ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกขั้นตอนของ โครงการพัฒนา การมีส่วนร่วมต้องเป็นไปในรูปที่ผู้รับการพัฒนา เข้ามามีส่วนกระทำให้เกิดการพัฒนา มิใช่เป็นผู้รับการพัฒนาตลอดไป ทั้งนี้เป็นการเกื้อหนุนให้เกิดการพัฒนาที่แท้จริงและถาวร การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ใช่หมายความเพียงการดึงประชาชนเข้ามาทำกิจกรรมตามที่ผู้นำท้องถิ่นคิด หรือจัดทำขึ้น เพราะแท้จริงแล้วในหมู่บ้านหรือชุมชนต่าง ๆ มีกิจกรรม และวิธีดำเนินงานของคนอยู่แล้ว ประชาชนมีศักยภาพที่จะพัฒนาหมู่บ้านของตนได้ แต่ผู้บริหารการพัฒนาไม่สนใจสิ่งที่มีอยู่แล้ว โดยพยายามสร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นความคิด หรือ โครงการของคน

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546, หน้า 4) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและ การเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้น แรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

จุฬารัตน์ โสตะ (2543) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมหมายถึง การที่บุคคล หรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนทำประโยชน์ต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมใน กระบวนการตัดสินใจ หรือกระบวนการบริหาร ประสิทธิภาพขององค์การขึ้นอยู่กับความร่วมมือของ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์การนั้นในการปฏิบัติการกิจให้บรรลุเป้าหมาย วิธีการหนึ่งในการรวมพลัง ความคิด สติปัญญา ก็คือ การให้มีส่วนร่วม การให้บุคคลมีส่วนร่วมในองค์การนั้น บุคคลจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง ในการดำเนินการหรือปฏิบัติการกิจต่าง ๆ เป็นผลให้บุคคลนั้นมีความผูกพัน (Commitment) ต่อภารกิจและองค์การ

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527, หน้า 182-184) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วม หมายถึง การมีความเกี่ยวข้องด้านอารมณ์และจิตใจของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในสถานการณ์ใด ๆ อันเป็น เหตุจูงใจบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น ๆ กระทำการให้การใด ๆ บรรลุจุดมุ่งหมายของบุคคลหรือกลุ่ม นั้น และทำให้เกิดความรับผิดชอบในกลุ่มนั้นด้วย

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือ โครงการตั้งแต่ต้น กล่าวคือ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจในเรื่องที่จะพัฒนา พร้อมทั้งเข้าร่วมปฏิบัติในกิจกรรมของ โครงการพัฒนา และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล รวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนานั้น ๆ ด้วย

หลักสำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

ในกระบวนการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมนั้นเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ของนักพัฒนา กันเองและการเรียนรู้ร่วมกับองค์กรชุมชน หลักการสำคัญในการปฏิบัติกร่วมกับประชาชน ที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. การจัดความสัมพันธ์ที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน การจัดความสัมพันธ์ด้านบทบาท ระหว่างนักพัฒนา กับชุมชนที่เท่าเทียมกัน เป็นหลักการสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วม โดยต่าง ฝ่ายควรมีความตระหนัก ความต้องการของตนเอง และสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้ รวมทั้งองค์กร ชุมชนควรตระหนัก ในความเป็นเจ้าของ ต้องการคิดเอง ทำเอง กำหนดเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วน ที่คอยกำกับ กำหนดให้เกิดบทบาทการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพ และเป็นที่พอใจร่วมกันทั้งสองฝ่าย

2. การมีอิสระไม่ครอบงำ ความเชื่อมั่นในความเป็นมนุษย์ ครอบงำอยู่บนฐานของการไม่ครอบงำ การให้อิสระภาพในการคิด และการแสดงออกโดยไม่มีอคติ และไม่นำความคิดความเชื่อของตนมาวัด หรือตีคุณค่า หรือชักจูงครอบงำให้เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะความเชื่อมั่น ในศักยภาพ ฐานความรู้ ภูมิปัญญา และประวัติศาสตร์วัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชน ที่จะป็นฐานพลังสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองต่อไป โดยที่นักพัฒนาต้องมีวิสัยทัศน์ที่เปิดกว้างพร้อมจะยอมรับฟัง ความแตกต่าง ความเคารพในความเป็นคนของทุกคน

3. การมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มในสังคม ในชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมประกอบด้วยความแตกต่าง หลากหลาย ทั้งด้านฐานะ เพศ วัย สถานะทางสังคม ฯลฯ การสร้างโอกาสเปิดพื้นที่ทางสังคมอย่างเท่าเทียม ในการให้ทุกส่วนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิด ศักยภาพ ความรู้ และร่วมมีบทบาทดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้งานที่ดำเนินไปนั้น ไม่กระจุกตัวอยู่ที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และส่งผลกระทบไปสู่คนทุกส่วนในชุมชน ในสังคมอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม เงื่อนไขของการมีส่วนร่วม การที่ประชาชนจะเข้าร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชนนั้น จะต้องมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการ ดังนี้

1. ประชาชนจะต้องมีอิสระที่จะมีส่วนร่วม (Freedom to participate)
2. ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม (Ability to participate)
3. ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม (Willingness to participate)

หากไม่มีอิสระที่จะเข้าร่วมหรือไม่สามารถเข้าร่วมได้ และไม่มี ความเต็มใจแล้ว การมีส่วนร่วมของประชาชนจะไม่เกิดขึ้นเลยนอกจากเงื่อนไข 3 ประการดังกล่าวแล้ว ความสำเร็จของการมีส่วนร่วม ยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่อไปนี้ประชาชนต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม การมีส่วนร่วมไม่เหมาะสมในสถานการณ์ฉุกเฉินประชาชนต้องไม่เสียเงินเสียทอง ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วม มากเกินกว่าที่เขาประเมินผลตอบแทนที่จะได้รับประชาชนต้องมีความสนใจ ที่สัมพันธ์สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมนั้น ประชาชนต้องสามารถสื่อสารรู้เรื่องกันทั้ง 2 ฝ่าย ประชาชนต้องไม่รู้สึกกระทบกระเทือน ต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือสถานภาพทางสังคมหากมีส่วนร่วม

อนึ่ง การที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น จะต้องมีวิธีการ หรือเทคนิควิธีดังนี้

ต้องให้สมาชิกมีความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันสร้างกลุ่มให้เป็นที่ดึงดูดใจของสมาชิก เปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมตรงกับพื้นฐานแห่งความดึงดูดของกลุ่มความมีชื่อเสียง และเกียรติยศของสมาชิกในกลุ่มไม่เปลี่ยนแปลงปัจเจกบุคคล หรือส่วนย่อยของกลุ่มที่เบี่ยงเบนไปจากปทัสถาน ของกลุ่มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามแรงกดดันจากกลุ่ม โดยการสร้างปัญหาร่วมของสมาชิกผู้ต้องการเปลี่ยนแปลงการเสนอข่าว การวางแผน และผลของการเปลี่ยนแปลงจะต้อง

ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมขจัดกำลังดึง (ส่วนที่ไม่ต้องการให้เปลี่ยนแปลง) โดยเริ่มต้นปรับปรุงส่วนที่เกี่ยวข้องใหม่

สรุปได้ว่า หลักสำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา คือ การมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน การเปิดโอกาสให้มีความเป็นอิสระไม่ครอบงำ การมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการอย่างแท้จริง

การประเมินหลักสูตร

Good (1945) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือ การประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนว่าตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาเป็นผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรนั้นจะนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผนการจัดการ โครงการต่าง ๆ ให้ดีขึ้นต่อไป

Stufflebeam (1971) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรคือกระบวนการในการหาข้อมูลเก็บข้อมูลเพื่อที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่าของเดิม สังก์ อูทรวงันท์ (2532, หน้า 279) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือการวัดคุณค่าของหลักสูตรว่าสามารถนำไปใช้แล้วได้ผลดีหรือไม่อย่างไร ซึ่งผลการประเมินหลักสูตรนี้จะเป็นประโยชน์ต่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่าสูงขึ้น

อรสา ปราชญ์นคร (2523) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือ งานที่ผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผล มาตรวจสอบเพื่อค้นหาผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรว่า เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และอะไรเป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์นั้น

รุจิรี ภู่อาระ (2546) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรหมายถึง การวัดผลการปฏิบัติของผู้เรียน และเปรียบเทียบพฤติกรรมปฏิบัติของผู้เรียนกับมาตรฐานที่ เพื่ออธิบายวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2538) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการในการค้นหาคำตอบ ว่าหลักสูตรได้สัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงไร สาเหตุคืออะไร โดยการประเมินนั้นจะต้องเน้นการประเมินทั้ง โปรแกรมการศึกษา และผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน เมื่อนำไปใช้แล้วบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและแก้ไขต่อไป

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือ การพิจารณาผลสำเร็จของหลักสูตรว่ามีคุณค่าและสามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริงหรือไม่ มากน้อยเพียงไร อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สรุป การประเมินหลักสูตรคือ การบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพิจารณาประสิทธิภาพของหลักสูตรว่ามีจุดมุ่งหมายตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีประโยชน์กับผู้เรียนมากน้อยเพียงไร และนำไปวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นต่อไป

แนวทางการพัฒนาทักษะความเป็นตำรวจอาชีพ

ศูนย์พัฒนาความเป็นเลิศในการฝึกและพัฒนาตำรวจ (Center of excellence in police training and development) กล่าวว่า ความเป็นตำรวจอาชีพ จะประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) ความรู้วิชาชีพ (Professional knowledge) 2) ทักษะวิชาชีพ (Skills) หรือสมรรถนะในวิชาชีพ (Competency) และ 3) จริยธรรมในการประกอบอาชีพ (Ethics)

Schneider (2009) ระบุองค์ประกอบของตำรวจอาชีพ จะประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความซื่อสัตย์ในหน้าที่ (Integrity)
2. การฝึกฝน (Training)
3. ความรู้เฉพาะด้านการตำรวจ (Specialized knowledge)
4. การศึกษาด้านการตำรวจ (Education)
5. ศาสตร์และเทคโนโลยีด้านงานตำรวจ (Science and technology)

Mccathy (1971) กล่าวว่าตำรวจที่เป็นตำรวจอาชีพต้องมีความรู้ตำรวจชุมชน (Community policing) เป็นประการสำคัญ เพราะเน้นความเป็นมืออาชีพจากประสิทธิภาพของการให้บริการต่อสาธารณะ ดังนั้น ตำรวจอาชีพ ต้องมีทักษะจำเป็น 5 ทักษะ ได้แก่

1. ทักษะการสื่อสาร (Communication skills) เป็นความสามารถในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลทุกระดับ รวมทั้งความสามารถในการฟังและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ความสามารถในการพูดกับสาธารณชน (Public speaking) เป็นการพูดเสนอความคิดเห็น ความเห็นและพุดจูงใจ ให้กำลังใจ
3. เทคนิคในการแก้ปัญหา (Problem-solving techniques) เป็นการระบุปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา รวมถึงเป็นทางหาการแก้ไขและจัดการกับปัญหา

4. การแก้ไขความขัดแย้งและการเจรจาต่อรอง (Conflict and negotiating) การแก้ไขความขัดแย้งโดยการเจรจาต่อรองข้อขัดแย้ง เป็นการช่วยให้ชุมชนมีความสงบมากกว่าการจัดการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางกฎหมาย

ทักษะเพิ่มเติม (Additional skills) ประกอบด้วย 1) ทักษะการพิมพ์และคอมพิวเตอร์ (Typing and computer) ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานวิชาชีพตำรวจต้องมีการจดบันทึกอยู่เสมอ ดังนั้น ทักษะการพิมพ์ให้เร็วและถูกต้อง โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ทักษะเพิ่มเติมที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ 2) ทักษะทางภาษา การใช้ภาษาที่ถูกต้องหรือหลากหลายภาษาจะทำให้สามารถปฏิบัติวิชาชีพตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษณพงศ์ พุทธระกูล (2560) การพัฒนาระบบงานตำรวจ งานตำรวจ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความสำเร็จไม่ได้เกิดจากการทำงานของตำรวจอย่างเดียว แต่ต้องได้รับความร่วมมือของประชาชน ทุกภาคส่วน จึง จะสำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งปัจจุบัน อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความสลับซับซ้อน มีรูปแบบต่าง ๆ มากมาย อาชญากรรมพื้นฐานทั่วไป ก็มีปริมาณเพิ่มขึ้น อาชญากรรม ก็หลากหลายมากขึ้น เนื่องจาก มีการเข้าออกของแรงงานต่างชาติ นักท่องเที่ยว ผู้มาทำงาน ต่างถิ่นเข้ามาในเมืองไทยมากขึ้น การเปลี่ยนรูปแบบของคดีอาชญากรรม ที่สูงขึ้น ได้แก่ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ Economic crime อาชญากรรมข้ามชาติ Transnation crime การก่อการร้าย และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ Cyber crime การพัฒนาระบบงานตำรวจสมัยใหม่ต้องสอดคล้องกับ มาตรฐานสากล อยู่บนฐานความเคารพสิทธิมนุษยชน ในทุกระดับ ก็จะส่งผลต่อความเชื่อมั่นและศรัทธาในการทำงานของตำรวจชนประชาชนพร้อมร่วมแจ้งเบาะแสข้อมูลต่าง ๆ เพื่อร่วมกันป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น ในส่วนของการพัฒนาระบบสารสนเทศของตำรวจ เป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ ซึ่งจากระบบสารสนเทศอาชญากรรมเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ดังนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยี ด้านอินเทอร์เน็ต ระบบจัดการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรม การเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายในและภายนอก ระบบ และหน่วยงานยุติธรรม เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันการก่อการร้าย

ประพนธ์ สหพัฒนา (2553) การนำระบบแผนที่อาชญากรรมมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานของตำรวจนั้น เป็นการนำเอาระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศมาประยุกต์มาใช้ในการวิเคราะห์อาชญากรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีสำหรับหัวหน้าสถานีตำรวจ ที่จะสามารถวางแผนควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมรวมถึงการแก้ไขปัญหาจราจรในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการป้องกันเหตุได้ดีอีกด้วย

ปณิตา ศรศรี (สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2558) ให้ความเห็นว่าการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสำคัญ กับข้าราชการตำรวจที่จบออกไปทำงานเป็นอย่างมาก ดังนั้น ต้องมีการพัฒนาการเรียนและการสอนควบคู่กันไป คือ ทั้งตัวผู้เรียน ผู้ทำการสอน โดยจะเน้น ในเรื่องการทำกิจกรรม กับนักเรียน เรียนรู้จากเหตุการณ์จริง เรียนรู้ศัพท์เฉพาะทาง ในงานตำรวจ เพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสาร เพิ่มทักษะการฟัง โดยผู้สอนเองจะแนะแนวช่องทางการเรียนรู้ ให้กับนักเรียน ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาตนเองต่อไปได้

นรินทร์ เข้มทอง (สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2560) ปัจจุบัน คนร้ายหันมาใช้ Application หรือในการเปิดเว็บไซต์ผิดกฎหมาย เพื่อหลอกลวงหลอกลวง ประชาชน ให้ทำธุรกรรมทางการเงิน การบัญชี เป็นจำนวนมากมูลค่าความเสียหาย สูงขึ้นและปริมาณคดีที่เกิดขึ้นมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี เท่าดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้อง พัฒนาความรู้ และขีดความสามารถในการ เก็บหลักฐาน ข้อมูล ผู้กระทำความผิดกฎหมายผ่าน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ต้องมีความรู้ที่แม่นยำด้านกฎหมาย สำหรับการสืบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาตำรวจอาชีพของหลากหลายประเทศพบว่า แต่ละประเทศมีนโยบายตามยุทธศาสตร์ของประเทศนั้น ๆ โดยจำแนกหลักการพัฒนาได้ 3 หลัก คือ 1) ความรู้และทักษะทางวิชาชีพ 2) สมรรถนะทางวิชาชีพ 3) จริยธรรม ซึ่งในการทำงานเป็นตำรวจ อาชีพต้องเน้นเรื่องตำรวจชุมชน (Community policing) เป็นสำคัญ ส่วนในด้านทักษะในการปฏิบัติงาน คือ ต้องมีทักษะด้านการสื่อสารที่ดี ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ทักษะการเจรจา ต่อรอง ทักษะทางเทคโนโลยี และทักษะด้านภาษา

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพตำรวจ

แนวทางการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรตำรวจอาชีพนั้น Vodde (2011) กล่าวว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและเรียนรู้ เริ่มตั้งแต่ การจัดการ (Organizing) การส่งเสริมสนับสนุน (Facilitating) และการประเมินผล (Assessing) ต้องร่วมมือกันต่อการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวโดยเสนอแนวทางการปรับปรุง 6 ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การสอนและปรัชญาการสอน (Instructional and instructional philosophy) ต้องปรับตามพันธกิจ (Mission) และหลักการ (Principle) ของหลักสูตร เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตร สร้างผลลัพธ์ที่พึงประสงค์แก่นักเรียนตำรวจทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณค่า ความเชื่อ อุดมการณ์ และความคาดหวังจากสังคม

2. การพัฒนาจิตพิสัย (Affective orientation) เป็นผลการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's taxonomy) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective) และทักษะพิสัย (Psychomotor) สำหรับการเรียนการสอนของตำรานั้น มีการให้ความรู้และพัฒนาทักษะการฝึกพื้นฐานทางวิชาเป็นสำคัญ ดังนั้นการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ การพัฒนาจิตพิสัย ได้แก่ ความรู้สึก (Feeling) และ อารมณ์ (Emotion) มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการทำงานในวิชาชีพตำรวจมีความเครียดสูง และต้องจัดการกับสภาวะอารมณ์ทั้งของผู้อื่นและตนเอง ทั้งนี้เพื่อ การจัดหลักสูตรตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura กล่าวว่า การจัดการบรรยากาศการเรียนรู้ (Climate) การใช้น้ำเสียง (Tone) และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Environment) สามารถกระตุ้นจิตพิสัย ได้แก่ ความสนใจ (Interest) ทักษะคติ (Attitude) ความพึงพอใจ (Appreciation) การเห็นคุณค่า (Value) และลดอคติได้ (Bias)

3. การรับรู้ตนเองและการนำตนเอง (Self-concept and self-directedness) เป็นการปรับวิธีการเรียนของนักเรียนตำรวจตามความต้องการต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Adult learner's needs) โดยการเรียนรู้แบบรับรู้ด้วยตนเองและนำตนเอง (Self-concept and self-directedness) นั้น ผู้เรียนจะรับผิดชอบการเรียนของตนเองและเรียนได้ดี ผู้เรียนจะปฏิเสธการเรียนรู้หากไม่ตระหนักความสำคัญของความรู้นั้น (Knowles, 1998 cited in Vodde, 2011) โดยแตกต่างจากการเรียนรู้แบบเดิมที่ผู้เรียนจะเรียนรู้จากผู้สอนเท่านั้น ดังนั้นแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้แบบรับรู้ตนเองและนำตนเอง (Self-concept and self-directedness) สามารถทำได้โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเป็นกลุ่ม (Collaboratively participating) การอภิปราย (Discussion) การทำโครงการ (Project) และการทำวิจัย (Research) การฝึกการวางแผน (planning) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแบบสถานการณ์จำลอง (Problem-based learning simulations) การสร้างสถานการณ์สมมุติ (Case-scenario) เพื่อให้ให้นักเรียนตำรวจกำหนดการเรียนรู้และวางแผนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

4. การบูรณาการหลักสูตร (Integration and facilitation of curriculum) โดยทั่วไปแล้วเป้าหมายของหลักสูตรตำรวจ เป็นการเพิ่มศักยภาพของนักเรียนตำรวจทั้งในด้านความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understand) ทักษะ (Skills) ทักษะคติ (Attitudes) พฤติกรรม (Behavior) และสมรรถนะ (Competencies) สำหรับการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมส่วนมากเป็นการสอนแบบหลายวิชาเป็นหน่วยย่อย เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ด้านปัญญาความรู้ ทักษะ และจิตพิสัย แยกส่วนกันหากหลักสูตร สามารถจัดทำในเชิงลักษณะบูรณาการเป็นองค์รวม (Holistic) จะทำให้รายวิชาการเรียนการสอนลดน้อยลง แต่สามารถบูรณาการหลาย ๆ ศาสตร์ไปพร้อม ๆ กันได้อย่างมีคุณภาพ

5. การใช้หลักสูตรและบูรณาการการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Application and integration of experiential learning) กล่าวคือ ผู้เรียนที่สามารถสร้างมโนทัศน์ (Self-concept)

ในการเรียนรู้จะสามารถจดจำความรู้ได้เป็นอย่างดี การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ต่อการใช้ความรู้ทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เกิดเป็นทักษะในการปฏิบัติงานจริงต่อไป อันส่งผลให้สามารถส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนที่ได้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential learning) ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม (Group discussion) การทดลองฝึกในสถานการณ์จำลอง (Hands-on simulation exercise) กิจกรรมแก้ไขปัญหา (Problem-solving activities) และ กรณีศึกษา (Case method) โดยกิจกรรมดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ ทฤษฎี กับ ภาคปฏิบัติได้

6. ความเครียดและระเบียบข้อบังคับ (Stress and discipline) เป็นการฝึกตำรวจให้สามารถจัดการกับความเครียด และต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เป็นการฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ มากกว่า การสร้างความกดดันหรือความเครียดแก่ผู้เรียน โดยนักเรียนตำรวจต้องสามารถแยกแยะบทบาทหน้าที่ของตำรวจกับความรู้อีกตามสถานการณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

สำนักงานเลขาธิการการศึกษา (2552) ได้วิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศอาเซียนทุกประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะทำให้การศึกษามีส่วนสำคัญทำให้ประเทศมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้ามากขึ้น หลายประเทศที่เป็นสมาชิกเดิมและสมาชิกใหม่ยังให้ความสำคัญกับบทบาทของการศึกษาในการขจัดความยากจนและการก้าวพ้นจากความด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจ และมุ่งหวังให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระดับสากลและมีบางประเทศสมาชิกใหม่ปรารถนาให้คนมีศักยภาพทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ภายในอาเซียนด้วยกัน แต่ก็ยังมีหลายประเทศอาเซียนยังคงห่างไกลจากขั้นตอนในการก้าวถึงแผนเฉพาะย่อยสำหรับการปฏิรูปการศึกษาระดับต่าง ๆ พบว่า การศึกษาปฐมวัยและขั้นพื้นฐานของประเทศไทยมีความก้าวหน้าในการดำเนินการปฏิรูปในระดับหนึ่งในการส่งเสริมความยืดหยุ่น และความหลากหลายในกระบวนการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน การปฏิรูปแนวทางจัดการศึกษาของประเทศสิงคโปร์ค่อนข้างก้าวไกลในด้านการเปิดช่องทางหลายส่วน สำหรับการพัฒนาครูเพื่อให้การตอบสนองกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ทุกประเทศอาเซียนอยู่ระหว่างดำเนินการและปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วยสาระความครอบคลุมที่แตกต่างกันไปโดยส่วนที่เด่นชัดได้แก่ ไทย มาเลเซีย สปป.ลาว กัมพูชา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ได้ให้ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) จากสภาพปัญหาและบทสรุปการประเมินประสิทธิภาพการ ปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา นั้น นามซึ่งข้อเสนอในเชิงยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศึกษายุคใหม่ หรือการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ทั้งนี้โดยกำหนดเป็นประเด็นสำคัญของ ระบบการศึกษาและเรียนรู้ที่ต้องปฏิรูปโดยเร่งด่วน ใน 4 ประเด็น ดังนี้คือ

1. พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเอง และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข มีความสามารถและสมรรถนะทางทักษะความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ รวมทั้งมีโอกาสในการเรียนรู้ที่เท่าเทียมและเสมอภาค

2. พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นวิชาชีพ ที่มีคุณค่า มีระบบกระบวนการผลิตและพัฒนาที่มีคุณภาพมาตรฐานที่เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง สามารถดึงคนดีคนเก่งมาเป็นครู มีปริมาณครูอาจารย์ที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการเรียนการสอน และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงในวิชาชีพ

3. พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ สำหรับการศึกษาทุกระบบทั้ง การศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัยซึ่งมีหลากหลายประเภท ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและมีคุณภาพ

4. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชนและทุกภาคส่วนมีระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการสร้างผู้นำการ เปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากยุทธศาสตร์เร่งด่วนทั้ง 4 ประเด็น ที่กล่าวในเบื้องต้นแล้ว ยังมีการกำหนด มาตรการหลักและมาตรการเสริม และกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาใน ทศวรรษที่สองไว้ในหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งทุกฝ่ายต่างคาดหวังว่าแนวทางหรือมาตรการที่กำหนด ไว้คงเป็นตัวจักรขับเคลื่อนที่สำคัญให้เกิดเป็นพลังหรือเป็นพลวัต (Dynamic) ที่จะทำให้การพัฒนา ระบบการศึกษาไทยให้ก้าวสู่ความสำเร็จได้ในที่สุด โดยมีพลังจากทุกภาคส่วนทางสังคมในการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา มาตรฐานและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ความต้องการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ความต้องการ จำเป็นด้านปัจจัยสนับสนุน คือ โรงเรียนจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาอาเซียน ด้าน

กระบวนการ ได้แก่ การบริหารจัดการการศึกษาคือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูประกาศเกียรติคุณครูและนักเรียนที่มีผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้อาเซียน และกระบวนการจัดการเรียนการสอน คือครูใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพผู้เรียน มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้

เอกราช อะมะวัลย์ (2554) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความเข้าใจ เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2) ปัจจัยศักยภาพของบุคลากร ที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่เหมาะสมมีความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม ได้รับการเพิ่มโอกาสในการหางานทำรวมทั้งมีการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน 3) ปัจจัยคุณภาพมาตรฐานเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน ให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกัน ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มเติมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน 4) ปัจจัยการเปิดเสรีการศึกษาประกอบด้วย การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษา ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน สุดท้ายงานวิจัยยังได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาองค์ความรู้ การพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาความร่วมมือ

สมพงษ์ จิตระดับ (2555) ได้ทำวิจัยโครงการพัฒนาบุคลากรและผลิตภาพบุคลากรเพื่อรองรับการเปิดเสรีอาเซียน 2558 พบว่า ข้าราชการครู ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักศึกษา ประมาณร้อยละ 70-80 มีความรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อยมากหรือแทบไม่รู้เลยและไม่รู้ว่านโยบายที่ออกมาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมีอะไรบ้างการเตรียมการสู่ประชาคมอาเซียนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้สอบถามผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการเขตพื้นที่ พบว่า ไม่มีงบประมาณสนับสนุนและนโยบายไม่มีกรอบและความชัดเจนในการให้ดำเนินการและเตรียมการอะไรในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในส่วนที่จัดทำคือมีโครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษ ปิดเปิดภาคเรียนของสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น

ชัยนต์ เสรีเรืองยุทธ (2556) ได้วิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชานิเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง มีการปฏิบัติ

อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมส่งเสริมในโรงเรียนและมีการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเรียนรู้ ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือด้านกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเรียงดังนี้ 1) จัดตั้งชมรมประชาคมอาเซียนในสถานศึกษา 2) จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติม 3) แต่งตั้งผู้แทนจากชุมชน ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานสู่ประชาคมอาเซียน 4) จัดค่ายภาษาอังกฤษให้นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

เอกสิทธิ์ สนามทอง (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฉันทะทางการเรียน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษานี้ได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและคุณลักษณะฉันทะสำหรับสร้างหลักสูตร โดยศึกษาคุณลักษณะได้ 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความสนใจใฝ่รู้ 2) ความรัก ความพอใจในสิ่งที่ทำและผลของการกระทำ 3) ความมุ่งมั่นในสิ่งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย และ 4) การใช้วิธีการที่ถูกต้องในการบรรลุเป้าหมาย ด้วยแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,000 คนจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร 5 สถาบัน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) และใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มองค์ประกอบ พบว่า คุณลักษณะของฉันทะทางการเรียนมี 8 องค์ประกอบ คือ 1) ความภาคภูมิใจในสิ่งที่ทำ 2) ความอดทนต่อความซับซ้อนในการเรียนรู้ 3) ความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง 4) การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ในตนเอง 5) การสร้างความรักในการเรียนรู้ 6) การสร้างเป้าหมายทางการเรียนของตน 7) การสร้างความสุขในการเรียนรู้ 8) การสร้างความพอใจใจตนเอง จากนั้นผู้วิจัยจัดกลุ่มองค์ประกอบเพื่อสร้างเป็นหน่วยการอบรม จำนวน 4 หน่วย คือ 1) การเสริมสร้างความสนใจใฝ่เรียนรู้ 2) การเสริมสร้างความรัก ความพอใจในสิ่งที่ทำและผลของการกระทำ 3) การเสริมสร้างความมุ่งมั่นให้บรรลุเป้าหมาย 4) การคิดวิเคราะห์เชิงระบบและการใช้วิธีการที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร โดยสร้างหลักสูตรตามองค์ประกอบทั้ง 4 หน่วยจากขั้นตอนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย สภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการ จุดมุ่งหมาย หน่วยอบรม เนื้อหา กิจกรรมและวิธีการอบรม สื่อประกอบการอบรม การวัดและประเมินผลแล้วนำหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องซึ่งพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและทุกองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร และประเมินผลหลักสูตรโดยการนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเป็นระยะเวลา 3 วัน 2 คืน โดยใช้การทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้ง การทดสอบความคงทนของการมีฉันทะทางการเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยคุณลักษณะของฉันทะหลังทดลองใช้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและทุกหน่วยการฝึกอบรม และการศึกษาความคงทนของฉันทะทางการเรียนหลังการทดลองแล้ว 8 สัปดาห์ ยังคงมีความคงทนอยู่ และมีความเหมาะสมของการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

อดิศร บุญประทีป (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของอาจารย์และนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในด้านนโยบายและแผนการศึกษา ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนนายร้อยตำรวจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านตราและเอกสารประกอบการเรียน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการใช้อาคารสถานที่ และด้านอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดตารางเรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการปกครองบังคับบัญชา

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ดังนี้คือ 1) ด้านนโยบายและแผนการศึกษา ควรมีการร่วมมือจากทุกฝ่ายในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รวมทั้งพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความทันสมัย 2) ด้านสมรรถนะขององค์กร ควรมีการลดขั้นตอนของระบบงานให้กะทัดรัด และกระจายอำนาจการบริหารงานและการตัดสินใจไปยังหน่วยงานระดับล่าง ควรมีมาตรฐานในการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รวมทั้งควรสร้างแรงจูงใจและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ควรให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายร่วมทำการจัดทำค่าของงบประมาณประจำปี และจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานระดับล่างอย่างทั่วถึง ควรมีการปรับปรุงสภาพหอเรียนให้เหมาะสมสำหรับการเรียน เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ มีพัดลมเพียงพอและมีเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น รวมทั้งจัดตารางการใช้ห้องเรียนให้เป็นระบบ ควรจัดหาอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยไว้ประจำห้องเรียน และให้เพียงพอต่อการใช้ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ 3) ด้านการบริหารการศึกษา ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีความชำนาญเฉพาะทางและสอดคล้องกับการนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน ควรมีการฝึกอบรม

และพัฒนาอาจารย์ในด้านการสอนรวมทั้งให้อาจารย์จัดทำแผนการสอนอย่างเป็นระบบ ควรมีการจัดตารางเรียนอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งภาคการเรียนและการฝึกให้ชัดเจน รวมทั้งจัดให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ควรจัดทำตำราและเอกสารประกอบการเรียนให้เป็นมาตรฐานและเพียงพอสำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ รวมทั้งจัดทำตำราและเอกสารอ้างอิงที่ทันสมัยไว้ในห้องสมุดให้เพียงพอต่อนักเรียนนายร้อยตำรวจ ควรกำหนดขอบเขตและวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ชัดเจน และเป็นระบบ รวมทั้งทำแผนให้ชัดเจนควรทำความเข้าใจกับนักเรียนนายร้อยตำรวจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนมีการเรียน รวมทั้งกำหนดเกณฑ์การวัดผลในการสอบวิชาชีพตำรวจให้เป็นมาตรฐาน ควรกำหนดระเบียบการปฏิบัติประจำวันของนักเรียนนายร้อยตำรวจให้ชัดเจน มีระบบการลงโทษที่เป็นมาตรฐาน รวมทั้งควรมีมาตรฐานในการคัดเลือกนายร้อยตำรวจปกครองและนักเรียนผู้บังคับบัญชา

สมศรี ทองนุช (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นคนทันสมัยด้านจิตใจสำหรับนักศึกษาสาขาครุศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ โดยการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารงานวิจัย และการสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นคนทันสมัยด้านจิตใจ นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อสอบถามคุณลักษณะความเป็นคนทันสมัยด้านจิตใจจำเป็นต้องเสริมสร้าง สำหรับนักศึกษาสาขาครุศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เป็นผู้บริหาร 204 คน อาจารย์ 378 คน นักศึกษา 392 คน บัณฑิต 400 คน หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ 100 คน และหัวหน้าหน่วยงานภาคเอกชน 50 คน รวมทั้งสิ้น 1,524 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวน ได้คุณลักษณะความเป็นคนทันสมัยด้านจิตใจที่กลุ่มตัวอย่างเห็นสอดคล้องกันว่าสมควรที่จะเสริมสร้างก่อน 3 คุณลักษณะ คือ ความเชื่อในความสามารถของมนุษย์ การเห็นคุณค่าในตนเองและลักษณะประชาธิปไตย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตรเป็นการนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นร่างหลักสูตร ประกอบด้วย ความเป็นมาของการฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สื่อ และการประเมินผลผู้รับการฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ เจตคติและพฤติกรรมของความเป็นคนทันสมัยด้านจิตใจ เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 3 หน่วยคือ หน่วยที่ 1 ความเชื่อในความสามารถของมนุษย์ หน่วยที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเอง และหน่วยที่ 3 ลักษณะประชาธิปไตย เอกสารหลักสูตรได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 10 คน เพื่อประเมินความ

เหมาะสมและความสอดคล้องภายในของร่างหลักสูตรผลการประเมินพบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในเกณฑ์ระดับมากและมีความสอดคล้องสูง

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตร เป็นการทดลองใช้หลักสูตรและประเมินผลหลักสูตร โดยการนำหลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันราชภัฏ ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 35 คน ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติและแบบวัดพฤติกรรม โดยการทำการทดสอบก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมสิ้นสุด ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรพบว่า ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เป็นการปรับปรุงแก้ไขการเขียนสภาพปัญหา การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมรวมทั้งปรับปรุงกิจกรรมและวิธีการให้เหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้

สรศักดิ์ บัวแย้ม (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 พบว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตระยองระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการบริหารบุคคล ด้านบริหารงานทั่วไป และด้านการบริหารงานวิชาการ และเมื่อเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามสถานภาพโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพิ่มศักดิ์ เนตรนุช (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการบริหารจัดการการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจรวมทั้งคุณลักษณะของนายตำรวจที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องการ เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนนายร้อย ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจตำรวจ โดยประชากรศึกษาแบ่งออกเป็น 1) นักวิชาการ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ 2) หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 3) หน่วยงาน นอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ 4) นักเรียนนายร้อยตำรวจ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตร เช่น ปรับเนื้อหาหลักสูตรที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางให้ความสำคัญกับการฝึกยุทธวิธีตำรวจ มากขึ้น ปรับปรุงเทคโนโลยีการเรียนการสอนให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองได้มากขึ้น รวมทั้งควรทบทวนชื่อปริญญาใหม่ให้สอดคล้องกับสาระของหลักสูตร

จินตนา พงศ์ถิ่นทองงาม (2543) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจัดการการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศคลองมหาสวัสดิ์และคลองโยงสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) เตรียมการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยสำรวจความจำเป็นและความต้องการจากประชากร
จำนวน 36 คน 2) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยพัฒนาโครงสร้างและองค์ประกอบหลักสูตร
ฝึกอบรม ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เฉพาะ และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
ความคิดรวบยอด ขอบเขตเนื้อหาสาระ กระบวนการในการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล
- 3) การฝึกอบรมและประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน ระยะเวลา
ฝึกอบรม 1 วัน การประเมินคุณภาพของหลักสูตรจากแบบทดสอบความรู้และแบบวัดเจตคติก่อน
และหลังการฝึกอบรม และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ฐานนิยม ใช้สถิติวิเคราะห์ t-test ผลการวิจัยพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้
และเจตคติทางบวกต่อการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 และผู้เข้ารับการอบรมเห็นว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมมากได้รับประโยชน์
และความรู้จากการอบรมข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนา
หลักสูตรชุดฝึกอบรมและสื่อการสอน เช่น วิดีทัศน์เรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในคลอง
สำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ปรารณา ศรีสุข (2544) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ โดยดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 5
ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างหลักสูตรโดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ขั้นที่ 2
การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น และปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 3 การจัดทำวัสดุหลักสูตร ขั้นที่ 4
การทดลองใช้หลักสูตรเพื่อหาคุณภาพของหลักสูตร ขั้นที่ 5 การปรับปรุงหลักสูตรการทดลองใช้
หลักสูตรกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า

- 1) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้หลักสูตร
ภาษาอังกฤษสำหรับท่องเที่ยวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักเรียนมี
เจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษในระดับดีมาก

สุทัศน์ นาคจัน (2544) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการ
ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาประสิทธิภาพ
ของการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ในโรงเรียน ผลการวิจัยได้หลักสูตร
รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี โดยมีองค์ความรู้เนื้อหาบรรจุ

ในแบบเรียน ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีรวมทั้งโครงการหลวงในอำเภอชะอำ จากการอบรมระยะสั้น การเรียนในชั้นเรียนปกติและกิจกรรมภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกระดับชั้น ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นในระดับมาก และเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงบางประการให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับต่าง ๆ มีการพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และใช้กิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจในการนำหลักสูตรไปใช้จริงต่อไป

มันทนา มีมาก (2545) ได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นอย่างมาก โดย ต้องการฝึกฝนทักษะทางการฟังมากที่สุด ผลจากค่าสถิติ F พบว่าตำรวจท่องเที่ยวในแต่ละแผนก มีความต้องการทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน อย่างไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ตำรวจท่องเที่ยวบางแผนกมีความต้องการที่แตกต่างกันในการ ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ การอ่าน จับใจความสำคัญ การใช้คำศัพท์ และการใช้สำนวนต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาถึงปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ของตำรวจท่องเที่ยวพบว่า ตำรวจท่องเที่ยวประสบปัญหาประสบปัญหาในด้านทักษะการฟังมากที่สุด ปัญหาอื่น ๆ ที่สำคัญคือ สนทนาทางโทรศัพท์กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ บอกทิศทาง ฟังคำร้องทุกข์หรือแจ้งความ ใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ และ ฟังสำเนียงไม่ออก สำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ตำรวจท่องเที่ยวต้องการควรมีจำนวนผู้เรียนไม่เกิน ห้องละ 20 คน เวลาที่ใช้สอนควรเป็นช่วงหลังเลิกงาน ประมาณสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1.5 ชั่วโมง และควรจัดในช่วงเดือน กรกฎาคมถึงกันยายน โดยอาจารย์ผู้สอนควรเป็น ชาวต่างชาติและชาวไทยในจำนวนที่เท่ากันและ ควรจะมีความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับด้าน กฎหมายและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว ด้วย นอกจากนี้ ผู้วิจัยเสนอแนะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อตำรวจท่องเที่ยวนี้ ควรเน้นทักษะการฟังและการพูด รวมถึงการใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ให้มากขึ้น ผลของการศึกษา วิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐาน ในการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อไป

เอกชัย เอื้อเฟื้อ (2537) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นผู้นำและการเป็นผู้นำและการทำงานกลุ่ม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาสภาพที่จำเป็นและต้องการในการพัฒนาเสริมสร้างความเป็นผู้นำและการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตรและการตรวจเอกสารของหลักสูตร โดยพิจารณาสภาพปัญหาและความจำเป็น รวมทั้งคุณลักษณะที่ต้องการเสริมสร้างจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและหน่วยฝึกอบรม กิจกรรม วิธีฝึกอบรม และวิธีประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรม แล้วมีการตรวจสอบเอกสารหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรและประเมินหลักสูตร ดำเนินการในลักษณะการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ต้องการศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตร นำผลจากการทดลองใช้มาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะตัวหลักสูตรให้รัดกุมยิ่งขึ้นทั้งที่จุดหมายเนื้อหาสาระและวิธีการอบรม

ผลการวิจัยได้หลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นกลุ่มสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักสูตรที่สำคัญคือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อวิชาการฝึกอบรม จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา การฝึกอบรม กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดจากองค์ประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมการเสริมสร้างคุณลักษณะคความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นกลุ่ม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ยึดหยุ่นได้ตามสภาพและกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรม

จูไร ชุมรัมย์ (2538, หน้า 110-117) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏเรื่องการสร้างและพัฒนาคนละทำงาน แบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับสมรรถภาพข้อมูลมาสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับสมรรถภาพที่จำเป็นของบุคลากร จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตรและการตรวจสอบเอกสารหลักสูตร โดยพิจารณาความเป็นมาของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม พัฒนาจุดประสงค์ของการฝึกอบรม หัวข้อวิชาการฝึกอบรม เนื้อหา กิจกรรม สื่อ วิธีการฝึกอบรมและประเมินหลักสูตร แล้วมีการตรวจสอบเอกสารโดยผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร ดำเนินการประเมิน ประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ที่ต้องการศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร นำผลการทดลองมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรให้มี คุณภาพและมีประสิทธิภาพสูง เพื่อให้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่สมบูรณ์ ผลการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ ได้หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างลักษณะบุคลิกภาพของสถาบันราชภัฏ เรื่องการ สร้างและพัฒนาทีมงานที่ประกอบด้วยหลักสูตรฝึกอบรมที่มีส่วนประกอบของหลักสูตรคือ หลักการ และเหตุผลจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อวิชาการฝึกอบรม และวิธีประเมินผลผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดครบคลุมการเสริมสร้างสมรรถภาพบุคลิกภาพของบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาของ สถาบันราชภัฏ

สุธิภา แสันทอน (2540) ศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับการยอมรับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนการสอนของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ กับตัวแปร 5 ด้าน คือ สถานภาพของอาจารย์ผู้สอนด้านสภาพสังคมของมหาวิทยาลัย การ สนับสนุนของผู้บริหารมหาวิทยาลัย การแสวงหาความรู้ และการรับรู้คุณลักษณะและระบบการใ้ งานของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและศึกษาตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับ เครือข่าย อินเทอร์เน็ตของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่ใช้เครือข่าย อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑลจำนวน 335 คน พบว่า อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัด มหาวิทยาลัย มีการยอมรับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนในระดับมาก ตัวแปรที่ทำให้ เกิดการยอมรับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนได้แก่ 1) การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนการสอนมีความคุ้มค่า 2) เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ในการเรียนการสอน 3) เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกในการนำมาใช้เพื่อการเรียนการสอน 4) เครือข่าย อินเทอร์เน็ตสามารถสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการเรียนการสอนได้ไม่จำกัด 5) ความสะดวกในการใช้ บริการสืบค้น World wide web ส่วนตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้คือ การใช้เครือข่าย อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนมีความคุ้มค่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกในการนำมาใช้ เพื่อการเรียนการสอน การใช้บริการสืบค้น ความหลากหลายของข้อมูล บน World wide web ผู้บริหารระดับคณะสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ติดตั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน

รัชช เตมัญวน (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร การวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ วิธีการ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจากเอกสาร ตำราบทความ งานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา ขั้นตอนที่ 2 สืบหาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากรตามองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และศิษย์เก่า ขั้นตอนที่ 3 สร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร โดยนำสภาพปัญหาข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมาร่างเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอน แล้วนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร เขตภาคกลางจำนวน 231 คน พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ ได้แก่ การสรรหาอาจารย์ การกำหนดภารกิจของอาจารย์ การประเมินผลการปฏิบัติงานอาจารย์ และการพัฒนาอาจารย์ 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การทำแผนการสอน การจัดทำประมวลการสอน การจัดการเรียนการสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน วิธีการสอน และการสอนซ่อมเสริม 4) ด้านนักศึกษา ได้แก่ การคัดเลือกนักศึกษา การพัฒนานักศึกษา และคุณภาพบัณฑิต 5) ด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และความรับผิดชอบในการวัดและประเมินผล 6) ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องสมุด อุปกรณ์การสอน และห้องพยาบาล

บุญเรือง เนียมหอม (2540, หน้า 89) ศึกษาการพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. การเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันเน้นกิจกรรมและบริการของอินเทอร์เน็ตผู้สอนเป็นผู้ควบคุม ตรวจสอบ ติดตามการเรียนของ ผู้เรียน และเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนทางอินเทอร์เน็ต มีการใช้โปรแกรมยี่ห้อเล็กทรอนิกส์ และเว็ลด์ไวด์เว็บในการเรียนการสอนมากที่สุด ใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทัศนระนาบนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ แลกการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ในเว็บไซต์ประกอบด้วยหน้าโฮมเพจ เว็บเพจ ประกาศข่าว ประมวลรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และเว็บเพจทรัพยากรสนับสนุน

2. ระบบการเรียนการสอนประกอบด้วย 12 ขั้นตอน ได้แก่

- 2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนรายวิชา
- 2.2 การวิเคราะห์ผู้เรียน
- 2.3 การออกแบบเนื้อหาวิชา
- 2.4 การกำหนดวิธีเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.5 การเตรียมความพร้อมผู้สอน
- 2.6 การกำหนดคุณสมบัติผู้สอนและเตรียมความพร้อมผู้สอน
- 2.7 การดำเนินการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบริการอินเทอร์เน็ต
- 2.8 การสร้างเสริมทักษะและการจัดกิจกรรมสนับสนุน
- 2.9 การควบคุม ตรวจสอบ และติดตามการเรียน
- 2.10 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.11 การประเมินผลการสอน
- 2.12 การส่งข้อมูลป้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

3. จากการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าระบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ทุกองค์ประกอบมีความจำเป็นอาจารย์ส่วนใหญ่สามารถนำระบบไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตได้ ปัญหาการนำไปใช้จริงคือ ความล่าช้าในการรับข้อมูลจากแหล่งทรัพยากรภายนอก และระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต

วราพงษ์ เพชรรัตน์ (2536) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่ปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติ ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งต่างกัน โดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติจริง และที่ควรปฏิบัติ ตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน โดยส่วนรวม และ ด้านไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่ปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติตามทัศนะของครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งต่างกัน โดยส่วนรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่ปฏิบัติจริง และที่ควรปฏิบัติตามทัศนะของครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดต่างกัน โดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศ

Schneider (2009) ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นมืออาชีพของวิชาชีพตำรวจ โดยต้องอาศัยความร่วมมือของ 3 ส่วน ได้แก่ 1) วิทยาลัย/โรงเรียนตำรวจ (Police academy) ต้องให้ความสำคัญกับการเรียนการฝึกตำรวจปรับปรุง เพิ่มเติมหลักสูตรให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ 2) หน่วยงานของตำรวจ (Formal department for operation and function) ออกระเบียบข้อบังคับให้มีการฝึกพิเศษและมีการทบทวนการฝึกหรือมีการทดสอบต่อไปประกอบวิชาชีพ และ 3) ฝ่ายพลเรือน (Civil service) ต้องให้ความสำคัญในการคัดบุคคลที่เหมาะสมที่จะประกอบวิชาชีพตำรวจ โดยนำเสนอโมเดลการพัฒนาความเป็นมืออาชีพตำรวจ ประกอบด้วย 9 ประการสำคัญ คือ

- 1) ผ่านมาตรฐานการรับเข้าและการคัดเลือก (High standards of requirements and selection)
- 2) ได้รับการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ (Formal education requirements)
- 3) ผ่านการฝึกที่เป็นมาตรฐานระบบมาตรฐานและมีประกาศนียบัตรรับรอง (Formal training and state certification)
- 4) ผ่านการฝึกพิเศษประจำปีและการทบทวนการฝึก (State-mandated specialised training and re-certification)
- 5) ได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจจับกุม (Sworn police officers empowers to arrest)
- 6) ผ่านการฝึกใช้อาวุธ (Armed police officers)
- 7) ดำเนินการและการปฏิบัติงานตามนโยบาย (Formal policies for operation and function)
- 8) เป็นตำรวจชุมชน/ มีความสัมพันธ์ของตำรวจกับชุมชน (Community policing) และ
- 9) ได้รับการรับรอง (Accreditation)

Pagon (1996) ทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการจัดหลักสูตรของสถาบันตำรวจทางยุโรป จำนวน 17 ประเทศ พบว่า ทุกสถาบันการศึกษาตำรวจ จัดหลักสูตรอันประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ภาควิชาความรู้ (Police education) และภาคการฝึก (Police training) สำหรับภาคภาควิชาความรู้ (Police education) ประกอบด้วยกลุ่มวิชา 5 กลุ่มวิชา ดังนี้ 1) กลุ่มวิชากฎหมาย (Law) 2) กลุ่มวิชาการบริหารจัดการงานตำรวจ (Police administration management) 3) กลุ่มวิชาอาชญากรรมวิทยาและอาชญาวิทยา (Criminalistics & criminology) 4) กลุ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ (Other police related subject) และ 5) กลุ่มวิชาทั่วไป (General subject) สำหรับภาคการฝึก (Police training) สามารถแบ่งการฝึกออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. การฝึกระดับเบื้องต้น (Basic police training) ประกอบด้วย การจัดการหลักฐานอาชญากรรม (Criminal evidence handling) กฎจราจร (Traffic regulation) การป้องกันตัว (Self defense) การว่ายน้ำ (Swimming) การยิงปืน (Shooting) การเขียนรายงาน (Report writing) การปฐมพยาบาลเบื้องต้น (First aids) การสื่อสาร (Communication) การใช้คอมพิวเตอร์ (Using computer) มนุษยสัมพันธ์ (Public relation) การควบคุมฝูงชน (Crowd control) การใช้กระบอง (Using baton) การใช้กุญแจมือ (Handcuffs) การรวบรวมข้อมูล (Gathering information) กระบวนการใช้สิทธิ

ตำรวจ (Using right police procedure) การค้นเอกสาร (Documenting) การใช้อุปกรณ์ทางเทคนิค (Using technical equipment) การทำงานเป็นกลุ่ม (Co-operation in group) การตัดสินใจ (Decision-making) ทักษะบริหารจัดการ (Administrative skills) ภาษาต่างประเทศ (Foreign language) และการฝึกทางกายภาพ (Physical training)

2. การฝึกอบรมพิเศษ (Specialized police training) เน้นการฝึกเฉพาะงาน เช่น งานจราจร การสอบสวนอาชญากรรม คดีเด็กเยาวชน การเจรจาต่อรองตัวประกัน การใช้สุนัขตำรวจ เป็นต้น

3. การฝึกอบรมบริหารจัดการ (Management training) เป็นการฝึกอบรมสำหรับผู้บังคับบัญชาที่ทำหน้าที่บริหารงานของหน่วยงาน/ องค์กร ประกอบด้วย 1) พฤติกรรมการจัดการองค์กร (Organizational behaviors) ได้แก่ภาวะผู้นำ แรงจูงใจในการทำงาน การทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างทีม การจัดการความเครียด การจัดการความขัดแย้ง การตัดสินใจ เป็นต้น 2) การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human resources management) ได้แก่ การคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาอาชีพการพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น และ 3) การควบคุมดูแลและจัดการการปฏิบัติงานของตำรวจ (Supervision and management of police operation)

ศูนย์ฝึกตำรวจและพัฒนาวิชาชีพฮ่องกง (Center of Excellence Police Training and Development, 2012) ระบุว่า หลักสูตรวิชาชีพส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาสมรรถนะทางด้านความรู้และทักษะทางด้านการงานจึงทำให้ละเลยการพัฒนาสมรรถนะทางจิตวิทยา (Psychological competency) ซึ่งจัดเป็นสมรรถนะที่จำเป็นต่อการส่งเสริมให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการความขัดแย้ง (Conflict management) 2) จิตวิทยาเหยื่อ (Victim psychology) 3) ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal communication skill) 4) ทักษะการให้คำปรึกษา (Counseling skill) 5) การควบคุมอารมณ์ (Emotional regulation) 6) การจัดการกับความเครียด (Stress management) 7) การดำเนินชีวิตตามหลักสุข (Healthy life style) 8) ทักษะทางจิตวิทยาการสอบสวน (Psychological skill in suspect interviewing)

Glasgow (2012) กล่าวว่า เป็นการพัฒนาหลักสูตรการสืบสวนสอบสวนต้องให้ความสำคัญ 2 ประเด็นคือ 1) ความต้องการจำเป็น (Need) ของผู้เรียน และ 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcomes) ของผู้เรียน โดยสมรรถนะของพนักงานสอบสวนจะประกอบด้วย 11 ประการ ได้แก่

1. การตัดสินใจเชิงจริยธรรม (Ethical decision making)
2. การจดบันทึก (Note taking)

3. การจัดการคดีและความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ (Risk effective decision making and case management)
4. อาชญวิทยา (Criminology)
5. การจัดการสถานที่เกิดเหตุ (Crime scene management)
6. การสอบสวนเหยื่อและพยานในคดี (Interviewing victims and witnesses)
7. การจัดการและขอหมายค้น (Source handling search warrant drafting)
8. การชี้ตัวผู้ต้องหา (Photographic lineup)
9. การเขียนสำนวนและการให้การในชั้นศาล (Report writing court testimony)
10. การจัดการตามกฎหมาย (Judicial administration)
11. การสอบสวนผู้ต้องสงสัยอย่างมีโครงสร้าง (Structured interviewing: suspects)

ดังนั้น การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาชีพ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) กับการจัดหลักสูตรวิชาชีพต้องกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้จากหลักสูตรให้ชัดเจนและเป็นระบบ จากการศึกษาค้นคว้าสมรรถนะจำเป็นของพนักงานสอบสวนมี 11 ประการ ได้แก่ 1) การตัดสินใจเชิงจริยธรรม (Ethical decision making) 2) การจดบันทึก (Note taking) 3) การจัดการคดีและความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ (Risk effective decision making and case management) 4) อาชญวิทยา (Criminology) 5) การจัดการสถานที่เกิดเหตุ (Crime scene management) 6) การสอบสวนเหยื่อและพยานในคดี (Interviewing victims and witnesses) 7) การจัดการและขอหมายค้น (Source handling search warrant drafting) 8) การชี้ตัวผู้ต้องหา (Photographic lineup) 9) การเขียนสำนวนและการให้การในชั้นศาล (Report writing court testimony) 10) การจัดการตามกฎหมาย (Judicial administration) 11) กอบสอบสวนผู้ต้องสงสัยอย่างมีโครงสร้าง (Structured Interviewing: suspects)

Chen (2009) ศึกษาหลักสูตรตำรวจของมหาวิทยาลัยตำรวจหูเป่ย์ (Hubei University of Police) อันเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา ระยะเวลาศึกษา 4 ปี โดยปี ค.ศ. 2007 พบว่า หลักสูตรมีรายละเอียดวิชาประกอบด้วย 6 กลุ่มวิชา ดังนี้

กลุ่ม 1 กลุ่มวิชาพื้นฐาน (Public basic course) คิดเป็นร้อยละ 30.7 ของหลักสูตรได้แก่ วิชา ลัทธิมากซ์ (The basic principle of marxism) วิชาทฤษฎีเหมาเจ๋อตง เต็งเจี่ยวผิง และทฤษฎี 3 ตัวแทน (Introduction to mao zedong thought deng xiaoping theory and three represent) วิชาประวัติศาสตร์จีนสมัยใหม่ (Outline of modern chinese history) วิชาพัฒนาคุณธรรมและรากฐานทาง กฎหมาย (Moral cultivation and legal basis) วิชาสุขภาพจิตนักศึกษา (College student mental health) วิชาตรรกศาสตร์ (Forma logic) วิชาภาษาจีน (College chinese) วิชาภาษาอังกฤษ

(College english) การใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐาน (Bases and application of computer) กฎหมายมหาชน (Civil law) กฎหมายปกครอง (Administrative law) จิตวิทยาตำรวจ (Police psychology) ทำทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยสาธารณะ (Based theory about public security) และเครื่องมือทางกฎหมายในความปลอดภัยสาธารณะ (Criminal legal instruments of public security)

กลุ่ม 2 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ (Professional basic course) คิดเป็นร้อยละ 21.9 ของหลักสูตร ได้แก่ วิชากฎหมายเบื้องต้น (Introduction to Face-batter Police) วิชาการต่อสู้เผชิญหน้าแบบตำรวจเบื้องต้น (Introduction to face-batter police) วิชาหลักฐาน (Evidence) วิชากฎหมายอาญา (Criminal law) วิชากฎหมายวิธีสบัญญัติ (Procedural law) วิชาอาชญวิทยา (Criminology) วิชาความสงบเรียบร้อยของสังคม (Public order) วิชาเทคโนโลยีอาชญากรรม (Criminal technology) วิชาอาชญากรรมระหว่างประเทศ (International crime and prevention) วิชาป้องกันยาเสพติด (Anti-drug study) วิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพตำรวจ (Professional english) และวิชาความปลอดภัยภายในประเทศเบื้องต้น (Introduction to domestic security)

กลุ่ม 3 กลุ่มวิชาชีพ (Professional course) คิดเป็นร้อยละ 20.4 ของหลักสูตร ได้แก่ วิชาสืบสวนทั่วไป (General investigation) วิชาการสำรวจสถานที่เกิดเหตุ (Crime scene exploration) วิชามาตรการสอบสวนและกลยุทธ์ (Investigation measures and strategy) วิชาข้อมูลอาชญากรรม (Criminal information) วิชากระบวนการก่อนพิจารณาคดี (Pre-trial science) วิชาการสอบสวนอาชญากรรม (Criminal investigation) วิชาการสอบสวนอาชญากรรมเศรษฐกิจ (Economic crime investigation) วิชาการสอบสวนเทคโนโลยี (Technology investigation) และวิชาการฝึกฝนตามสถานการณ์จำลอง (Integrated simulation training)

กลุ่มที่ 4 กลุ่มวิชา วิชาการฝึกตำรวจ (Police-training course) คิดเป็นร้อยละ 20.2 ของ หลักสูตร ได้แก่ วิชาทักษะตำรวจ (Police skills) วิชายุทธวิธีตำรวจ (Police tactics) วิชาการใช้อาวุธของตำรวจ (Use of police weapons) วิชาสมรรถภาพทางกายแบบตำรวจ (Police physical fitness) วิชาข้ามผ่านอุปสรรค (Barriers to cross) วิชาว่ายน้ำแบบตำรวจ (Police swimming) วิชาปีนป่าย (Climbing) และวิชาขับรถ (Driving)

กลุ่มที่ 5 กลุ่มวิชาเลือก (Elective course) คิดเป็นร้อยละ 6.8 ของหลักสูตร ได้แก่ วิชาสถานการณ์และนโยบาย (Situation and policies) วิชาเศรษฐกิจและการเมืองร่วมสมัย (Contemporary world economics and politics) วิชาค้นคืนเอกสาร (Document retrieval) วิชาสุนทรียะศิลปะ (Art appreciation) วิชาจิตวิทยาอาชญากรรม (Criminal psychology) วิชายูโด (Judo) วิชาศิลปะป้องกันตัว (Martial arts) วิชาเทเบิลเทนนิส (Table tennis) วิชาแอโรบิก (Aerobics) วิชาการเรียนรู้จากแรงงาน (Re-education through labor) วิชาศิลปะสงคราม (The art of

war) วิชาการจัดการสถานกักขัง/ กักกัน (The management of the detention center) วิชากฎหมาย เศรษฐกิจ (Economic law) วิชากรณีศึกษา (Cases literature) วิชาเหยื่ออาชญากรรม (Science of criminal victims) วิชาทดสอบทางจิตวิทยา (Psychological testing) วิชาสมการคณิตศาสตร์ (Mathematical modeling) วิชาการรับรู้มหาชน (Civil sense) และวิชาการจัดการ (Management) ภาพรวมดังกล่าวข้างต้น สามารถแสดงสัดส่วนของกลุ่มวิชาได้ดังต่อไปนี้

McCathy (1971, p. 705-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ พบว่า งานด้านวิชาการเรื่องการสังเกตการสอน การวัดและประเมินผล การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานด้านวิชาการและความรับผิดชอบ ในการตัดสินใจของคณะกรรมการ ผู้บริหารควรมีบทบาทในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารด้านอื่น ๆ

International Law Enforcement Academy, Bangkok (ILEA-Bangkok) (2017) แห่งมหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด (Stanford University) กล่าวถึง การออกแบบหลักสูตรใหม่ สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการตั้งคำถามว่าต้องการให้นักเรียนได้รับอะไรในช่วงมาเรียน และจะเตรียมตัวพวกเขาให้ดีที่สุดได้อย่างไรเพื่อการเป็นพลเมืองของท้องถิ่น ของประเทศ และของโลก และกล่าวถึงว่า ผู้ที่จะเรียนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในปี ค.ศ.2016 ก็คือผู้ที่เกิดในช่วงปี ค.ศ. 1993-1994 ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมา โลกและมหาลัยมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ดังนั้นจึงมีการนำเสนอวิธีการใหม่ ๆ สำหรับการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้น โดยผู้นำมหาวิทยาลัยนักศึกษา และศิษย์เก่า ได้ข้อเสนอแนะเพื่อการการพัฒนาไว้ถึง 55 ประเด็น เกี่ยวกับหลักสูตรนั้น มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับความรู้ทั้งแนวกว้างและแนวลึก (Breadth and depth of knowledge) เน้นการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) ได้มีการนำเสนอรายวิชานวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เน้น “วิธีคิด” และ “วิธีการทำ” (Innovative “ways of thinking, ways of doing” courses) เพื่อพัฒนาทักษะและศักยภาพที่สำคัญ เช่น การสืบค้นเชิงตีความสุนทรียะ (Aesthetic and interpretive inquiry) การสืบค้นเชิงสังคม (Social inquiry) การวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific analysis) การให้เหตุผลเชิงปริมาณและเป็นทางการ (Formal and quantitative reasoning) การให้เหตุผลเชิงคุณธรรมและจริยธรรม (Moral and ethical reasoning) และการแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ (Creative expression) เป็นต้น มีสิ่งหนึ่งที่ควรจะเป็นข้อเสนอที่สำคัญที่สุด คือ ความมีพันธะผูกพันอย่างต่อเนื่องและอย่างเข้มแข็งกับการศึกษา ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของศิลปศาสตร์ (Liberal education) สำหรับนักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะเป็สาขาใด ซึ่งจะทำให้ให้นักศึกษาในอนาคตมีความรู้กว้าง สิ่งที่ทำมาตั้งแต่กลางทศวรรษ 1990 ก็จะยังคงดำเนินการต่อ รวมถึง ภาษาต่างประเทศ (Foreign language) โดยมหาวิทยาลัยเชื่อว่าทักษะการสื่อสาร (Communication skills) ภาษาต่างประเทศอื่น

เป็นสินทรัพย์ที่สามารถใช้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong asset) ในขณะที่กระบวนการต่าง ๆ ดำเนินไป ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ได้รับการอนุมัติ นักศึกษาใหม่ต่างได้ศึกษารายวิชาเกี่ยวกับการคิดจากประเด็นคำถามหรือปัญหา เพื่อพัฒนาพวกเขาให้มีลักษณะการคิดระดับมหาวิทยาลัย (University-level thinking) จากประเด็นที่ซับซ้อน เป็นสหวิทยาการ พัฒนาเป็นนักคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking)

การสัมมนานักศึกษาใหม่จะเป็นหลักสูตรที่เด่นเป็นพิเศษ นักศึกษาประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ผ่านรายวิชาการสัมมนากลุ่มย่อย ทำให้พวกเขาได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับอาจารย์ แต่ก็มีข้อเสนอให้พิจารณาถึงความต้องการพื้นฐานของการสัมมนาดังกล่าว ซึ่งก็เกิดประเด็นใหม่ เรื่องการแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ (Creative expression) ขึ้นมาสามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามพันธกิจที่มุ่งพัฒนาผู้นำแห่งอนาคต (Tomorrow's leaders)

ไสว พักขาว (2544 อ้างอิงจาก Pool, Blanchard and Hale, 1995, p. 24) พบว่า ผู้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์มีความเห็นว่าควรมีการบูรณาการการใช้คอมพิวเตอร์ และเครือข่ายเข้ากับการเรียนการสอนทุกระดับชั้นมากกว่าที่เป็นอยู่ว่าครูควรพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคลเมื่อนำเครือข่ายไปใช้ในการเรียนการสอนและควรมีทางเลือกให้ผู้เรียน พบว่า นักศึกษาไม่เพียงแต่ต้องการให้ผู้สอนใช้เทคโนโลยีดังกล่าวจริง ๆ ในการเรียนการสอนด้วย ซึ่งกาแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ผู้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีความแตกต่างกันได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษาคงมีทัศนคติทางบวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สัมพันธ์อย่างมากต่อปริมาณการใช้คอมพิวเตอร์ และใช้วิธีการใช้คอมพิวเตอร์ในห้องเรียนของตนเมื่อไปประกอบอาชีพครู

Wang, Rath, Gibson, Kimball and MacDonald (1996, p. 3628) พบว่า นักศึกษาคงเห็นว่าเครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานการสอนวิชาต่าง ๆ ได้กว้าง ได้ทั้งคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาศาสตร์ ศิลปศึกษา และการอ่าน นักศึกษารับรู้ว่าเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาและฝึกอบรม

The Victorian Council of School Organization Inc (2012) กล่าวถึงหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 ว่าจะต้องเน้นความมีคุณภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน และควรมีลักษณะสำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1. มีเนื้อหา กว้าง สมดุล และเป็นเกื้อยวต่อเนื่องกันตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับประถมศึกษา และ ระดับมัธยมศึกษา
2. มีความครอบคลุม (Inclusive) ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติและการแก้ปัญหาในโลกที่เป็นจริง ทั้งความรู้เชิงวิทยาศาสตร์ในเชิงลึกกับการปฏิบัติหรือทักษะพิเศษ ทั้งการสอนแบบชี้แนะกับการให้อิสระในการสืบค้น ทั้งการศึกษาสามัญกับการศึกษาอาชีพหรือการเรียนรู้เชิงเทคนิคและการประยุกต์

3. ทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาลักษณะส่วนบุคคลให้กับนักเรียนได้ สามารถตอบสนองความต้องการ ความใฝ่ฝัน อัจฉริยะภาพ ความสนใจ และสิทธิของนักเรียนได้ทุกคน โดยอาศัยหลักการ 4 ประการ คือ 1) การสร้างสรรค์ร่วมและควบคุมร่วม นักเรียนสามารถนำตนเองจัดการตนเอง และมีส่วนร่วม 2) เป็นการเรียนรู้ลึกและให้มีพลังมากขึ้น (Deeper and more powerful learning) 3) เป็นการเรียนรู้ทั้งชีวิต (Whole life learning) 4) เป็นการวางแผนเชิงอนาคตส่วนบุคคล (Personal futures planning)

4. เป็นส่วนหนึ่งของกรอบงานเพื่อการศึกษาศตวรรษที่ 21 ที่ผสมผสานกันของเนื้อหา ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ ที่มีค่านิยม หลักการและจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน

5. เสริมพลังอำนาจและมุ่งอนาคต ส่งเสริมครู นักเรียน และคนอื่น ๆ มีการพูดคุยกัน เป็นประจำเกี่ยวกับสิ่งที่ท้าทายที่โรงเรียน ชุมชน หรือประเทศเผชิญ มีการวิจัย มีการวางแผน และมีการปฏิบัติเพื่อการเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคล สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก

6. เรียนรู้ภาษากระแสหลัก ในทุกสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนทุกคน และในทุกโรงเรียน

7. บูรณาการความเป็นท้องถิ่น ประเทศ และโลก

Schoolwires (2013) ได้ทำการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) เป็นการเรียนที่นำกิจกรรมต่าง ๆ มาเป็นองค์ประกอบในการสอนให้ทั้งนักเรียนและครู ร่วมกันเรียนรู้ในห้องเรียน โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

1. การนำเข้าความรู้สู่ประสบการณ์ (Experiential engagement) โดยครูจะเป็นผู้แนะนำวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

2. การสำรวจความรู้ เพื่อสร้างมโนทัศน์ (Concept exploration) ครูแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ จากกิจกรรมที่หลากหลาย ยกตัวอย่าง เช่น สื่อวีดิทัศน์การบรรยายสื่อบันทึกเสียง เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ หรือการยกตัวอย่างประสบการณ์จากครูเองโดยสร้างสื่อออนไลน์ให้นักเรียนเห็นภาพ

3. การสร้างความรู้ที่มีความหมาย (Meaning making) นักเรียนเป็นผู้สรุปองค์ความรู้จากสื่อที่ครูมอบหมายให้ศึกษา

4. การสาธิตและประยุกต์ใช้ (Demonstration & application) นักเรียนนำเสนอความรู้ และการนำความรู้ไปใช้

ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ (Flipped classroom) นี้เป็นการเปลี่ยนการใช้ช่วงเวลาของการบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนเป็นจัดการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์ความรู้ และและประยุกต์ใช้ความรู้ ให้นักเรียนได้มีเวลาเรียนรู้ แบบรู้จริงและลงมือปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ส่วนการศึกษาเนื้อหาบทเรียนจะใช้ เวลาที่บ้านผ่านสื่อเทคโนโลยีที่ครูอาจารย์เป็นผู้จัดเตรียมไว้ให้นักเรียนศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาซึ่งทำให้การเรียนดังกล่าวนี้เป็นการจัดการการเรียนการสอนแบบใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

Sucharithanarugse (1997) พบว่า ปัญหาอันเกิดจากการขยายจำนวนสมาชิกของประเทศอาเซียนเป็น 10 ประเทศ ในเอกสารเรื่อง ASEAN-10 Internal factors versus regional/ Factors กล่าวไว้ว่าการเพิ่มสมาชิกใหม่ คือ พม่าและกัมพูชาอาจนำมาซึ่งปัญหา แต่อย่างไรก็ตาม ได้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะพิเศษบางประการของภูมิภาคที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง นับว่าเป็นทั้งจุดดีและจุดด้อยของอาเซียนในขณะเดียวกัน และกล่าวถึงนโยบายเกี่ยวพันเชิงสร้างสรรค์ (Constructive engagement) ว่าคำว่า Engaged constructively และคำว่า Intervention อาจนำมาใช้ได้ในกรณีของกัมพูชา แต่กลับกันกรณีอื่น ๆ จะได้รับการยอมรับมาน้อยเพียงใด โดยรัฐมนตรีการต่างประเทศของประเทศไทย นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้กล่าวถึงการสนับสนุนให้อาเซียนทบทวนแนวทางใหม่ในกรณีการดำเนินความสัมพันธ์กัน

The Victorian Council of School Organization Inc (2012) ได้กล่าวถึงหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะเพื่อศตวรรษที่ 21 ของตนเองว่า ได้ใช้วิธีการยึดปัญหาเป็นฐาน สร้างประเด็นสากลที่ซับซ้อน ที่สามารถเข้าถึงและมีความหมายต่อนักเรียนที่มีความสามารถและมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนี้ คือ

1. การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) นักเรียนตรวจสอบทางเลือกนโยบายที่แตกต่างกัน สำนวจค่านิยมและผลประโยชน์ที่เป็นพลังขับเคลื่อนของแต่ละทางเลือก
2. การสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creative and innovation) สร้างสรรค์การตั้งคำถามเชิงเหตุการณืทางประวัติศาสตร์อย่างสุนทรีย์ หรือพัฒนาทางเลือกนโยบายใหม่ ๆ
3. ความร่วมมือ (Collaboration) ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อนำเสนอรายงาน การวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง และการพัฒนาข้อโต้แย้งที่โน้มน้าวใจ
4. ความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยี และสื่อ นักเรียนวิพากษ์บทบรรณาธิการแหล่งภาพและเสียง แผนที่ และสื่ออื่น ๆ ในทักษะและความลำเอียง การชมคลิปวิดีโอเพื่อจับประเด็นและประเมินสาระสำคัญจากนักวิชาการชั้นนำ เป็นต้น

5. ความตระหนักรู้ต่อโลก (Global awareness) นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับสากล

6. ความรู้พื้นฐานการเป็นพลเมือง (Civic literacy) การใช้สื่อต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะและมีนิสัยที่มีพันธะผูกพันกับชุมชน ประเทศ และ โลก

Kearsley, Lynch and Wizer (1995, p. 37) พบว่า เมื่อเปรียบกับการสอนในชั้นเรียน ผู้เรียนมีความพอใจในการเรียนแบบ Online มากกว่า และคะแนนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแบบ Online จะเท่ากับหรือสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ มีระดับความคิดแบบ Critical thinking และการแก้ปัญหาที่สูงกว่า และมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดของสมาชิกได้สูงกว่าการเรียนปกติ ศึกษากระบวนการเรียนรู้ทางไกลจากแนวคิดเว็ลด์ไวด์เว็บที่สร้างเครือข่ายลักษณะเป็นการสอนข้อมูล ข่าวสาร ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับข้อมูล ซึ่งอาจจะดูหรืออ่านผ่านไปโดยไม่มีกิจกรรมร่วมหรืออาจจะให้ มีกิจกรรมร่วมกันกับบทเรียนโดยประยุกต์รูปแบบ โปรแกรมสำหรับการสร้างสรรค์การออกแบบ สภาพแวดล้อม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนมากยิ่งขึ้น เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการการสอนตามปกติกับวิธีการสอนผ่านเครือข่าย www ด้วยการนำ คะแนนการทดสอบก่อนเรียนระหว่าง 2 กลุ่ม และพิจารณาถึง อายุ เพศ เชื้อชาติ จำนวนปีที่ศึกษา และผลการเรียนเฉลี่ยกับการเรียนรู้จากคอมพิวเตอร์ในวิชาคณิตศาสตร์ โดยการสุ่มนักศึกษาที่เรียน วิชาสถิติทางสังคมศาสตร์จำนวน 33 คน จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California State University, Northridge) โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ทั้งหมดจะใช้ตำราเรียน เนื้อหาในการสอน และ ข้อสอบที่ได้มาตรฐานในระดับที่กำหนดไว้ ตัวแปรต้นคือ 1) การสอนปกติ และ 2) การสอนผ่าน เครือข่าย www ตัวแปรตามคือผล การเรียนรู้ คะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์ผล โดย ANOVA ผลการทดลองพบว่า ในการสอบทั้ง 2 ครั้ง คะแนนเฉลี่ยของการสอบผ่านเครือข่าย www สูงกว่าการสอนปกติ 20 เปอร์เซ็นต์ และคะแนนจากการทดสอบหลังการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การสอนผ่านเครือข่าย www ใช้เวลาน้อยกว่าและนักศึกษามีผลการ เรียนรู้ที่ลึกซึ้งกว่า ในช่วงสุดท้ายของภาคการเรียนนักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาและเข้าใจสูตรทาง คณิตศาสตร์มากกว่า การเรียนปกติ

Wither (2000) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดพื้นฐานทางการศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของท้องถิ่น ซึ่งพบว่าการวิเคราะห์ ถึงพื้นฐานของหลักสูตรว่าปรับปรุงให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน ทำให้เด็กเกิด ความคิดโดยใช้ประสาทสัมผัสทุกส่วนจากตัวเด็กกับสิ่งแวดล้อมที่เขาอยู่ด้วยจัดหาโอกาสให้ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชุมชน ซึ่งหลักสูตรนี้ได้พัฒนาทุกระดับ โดยเฉพาะ ป.6 ซึ่งผู้นำชุมชนจะจัดหาเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอนตามมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับของ โรงเรียน

สุรัตน์ อรุณฤกษ์ถวิล (พล.ต.ต., สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2558) ปัญหาอุปสรรคด้านการดำเนินงานของตำรวจไทยนั้น เมื่อวิเคราะห์ ไปตามสภาพสังคม โลกที่เปลี่ยนไปหลังเปิดเสรีทางการค้าอาเซียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องมีการปรับเปลี่ยนมุมมองและวิธีการในการทำงานหลายด้านด้วยกัน อาจจะแบ่งสภาพปัญหาต่าง ๆ ได้ 8 ส่วน อันสะท้อนสภาพปัญหาและเป็นแนวทางการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจคือ ด้านการทำงานส่วนกฎหมาย ด้านความสามารถเชิงวิชาการ ด้านการสืบสวนเทคโนโลยี การพัฒนาด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ การตรวจสอบทางพิสูจน์หลักฐาน ด้านการบริหารแบบมวลชนสัมพันธ์ของชุมชน การบริหารระบบสถานี และการสื่อสารทางภาษาและวัฒนธรรม

ในเรื่องกฎหมาย เนื่องจาก ประเทศไทย ได้มีการเปิด เสรีทางการค้า ทำให้มีประชากรชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในงานประเทศเพื่อนบ้าน หลังไหลเข้ามาตามแนวชายแดนเป็นจำนวนมาก จึงมีปัญหาด้านกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็น การลักลอบข้ามชายแดน ทั้งเด็ก สตรี การขายแรงงาน การส่งผู้ร้ายข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศอันเนื่องมาจากอาชญากรรมตามแนวเขตชายแดน และการใช้สนธิสัญญาและข้อตกลงร่วมกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน

ด้านความรู้เชิงวิชาการ เนื่องจากในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องมีศาสตร์และศิลป์และประสบการณ์เฉพาะด้าน ด้านงานวิชาการงานตำรวจนั้น ต้องมีศาสตร์ เข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากร ก็ต้อง รู้เหตุผล มูลเหตุจูงใจ ของอาชญากร ที่จะก่ออาชญากรรม ต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต ต้องมีความรู้และศาสตร์ ในการประยุกต์ใช้งานเกี่ยวกับด้านงานสอบสวนที่จะรวบรวมพยานหลักฐานของคนร้ายรวมถึงการสอบปากคำพยานที่เกี่ยวข้องเป็นสำนวนส่งฟ้องผู้ต้องหา

ด้านการสืบสวนเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งมาพร้อมกับความก้าวหน้าของระบบอินเทอร์เน็ต ระบบโครงข่ายโทรคมนาคมการสื่อสารหลากหลายเครือข่าย แคมีเพียงโทรศัพท์มือถือเพียงเครื่องเดียว สามารถที่จะทำธุรกรรมอะไรต่าง ๆ ได้แทบจะเกือบทุกอย่าง แทนเครื่องคอมพิวเตอร์ การทิ้งหลักฐานร่องรอย ของคนร้ายแบบเดิม เช่น ทิ้งลายพิมพ์นิ้วมือ คราบเลือด รอยเท้าในที่เกิดเหตุ หรือมีประจักษ์พยานแวดล้อมมายืนยันบุคคลที่กระทำความผิดทางเทคโนโลยีนั้นย่อมเป็นไปได้ หากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความรู้ในการตรวจสอบ ข้อมูล จากคอมพิวเตอร์ที่จะใช้ซอฟต์แวร์พื้นฐาน ในการค้นหาบุคคล ไม่เคยเรียนรู้เรื่องการใช้แอปพลิเคชันบนเว็บไซต์ และไม่เข้าใจกระบวนการการสืบสวน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเทคโนโลยี

ก็เป็นที่ยากที่จะรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อ สืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด จากคอมพิวเตอร์ได้ ประเด็นนี้เป็นปัญหาอุปสรรค ในการทำงานของตำรวจ เป็นประเด็นท้าทายที่ ตำรวจที่ออกไปทำงานทุกคน ต้องเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงและพัฒนารูปแบบอาชญากรรม

การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ในคดีทุกคดี คนร้ายย่อมต้องทิ้งร่องรอย ไว้เสมอ ขั้นตอนแรก และขั้นตอนสำคัญในการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด คือ ความรู้ และเทคนิคการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ รวมถึงพยานหลักฐานที่พบในสถานที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจเองโดยเฉพาะในตำรวจที่จบไปทำงาน ต้องมีความรอบรู้ในการ จัดการบริหารสถานที่เกิดเหตุ ไม่ว่าจะเป็นการกันบุคคลไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุก่อนที่จะมี เจ้าที่พิสูจน์หลักฐาน เข้ามาในพื้นที่ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของพยานวัตถุ ในสถานที่เกิดเหตุ ความรู้เบื้องต้น ในการตรวจสอบเวลาการที่เสียชีวิตของศพในที่เกิดเหตุ อย่างน้อย ก็สามารถึง เพศของผู้ตาย ระยะเวลาการตาย ซึ่ง จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เชื่อมโยง วัน เวลา ของคนร้าย ที่ก่อเหตุได้

ด้านพิสูจน์หลักฐาน เป็นหลักฐานที่จะนำไปสู่ การจับกุมคนร้าย ได้ดีที่สุดในคดีหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ดังนั้นการเก็บพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ช่วงที่ตำรวจ ต้องรู้จักสังเกต วิเคราะห์ และตั้งสมมติฐาน เพื่อเป็นแนวทาง ในการเก็บพยานวัตถุ ในที่เกิดเหตุ นอกจากจะอาศัยความละเอียดรอบคอบ ในการทำงานแล้ว ทุกอย่างจะต้องมีเทคนิค การค้นหาพยานหลักฐาน ในที่เกิดเหตุด้วย รวมถึง ควรมีความเชี่ยวชาญในการเก็บวัตถุพยานทางกายภาพของผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหาได้

การปฏิบัติงาน ด้าน มิตรสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของชุมชน มิติด้านการทำงานของตำรวจ นอกจาก การพัฒนา และประยุกต์นำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการสืบสวน ป้องกันปราบปราม คนนั้น ยังจะต้อง อาศัยความร่วมมือจากชุมชน เพื่อเป็นแนวทาง ในการทำงาน หรือแจ้งเบาะแสข้อมูล ข่าวสาร ของบุคคลกลุ่มเสี่ยงหรือคนร้าย ที่หลบหนีการกระทำความผิด ตำรวจยุคใหม่ส่วนใหญ่ มองข้ามกัน เข้าหา ประชาชน มองข้ามการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการ ทำงาน ไม่รู้จักปรับตัว และทำความเข้าใจกับคนในชุมชน เรื่องนั้นด้วยที่ตำรวจที่จบมาใหม่ จึงจำต้องแสวงหาความร่วมมือของชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ รวมถึง เป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะก่อให้เกิด ผลกระทบต่อชุมชน และจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นที่ยอมรับ ของ คนในพื้นที่นั้นได้

การปฏิบัติงานด้านการบริหารเบื้องต้นในการทำงาน นักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบ เป็นตำรวจสัญญาบัตรนั้น ถือว่าเป็นผู้บริหารระดับต้น คือ จะต้องบริหารจัดการการทำงาน บริหารจัดการ กำลังผล และแก้ไขปัญหาทางานทุกๆด้าน การบริหารงาน การทำงานนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องรู้จัก การบริหารข้อมูลการจัดเก็บข้อมูลจากกรรม ไว้ให้เป็นระบบ เพื่อให้เป็นแนวทาง ในการ

ป้องกันเหตุ วิเคราะห์เหตุ รวมถึง สืบสวน จับกุมคนร้าย การบริหาร เหตุการณ์เฉพาะหน้า นั้นหากไม่มีการเตรียมพร้อม ในการแก้ไขปัญหาฉุกเฉิน และไม่มีการวางแผนเผชิญเหตุ ตั้งแต่เริ่มแรก ก็จะทำให้ การทำงานของตำรวจขาดความเชื่อมั่นจากผู้ได้บังคับบัญชาการทำงานเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพอันส่งผล ให้ขาดการยอมรับของประชาชนในพื้นที่

ด้านภาษาและวัฒนธรรมนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากภาษาเป็นหน้าต่างแห่งการเรียนรู้เชื่อมโยงองค์ความรู้ต่าง ๆ ส่วนของวัฒนธรรมเชื่อมโยงถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นมาของประวัติศาสตร์ทำให้ทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ความเป็นตัวตนของเชื้อชาตินั้น นอกเหนือจากด้านวิชาการ การสร้างความยั่งยืนด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยมีการแลกเปลี่ยนทูตตำรวจ ระหว่างอาเซียน จะสามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงจะเกิดผลดีในด้านการปฏิบัติงานระหว่างประเทศ จะเห็นได้จากในหลักสูตรอบรมตำรวจ ระดับผู้บริหารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประเทศในอาเซียนได้จัดส่งผู้บริหารของประเทศของตนมาฝึกอบรมร่วมกับตำรวจไทย ในระยะเวลาไม่กี่เดือน โดยหลังจากมีการอบรมเสร็จสิ้นได้มีการประสานการทำงานกันซึ่งก็เป็นที่น่าพอใจในระดับการปฏิบัติงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาคุณภาพนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน โดยการใช้วิธีแบบผสมวิธี (Mixed methods research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

(Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของสภาพปัญหาและความรู้ความเข้าใจในการรายวิชา ในหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน และในการปฏิบัติงานสามารถนำความรู้ไปใช้จริงได้หรือไม่อย่างไร มีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้น มากน้อยเพียงไร ขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มุ่งตอบคำถามตาม วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 คือ การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาหลักสูตรของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจว่าสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้หรือไม่และจะมีแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรอย่างไรที่จะเกิดประโยชน์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนสูงสุดหลังจากเปิด ประชาคมอาเซียน

ศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยรายงานการสัมมนาและแบบสัมภาษณ์

ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ รวมถึงปัญหาในการ ปฏิบัติงานของตำรวจ ประเด็นปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และศึกษาแนวโน้ม ปัญหาอาชญากรรมและบทเรียนของประเทศต่างๆในอาเซียน และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกหลังเปิด ประเทศ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบความคิดในการวิจัยและออกแบบการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่จบไปปฏิบัติหน้าที่ แล้ว 1 ปี ในระดับยศร้อยตำรวจตรี จำนวน 179 นาย นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจ โท ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ 2 ปี ถึง 5 ปี จำนวน 83 นาย นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจ เอก ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 83 นาย และนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มียศตั้งแต่พัน ตำรวจตรี ที่จบไปปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 7 ปีขึ้นไป จำนวน 71 นาย รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 416 นาย

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่น 59 ถึง นักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่น 69 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งมีวิธีการดังนี้

3. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางคำนวณ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) จากจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจในรุ่น 59 ถึง 69 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 416 นาย

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ แบ่งเป็น 3 ตอน รายละเอียดแบบสอบถามแต่ละตอนมีดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ชั้นยศ สถานภาพ รายได้ และอายุราชการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพและความรู้ความเข้าใจในการรายวิชาในหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ และสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 24 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- กลุ่มวิชาภาษา
- กลุ่มวิชาการบริหาร
- กลุ่มวิชากฎหมาย
- กลุ่มวิชาการสืบสวนสอบสวน
- กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม
- กลุ่มวิชาการจราจร
- กลุ่มวิชาการฝึก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน จำนวน 24 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับ

- ด้านกฎหมาย
- ด้านวิชาการ
- ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

ด้านงานพิสูจน์หลักฐาน

ด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ด้านการบริหารแบบระบบ

ด้านภาษาและวัฒนธรรม

เกณฑ์การให้คะแนน ให้คะแนน 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมีความพร้อมผู้อาเซียนมาก

ที่สุด

4 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมีพร้อมผู้อาเซียนมาก

3 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมีความพร้อมผู้อาเซียน

ปานกลาง

2 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมีความพร้อมผู้อาเซียนน้อย

1 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมีพร้อมผู้อาเซียนน้อยที่สุด

4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัยฉบับนี้ เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การทดสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และการหาความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Context validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษาเพื่อให้มีความสมบูรณ์เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม มีความถูกต้องก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ขอความอนุเคราะห์ให้ตรวจแบบสอบถาม มีดังนี้

1.1 ศาสตราจารย์ พล.ต.ต.หญิง ดร.พัชรา สีนลอยมา คณะบดีนิติวิทยาศาสตร์
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

1.2 พล.ต.ต.สุรัตน์ อรุณฤกษ์ถวิล อาจารย์ (สบ 6) กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชา
การศึกษา

1.3 พ.ต.ท.นิติธรรม สุนาลัย อาจารย์ (สบ 2) กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการศึกษา

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 30 นาย ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ โดยใช้

หาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของครานบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย นำแบบสอบถามส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม และนำส่งคืนที่ผู้วิจัยหรือผู้ช่วยผู้วิจัย

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ทุกฉบับมาให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้

ที่ได้รับกลับคืนมา 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำข้อมูลตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์น้ำหนักที่กำหนดไว้มาวิเคราะห์โดยวิธีการ

ทางสถิติ

การแปลความหมายของคะแนน

เมื่อตรวจและกำหนดน้ำหนักคะแนนของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ย (Mean)

นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ของคะแนน ดังนี้

แบบสอบถามสภาพสภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและแปลความหมายของค่าเฉลี่ยแต่ละหลักตามช่วงคะแนน ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน/ มีความพร้อมผู้อาเซียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน/ มีความพร้อมผู้อาเซียนในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน/ มีความพร้อมผู้อาเซียนในระดับ ปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน/ มีความพร้อมผู้อาเซียนในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง สภาพความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน/ มีความพร้อมผู้อาเซียนในระดับ น้อยที่สุด

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และหลักสูตรการเรียนสาขาวิชาการตำรวจ ต่อ ประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้ t-test และ One-way ANOVA และเมื่อพบว่าแตกต่างกันวิเคราะห์รายคู่โดยวิธี LSD และใช้โปรแกรม Multiple regression เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรว่ามีอิทธิพลต่อกันหรือไม่

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจสู่ตำรวจอาเซียน ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจสู่ตำรวจอาเซียน โดยการสนทนากลุ่ม

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ประสบความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งหมด 11 ท่าน ประกอบด้วย

- 1.1 รองศาสตราจารย์พ.ต.อ. ไสรัตน์ กลั้ววิลา อาจารย์ (สบ4) คณะสังคมศาสตร์
- 1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พ.ต.อ.ดร.มีชัย สีเจริญ อาจารย์ (สบ4) คณะตำรวจศาสตร์
- 1.3 รองศาสตราจารย์พ.ต.อ.ปพัฒน์ วสุธวัช อาจารย์ (สบ4) คณะตำรวจศาสตร์
- 1.4 พ.ต.ท.หญิง ศิพร โกวิท อาจารย์ (สบ3) คณะตำรวจศาสตร์
- 1.5 พ.ต.ท.พิพัฒน์ จันทร์รวม อาจารย์ (สบ2) คณะตำรวจศาสตร์
- 1.6 พ.ต.ท.หญิง นริศรา เครือสุวรรณ อาจารย์ (สบ2) คณะสังคมศาสตร์
- 1.7 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พ.ต.ท.ดร.เสกสันต์ เครือคำ อาจารย์ (สบ3) คณะสังคมศาสตร์
- 1.8 พ.ต.ท.ดร.ธิตี มหาเจริญ อาจารย์ (สบ3) คณะนิติวิทยาศาสตร์
- 1.9 พ.ต.ท.ดร.นรินทร์ เพชรทอง อาจารย์ (สบ3) คณะนิติวิทยาศาสตร์
- 1.10 พ.ต.ท.พงษ์ศักดิ์ ผลเกิด สารวัตรฝ่ายการฝึกศูนย์ฝึกตำรวจ
- 1.11 พ.ต.ท.ดร.เขมชยุตม์ โภคินจารุเสถียร สารวัตรฝ่ายพัฒนาทางการศึกษา

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ศึกษาแนวคิดหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์และข้อมูลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 คือ สภาพและปัญหาการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับการสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- 2.2.1 การสร้างนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีความพร้อมด้านการศึกษา
- 2.2.2 การขับเคลื่อนนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีการพัฒนาการศึกษา
- 2.2.3 การสร้างหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อพร้อม

สู่ประชาคมอาเซียน

2.3 หากคุณภาพเครื่องมือ โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านเหมือนขั้นตอนที่ 1

2.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยผู้วิจัย โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

2.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล จากการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สรุปเป็นประเด็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน

2.3.3 การสรุปแนวทางการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียนโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group) ดำเนินการดังนี้

2.4 กลุ่มผู้สนทนาประกอบ ผู้บริหาร โรงเรียนนายร้อยตำรวจจำนวน 2 ท่าน รองผู้บริหารโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 3 ท่าน อาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 6 ท่าน รวม 11 ท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการและพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสนทนาสำหรับพิจารณาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและจัดการคุณภาพของนักเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อให้กลุ่มผู้สนทนาพิจารณาว่าเห็นควรหรือไม่กับแนวทางการพัฒนาดังกล่าว

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยดำเนินการจัดสนทนากลุ่มและให้พิจารณาเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปว่าผู้สนทนากลุ่มเห็นด้วยหรือไม่กับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน

2.8 สรุปผล เขียนรายงานการวิจัยและจัดทำรูปเล่มต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจสู่ตำรวจอาเซียน” เป็นการแบบผสมวิธี (Mixed method research) โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 416 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ทบทวนวรรณกรรมและสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบไปทำงานแล้วอย่างน้อยหนึ่งปี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านความรู้ความเข้าใจในรายวิชาของหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการใช้เทคนิคการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์การสนทนาแบบกลุ่ม

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
N	หมายถึง	จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R square	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
Adjusted R square	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Std.error	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด
Std.error of the estimate	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด ประมาณ

ตอนที่ 1 ทบทวนวรรณกรรมและสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์

พบว่า หลักสูตรตำรวจของกลุ่มประเทศยุโรปเน้น 2 เรื่องหลัก คือ 1) ด้านความรู้ ประกอบด้วย กลุ่มวิชากฎหมาย กลุ่มวิชาบริหารงานตำรวจ กลุ่มวิชาอาชญากรรมวิทยา กลุ่มวิชาตำรวจ กลุ่มวิชาทั่วไป 2) ด้านทักษะทางตำรวจด้านการฝึก ประกอบด้วย ทักษะการจัดการหลักฐาน อาชญากรรม การต่อสู้ป้องกันตัว การเขียนรายงาน มนุษยสัมพันธ์ในการสื่อสารของตำรวจ การควบคุมฝูงชน ทักษะการบริหารจัดการ รวมถึงด้านภาษาต่างประเทศ โดยบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ การเรียนมุ่งเน้นเฉพาะฝึกอบรมเฉพาะให้เกิดความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับต้องมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่เป็นมาตรฐานตรวจสอบได้ เช่นเดียวกับหลักสูตรการฝึกตำรวจของจีนที่แบ่งกลุ่มวิชาเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาเกี่ยวกับกฎหมาย ประกอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอาญาซึ่งเกี่ยวข้องกับการจับกุมการตรวจยึดสิ่งของ กลุ่มวิชาการบริหาร ให้ความสำคัญในเรื่อง การบริหารวิกฤตการณ์และการเฝ้าระวังและรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน กลุ่มวิชาการสืบสวนและสอบสวน เน้นทักษะด้านการสัมภาษณ์ การซักถามรวมถึงการสอบสวนหลักฐาน กลุ่มวิชาป้องกันปราบปราม ให้ความสำคัญกับการทำงานของสายตรวจ การวิเคราะห์อาชญากรรม และการสื่อสารของตำรวจ กลุ่มวิชาการจราจร เน้นเรื่องความปลอดภัย ทางจราจร และการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยานพาหนะ กลุ่มวิชาการฝึก ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถภาพร่างกาย การยิงปืนและการใช้ยุทธวิธีการใช้กำลัง ในส่วนของสถาบัน JCLEC ที่รัฐบาลออสเตรเลียเป็นผู้ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมตำรวจในอาเซียน ตั้งอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย และสถาบัน ILEA ที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ออกแบบหลักสูตรการฝึกอบรมให้กับตำรวจในอาเซียน ตั้งอยู่ในประเทศไทย มีการฝึกอบรมที่สอดคล้องกันหลายด้านประกอบด้วย หลักสูตรต่อต้านการก่อการร้าย การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับค่านิยม การสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ การสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการเงิน และการสืบสวนปราบปรามเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งทั้งในประเทศแถบยุโรป สถาบันการฝึกอบรม JCLET และ สถาบันฝึกอบรม ILEA รวมถึงในประเทศจีนเอง มีการพัฒนาบุคลากรตำรวจในด้านวิชาชีพการปฏิบัติงานคล้ายกัน สอดคล้องกับกรอบแนวทางการพัฒนาบุคลากรตำรวจอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ โดยจากการ บูรณาการสังเคราะห์ แนวทางความร่วมมือในการในการฝึกอบรมสามารถแบ่งได้เป็น 8 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านกฎหมาย
- 2) ด้านวิชาการ
- 3) ด้านการสืบสวนเทคโนโลยี
- 4) ด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ

5) ด้านพิสูจน์หลักฐาน 6) ด้านการบริหารแบบมวลชนสัมพันธ์ของชุมชน 7) ด้านการบริหารแบบระบบ และ 8) ด้านภาษาและวัฒนธรรม

โดยในด้านกฎหมาย ให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้อกฎหมายด้านการทำธุรกรรมทางธนาคาร ทางระบบอินเทอร์เน็ต กฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ข้ามชาติ รวมถึงสนธิสัญญาและข้อตกลง ร่วมกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน

ด้านความรู้เชิงวิชาการ เน้นศึกษาเชิงอาชญาวิทยาเกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากรรม การรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับการสอบปากคำด้านงานสอบสวน และต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต

ด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และคอมพิวเตอร์ เน้นศึกษาเรื่องการตรวจสอบ ผู้กระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ผ่านแอปพลิเคชันและโทรศัพท์มือถือ การรักษาความปลอดภัย และการดำเนินการทางเครือข่ายทางโทรคมนาคม รวมถึงการสืบสวนเกี่ยวกับอาชญากรรม ทางเทคโนโลยี

การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เน้นเรื่องการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและอาชญากรรมทางดิจิทัล การพิสูจน์ระบะการเสียชีวิตของผู้ตายในที่เกิดเหตุ รวมถึงการค้นหายานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

ด้านพิสูจน์หลักฐาน ให้ความสำคัญด้านเก็บพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ เก็บวัตถุพยาน ทางกายภาพของผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหา และเทคนิคการค้นหายานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

ด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เน้นเรื่องการแก้ปัญหา อาชญากรรมในชุมชน เทคนิคการให้การยอมรับของชุมชน และการพัฒนาความร่วมมือของชุมชน

ด้านการบริหารแบบระบบ เน้นเรื่องการจัดการข้อมูลอาชญากรรม การแก้ปัญหาเหตุการณ์ ลูกหนี้ รวมถึงการวางแผนเผชิญเหตุ

ด้านภาษาและวัฒนธรรมนั้น ให้ความสำคัญด้านภาษาอังกฤษ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณี และวัฒนธรรมอาเซียน และความเข้าใจภาษาอาเซียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบไปทำงานแล้วอย่างน้อย 1 ปี

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ชาย	317	76.2	1
หญิง	99	23.8	2
รวม	416	100.0	

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 76.2 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 23.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
21-23 ปี	174	41.8	1
24-26 ปี	71	17.1	4
27-29 ปี	80	19.2	3
30 ปีขึ้นไป	91	21.9	2
รวม	416	100.0	

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุช่วง 21-23 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ อายุ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.9 อันดับสามคือ อายุ 27-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.2 และอันดับสุดท้ายคือ อายุ 24-26 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
โสด	369	88.7	1
สมรส	42	10.1	2
หย่าร้าง	5	1.2	3
รวม	416	100.0	

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 88.7 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 10.1 และอันดับสุดท้าย คือสถานภาพหย่าร้าง มีจำนวนน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นยศ

ระดับชั้นยศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ร้อยตำรวจตรี	179	43.0	1
ร้อยตำรวจโท	83	20.0	2
ร้อยตำรวจเอก	83	20.0	2
พันตำรวจตรี	71	17.1	4
รวม	416	100.0	

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี คิดเป็น ร้อยละ 43 รองลงมาคือ ระดับชั้นยศ ร้อยตำรวจโท คิดเป็นร้อยละ 20.0 เท่ากับระดับชั้นยศ ร้อยตำรวจเอก คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอันดับสุดท้ายคือ ระดับชั้นยศ พันตำรวจตรี คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม อายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1 ปี	109	26.2	3
1-3 ปี	51	12.3	4
3-7 ปี	141	33.9	1
7 ปีขึ้นไป	115	27.6	2
รวม	416	100.0	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ที่มีอายุราชการ 3-7 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา คือ มีอายุราชการ 7 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.6 อันดับสามคือ มีอายุราชการ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.2 อันดับสุดท้ายคือ มีอายุราชการ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ต่ำกว่า 15,000	157	37.7	1
ตั้งแต่ 15,000-25,000	154	37.0	2
ตั้งแต่ 25,001-35,000	102	24.5	3
มากกว่า 35,000	3	0.7	4
รวม	416	100.0	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา คือ มีระดับรายได้ตั้งแต่ 15,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา คือ มีระดับรายได้ตั้งแต่ 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.5 และอันดับสุดท้าย มีระดับรายได้มากกว่า 35,000 คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สมมติฐานที่ 1.1

H_0 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมาย แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามเพศ

ปฏิบัติงานด้านกฎหมาย	ชาย		หญิง		t	Sig.
	(n = 317)		(n = 99)			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การปฏิบัติงานด้านกฎหมาย	3.6193	0.86024	3.6195	0.86	-0.002	0.04
รวม	3.6193	0.86024	3.6195	0.86		

* P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-7 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมาย แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 1.2

H₀: เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

H₁: เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานด้านวิชาการ	ชาย		หญิง		t	Sig.
	(n = 317)		(n = 99)			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การปฏิบัติงานด้านวิชาการ	3.57	0.87	3.66	0.95	-0.893	0.252
รวม	3.57	0.87	3.66	0.95		

* P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-8 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.252 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	ชาย (n = 317)		หญิง (n = 99)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนฯ	3.57	0.88	3.64	0.98	-0.681	0.192
รวม	3.57	0.88	3.64	0.98		

* P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-9 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.192 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4

H_0 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานด้าน การตรวจ สถานที่เกิดเหตุ	ชาย (n = 317)		หญิง (n = 99)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	การปฏิบัติงานการตรวจ ที่เกิดเหตุ	3.52	0.86	3.64		
รวม	3.52	0.86	3.64	1.73		

* P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-10 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.4 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน สมมติฐานที่ 1.5

H_0 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานด้าน การพิสูจน์หลักฐาน	ชาย (n = 317)		หญิง (n = 99)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	การปฏิบัติงานการพิสูจน์ หลักฐาน	3.54	0.85	3.52		
รวม	3.54	0.85	3.52	1.07		

* P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-11 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.5 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกัน ปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6

H_0 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จำแนกตามเพศ

การบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของ ชุมชน	ชาย (n = 317)		หญิง (n = 99)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การบริหารมนุษย์สัมพันธ์ฯ	3.58	0.85	3.48	0.98	1.03	0.026
รวม	3.58	0.85	3.48	0.98		

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-12 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.6 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.026 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกัน การบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7

H_0 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบจำแนกตามเพศ

การบริหารแบบระบบ	ชาย (n = 317)		หญิง (n = 99)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การบริหารแบบระบบ	3.59	0.89	3.56	0.97	0.22	0.182
รวม	3.59	0.89	3.56	0.97		

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-13 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.7 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.182 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้าน การบริหารแบบระบบไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8

H₀: เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

H₁: เพศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมจำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานด้านภาษา และวัฒนธรรม	ชาย (n = 317)		หญิง (n = 99)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้าน ภาษาและวัฒนธรรม	3.50	0.94	3.60	0.94	-0.938	0.276
รวม	3.50	0.94	3.60	1.07		

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-14 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.8 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.276 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้าน ภาษาและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21 ปี-23 ปี	174	3.77	0.821	7.776	3	0.000*
24 ปี-26 ปี	71	3.83	0.823			
27 ปี-29 ปี	80	3.34	0.894			
มากกว่า 30 ปี	91	3.39	1.003			

จากตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางกฎหมายแตกต่างกัน

อายุ	21-23 ปี	24-26 ปี	27-29 ปี	30 ปี ขึ้นไป
1. 21-23 ปี	-			
P-value				
2. 24-26 ปี	-0.067	-		
P-value	(0.969)			
3. 27-29 ปี	0.43	-0.49		
P-value	(0.000)**	(0.001)*		
4. 30 ปี ขึ้นไป	-0.38	-0.44	-0.049	-
P-value	(0.001)*	(0.002)*	(0.721)	

จากตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-23 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 21-23 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานทางกฎหมาย มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-23 ปี และ อายุ 30 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 21-23 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานทางกฎหมาย น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปี ขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานทางกฎหมาย น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 30 ปี ขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานทางกฎหมาย น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

สมมติฐานที่ 2.2

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.63	0.95	2.13	3	0.095
24-26 ปี	71	3.78	1.81			
27-29 ปี	80	3.47	0.86			
มากกว่า 30 ปี	91	3.49	0.82			

จากตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการจำแนกตามอายุโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.095 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.67	0.88	2.34	3	0.072
24-26 ปี	71	3.73	1.87			
27-29 ปี	80	3.45	0.88			
มากกว่า 30 ปี	91	3.46	0.98			

จากตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานทางกฎหมาย จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุ
จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.58	0.93	3.39	3	0.018*
24-26 ปี	71	3.88	1.87			
27-29 ปี	80	3.36	0.80			
มากกว่า 30 ปี	91	3.39	1.13			

จากตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานทางกฎหมาย จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.018

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-20 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุ แตกต่างกัน

อายุ	21-23 ปี	24-26 ปี	27-29 ปี	30 ปี ขึ้นไป
1. 21-23 ปี	-			
P-value				
2. 24-26 ปี	-0.30	-		
P-value	(0.058)			
3. 27-29 ปี	0.21	-0.51	-	
P-value	(0.155)	(0.005)*		
4. 30 ปี ขึ้นไป	-0.18	-0.48	-0.032	-
P-value	(0.207)	(0.007)*	(0.850)	

จากตารางที่ 4-20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานการตรวจสอบที่เกิดเหตุน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 30 ปี ขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปี ขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.66	1.01	4.65	3	0.003*
24-26 ปี	71	3.72	0.92			
27-29 ปี	80	3.35	0.86			
มากกว่า 30 ปี	91	3.34	0.63			

จากตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.003

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-22 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน

อายุ	21-23 ปี	24-26 ปี	27-29 ปี	30 ปี ขึ้นไป
1. 21-23 ปี	-			
P-value				
2. 24-26 ปี	-0.06	-		
P-value	(0.598)			
3. 27-29 ปี	0.30	0.37	-	
P-value	(0.012)*	(0.011)*		
4. 30 ปี ขึ้นไป	0.31	0.38	0.009	-
P-value	(0.007)*	(0.007)*	(0.943)	

จากตารางที่ 4-22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-23 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 21-23 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-23 ปี และ อายุ 30 ปี ขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 21-23 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปี ขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 27-29 ปี ขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 30 ปี ขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปี ขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.61	1.00	2.78	3	0.045*
24-26 ปี	71	3.75	0.78			
27-29 ปี	80	3.39	0.89			
มากกว่า 30 ปี	91	3.45	0.69			

จากตารางที่ 4-23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามอายุโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.045

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-24 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

อายุ	21-23 ปี	24-26 ปี	27-29 ปี	30 ปี ขึ้นไป
1. 21-23 ปี	-			
P-value				
2. 24-26 ปี	-0.13	-		
P-value	(0.289)			
3. 27-29ปี	0.22	0.36	-	
P-value	(0.063)	(0.014)*		
4. 30 ปีขึ้นไป	0.16	0.30	-0.058	-
P-value	(0.152)	(0.035)*	(0.667)	

จากตารางที่ 4-24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 30 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.035 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปี ขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.64	0.99	3.61	3	0.013*
24-26 ปี	71	3.83	0.83			
27-29 ปี	80	3.46	0.88			
มากกว่า 30 ปี	91	3.41	0.80			

จากตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการทดสอบพบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.013

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-26

ตารางที่ 4-26 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบแตกต่างกัน

อายุ	21 ปี-23 ปี	24 ปี-26 ปี	27 ปี-29 ปี	30 ปี ขึ้นไป
1. 21-23 ปี	-			
P-value				
2. 24-26 ปี	-0.19	-		
p-value	(0.135)			
3. 27-29 ปี	0.18	0.37	-	
P-value	(0.139)	(0.012)*		
4. 30 ปี ขึ้นไป	0.23	0.42	0.048	-
p-value	(0.051)	(0.004)*	(0.729)	

จากตารางที่ 4-26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 30 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
21-23 ปี	174	3.64	0.96	6.33	3	0.000**
24-26 ปี	71	3.80	0.92			
27-29 ปี	80	3.30	0.95			
มากกว่า 30 ปี	91	3.28	0.98			

จากตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมจำแนกตามอายุโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-27

ตารางที่ 4-28 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

อายุ	21-23 ปี	24-26 ปี	27-29 ปี	30 ปีขึ้นไป
1. 21-23 ปี	-			
P-value				
2. 24-26 ปี	-0.16	-		
P-value	(0.238)			
3. 27-29 ปี	0.34	0.50	-	
P-value	(0.008)*	(0.001)*		
4. 30 ปีขึ้นไป	0.37	0.52	0.02	-
P-value	(0.003)*	(0.001)*	(0.881)	

จากตารางที่ 4-28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-23 ปี และ อายุ 27-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 21-23 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 27-29 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-23 ปี และ อายุ 30 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 24-29 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 24-26 ปี และ อายุ 30 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ อายุ 24-26 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 30 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-29 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านกฎหมายจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.59	0.87	5.57	0.04
สมรส	3.65	1.07		
หย่าร้าง	4.93	0.15		
	3.61	0.90		

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-29 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การการปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-30 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านกฎหมายแตกต่างกัน

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	-			
P-value				
สมรส	-0.52	-		
P-value	(0.716)			
หย่าร้าง	-1.33	-1.28	-	
P-value	(0.001)*	(0.002)*		

จากตารางที่ 4-30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และ มีสถานภาพหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมาย น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.33

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพสมรส มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านกฎหมายน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.28

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-31 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านวิชาการจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการ			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.59	0.88	4.78	0.009
สมรส	3.44	0.90		
หย่าร้าง	4.73	0.43		
	3.59	0.88		

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-31 ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การการปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-31

ตารางที่ 4-32 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการ			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	-			
P-value				
สมรส	0.15	-		
P-value	(0.283)			
หย่าร้าง	-1.13	-1.28	-	
P-value	(0.004)*	(0.002)*		

จากตารางที่ 4-32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ โสด และมีสถานภาพหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านวิชาการ น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ -1.33

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพสมรส มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านวิชาการน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี สถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.28

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-33 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการ เปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.57	0.88	5.59	0.004
สมรส	3.60	1.04		
หย่าร้าง	4.9	0.14		
	3.59	0.91		

* P-value ≤ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-33

ตารางที่ 4-34 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	-			
P-value				
สมรส	-0.27	-		
P-value	(0.855)			
หย่าร้าง	-1.36	-1.33	-	
P-value	(0.001)*	(0.002)*		

จากตารางที่ 4-34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และมีสถานภาพหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ -1.36

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.33

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-35 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.55	1.14	3.20	0.042
สมรส	3.39	1.00		
หย่าร้าง	4.73	0.43		
	3.55	1.13		

*P-value \leq 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-36 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน

สถานภาพ	Mean	SD	F	P-value
โสด	-			
P-value				
สมรส	0.17	-		
P-value	(0.366)			
หย่าร้าง	-1.18	-1.34	-	
P-value	(0.02)*	(0.012)*		

จากตารางที่ 4-36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ โสด และมีสถานภาพหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.18

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพสมรส มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.34

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-37 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการ เปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.56	0.90	8.98	0.000
สมรส	3.21	0.89		
หย่าร้าง	4.93	0.14		
	3.55	1.13		

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-37 พบว่า ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใ้การทดสอบ แบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-38 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

สถานภาพ	โสด	สมรส	หย่าร้าง
1. โสด	-		
P-value			
2. สมรส	0.35	-	
P-value	(0.017)*		
3. หย่าร้าง	-1.37	-1.71	-
P-value	(0.001)*	(0.000)**	

จากตารางที่ 4-38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และ มีสถานภาพสมรส พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และ หย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.34

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐานน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.72

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-39 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานบริหารมนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.58	0.88	7.67	0.001
สมรส	3.29	0.89		
หย่าร้าง	4.87	0.30		
	3.56	0.89		

*P-value \leq 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-39

ตารางที่ 4-40 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงาน ด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

สถานภาพ	โสด	สมรส	หย่าร้าง
1. โสด	-		
P-value			
2. สมรส	0.29	-	
P-value	(0.042)*		
3. หย่าร้าง	-1.29	-1.58	-
P-value	(0.001)*	(0.000)**	

จากตารางที่ 4-40 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ โสด และ มีสถานภาพสมรส พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพ โสด มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพ โสด มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.29

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพ โสด มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.58

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-41 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการ เปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบจำแนกตาม สถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบ			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.60	0.90	5.83	0.003
สมรส	3.32	0.88		
หย่าร้าง	4.73	0.43		
	3.59	0.91		

*P-value ≤ 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานแบบระบบแตกต่างกัน ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-41

ตารางที่ 4-42 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารงานแบบระบบแตกต่างกัน

สถานภาพ	โสด	สมรส	หย่าร้าง
1. โสด	-		
P-value			
2. สมรส	0.27	-	
P-value	(0.061)		
3. หย่าร้าง	-1.13	-1.40	-
P-value	(0.006)*	(0.001)*	

จากตารางที่ 4-42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และมีสถานภาพหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารงานแบบระบบน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.13

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และ หย่าร้าง พบว่า มีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ สถานภาพสมรส มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานแบบระบบน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.40

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-43 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	สถานภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม			
	Mean	SD	F	P-value
โสด	3.51	0.97	3.93	0.02
สมรส	3.47	0.99		
หย่าร้าง	4.73	0.43		
	3.52	0.97		

*P-value \leq 0.05

ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 พบว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-43

ตารางที่ 4-44 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

สถานภาพ	โสด	สมรส	หย่าร้าง
1. โสด	-		
P-value			
2. สมรส	0.51	-	
P-value	(0.747)		
3. หย่าร้าง	-1.21	-1.21	-
P-value	(0.006)*	(0.006)*	

จากตารางที่ 4-44 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และมีสถานภาพหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.21

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่าร้าง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.26

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.77	0.79	6.049	3	0.000*
ร้อยตำรวจโท	83	3.67	0.99			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.56	0.94			
พันตำรวจตรี	71	3.24	0.92			

จากตารางที่ 4-45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ชั้นยศที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-45

ตารางที่ 4-46 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางกฎหมาย แตกต่างกัน

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
1. ร้อยตำรวจตรี	-			
P-value				
2. ร้อยตำรวจโท	-0.093	-		
P-value	(0.431)			
3. ร้อยตำรวจเอก	0.20	-0.11	-	
P-value	(0.082)	(0.413)		
4. พันตำรวจตรี	0.52	0.43	0.31	-
P-value	(0.000)**	(0.003)*	(0.029)*	

จากตารางที่ 4-46 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-47 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.62	0.93	3.353	3	0.019*
ร้อยตำรวจโท	83	3.76	0.91			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.60	0.89			
พันตำรวจตรี	71	3.32	0.70			

จากตารางที่ 4-47 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ชั้นยศที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.019

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-47

ตารางที่ 4-48 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ แตกต่างกัน

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
1. ร้อยตำรวจตรี	-			
P-value				
2. ร้อยตำรวจโท	-0.13	-		
P-value	(0.262)			

ตารางที่ 4-48 (ต่อ)

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
3. ร้อยตำรวจเอก	0.02	0.15	-	
P-value	(0.857)	(0.266)		
4. พันตำรวจตรี	0.31	0.44	0.29	-
P-value	(0.013)*	(0.002)*	(0.045)*	

จากตารางที่ 4-4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านวิชาการมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.013

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านวิชาการ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านวิชาการ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-49 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.65	0.87	2.709	3	0.045*
ร้อยตำรวจโท	83	3.69	0.91			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.60	0.90			
พันตำรวจตรี	71	3.32	0.97			

จากตารางที่ 4-49 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ละอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ชั้นยศที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ละอาชญากรรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.045*

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-49

ตารางที่ 4-50 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
1. ร้อยตำรวจตรี	-			
P-value				
2. ร้อยตำรวจโท	-0.04	-		
P-value	(0.732)			
3. ร้อยตำรวจเอก	0.05	0.09	-	
P-value	(0.670)	(0.511)		

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
4. พันตำรวจตรี	0.33	0.37	0.28	-
P-value	(0.010)*	(0.012)*	(0.058)	

จากตารางที่ 4-50 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.33 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ละอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ละอาชญากรรมคอมพิวเตอร์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-51 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.56	0.90	2.004	3	0.113
ร้อยตำรวจโท	83	3.76	1.85			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.52	0.75			
พันตำรวจตรี	71	3.32	0.85			

จากตารางที่ 4-51 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวน อาชญากรรมสมัยใหม่ละอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.113 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ชั้นยศที่ต่างกันการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุจำแนกตามชั้นยศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-52 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.63	1.00	3.018	3	0.030*
ร้อยตำรวจโท	83	3.67	1.02			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.41	0.74			
พันตำรวจตรี	71	3.33	0.63			

จากตารางที่ 4-52 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ชั้นยศที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.030

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-52

ตารางที่ 4-53 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านงานพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
1. ร้อยตำรวจตรี	-			
P-value				
2. ร้อยตำรวจโท	-0.04	-		
P-value	(0.743)			
3. ร้อยตำรวจเอก	0.22	0.26	-	
P-value	(0.071)	(0.068)		
4. พันตำรวจตรี	0.30	0.34	0.09	-
P-value	(0.017)*	(0.020)*	(0.561)	

จากตารางที่ 4-53 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของ ชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-54 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดย
การมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.59	0.98	2.54	3	0.056
ร้อยตำรวจโท	83	3.75	0.89			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.41	0.80			
พันตำรวจตรี	71	3.44	0.69			

จากตารางที่ 4-54 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน
จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA
ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า P-value มีค่าเท่ากับ
0.056 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ชั้นยศที่ต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์
สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จำแนกตามชั้นยศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานบริหารงานแบบระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานบริหารงานแบบระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-55 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านบริหารงานแบบระบบจำแนก
ตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.61	0.97	1.91	3	0.127
ร้อยตำรวจโท	83	3.72	0.96			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.57	0.80			
พันตำรวจตรี	71	3.38	0.79			

จากตารางที่ 4-55 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน
จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA
ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ค่า P-value

มีค่าเท่ากับ 0.127 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ชั้นยศที่ต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ จำแนกตามชั้นยศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นยศแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-56 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ร้อยตำรวจตรี	179	3.62	0.95	4.67	3	0.003*
ร้อยตำรวจโท	83	3.67	1.00			
ร้อยตำรวจเอก	83	3.49	0.94			
พันตำรวจตรี	71	3.16	0.99			

จากตารางที่ 4-56 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้าน ภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นยศโดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ชั้นยศที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.003

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-56

ตารางที่ 4-57 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านภาษาและวัฒนธรรม แตกต่างกัน

ชั้นยศ	ร้อยตำรวจตรี	ร้อยตำรวจโท	ร้อยตำรวจเอก	พันตำรวจตรี
1. ร้อยตำรวจตรี	-			
P-value				
2. ร้อยตำรวจโท	-0.05	-		
P-value	(0.68)			
3. ร้อยตำรวจเอก	0.12	0.18	-	
P-value	(0.334)	(0.239)		
4. พันตำรวจตรี	0.46	0.52	0.34	-
P-value	(0.001)**	(0.001)**	(0.031)*	

จากตารางที่ 4-57 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก มีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นยศพันตำรวจตรี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-58 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.87	0.79	10.1	3	0.000**
15,000-25,000	154	3.58	0.89			
25,000-35,000	102	3.28	0.94			
มากกว่า 35,000	3	4.33	1.15			

จากตารางที่ 4-58 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามรายได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า ชั้นยศที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-58

ตารางที่ 4-59 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านกฎหมายแตกต่างกัน

รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,000-25,000 บาท	25,000-35,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	-			
P-value				
2. 15,000-25,000 บาท	0.29	-		
P-value	(0.004)			
3. 25,000-35,000 บาท	0.59	0.30	-	
P-value	(0.000**)	(0.008)*		
4. มากกว่า 35,000 บาท	-0.47	-0.76	-1.05	-
P-value	(0.359)	(0.138)	(0.040)*	

จากตารางที่ 4-59 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 15,000-25,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 15,000-25,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ มากกว่า 35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ มากกว่า 35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.05

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-60 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.73	0.95	2.167	3	0.091
15,000-25,000	154	3.56	0.89			
25,000-35,000	102	3.45	0.77			
มากกว่า 35,000	3	3.67	0.58			
	416	3.60	0.89			

*P-value \leq 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4-60 พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.091 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับรายได้ที่ต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-61 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.74	0.87	4.93	3	0.002*
15,000-25,000	154	3.62	0.90			
25,000-35,000	102	3.31	0.94			
มากกว่า 35,000	3	3.78	0.38			
	416	3.60	0.91			

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-61 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ จำแนกตามรายได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า รายได้ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.002*

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-61

ตารางที่ 4-62 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,000-25,000 บาท	25,000-35,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	-			
P-value				
2. 15,000-25,000 บาท	0.12	-		
P-value	(0.224)			
3. 25,000-35,000 บาท	0.43	0.31	-	
P-value	(0.000**)	(0.007)*		
4. มากกว่า 35,000 บาท				
P-value				

จากตารางที่ 4-62 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 15,000-25,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 15,000-25,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-63 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตาม รายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,00	157	3.65	0.94	1.89	3	0.130
15,000-25,000	154	3.59	1.45			
25,000-35,00	102	3.33	0.80			
มากกว่า 35,000	3	3.78	0.22			
	416	3.56	1.30			

*p-value \leq 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4-62 พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.130 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับรายได้ที่ต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-64 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานจำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.75	1.00	4.56	3	0.004*
15,000-25,000	154	3.46	0.94			
25,000-35,00	102	3.36	0.64			
มากกว่า 35,000	3	3.44	0.51			
	416	3.60	0.91			

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-64 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามรายได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการ

ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า รายได้ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.004*

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-64

ตารางที่ 4-65 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,000- 25,000 บาท	25,000- 35,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	-			
P-value				
2. 15,000-25,000 บาท	0.29	-		
P-value	(0.005*)			
3. 25,000-35,000 บาท	0.39	0.10	-	
P-value	(0.001*)	(0.377)		
4. มากกว่า 35,000 บาท	0.30	0.016	-0.85	-
P-value	(0.564)	(0.975)	(0.872)	

จากตารางที่ 4-65 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 15,000-25,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 15,000-25,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.001

ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-66 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.70	0.99	2.28	3	0.079
15,000-25,000	154	3.49	0.90			
25,000-35,000	102	3.45	0.68			
มากกว่า 35,000	3	3.44	0.51			
	416	3.56	0.89			

*P-value ≤ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4-66 พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.079 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับรายได้ที่ต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-67 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ จำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.71	0.99	2.52	3	0.058
15,000-25,000	154	3.58	0.89			
25,000-35,000	102	3.40	0.82			
มากกว่า 35,000	3	3.78	0.38			
	416	3.59	0.91			

*P-value \leq 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4-67 พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.058 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับรายได้ที่ต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-68 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้

รายได้	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ต่ำกว่า 15,000	157	3.74	0.96	7.43	3	0.000**
15,001-25,000	154	3.55	0.93			
25,001-35,000	102	3.17	1.00			
มากกว่า 35,000	3	3.55	0.38			
	416	3.53	0.98			

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-68 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า รายได้ที่ต่างกันส่งผลต่อ

การปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000**

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-68

ตารางที่ 4-69 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,000- 25,000 บาท	25,000- 35,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	-			
P-value				
2. 15,000-25,000 บาท	0.18	-		
P-value	(0.089)			
3. 25,000-35,000 บาท	0.57	0.39	-	
P-value	(0.00**)	(0.002*)		
4. มากกว่า 35,000 บาท	0.18	-0.001	-0.39	-
P-value	(0.743)	(0.998)	(0.488)	

จากตารางที่ 4-69 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000-25,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000-25,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ตั้งแต่ 25,000-35,000 บาท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-70 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.97	0.77	6.528	3	0.000**
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.60	0.91			
มากกว่า 3-7 ปี	142	3.51	0.90			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.41	0.92			
	416	3.62	0.90			

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-70 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย จำแนกตามอายุราชการ ได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-70

ตารางที่ 4-71 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านกฎหมายแตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.36	-		
P-value	(0.016*)			
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.46	0.10	-	
P-value	(0.000**)	(0.472)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.56	0.20	0.10	-
P-value	(0.000**)	(0.173)	(0.376)	

จากตารางที่ 4-71 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 1-3 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการมากกว่า 1-3 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านกฎหมายมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.56

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-72 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.85	0.85	4.176	3	0.006*
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.56	0.85			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.49	0.97			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.50	0.80			
	416	3.60	0.89			

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-72 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำแนกตามอายุราชการ ได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.006

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-72

ตารางที่ 4-73 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการแตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.29	-		
P-value	(0.054)			
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.36	0.08	-	
P-value	(0.001*)	(0.589)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.34	0.06	-0.02	-
P-value	(0.004*)	(0.693)	(0.865)	

จากตารางที่ 4-73 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านวิชาการมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านวิชาการมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกัน การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-74 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.90	0.80	6.612	3	0.000**
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.65	0.82			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.47	0.94			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.42	0.94			
	416	3.59	0.91			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-74 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่าง จำแนกตามอายุราชการได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับ

ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-74

ตารางที่ 4-75 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.25	-		
P-value	(0.100)			
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.43	0.18	-	
P-value	(0.000**)	(0.218)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.49	0.23	0.05	-
P-value	(0.000**)	(0.125)	(0.649)	

จากตารางที่ 4-75 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่

1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-76 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.86	1.58	4.193	3	0.006*
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.59	0.92			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.40	0.92			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.41	0.84			
	416	3.55	1.13			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-76 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามอายุราชการได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.006

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-76

ตารางที่ 4-77 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ แยกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.27	-		
P-value	(0.158)			
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.46	0.19	-	
P-value	(0.001*)	(0.291)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.44	0.18	-0.01	-
P-value	(0.003*)	(0.342)	(0.922)	

จากตารางที่ 4-77 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.003 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-78 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	Df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.91	0.88	9.392	3	0.000**
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.55	1.02			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.36	0.97			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.40	0.66			
	416	3.54	0.91			

*P-value α 0.05

จากตารางที่ 4-78 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน จำแนกตามอายุราชการ ได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกัน ส่งผลต่อ การปฏิบัติงานด้านงานงานพิสูจน์หลักฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-78

ตารางที่ 4-79 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านงานพิสูจน์หลักฐานแตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.36	-		
P-value	(0.016*)			

ตารางที่ 4-79 (ต่อ)

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.55	0.19	-	
P-value	(0.000**)	(0.178)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.51	0.15	-0.04	-
P-value	(0.000**)	(0.298)	(0.723)	

จากตารางที่ 4-79 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 1-3 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.016 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการ มากกว่า 1-3 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.55

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-80 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์
โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.86	0.84	6.737	3	0.000**
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.58	0.87			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.36	0.99			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.51	0.72			
	416	3.56	0.89			

*P-value \leq 0.05

จากตารางที่ 4-80 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จำแนกตามอายุราชการได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการทำการทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-80

ตารางที่ 4-81 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.28	-		
P-value	(0.056)			

ตารางที่ 4-81 (ต่อ)

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.49	0.21	-	
P-value	(0.000**)	(0.134)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.34	0.06	-0.15	-
P-value	(0.004*)	(0.685)	(0.163)	

จากตารางที่ 4-81 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-82 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.90	0.84	6.90	3	0.000**
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.64	0.88			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.42	1.01			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.46	0.79			
	416	3.58	0.91			

จากตารางที่ 4-82 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ จำแนกตามอายุราชการได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้น จึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-82

ตารางที่ 4-83 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบแตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.25	-		
P-value	(0.092)			
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.48	0.22	-	
P-value	(0.000**)	(0.123)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.44	0.18	-0.04	-
P-value	(0.000**)	(0.216)	(0.731)	

จากตารางที่ 4-83 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 1-3 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่

1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านการบริหารระบบ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุราชการแตกต่างกันการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-84 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	\bar{X}	SD	F	df	P-value
ตั้งแต่ 1 ปี	109	3.80	0.98	6.241	3	0.000**
มากกว่า 1-3 ปี	52	3.68	1.00			
มากกว่า 3-7 ปี	141	3.46	0.93			
มากกว่า 7 ปีขึ้นไป	114	3.27	0.95			
	416	3.53	0.98			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4-84 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุราชการ ได้โดยใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบพบว่า อายุราชการที่ต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-84

ตารางที่ 4-85 การเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

อายุราชการ	ตั้งแต่ 1 ปี	มากกว่า 1-3 ปี	มากกว่า 3-7 ปี	มากกว่า 7 ปี
1. ตั้งแต่ 1 ปี	-			
P-value				
2. มากกว่า 1-3 ปี	0.11	-		
P-value	(0.477)			
3. มากกว่า 3-7 ปี	0.33	0.22	-	
P-value	(0.006*)	(0.159)		
4. มากกว่า 7 ปี	0.53	0.41	0.19	-
P-value	(0.000**)	(0.011*)	(0.116)	

จากตารางที่ 4-85 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.006 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 3-7 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการตั้งแต่ 1 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการ มากกว่า 1-3 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่า P-value เท่ากับ 0.011 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี $\alpha = 0.05$ หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 1-3 ปี มีปัญหาอุปสรรคปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41

**ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านความรู้ความเข้าใจในรายวิชาของ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ**

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา
ตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของ
ตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจ
ไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทย
และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-86 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้
ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและ
กลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized		Standardized		Tolerance	VIF
	coefficients		coefficients	t		
	B	Std. error	Beta			
ค่าคงที่	.684	1.49		4.583	0.00	
วิชากฎหมาย	0.248	0.053	0.239	4.716	0.000*	0.475 2.107
วิชาบริหาร	0.216	0.047	0.224	4.605	0.000*	0.514 1.944
วิชาภาษา	0.364	0.042	0.372	8.767	0.000*	0.677 1.478
R	0.706					
R square	0.498					
Adjusted R square	0.494					

ตารางที่ 4-86 (ต่อ)

Model	Unstandardized		Standardized		Tolerance	VIF
	coefficients		coefficients	t		
	Std. error		Beta			
F-ratio	81.426	(0.000)*				
Durbin-Watson	1.749					

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-86 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปีระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.706 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 70.6 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R Square) เท่ากับ 0.498 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 70.6 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.498 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.749

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.684 หน่วย มีค่า $t = 4.583$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. ด้านกฎหมาย มีค่า B_1 เท่ากับ 0.248 ค่า $t = 4.716$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย เพิ่มขึ้น 1 หน่วยแล้ว ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านกฎหมายของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.248 หน่วย

2. วิชาการบริหาร มีค่า B_1 เท่ากับ 0.216 ค่า $t = 4.605$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย เพิ่มขึ้น 1 หน่วยแล้ว ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาการบริหารของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.216 หน่วย

3. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.364 ค่า $t = 8.767$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย เพิ่มขึ้น 1 หน่วยแล้ว ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาการบริหารของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.364 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชากฎหมาย ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาการบริหาร, ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.684 + 0.248(X_1) + 0.216(X_2) + 0.364(X_3)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.053(X_1) + 0.047(X_2) + 0.042(X_3)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

$$X_1 = \text{วิชากฎหมาย}$$

$$X_2 = \text{วิชาการบริหาร}$$

$$X_3 = \text{วิชาภาษา}$$

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชากฎหมาย ของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.053

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาบริหารของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.047

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาภาษา ของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.042

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจ
ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพล
ต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของ
ตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชากฎหมาย
วิชาบริหาร และวิชาภาษา ”

ตารางที่ 4-87 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการ
ปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการ ทดสอบ
1	<p>ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ของตำรวจไทย และ ในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชากฎหมายของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทยและในกลุ่ม ประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและ ในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและใน กลุ่มประเทศอาเซียน</p>	ปฏิเสธ H_0

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
 ตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของ
 ตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ
 ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ
 ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทย
 และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-88 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้
 ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียน
 นายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและ
 กลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized		Standardized		Sig.	Tolerance	VIF
	coefficients		coefficients				
	B	Std. error	Beta	t			
ค่าคงที่	.656	0.142		4.612	0.00		
วิชากฎหมาย	0.228	0.056	0.221	4.082	0.000*	0.382	2.615
วิชาการป้องกัน	0.207	0.054	0.221	3.866	0.000*	0.345	2.902
ปราบปราม	0.281	0.046	0.297	6.061	0.000*	0.468	2.136
วิชามนุษยศาสตร์							
วิชาภาษา	0.107	0.041	0.110	2.614	0.009*	0.633	1.580
R	0.733						
R square	0.537						
Adjusted R square	0.533						

ตารางที่ 4-88 (ต่อ)

Model	Unstandardized		Standardized		Tolerance	
	coefficients		coefficients		t	Sig.
	B	Std. error	Beta			VIF
F-ratio	119.37					
Durbin-Watson	1.764 (0.000)*					

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-88 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.733 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 73.3 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square) เท่ากับ 0.537 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 73.3 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.533 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.764

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.656 หน่วย มีค่า $t = 4.612$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. ด้านวิชากฎหมาย มีค่า B_1 เท่ากับ 0.228 ค่า $t = 4.082$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.228 หน่วย

2. วิชาการป้องกันปราบปราม มีค่า B_1 เท่ากับ 0.207 ค่า $t = 3.866$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.207 หน่วย

3. วิชามนุษยศาสตร์ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.281 ค่า $t = 6.061$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.281 หน่วย

4. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.107 ค่า $t = 2.614$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 2.614 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชากฎหมาย ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาป้องกันปราบปราม ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชามนุษยศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.656 + 0.228(X_1) + 0.207(X_4) + 0.281(X_5) + 0.107(X_7)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.221(X_1) + 0.221(X_4) + 0.297(X_5) + 0.110(X_7)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

X_1 = วิชากฎหมาย

X_4 = วิชาป้องกันปราบปราม

X_5 = วิชามนุษยศาสตร์

X_7 = วิชาภาษา

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชากฎหมาย ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.221

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.221

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชามนุษยศาสตร์ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.297

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาภาษา ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.110

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชากฎหมาย วิชาป้องกันปราบปราม วิชามนุษยศาสตร์ และวิชาภาษา”

ตารางที่ 4-89 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน	ปฏิเสธ H_0

ตารางที่ 4-89 (ต่อ)

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
	วิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	
	วิชาการป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	
	วิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	
	วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของ ตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-90 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized		Standardized		Tolerance		VIF
	coefficients	Std. error	coefficients	t	Sig.	rance	
ค่าคงที่	.772	0.160		4.815	0.00		
วิชากฎหมาย	0.181	0.066	0.172	2.741	0.006*	0.346	2.891
วิชาบริหาร	0.218	0.050	0.224	4.329	0.000*	0.509	1.964
วิชาจราจร	0.132	0.057	0.135	2.328	0.020*	0.404	2.478
วิชาภาษา	0.266	0.046	0.268	5.760	0.000*	0.625	1.599
R	0.665						
R square	0.442						
Adjusted R	0.437						
Square	81.426	(0.000)*					
F-ratio	1.817						
Durbin-Watson							

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-90 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า

Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.665 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 66.5 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square)เท่ากับ 0.442 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 66.5 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.437 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.817

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.772 หน่วย มีค่า $t = 4.815$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. ด้านกฎหมาย มีค่า B_1 เท่ากับ 0.181 ค่า $t = 2.741$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านกฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.181 หน่วย

2. วิชาการ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.218 ค่า $t = 4.329$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาการของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.218 หน่วย

3. วิชาจราจร มีค่า B_1 เท่ากับ 0.132 ค่า $t = 2.328$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรม

เทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาการของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.132 หน่วย

4. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.266 ค่า $t = 5.760$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.266 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชากฎหมาย ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาการบริหาร ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาการจราจร ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.772 + 0.181(X_1) + 0.218(X_2) + 0.132(X_6) + 0.266(X_7)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.172(X_1) + 0.224(X_2) + 0.135(X_6) + 0.268(X_7)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานงานด้านสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

$$X_1 = \text{วิชากฎหมาย}$$

$$X_2 = \text{วิชาบริหาร}$$

$$X_6 = \text{วิชาการจราจร}$$

$$X_7 = \text{วิชาภาษา}$$

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชากฎหมาย ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.172

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.224

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนรู้วิชาจรรยา ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.135

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนรู้วิชาภาษา ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.268

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจ ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชากฎหมาย วิชาบริหาร วิชาจรรยาและวิชาภาษา”

ตารางที่ 4-91 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน	
	วิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมฯ ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	ปฏิเสธ H_0
	วิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมฯ ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	ปฏิเสธ H_0

ตารางที่ 4-91 (ต่อ)

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
	วิชาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมฯ ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	ปฏิเสธ H_0
	วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมฯ ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	ปฏิเสธ H_0

**สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจ
สถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน**

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ
ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่
เกิดเหตุของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ
ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสถานที่เกิด
เหตุของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-92 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้
ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุของ
ตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized		Standardized		t	Sig.	Tolerance	VIF
	coefficients		coefficients					
		Std. error	Beta					
ค่าคงที่	.294	0.218			1.351	0.178		
วิชากฎหมาย	0.249	0.087	0.190		2.847	0.005*	0.345	2.897

ตารางที่ 4-92 (ต่อ)

Model	Unstandardized		Standardized		t	Sig.	Tolerance	VIF
	coefficients	Std. error	coefficients	Beta				
วิชาบริหาร	0.20	0.067	0.172		3.081	0.002*	0.497	2.012
วิชามนุษยศาสตร์	0.288	0.066	0.240		4.395	0.000*	0.518	1.929
วิชาภาษา	0.172	0.061	0.140		2.806	0.005*	0.622	1.608
R	0.605							
R square	0.365							
Adjusted R square	0.359							
F-ratio	59.169	(0.000)*						
Durbin-Watson	1.940							

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของ ตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-92 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.605

หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 60.5 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square) เท่ากับ 0.365 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 60.5 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.359 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.940

พบว่า ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B0) เท่ากับ 0.294 หน่วย มีค่า $t = 1.351$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.178 ซึ่งมากกว่า 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. ด้านกฎหมาย มีค่า B_1 เท่ากับ 0.249 ค่า $t = 2.847$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุเพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านกฎหมายของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.249 หน่วย
2. วิชาการบริหาร มีค่า B_1 เท่ากับ 0.208 ค่า $t = 3.081$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุเพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาการบริหารของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.208 หน่วย
3. ศึกษามนุษยศาสตร์ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.288 ค่า $t = 4.395$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุเพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านศึกษามนุษยศาสตร์ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.288 หน่วย
4. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.172 ค่า $t = 2.806$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่เกิดเหตุ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาภาษาของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 2.806 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชากฎหมาย, ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาการบริหาร, ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาการตรวจสอบที่เกิดเหตุ ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐ

ประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.294 + 0.249(X_1) + 0.208(X_2) + 0.288(X_3) + 0.172(X_4)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.190(X_1) + 1.172(X_2) + 0.240(X_3) + 0.140(X_4)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

$$X_1 = \text{วิชากฎหมาย}$$

$$X_2 = \text{วิชาบริหาร}$$

$$X_3 = \text{วิชามนุษยศาสตร์}$$

$$X_4 = \text{วิชาภาษา}$$

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชากฎหมาย ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.190

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.172

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชามนุษยศาสตร์ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.240

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาภาษา ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.140

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชากฎหมาย วิชาบริหาร วิชามนุษยศาสตร์และวิชาภาษา”

ตารางที่ 4-93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	<p>ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	ปฏิเสธ H_0

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H₁: ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ
ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน
ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-94 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้
ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของ
ตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized		Standardized		Sig.	Tolerance	VIF
	coefficients		coefficients	t			
	Std.						
	B	error	Beta				
ค่าคงที่	0.134	0.125		1.072	0.284		
วิชาการบริหาร	0.124	0.035	0.127	3.557	0.000*	0.607	1.647
วิชาป้องกันปราบปราม	0.261	0.049	0.272	5.355	0.000*	0.302	3.315
วิชาสืบสวนสอบสวน	0.184	0.048	0.184	3.843	0.000*	0.339	2.947
วิชามนุษยศาสตร์	0.308	0.041	0.318	7.564	0.000*	0.440	2.272
วิชาภาษา	0.078	0.035	0.079	2.213	0.027*	0.609	1.643
R	0.825						
R square	0.680						
Adjusted R square	0.677						
F-ratio	174.60	(0.000)*					
Durbin-Watson	1.527						

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจ
ไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-94 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรค

ในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปีระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.825 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 82.5 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square) เท่ากับ 0.680 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 82.5 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.677 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.527

พบว่า ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.134 หน่วย มีค่า $t = 1.072$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.284 ซึ่งมากกว่า 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. วิชาบริหาร มีค่า B_1 เท่ากับ 0.124 ค่า $t = 3.557$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.124 หน่วย
2. วิชาป้องกันปราบปราม มีค่า B_1 เท่ากับ 0.261 ค่า $t = 5.355$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.261 หน่วย

3. วิชาสืบสวนสอบสวน มีค่า B_1 เท่ากับ 0.184 ค่า $t = 3.843$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.184 หน่วย

4. วิชามนุษยศาสตร์ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.308 ค่า $t = 7.564$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.308 หน่วย

5. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.078 ค่า $t = 2.213$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 2.213 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาบริหาร ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาป้องกันปราบปราม ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาสืบสวนสอบสวน ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชามนุษยศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.134 + 0.124(X_2) + 0.261(X_3) + 0.184(X_4) + 0.308(X_6) + 0.078(X_7)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.127(X_2) + 0.272(X_3) + 0.184(X_4) + 0.318(X_6) + 0.079(X_7)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน

X_2 = วิชาบริหาร

X_3 = วิชาป้องกันปราบปราม

X_4 = วิชาสืบสวนสอบสวน

X_5 = วิชามนุษยศาสตร์

X_7 = วิชาภาษา

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาบริหาร ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.127

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.272

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.184

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชามนุษยศาสตร์ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.318

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาภาษา ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.079

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจ ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน ของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 5 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชาบริหาร วิชาป้องกันปราบปราม วิชาสืบสวนสอบสวน วิชามนุษยศาสตร์ และวิชาภาษา”

ตารางที่ 4-95 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	<p>ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน ของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาการบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน เกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐานเกิดเหตุของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	ปฏิเสธ H_0

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H₀: ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H₁: ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-96 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized coefficients		Standardized Coefficients		t	Sig.	Tolerance	VIF
	B	Std. error	Beta					
ค่าคงที่	.512	0.131			3.893	0.000*		
วิชาบริหาร	0.115	0.037	0.121		3.137	0.002*	0.649	1.540
วิชาสืบสวนสอบสวน	0.141	0.052	0.144		2.696	0.007*	0.339	2.946
วิชาป้องกันปราบปราม	0.301	0.053	0.321		5.737	0.000*	0.310	3.228
วิชามนุษยศาสตร์	0.297	0.043	0.314		6.845	0.000*	0.461	2.167
R	0.776							
R square	0.602							
Adjusted R square	0.598							
F-ratio	155.338	(0.000)*						
Durbin-Watson	1.577							

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-96 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปีระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจาก โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.776 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 77.6 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square) เท่ากับ 0.602 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 77.6 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.598 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.577

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.512 หน่วย มีค่า $t = 3.893$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. วิชาการ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.115 ค่า $t = 3.137$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ วิชาการของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.115 หน่วย

2. วิชาสืบสวนสอบสวน มีค่า B_1 เท่ากับ 0.141 ค่า $t = 2.696$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ วิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.141 หน่วย

3. วิชาป้องกันปราบปราม มีค่า B_1 เท่ากับ 0.301 ค่า $t = 5.737$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.301 หน่วย

4. วิชามนุษยศาสตร์ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.297 ค่า $t = 6.845$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.297 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาบริหาร ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาสืบสวนสอบสวน ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาป้องกันปราบปราม ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชามนุษยศาสตร์ ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์และการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.512 + 0.115(X_2)^* + 0.141(X_3)^* + 0.301(X_4)^* + 0.297(X_5)^*$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.121(X_2)^* + 0.144(X_3)^* + 0.321(X_4)^* + 0.314(X_5)^*$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์
โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

X_2 = วิชาบริหาร

X_3 = วิชาสืบสวนสอบสวน

X_4 = วิชาป้องกันปราบปราม

X_5 = วิชามนุษยศาสตร์

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาบริหาร ของโรงเรียน
นายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.121

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาสืบสวนสอบสวนของ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.144

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาป้องกันปราบปราม ของ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.321

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชามนุษยศาสตร์ ของ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.314

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจ
ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพล
ต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบ
มนุษยสัมพันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน
4 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชาบริหาร วิชาสืบสวนสอบสวน วิชาป้องกันปราบปราม และวิชา
มนุษยศาสตร์”

ตารางที่ 4-97 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	<p>ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	ปฏิเสธ H_0

**สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
 ตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหาร
 แบบระบบของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน**

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ
 ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ
 ของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-98 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้
 ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียน
 นายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของ
 ตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized		Standardized		Tolerance	VIF
	coefficients	Std. error	coefficients	t		
ค่าคงที่	.529	0.145		4.583	3.649	
วิชากฎหมาย	0.184	0.057	0.174	3.232	0.001*	0.382 2.615
วิชาป้องกันปราบปราม	0.320	0.055	0.332	5.868	0.000*	0.345 2.902
วิชามนุษยศาสตร์	0.120	0.047	0.123	2.534	0.012*	0.468 2.136
วิชาภาษา	0.233	0.042	0.234	5.604	0.000*	0.633 1.580
R	0.738					
R square	0.545					
Adjusted R square	0.541					
F-ratio	358.604 (0.000)*					
Durbin-Watson	1.756					

จากตารางที่ 4-98 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียนโดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานแบบระบบของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.738 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 73.8 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R Square) เท่ากับ 0.545 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 73.8 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.545 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.756

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.529 หน่วย มีค่า $t = 3.649$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. ด้านกฎหมาย มีค่า B_1 เท่ากับ 0.184 ค่า $t = 3.232$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านกฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.184 หน่วย

2. วิชาป้องกันปราบปราม มีค่า B_1 เท่ากับ 0.320 ค่า $t = 5.868$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.320 หน่วย

3. วิชามนุษยศาสตร์ มีค่า B_1 เท่ากับ 0.120 ค่า $t = 2.534$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.120 หน่วย

4. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.233 ค่า $t = 5.604$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.233 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชากฎหมาย ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาป้องกันปราบปราม ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชามนุษยศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.529 + 0.184(X_1) + 0.320(X_4) + 0.120(X_5) + 0.233(X_7)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.174(X_1) + 0.332(X_4) + 0.123(X_5) + 0.234(X_7)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน

$$X_1 = \text{วิชากฎหมาย}$$

$$X_4 = \text{วิชาป้องกันปราบปราม}$$

$$X_5 = \text{วิชามนุษยศาสตร์}$$

$$X_7 = \text{วิชาภาษา}$$

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปร ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชากฎหมาย ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.174

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.332

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนรู้วิชามนุษยศาสตร์
ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.123

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนรู้วิชาภาษา ของโรงเรียนนาย
ร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.234

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจ
ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพล
ต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบ
ระบบของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ
“วิชากฎหมาย วิชาป้องกันปราบปราม วิชามนุษยศาสตร์ และวิชาภาษา”

ตารางที่ 4-99 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการ
ปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการ ทดสอบ
1	<p>ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบระบบ ของ ตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบระบบของ ตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารแบบ ระบบของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพล ต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	ปฏิเสธ H_0

ตารางที่ 4-99 (ต่อ)

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
	วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบริหารของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน	

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน

ตารางที่ 4-100 ผล Multiple regression analysis ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

Model	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t	Sig.	Tolerance	VIF
	B	Std. error	Beta				
ค่าคงที่	.516	0.169		3.057	0.002*		
วิชากฎหมาย	0.161	0.060	0.143	2.704	0.007*	0.475	2.107
วิชาบริหาร	0.247	0.053	0.236	4.666	0.000*	0.514	1.944

ตารางที่ 4-100 (ต่อ)

Model	Unstandardized		Standardized		Sig.	Tolerance	VIF
	coefficients	Std. error	coefficients	t			
วิชาภาษา	0.442	0.047	0.416	9.410	0.000*	0.677	1.478
R	0.675						
R square	0.456						
Adjusted R square	0.452						
F-ratio	115.11	(0.000)*					
Durbin-Watson	2						
	1.644						

หมายเหตุ ตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน

จากตารางที่ 4-100 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้วิธี Stepwise multiple linear regression เมื่อทดสอบแล้ว ตัวแปรความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปีระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระ คือ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ” และตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.675 หมายถึง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 67.5 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

(R Square) เท่ากับ 0.456 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” ขึ้นอยู่กับ “ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ” ร้อยละ 67.5 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R squarer) เท่ากับ 0.456 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.644

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ค่าคงที่ (B_0) เท่ากับ 0.516 หน่วย มีค่า $t = 3.057$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 และผลการทดสอบแต่ละตัวแปร มีดังนี้

1. ด้านกฎหมาย มีค่า B_1 เท่ากับ 0.161 ค่า $t = 2.704$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านกฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.161 หน่วย

2. วิชาการบริหาร มีค่า B_1 เท่ากับ 0.247 ค่า $t = 4.666$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาการบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.247 หน่วย

3. วิชาภาษา มีค่า B_1 เท่ากับ 0.442 ค่า $t = 9.410$ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งตั้งแต่ 1 ปี 0.05 แสดงให้เห็นว่า หากการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย แล้วความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ด้านวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.442 หน่วย

สามารถแสดงสมการทำนายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชากฎหมาย ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาการบริหาร ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ในวิชาภาษา ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.516 + 0.161(X_1) + 0.247(X_2) + 0.442(X_3)$$

$$\text{Standardized } \hat{Y} = 0.060(X_1) + 0.053(X_2) + 0.047(X_3)$$

เมื่อ \hat{Y} = ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

X_1 = วิชากฎหมาย

X_2 = วิชาบริหาร

X_3 = วิชาภาษา

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปร ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชากฎหมาย ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.143

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.236

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรการเรียนวิชาภาษา ของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เท่ากับ 0.416

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ และส่งผลต่อตัวแปรตาม “ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน” จำนวน 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ “วิชากฎหมาย วิชาบริหาร และวิชาภาษา”

ตารางที่ 4-101 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรมของตำรวจไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	<p>ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม ของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>วิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	ปฏิเสธ H_0

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม

(Focus group)

จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณพบว่ากลุ่มวิชาการเรียนการสอน ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการทำงานของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางจัดการคุณภาพนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งหมด 11 ท่าน ดังกล่าว

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พ.ต.อ.ดร.มีชัย	สีเจริญ	อาจารย์ (สบ4) คณะตำรวจศาสตร์
2. พ.ต.ท.หญิง ศิพร	โกวิท	อาจารย์ (สบ3) คณะตำรวจศาสตร์
3. พ.ต.ท.พิพัฒน์	จันทร์รวม	อาจารย์ (สบ2) คณะตำรวจศาสตร์
4. รองศาสตราจารย์พ.ต.อ.ปพัฒน์ วสุวัช		อาจารย์ (สบ4) คณะตำรวจศาสตร์
5. พ.ต.ท.ดร.ธิตี	มหาเจริญ	อาจารย์ (สบ3) คณะนิติ
วิทยาศาสตร์
6. รองศาสตราจารย์พ.ต.อ.โสรัตน์ กลับวิลลา		อาจารย์ (สบ4) คณะสังคมศาสตร์
7. ผศ.พ.ต.ท.ดร.เสกสรรค์	เครือคำ	อาจารย์ (สบ4) คณะสังคมศาสตร์
8. พ.ต.ท.หญิง นริศรา	เครือสุวรรณ	อาจารย์ (สบ2) คณะสังคมศาสตร์
9. พ.ต.ท.ดร.เขมชยุตม์	โกคินจากรุเสถียร	สารวัตรฝ่ายพัฒนาทางการศึกษา
10. พ.ต.ท.พงษ์ศักดิ์	ผลเกิด	สารวัตรฝ่ายการฝึกศูนย์ฝึกตำรวจ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดรหัสข้อความที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

I1	ย่อมาจาก Interviewee 1	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.อ.ดร.มีชัย สีเจริญ
I2	ย่อมาจาก Interviewee 2	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 2	พ.ต.ท.หญิง ศิพร โกวิท
I3	ย่อมาจาก Interviewee 3	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 3	พ.ต.ท.พิพัฒน์ จันทร์รวม
I4	ย่อมาจาก Interviewee 4	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 4	รองศาสตราจารย์
พ.ต.อ.ปพัฒน์ วสุวัช
I5	ย่อมาจาก Interviewee 5	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 5	พ.ต.ท.ดร.ธิตี มหาเจริญ
I6	ย่อมาจาก Interviewee 6	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 6	พ.ต.ท.ดร.นรินทร์ เพชรทอง
I7	ย่อมาจาก Interviewee 7	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 7	รองศาสตราจารย์พ.ต.อ.
โสรัตน์ กลับวิลลา
I8	ย่อมาจาก Interviewee 8	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พ.ต.ท.ดร.
เสกสรรค์ เครือคำ
I9	ย่อมาจาก Interviewee 9	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 9	พ.ต.ท.หญิง นริศรา
เครือสุวรรณ
I10	ย่อมาจาก Interviewee 10	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 10	พ.ต.ท.ดร.เขมชยุตม์
โกคินจากรุเสถียร
I11	ย่อมาจาก Interviewee 11	หมายถึง ผู้ร่วมสนทนาที่ 11	พ.ต.ท.พงษ์ศักดิ์ ผลเกิด

ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชาการบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพล
กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

วิชาที่ 1 วิชาการบริหาร

11 กล่าวว่า ในประเด็นที่ 1 ผมเห็นด้วยจากผลการเก็บข้อมูลการวิจัยใน 2-3 เรื่อง ที่ผ่าน
มาภายใน 4-5 ปี เป็นเรื่องเกี่ยวกับทิศทางของนักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นอนาคต ในบริบทการศึกษา
พื้นที่ต่าง ๆ มันสะท้อนถึงคุณภาพ จากในพื้นที่คือ ภาคประชาชน ภาคชุมชน ภาค ตำรวจ สะท้อน
ความชัดเจนว่า มันสอดคล้องกับผลการวิจัยที่เสนอมา คือหลักสูตรของ นักเรียนนายร้อยตำรวจ
ที่จริงเป็นหลักสูตรทักษะทางวิชาชีพ โดยเน้นทักษะการปฏิบัติเป็นสำคัญ โดยในเชิงของการจัด
การศึกษาที่ผ่านมาจะเป็นการเรียนในเชิงวิชาการภายในห้องเรียนค่อนข้างมาก ทำให้ผลตอบรับของ
นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ผ่านมา จบมาแล้วทำงานไม่เป็ ตรงนี้มันเป็นประเด็นสำคัญเพราะโดย
ภาพรวมค่อนข้างจะเป็นเนื้อหาในเชิงวิชาการค่อนข้างมากแต่ทักษะการปฏิบัติซึ่งเป็นหลักสูตรทาง
วิชาชีพ ยังเน้นน้อย ทั้งที่การทำงานจริง ๆ ต้องเน้นในเรื่องการปฏิบัติให้มากประเด็นที่ 2 ที่จะตอบ
คือ ควรเพิ่มเนื้อหาการเรียนการสอนอย่างไร อาจจะสอดคล้องกับงานวิจัยของพ.ต.ท.พีรพลฯ (ผู้วิจัย)
ที่เสนอมาคือว่าผลจริง ๆ ควรจะเพิ่มเนื้อหาวิชาที่ สามารถลงสู่การปฏิบัติจริงได้ ไม่ใช่เน้น
ในห้องเรียน ปรับการเรียนการสอนสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ เน้นให้นักเรียนนายร้อยตำรวจเรียนสู่
การปฏิบัติจริงให้มากที่สุด ตรงนี้จะทำให้การเรียนการสอนของโรงเรียน ที่จะทำให้นักเรียนนาย
ร้อยตำรวจที่จบไปสามารถทำงานได้เลย ทุกวันนี้ผลตอบกลับมาจากข้อมูลที่ผมไปเก็บในจังหวัด
ขอนแก่น และที่จังหวัดสงขลา นักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบมาใหม่ทำงานไม่ได้ขาดความมั่นใจ
ขาดความอดทน เริ่มต้นเป็นที่ศูนย์ มันสะท้อนถึงข้อจำกัดของหลักสูตรมาก เสริมในประเด็น
บริหารเพิ่มเติมเนื่องจากไปดูงานภาคตะวันออก และหลายภาคที่ผ่านมาเค้าแจ้งผลกลับมาว่า
นักเรียนนายร้อยตำรวจขาดทักษะวิชาทางด้านอำนวยการคือ จบไปแล้วไปอยู่งาน ด้านปฏิบัติหมด
ไม่สนใจเรื่องการเขียนแผน งานดำเนินงบประมาณ ไม่สนใจเลย ผู้บัญชาการ ต้องการจะใช้งาน
ไม่ได้เลยตำแหน่งสารวัตรอำนวยการว่างเลยเพราะนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบมาไม่สนใจ
ขาดการฝึกในด้านการเขียนแผน เขียนแผนไม่เป็น เขียนแผนเผชิญเหตุต่าง ๆ ไม่เป็น
เขียนงบประมาณไม่เป็น เขียนโครงการไม่เป็น เป็นสิ่งที่ ผู้บังคับบัญชาในพื้นที่ ต้องการให้นักเรียน
นายร้อยตำรวจสนใจในเรื่องนี้ให้มาก ไม่ใช่จบไปแล้วไม่สนใจทำอะไรไม่ได้เลย ตรงนี้
น่าจะเป็นข้อจำกัดที่สอดคล้องกับงานวิจัยมากมาย (ผู้ให้สัมภาษณ์ 11, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

17 กล่าวว่า ปัญหาในส่วนที่ผมเห็นคือการไปปฏิบัติหน้าที่ เพราะผู้ที่จะเป็นตำรวจอย่างน้อยต้องบริหารจัดการตัวเอง นอกจากนั้นแล้วในการบริหารจัดการในอาชีพของเค้า มันก็ต้องมาจากการเรียนการสอนในภาคทฤษฎี ในเมื่อโตไปในอนาคตก็ต้องเป็นผู้บริหาร วิชาการบริหารต้องติดตัวไป ดังนั้นวิชาการบริหารก็เป็นส่วนสำคัญตั้งแต่นักเรียนนายร้อยตำรวจจบออกไปเลย (ผู้ให้สัมภาษณ์ I7, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

13 กล่าวว่า ปัญหาอุปสรรคที่อยู่ในงานน่าจะเป็นส่วนของงานบริหารขององค์กร เลยชี้ให้เห็นถึงปัญหาอุปสรรคด้านอาชญากรรมสมัยใหม่ หรือการตรวจสถานที่เกิดเหตุ คือในความเป็นจริงแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรี ถึง สารวัตร คือไม่เข้าใจเรื่องงานหนังสือ ไม่เข้าใจเรื่องงานอำนวยความสะดวกเบื้องต้น ไม่รู้ว่าฝ่ายอำนวยความสะดวก 5 ฝ่าย มีอะไรบ้างทำให้พอถึงเวลาน้องที่จบไปทำงานหนังสือไม่ได้ ผมคิดว่าเนื้อหางานนี้เป็นสิ่งสำคัญที่น้อง ๆ ต้องเพิ่มเติมต้องฝึกฝนให้ทำงานให้ได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I3, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-102 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะด้าน วิชาการบริหาร

ข้อเสนอแนะวิชาการบริหาร	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	รวม
	I1	I7	I3	
การเน้นทักษะภาคปฏิบัติเป็นสำคัญ	✓			1
เพิ่มเนื้อหาวิชาที่สามารถลงสู่การทำงานจริงได้เลย	✓			1
เพิ่มเนื้อหาทักษะด้านการอำนวยความสะดวก เช่น การเขียนแผนงานดำเนินการด้านงบประมาณ	✓		✓	2
เพิ่มเนื้อหาด้านการบริหาร การจัดการตัวเอง		✓		1

สรุปโพล์สกัดรูปด้านวิชาการบริหาร ในเนื้อหาหลักสูตรต้องเน้นเรื่องทักษะด้านการปฏิบัติที่สามารถปฏิบัติงานได้จริงเป็นสำคัญ และเพิ่มเนื้อหาทักษะด้านการเขียนแผนงานดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณ และสอนให้นักเรียนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการตนเอง

ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชากฎหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

วิชาที่ 2 วิชากฎหมาย

12 กล่าวว่า วิชากฎหมายเป็นวิชาหนึ่งที่นักเรียนค่อนข้างมีปัญหาในตอนจบออกไป คือ พุดโดยรวม คือ กฎหมายสมัยใหม่มีการทำธุรกรรมหรือนิติกรรมผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในส่วนของ

วิชาการเรียน การสอนมีหรือไม่ บอกตรง ๆ ว่าไม่มีการเรียนการสอนในวิชานี้ เนื่องจากเป็นนิติกรรมทางแพ่ง และในเมื่อไม่มีก็ควรเร่งให้เพิ่มวิชาในส่วนของวิชากฎหมายเพิ่มเติม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นถึงแม้ว่าจะมีการเพิ่มหน่วยกิจในรายวิชาดังกล่าว ก็ต้องมีการเปลี่ยนการเรียนกฎหมาย ต้องไม่เป็นในรูปแบบเดิมคือ ไม่ใช้การยกตัวบทมาแล้วเอา ฎีกาเข้าว่า อันนี้มันเป็นจุดบกพร่องว่าเด็กจะคิดไม่เป็น พอไปเจอเหตุการณ์จริงเด็กก็ไม่สามารถปรับตัวบทกฎหมายเข้ากับสถานการณ์จริงได้ ดังนั้นการสอนจึงต้องมีการปรับการเรียนข้อกฎหมายจากเดิมที่สอนตัวบท สอนฎีกา แล้ว ต้องเลยไปถึงการค้นหามาที่ไปของกฎหมาย ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้น นี่คือวิชากฎหมายที่ต้องมาปรับ แต่เราก็ต้องเรียนมาตรง ๆ ว่าอาจารย์หลาย ๆ ท่านก็ยังใช้ระบบเดิมอยู่ เพราะอย่างนั้นอาจจะต้องเพิ่มเติมในการสอนถึงที่มาที่ไปของคำพิพากษาของการตัดสินในแต่ละเรื่องด้วย ส่วนในปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจการบังคับใช้กฎหมายของอาเซียน การค้ามนุษย์ หรือการค้าอาวุธระหว่างประเทศ วิชาเหล่านี้กลายเป็นวิชาเลือกซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนนายร้อยตำรวจเอง แต่พูดถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมันไม่ใช่ อาชญากรรมทั่วไปเช่น ลัก วิ่งชิง ปล้น อย่างเดียวมันกลายเป็นกฎหมายลักษณะเฉพาะ เกี่ยวกับอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พรบ.คอมพิวเตอร์ พรบ.ป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ คือ พรบ. เหล่านี้มันกลายมาอยู่ในวิชาเลือก ซึ่งน้อยมากที่นักเรียนนายร้อยตำรวจจะเลือกเอง ปีที่แล้วเลือกเรียน 33 คน ปีนี้เลือกเรียน 32 คน แล้วก็ไม่ว่าต่อไปจะเปิดวิชาเหล่านี้ไปเป็นวิชาเลือกได้หรือไม่ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วตอนจบออกไป กฎหมายที่ใช้มันไม่ใช่กฎหมายอาญาที่อยู่ในกฎหมายหลัก แต่เป็นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เทคโนโลยี การกระทำความผิดที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไป นี่เป็นสิ่งที่เราควรเพิ่มรายวิชา พรบ.ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พรบ.การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ดังกล่าว ให้เป็นหลักสูตร และทำการปรับเรื่องวิชาเลือก ให้เป็นภาคบังคับ ในวิชาที่มีความสำคัญ ข้อเสนออีกข้อหนึ่งคือเราต้องปรับการเรียนการสอนนอกจากจะสอนเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายและยกฎีกาแล้ว ยังต้องอธิบายถึงที่มาของตัวบทกฎหมายว่าเพราะอะไร หลังจากนั้นนักเรียนจะคิดเป็น เพราะในวัตถุประสงค์ของการเรียนจริง ๆ เราไม่ได้สอนแต่ความรู้อย่างเดียวแต่เราต้องสอนให้นักเรียนคิดได้และคิดเป็น เพราะเหตุการณ์ข้างหน้าในอนาคตเราตอนที่เรากำลังทำงานก็ต้องเจอแต่เรื่องที่น่ากังวลต่าง ๆ กันไป แต่หากนักเรียนของเราคิดเป็นมันจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ในส่วนกฎหมายน่าจะมีเท่านั้น ส่วนที่ไปเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับกฎหมายอื่นเช่น อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จะเป็นส่วนที่เรียนไปน่าจะเพิ่มไปในรายวิชา (ผู้ให้สัมภาษณ์ I2, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

16 กล่าวไว้ว่า เสนอให้มีการเพิ่มในการเรียนในวิชาพิเศษจริง ๆ แล้ว มีการเรียนการสอนแล้วในส่วน ของ พรบ.คอมพิวเตอร์ กับ พรบ.ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่จะเน้นเรื่อง พรบ.

คอมพิวเตอร้มากน้อย แต่จะเจาะลึกลงไป ใน พรบ.ทางอิเล็กทรอนิกส์ จะไม่ลึกมาก พรบ.คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นเพียงการเรียนรู้เบื้องต้น อย่างเบื้องต้น กรณีมีคนมาแจ้งความโรงพักเกี่ยวกับข้อหาหมิ่นประมาททางคอมพิวเตอร์ โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการหมิ่นประมาทแต่จริง ๆ แล้ว ทางอัยการเอง แทนที่อัยการที่ถูกต้อง ท่านสั่งไม่ให้ฟ้องให้เลย เพราะควรจะฟ้องในคดีหมิ่นประมาทเท่านั้น เพราะไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับ พรบ.คอมพิวเตอร์ โดยตรง แต่ในลักษณะเชิงสืบสวนสอบสวนในกฎหมายนั้น ๆ (ผู้ให้สัมภาษณ์ 16, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

15 กล่าวว่า ผมมองว่ากฎหมายมีเยอะมากและมี พรบ.เกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลาสิ่งหนึ่งที่เราต้องปลูกฝังนักเรียนนายร้อยตำรวจเรา คือให้เรามีความเป็น Active learner คือต้องให้เค้ามีความอยากรู้อยากทราบให้มีความอยากพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา ต้องปลูกฝัง Concept ตรงนี้กับ

นักเรียนด้วยนะครับ เพราะว่า เป็นการสร้างตัวนักเรียนเอง ตัวอย่างอาจารย์สอนเด็กต้องบอกกับเด็กว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่เพียงพอ นักเรียนต้องไปเจอกับ Case ที่หลากหลาย เพราะฉะนั้นความรู้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ ต้องให้นักเรียนมีการศึกษาความรู้ด้วยตัวเองด้วย ในส่วนตรงนี้สำคัญมาก ถ้าไม่ได้ศึกษาด้วยตัวเองแล้ว จะกลายเป็นตำรวจที่ดูไม่ดีในสายตาประชาชนถามมาก็ไม่รู้ อย่างที่อาจารย์เคยดูในคลิป ก็จะมีประชาชนยื่นเรื่องกับตำรวจ คืออาจจะหลงประเด็นตรงนี้ คือต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีในส่วนตัว มันก็จะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ 15, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

13 กล่าวว่า เราควรนำเอาวิชาที่มีโทษทางอาญาให้เอากลับมาเถอะ เพราะข้อหาทั้งหมดที่เราทำงาน เกิน 70 เปอร์เซ็นต์ มาจากเรื่องนี้ คือคดีส่วนใหญ่เป็น คดีเกี่ยวกับ ยาเสพติด การขนส่ง การจราจร ยกเว้น ลัก วิ่ง ชิง ปล้นทรัพย์ ที่เป็นความผิดอาญา ปรากฏว่าพอเราเอาวิชาต่าง ๆ นี้ไปเป็นวิชาเลือกครับ มันกลายเป็นการเอางานหลักเป็นวิชาเลือกจริง ๆ เราควรจะต้องเรียนเป็นวิชาบังคับนะครับ กฎหมาย พรบ.มีมาก ดังนั้นเราควร เรียนแต่ พรบ.หลัก แล้วที่เหลือต้องไปศึกษาต่อ ซึ่งนักเรียนเราก็ต้องหาวิธีหรือช่องทางที่จะอัปเดต ตัวเองตลอดเวลา ซึ่งจริง ๆ ก็มีแอปพลิเคชันกฎหมายอยู่แล้ว ในส่วนนี้นักเรียนต้องเรียนรู้ตลอด และในส่วนในการที่จะออกไปทำงานไม่มีทางที่น้องจะเรียนรู้ข้อกฎหมายทุกมาตรา คือก่อนที่จะทำอะไรเค้าต้องเตรียมตัวตัวเองศึกษาข้อกฎหมายนั้น ๆ (ผู้ให้สัมภาษณ์ 13, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

17 กล่าวว่า กฎหมายเป็นอาวุธประจำกายของตำรวจ โดยเฉพาะ กฎหมายอาญาต้องเป็นกฎหมายหลักที่ตำรวจทุกคนต้องทราบ และ พรบ.หลักต่าง ๆ ที่ใช้บ่อย ๆ ซึ่งที่อาจารย์หลายท่านพูดไปผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ที่ พูดเรื่อง Active learning อันนี้สำคัญมาก เพราะว่าผ่านการพิสูจน์มาแล้วว่าการที่ อาจารย์มาให้ให้นักเรียน จดอย่างเดียว โอกาสที่จำ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีน้อยมาก

ที่ ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แนะนำให้เราสอนให้ผู้เรียน
 คิดเองได้ เรื่องการเรียนกฎหมาย การยกตัวบทมาพูด เอาฎีกา มาพูดให้นักเรียนฟังอย่างเดียว
 อาจจะไม่ใช่แล้ว ส่วนหนึ่งที่ได้ผลคือ การสอนโดยการตั้งคำถาม ให้ทุกคนคิดอยู่ตลอดเวลาว่าเรื่อง
 นี้ ผลสุดท้ายความผิดจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ดังนั้นอาจารย์จะยกผลสัมฤทธิ์ขึ้นมาให้เห็นเอามา
 เป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น การจะสร้างบ้านมาหลังหนึ่ง แล้วให้ทุกคนคิดว่าเราจะทำอะไร ดังนั้น
 ในวิธีการเรียนต้องให้นักเรียนคิดอยู่ตลอดเวลา (ผู้ให้สัมภาษณ์ I7, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-103 ตั้งเคราะห์ ข้อเสนอแนะด้านวิชากฎหมาย

ข้อเสนอแนะวิชากฎหมาย	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	รวม
	1	2	3	4	5	
	I2	I6	I5	I3	I7	
เพิ่มเติมวิชากฎหมายที่เกี่ยวกับการทำ ธุรกรรมหรือนิติกรรมผ่านอินเทอร์เน็ต	✓	✓				2
ให้วิชาการเรียนเกี่ยวกับ พรบ.การป้องกัน และปราบปรามการค้ำมนุษย์ ให้เป็นวิชา บังคับ	✓					1
เปลี่ยนวิธีการเรียนกฎหมาย ให้นักเรียน คิดเป็น	✓					1
เพิ่มในส่วนการเรียนเรื่องเกี่ยวกับ พรบ. คอมพิวเตอร์	✓	✓				2
ปรับวิชา พรบ. ที่เกิดคดีมาก ให้เป็นวิชา ภาคบังคับ	✓					1
ให้นักเรียนศึกษาวิชากฎหมายผ่านทาง (Application) แอปพลิเคชัน เพื่อ Update ความรู้ใหม่ หรือข้อกฎหมายใหม่				✓		1
กระตุ้นให้นักเรียนเป็น Active learner ให้ นักเรียนมีความอยากรู้อยากพัฒนาตัวเอง อยู่ตลอดเวลา			✓		✓	2

สรุป การสนทนากลุ่ม (Focus group) ด้านวิชากฎหมาย พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน มีความเห็นให้เพิ่มในวิชากฎหมายที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและนิติกรรมผ่านอินเทอร์เน็ต และเพิ่ม วิชาการเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ให้เป็นวิชาบังคับ ในสวนรายวิชาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นพ้อง ต้องกัน 2 ท่าน ให้ปรับเรียนไปเป็นวิชาภาคบังคับเพื่อให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

ในส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ เปลี่ยนวิธีการเรียนกฎหมาย ให้นักเรียนคิด เป็น ปรับเพิ่มการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคดีที่เกิดขึ้น ให้นักเรียนศึกษาวิชากฎหมายผ่านทาง (Application) แอปพลิเคชัน เพื่อ Update ความรู้ใหม่ หรือข้อกฎหมายใหม่ และพบว่าผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านมีความเห็นชอบให้ควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนเป็น Active learner ให้นักเรียนมีความอยากรู้ อยากพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา

ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มี อิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้
วิชาที่ 3 วิชาสืบสวนสอบสวน

14 กล่าวว่า เรื่องการสืบสวนสอบสวน ผมมองว่าวิชาพิสูจน์หลักฐานควรจะนำวิชานี้ไว้ ในหลักสูตรการเรียนในปีที่ 4 เมื่อทำงานจะได้มีความพร้อม ส่วนเรื่องของวิชามนุษย์สัมพันธ์งาน ของมันจริง ๆ จะอยู่ในส่วนของงานป้องกันปราบปรามเสียมากกว่า ส่วนงานสอบสวนจะเกี่ยวข้อง ก็คืออชฌาศัยที่ดีในการรับแจ้งความ สองประเด็นจะเกี่ยวข้องกันตรงนี้ ส่วนที่ว่าอีกอันหนึ่งใน ปัญหาเรื่องการเรียนการสอนในส่วนที่ผมมองนะครับ การสอบสวนเป็นเรื่องของสิ่ง เป็นเรื่องที่ สอนกันลำบาก ในส่วนของผมผมมองว่ากฎหมายเป็นภาคทฤษฎี ในการเอาทฤษฎีมาจับให้เป็นสิ่ง เนี่ย มันสอนกันยาก แล้ว จากที่เคยทำงานมาหลายปี ผมมองว่าทฤษฎีทางกฎหมายกับการสอบสวน ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเยอะ มีท่านคณบดีคนเก่าเคยถามผมว่า การสอบสวน ต่างกับกฎหมาย อย่างไร คำตอบคือว่า การสอบสวนคือจะสอบอย่างไรให้เข้ากับข้อกฎหมาย ส่วนกฎหมายคือการ ยกมาตรามาเท่านั้น ซึ่งเราสอนกันมาผิด ๆ ทำให้เด็กแยกไม่ออก มันก็กลายเป็นปัญหา หรืออาจารย์ บางท่านยังเอากฎหมายตัวเก่า ๆ มาสอน ก็ยังไม่ทันสมัยเพราะกฎหมายมันบางที่มันก็เปลี่ยน อีกอันหนึ่งคือ เรื่องห้อง เพราะการเรียนของเราควรจะมีการแบ่งหลายห้องเพราะแต่ละห้องควรมี นักเรียนอย่างมากแค่ สิบสองคน และควรเพิ่มอาจารย์ให้มากเพราะต้องแบ่งกันหลายห้อง นี่คือ ปัญหาของการสอบสวน (ผู้ให้สัมภาษณ์ I4, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

15 กล่าวว่าในวิชาพิสูจน์หลักฐาน ในส่วนของการเรียนการสอน อาจารย์จะเน้น การเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นหลัก ส่วนที่เด็กทำข้อสอบเองได้เพราะว่าเด็กอ่าน ปัญหาที่ เกิดขึ้นคือเด็กจบไปแล้วทำงานไม่เป็นเพราะว่าเราไม่ค่อยได้ฝึกปฏิบัติมากเท่าที่ควรเนื่องจากใน

เวลาการเรียนของโรงเรียนนายร้อย เด็กจะมีเวลาค่อนข้างชัดเจน เมื่อเรียนเสร็จจะต้องกลับไปกองร้อยไม่ค่อยมีเวลาฝึกฝนในบทเรียนเท่าไร จะมีเวลาแค่นในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ แต่ถ้าจะแก้ปัญหาผมเสนอเรื่องการเรียนการสอนแบบห้องเรียนเน้นการปฏิบัติเป็นห้องเรียนกลับด้าน Flipped classroom ซึ่งในสหรัฐอเมริกาใช้อยู่ในขณะนี้ เป็นการเรียนที่มีประสิทธิภาพมาก แล้วถ้าเราให้งานเด็กให้ไปศึกษาด้วยตัวเองหรือทำสื่อออนไลน์ ให้เด็กสามารถเข้าถึงได้ ก่อนเวลาที่เข้าห้องเรียน แล้วในห้องเรียนให้อาจารย์ให้อาจารย์สอนเป็นแนวตั้งคำถามหรือเป็น Case ให้นักเรียนปฏิบัติจริงในห้องเรียนแล้วให้นักเรียนลงมือทำเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่วนอาจารย์จะเป็นคนคอยเป็นทรานเนอร์ คือคอยถามเด็ก คอยแนะนำเด็ก โดยคุณครูเด็กเรียนสร้างกิจกรรมให้เด็ก ผมคิดว่ามันจะทำให้เกิดความตื่นตัว เด็กจะไม่ง่วง ไม่เบื่อ แล้วทำให้บรรยากาศการเรียนมันน่าสนใจขึ้น ซึ่งหลาย ๆ วิชาก็สามารถนำมาใช้เช่นกัน แต่ครูผู้สอนจะเหนื่อยเพียงช่วงแรก แต่ระยะยาวจะไม่เหนื่อยแล้ว คือช่วงแรกอาจารย์ต้องสร้างบทเรียนออนไลน์ หรือเขียนตำราให้เด็กไปอ่านหรือทำคลิป วิดีโอ ผ่าน Youtube ให้เด็กเข้าไปเรียนด้วยตัวเอง แต่ถ้าเป็นวิชานิติเวช จำเป็นต้องเข้าฟังบรรยายอยู่แล้วอันนี้ต้องทำการพัฒนาห้องเรียนให้เป็นแบบ Active learning ให้ผู้สอนตั้งคำถามให้เด็กตอบ จากผลตอบรับที่ผ่านมาถือว่าเป็นผลสำเร็จ ทำให้เด็กสามารถสื่อสารกับแพทย์นิติเวชได้อย่างรู้เรื่อง (ผู้ให้สัมภาษณ์ I5, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

16 ผมสอนน้อง ๆ ด้านการพิสูจน์หลักฐานทางคอมพิวเตอร์ ผมมีห้องจำลองสถานที่เกิดเหตุ จะประกอบไปด้วยมี 4 ห้อง เป็นห้อง Control 1 ห้อง ส่วนอีก 3 ห้อง จะเป็นห้องจำลองสถานที่เกิดเหตุในคดี ฆาตกรรม คดีลักทรัพย์ หรือคดี อื่น ๆ จะมีขั้นตอนในการห้องไป เป็นกลุ่ม ๆ ภายในห้องจะมีกล้องวงจรปิด ให้กลุ่มอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้เข้าไปดูการทำงานของเพื่อน ส่วนของผมที่ทำการสอนในด้านพิสูจน์หลักฐานทางคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ก็ต้องยอมรับว่าสอนในเรื่องทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ แต่ในอนาคตอันใกล้ที่ในคณะตำรวจศาสตร์ที่มีศูนย์อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ข้อเสนอแนะของผมคืออยากให้ห้อง ๆ ได้มีส่วนสัมผัสว่าในห้องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ศูนย์อาชญากรรมมันดียังไง ที่ของคณะนิติวิทยาศาสตร์เองก็มีห้องศูนย์ตรวจอาชญากรรมทางดิจิทัล ซึ่งในอนาคตเราก็อยากให้ นักเรียนนายร้อยตำรวจเข้ามาใช้ประเด็นคือสิ่งที่เราสอนน้องไปได้ประโยชน์หรือไม่ คือเมื่อสองเดือนที่แล้ว นักเรียนนายร้อยตำรวจหญิงใช้เทคนิคที่พี่ ๆ เคยสอนไป เรียกว่า Social engineering (ศิลปะการหลอกลวงทางสังคม) คือในการดึงผู้ต้องหา หลอกผ่าน Face book หลอกมาจับได้ ถือว่าน้องได้เรียนไปแล้วเอาไปใช้ได้จริง เพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง ผมเคยไปอบรมที่กระทรวงดิจิทัล ที่กระทรวงนี้ ใช้วิธีการสืบสวนอาชญากรรมที่เป็นระบบมากคือในวันที่ไปนั่งอบรมไม่มีการสอนกันเลย แต่ให้โจทย์มา แล้วแต่ละคนที่มา คือมาจากตลาดหลักทรัพย์ สำนักข่าวกรอง ดิเอสไอ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ก็มาสูมหัวกันว่ามิดคืออย่างนี้จะทำอะไร แล้วมีห้องจำลองเหตุการณ์จริง คือเข้าไปในสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมคอมพิวเตอร์จริง ๆ ซึ่งในขณะที่เราเข้าไปในห้องจริง ๆ ที่เราไม่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์อะไรเลย คือเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังเข้าค้นอยู่นั้นถ้าไม่สนใจคอมพิวเตอร์เลย อาจารย์ที่อยู่ด้านนอกกรีโมท เพื่อที่จะเข้าไปลบข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ ลงไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่อาจารย์สอนคือเราควรสนใจคอมพิวเตอร์คือดึงปลั๊กสาย LAN การติดต่อทางอินเทอร์เน็ต ทำให้เรารู้ว่าในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เราควรสนใจเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอินเทอร์เน็ตอย่างมากในการเก็บพยานหลักฐาน ในส่วนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ เนื่องจากนักเรียนมี 200 กว่าคน น่าจะเป็นเรื่องยากที่จะให้ทุกคนเข้าถึง คงจะเป็นการเรียนของนักเรียนในส่วนของวิชาเลือกไปก่อน (ผู้ให้สัมภาษณ์ I6, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

I3 กล่าวไว้จริง ๆ อาจารย์พูดไปเกือบหมดแล้วนะครับ แต่ผมขอเพิ่มในส่วนของการพิสูจน์หลักฐานสิ่งที่เราเพิ่มเติมมาคืออุปกรณ์ สถานที่ การพัฒนาการเรียนการสอน ในส่วนของเนื้อหาจากการที่ผมเคยไปทำงานมาแล้วความจริงแล้วคือเรารู้ทักษะเพียงเบื้องต้นเพียงพอแล้ว แต่สิ่งที่สำคัญตอนที่เราไปถึงสถานที่เกิดเหตุแล้วเราต้องทำอะไรบ้าง มันเป็นศาสตร์ที่เราต้องเน้นในส่วนของการสืบสวนเองผมให้ความสำคัญกับการรวบรวมพยานหลักฐานมากกว่า ผมมองว่าแบบนี้เป็นสิ่งสำคัญคือสามารถให้น้องวิเคราะห์ได้ว่าอะไรต้องเก็บต้องรู้ อะไรบ้างที่เป็นประเด็นในคดี อีกส่วนหนึ่งคือประเด็นเรื่องการบริหารมนุษย์ผมมองว่าน้องคงมองว่าวิธีการใช้คนในทีมงาน หรือลูกน้องผู้ได้บังคับบัญชา ในส่วนของงานสืบสวน หรือร้อยเวร 20 ณ ปัจจุบันน้องน่าจะมีปัญหา อาจต้องใช้ประสบการณ์ในเรื่องของการใช้คน อาจจะต้องเพิ่มเติมตรงนี้ เพราะในเวลาทำงานจริง ลูกน้องเค้าก็จะมีประสบการณ์ของเค้าสูง เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่น้องที่จบไปต้องเจอเค้าจะดูแลลูกน้องอย่างไร เค้าจะใช้คนอย่างไร และในส่วนการเรียนเรื่องวิชาสืบสวนสอบสวนควรเน้นจะสอนในช่วงปี สี่ เพราะเป็นปีสุดท้ายที่นักเรียนเตรียมตัวจะจบไปทำงาน (ผู้ให้สัมภาษณ์ I3, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-104 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะวิชาสืบสวนสอบสวน

ข้อเสนอแนะวิชาสืบสวนสอบสวน	ท่านที่ 1 I4	ท่านที่ 2 I5	ท่านที่ 3 I6	ท่านที่ 4 I3	รวม
ให้นำวิชาพิสูจน์หลักฐานนำไปไว้ในหลักสูตรการเรียนชั้นปีที่ 4	✓				1
ปรับให้มีการเรียนด้านวิชาสืบสวนสอบสวนในชั้นเรียนปีที่ 4	✓				1
เน้นเรื่องวิชามนุษยสัมพันธ์ ในการพูดคุยกับประชาชน	✓				1
ควรแบ่งห้องเรียนในการเรียนการสอน และเพิ่มอาจารย์ให้มากขึ้น	✓		✓		2
การเรียนในห้องเน้นเรื่องการปฏิบัติให้มาก (Flipped classroom)		✓	✓		2
ครูอาจารย์ต้องสร้างบทเรียนออนไลน์ (Online) ผ่าน Youtube		✓			1
เน้นเรื่องการตรวจสถานที่เกิดเหตุ กับการรวบรวมพยานหลักฐาน				✓	1
เน้นเรื่องวิชาการบริหารมนุษย์ เรื่องการบริหารคน บริหารทีมงาน				✓	1

สรุป การสนทนากลุ่ม (Focus group) รายวิชาสืบสวนสอบสวนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียน ได้ดังนี้

ด้านวิชาการเรียน ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าในด้านวิชาการเรียนให้เน้นเรื่องการตรวจสถานที่เกิดเหตุกับการรวบรวมพยานหลักฐาน เนื่องจากในการสืบสวนจับกุมคนร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการตรวจสถานที่เกิดเหตุเป็นอันดับแรก ในเรื่องวิชาการบริหารมนุษย์ ให้สอนเทคนิค เรื่องการบริหารคน บริหารทีมงาน ในการสืบสวนสอบสวน รวมทั้งการสืบสวนหาข้อมูลคนร้ายจึงจำเป็นต้องมีศิลปะในวิชามนุษยสัมพันธ์ ในการพูดคุยกับประชาชน

เพื่อสืบสวนในคดี โดยในส่วนของวิชาพิสูจน์หลักฐานและวิชาสืบสวนสอบสวนให้นำไปไว้ในหลักสูตรการเรียนชั้นปีที่ 4

ในส่วนของห้องเรียนและผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับการแบ่งห้องเรียนในการเรียนการสอน และเพิ่มอาจารย์ให้มากขึ้น และในการเรียนในห้องให้เน้นเรื่องการปฏิบัติให้มาก (Flipped classroom)

ในส่วนของครูอาจารย์ต้องสร้างบทเรียนออนไลน์ (Online) ผ่าน Youtube เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชางานป้องกันปราบปรามของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้
วิชาที่ 4 งานป้องกันปราบปราม

110 กล่าวว่าในส่วนของวิชาป้องกันปราบปราม ที่เกี่ยวข้องกับวิชาวิชาการ พิสูจน์หลักฐาน การบริหารมนุษย์สัมพันธ์ การบริหารงานอย่างเป็นระบบ ผมขอสรุปรวบยอดดังนี้ จริง ๆ แล้ววิชานี้ เป็นเรื่องของทางศาสตร์ เฉพาะทาง หรือเป็นเรื่องของสหวิชา พูดย่าง ๆ ก็หมายความว่า ถ้าเรานึกภาพว่าเมื่อเราจบไปเป็นตำรวจ ทุกคนต้องไปเป็นพนักงานสอบสวน บางคนก็ต้องไปเป็นรองสารวัตรป้องกันปราบปราม ก็ต้องทำงานปราบปราม แต่ในที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจเรียนคือ ในประเภททฤษฎีอย่างที่อาจารย์ ได้เก็บข้อมูลมา ปัญหาอยู่ที่ นื่องที่จบไปไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร หนึ่ง สอง สาม สี่ว่าจะต้องมีการชี้แจงหน้าแถว จะต้องไปพูดอะไร จนกระทั่งผมไปเจอผู้บังคับบัญชาท่านหนึ่งท่านเรียนจบบริหารงานยุติธรรมที่อเมริกา ท่านชอบงานปราบปราม ท่านก็มาคุยกับผมว่าจะต้องเปลี่ยนวิธีการสอน หมายความว่ารวมถึงทุกวิชา คือคนสอนต้องเคยผ่านงานนั้นมาจะได้เข้าใจเห็นภาพเพราะสิ่งที่เราเรียนไม่ควรแค่เป็นตัวทฤษฎีครับ อย่างเช่นวิชาสอบสวน เราเรียนวิชาสอบสวนไปเราไม่ได้เรียนแค่สอบปากคำคดี ไม่ได้หมายความว่าต้องใช้ศาสตร์วิชาสอบสวนเท่านั้น เราต้องมีความรู้ด้านกฎหมาย ผมเทียบเคียงให้ง่าย ๆ ว่าผมมีญาติเป็นศาล และเป็นอัยการ ท่านทราบหรือไม่ว่าอัยการเค้ามีเวลาในการพิจารณาคดีก่อนเข้าสู่ศาลเป็นเวลา 3 เดือนหรือมากกว่า ศาลเองก็มีเวลาพิจารณาคดีประมาณ 6 เดือนกว่าถึงปี แล้วท่านคิดว่าพนักงานสอบสวนมีเวลากี่นาที ในการพิจารณาคดีและก็พิจารณาข้อเท็จจริงครับ ว่าจะต้องไปสอบปากคำใคร ต้องการพยานหลักฐานใด จะเก็บพยานหลักฐานอย่างไร ท่านมีเวลา 10 นาที คำถามที่เราต้องรู้คือว่า ใครต้องมีความรู้ด้านกฎหมายมากที่สุด เช่นเดียวกันสายตรวจเหมือนกัน อย่างที่ผมกล่าวคือว่าเรามีการทำงานแบบสหวิชาคือเวลามีเหตุ อย่างเช่นข่มขืน เราต้องมีความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์

ว่าจะต้องเก็บหลักฐานอย่างไร ต้องใส่ถุงมือตรวจ เก็บอะไรก่อน จะเก็บอะไรไปส่งต่อให้ใครบ้าง และรักษาที่เกิดเหตุอย่างไร เราต้องมีความรู้มากพอที่จะแข่งกับเจ้าหน้าที่ลูกทีมที่เป็นชั้นประทวน ผมมีกรณีเปรียบเทียบของตำรวจอิน โคนีเซีย สิ่งที่เราได้เรียนเค้าสอนในเรื่องสิ่งแวดล้อม ภูมิประเทศ ซึ่งที่อิน โคนี เกิดภัยพิบัติบ่อย พุง่าย ๆ คือเค้าเรียนวิชาป้องกันปราบปรามในสิ่งที่เกี่ยวกับเรื่องป้องกันสาธารณภัย ในส่วนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเราจะถูกถอดออกจากวิชาการเรียน โดยให้วิชาบรรเทาสาธารณภัย เป็นส่วนหนึ่งของวิชาเลือก ยังไม่พูดเรื่องของวิชาปฐมพยาบาล ซึ่งเป็นแค่เสี้ยวหนึ่งของวิชาป้องกันสาธารณภัย แล้วเราเรียนเรื่องปฐมพยาบาล เฉพาะการปฐมพยาบาลประชาชนแต่เราลืมนึกไปว่าถ้าเราออกไปปฏิบัติหน้าที่ท่านคิดว่าเราจะมีเหตุปะทะหรือไม่ครับ จะบาดเจ็บหรือไม่ครับ แต่เราไม่เคยเรียนเลย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดของอเมริกา เค้าเรียนเฉพาะคลอส ปฐมพยาบาล เป็นวิชาหลักวิชาหนึ่ง ซึ่งทุกประเทศต้องเรียน

วิชาป้องกันปราบปรามเป็นวิชาที่เราต้องมีการพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ ตามสภาพแวดล้อม สภาพสังคม วัฒนธรรม ที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าทุกวันนี้เราพูดถึงประเทศไทย ท่านคิดว่าประเทศไทยเราจะมีโอกาสน้ำท่วมหรือไม่ครับ แล้วทุกวันนี้ตำรวจเรารู้หรือไม่ว่าต้องทำอะไรเมื่อมีน้ำท่วมปีที่แล้ว ผมได้ไปประชุมที่เจนีวา มีอาจารย์ท่านหนึ่งที่สอนเกี่ยวกับวิชานิติวิทยาศาสตร์ เค้าเก่งมาก เค้าถามผมว่า ตำรวจไทยเราไม่มีการเรียนเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติหรือ ซึ่งในต่างประเทศเค้าให้ความสำคัญ และให้เป็นวิชาหลัก โดยภาพรวมผมมองว่าในหลายวิชาจะต้องมีการพัฒนา ในส่วนของวิชาเรียนเราต้องพัฒนาคอนสอน พัฒนาวิธีการสอน คนสอนเราก็หมายความว่าต้องมี Active learning ยกตัวอย่าง เช่น มหาวิทยาลัยในสิงคโปร์ เค้ามีอายุ ของ มหาวิทยาลัย เพียงประมาณ 50 ปี แต่ปัจจุบันมีคุณภาพในการเรียนการสอน เป็นที่ 1 ของอาเซียน และติด 1 ใน 50 ของโลก เราจะต้องทำอะไรถึงจะเป็นเช่นนั้นได้ คำถามคือเค้าไม่ได้ใช้เงินจ้างเอาคนเก่งมาสอน เค้าไม่ได้ใช้เงินไปลงทุนกับอุปกรณ์อะไรต่าง ๆ มากมาย แต่เค้าพัฒนาบุคลากร และเค้าสอนให้นักเรียนรู้จักคิด การพัฒนาบุคลากร เค้ามองว่าคนที่เรียนเก่ง ไม่ได้หมายความว่าเค้าต้องสอนเก่ง กับอีกส่วนหนึ่งก็คือ วิชาการมันเปลี่ยนแปลงเสมอ และในส่วนของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น มันเปลี่ยนแปลงรูปแบบทุก ๆ วันวิชาการมันเปลี่ยนแปลงตลอด คำถามคือในเวลาเพียงไม่กี่ปีวิทยาการทางอาชญากรรมมันเปลี่ยนไปตลอดเวลา แล้วถ้าศาสตร์เหล่านี้ของเราไม่เปลี่ยน เราไม่พัฒนา มันคงต้องหยุดแค่นั้นแล้ว ไม่มีการพัฒนาต่อ เรายังไม่พูดถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนหรืออะไรที่มากมาย ผมก็ขออธิบายคร่าว ๆ เท่านั้นครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I10, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-105 ลังเคราะห์ ข้อเสนอแนะวิชาป้องกันปราบปราม

ข้อเสนอแนะวิชาป้องกันปราบปราม	ท่านที่ 1	รวม
	110	
พัฒนาและปรับเปลี่ยนวิธีการสอน คืออาจารย์ผู้สอนต้องผ่านงานนั้น ๆ ก่อนจะมาสอน และต้องมีการพัฒนา ความรู้และวิธีการสอน ของตัวเอง ตลอดเวลา (Active learning)	✓	1
เน้นความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ว่าจะต้องเก็บหลักฐานอะไร และรักษา สถานที่เกิดเหตุอย่างไร	✓	1
เพิ่มวิชาการเรียนเรื่องการปฐมพยาบาลให้เจ้าหน้าที่ และประชาชน	✓	1
เพิ่มการเรียนเกี่ยวกับวิชาป้องกันสาธารณะภัย ในส่วนของการจัดการภัย พิบัติ ให้เป็นวิชาภาคบังคับ	✓	1

สรุปความเห็นแบบกลุ่ม (Focus group) ในรายวิชางานป้องกันปราบปรามของโรงเรียน นายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจ อาเซียนได้ดังนี้

ส่วนของรายวิชาป้องกันปราบปรามผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่อง การปฐมพยาบาลให้เจ้าหน้าที่และประชาชน รวมถึงเรียนรู้ในเรื่องวิชาป้องกันสาธารณะภัย ในด้าน การจัดการภัยพิบัติ เน้นด้านนิติวิทยาศาสตร์ ในการรักษาสถานที่เกิดเหตุ และการเก็บรวบรวม พยานหลักฐาน

ในส่วนของวิธีการสอนต้องคัดเลือกอาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านนั้นมาก่อน และตัว อาจารย์เองต้องมีการพัฒนาความรู้และวิธีการสอนของตนเองตลอดเวลาเพราะอาชญากรรมและ วิชาการมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชางานจราจรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพล กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

วิชาที่ 5 งานจราจร

14 กล่าวว่า เรื่องการจราจร ในส่วนของเนื้อหาการเรียนจะมีเพียงเรื่องวิศวกรรมจราจร เกี่ยวกับการฝึกมันมีอยู่แล้ว มันมีปัญหาดตรงที่ว่ามิวิชาสอบสวนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย และในส่วนของ การจราจรมีการสอนเรื่องการออกใบสั่งกับการใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรมีอยู่บ้างหรือไม่

ปัญหาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจยังไม่ได้แยกชัดเจนในวิชาจราจร (ผู้ให้สัมภาษณ์ 14, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

17 กล่าวว่า ในวิชาจราจร ผมมองว่านักเรียนนายร้อยตำรวจเราจบไป ไปทำหน้าที่จราจร ด้านไหน สิ่งที่สำคัญส่วนหนึ่ง คือ การบริหารจัดการที่เกิดเหตุ ในคดีจราจร โดยเฉพาะเรื่อง วิศวกรรมจราจร ไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของเรา เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการที่เกิดเหตุในที่เกิดเหตุ จราจรสำคัญที่สุด แล้วมันก็จะไปยุ่งกับงานสอบสวนส่งผลต่อไปเป็นคดีจราจร มันชัดเจนว่าเมื่อเกิด อุบัติเหตุทางจราจรแล้วเราจะต้องดำเนินการอะไรในที่เกิดเหตุ ตรวจสอบบัตรของคู่กรณี ถ่ายภาพ แยกรถ การจัดการสถานที่เกิดเหตุ เพื่อให้พยานหลักฐานครบถ้วน อันนี้สำคัญมากเพราะเมื่อเกิด เหตุแล้วมันจะโกลาหลมาก ดังนั้นพนักงานสอบสวนที่จบไปจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ต้อง จัดการที่เกิดเหตุได้ในคดีจราจร แล้วจะต้องรู้ด้วยว่าเราจะต้องทำอะไรที่จะต้องรักษา พยานหลักฐานเอาไว้ ในส่วนของวิศวกรรมจราจร เป็นเรื่องของผู้บริหารที่ควรรู้มากกว่าครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ 17, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

18 กล่าวว่า ในสิ่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติในพื้นที่ เสนอแนะมา คือ สิ่งที่เขา ต้องการมากที่สุดคือเทคนิคการบังคับใช้กฎหมาย ตามกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ข้อ กฎหมายที่เค้าใช้ในชีวิตประจำวัน กฎหมายที่เป็นข้อขัดแย้งกับประชาชนเค้าต้องการความชัดเจน เพื่อเรียนรู้และนำเอาความรู้เหล่านี้ไปใช้ ให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ เพราะทุกวันนี้เจ้าหน้าที่ ตำรวจที่ไปทำงานยังไม่รู้ข้อกฎหมายที่แท้จริงว่า ข้อกฎหมายนี้ใช้ได้หรือไม่ บางหน่วยบอกว่า ผิด บางหน่วยบอกไม่ผิด เลยกกลายเป็นว่าตำรวจมีข้อโต้แย้งกับประชาชน ดังนั้นถ้าไปปรับของ เนื้อหาเกี่ยวกับวิชาจราจรก็ควรจะชัดเจนว่า ควรจะมีการสอนเรื่องการสอบสวน เรื่องของเทคนิคการ ใช้กฎหมายเป็นอีกวิชาไป และในส่วนอื่น ๆ ก็แยกไปเป็นอีกวิชาไปเลย อย่างที่พูดคือส่วนใหญ่ที่มี การสอนมีการสอนวิศวกรรมจราจรจริง ๆ แล้วมีการนำไปใช้น้อยมาก เพราะงานวิศวกรรม จราจรไม่ใช่งานตำรวจ มันเป็นงานของหน่วยอื่นซึ่งเป็นเรื่องของการทำถนน หรือการก่อสร้าง อะไร ที่เป็นการป้องกันอุบัติเหตุ ซึ่งตำรวจเราได้ใช้วิศวกรรมจราจรซึ่งเป็นส่วนน้อย อาจจะใช้ในการ วิเคราะห์ในพื้นที่ตัวเองว่ามีส่วนที่เป็นจุดเสี่ยงใดบ้างซึ่งนาน ๆ ทำที แต่ส่วนที่ใช้ทุกวันคือข้อ กฎหมายและวิธีการบังคับใช้กฎหมาย ทำอย่างไรให้ประชาชนเข้าใจ ทำอย่างไรจะให้ประชาชน ยอมรับ และปรับพฤติกรรมตัวเองไม่ต้องมาทะเลาะกันกับตำรวจว่าเราจะทำอย่างไรกับตรงนี้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ 18, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-106 ข้อเสนอแนะวิชาจรรยา

ข้อเสนอแนะวิชาจรรยา	ท่านที่ 1 I4	ท่านที่ 2 I7	ท่านที่ 3 I8	รวม
เพิ่มการเรียนการสอนเรื่องการออกไปสังกับการใช้ กฎหมายจรรยา	✓			1
การบริหารจัดการสถานที่เกิดเหตุ ในคดีจรรยา เช่น การถ่ายภาพ การแยกรถคู่กรณี การตรวจสอบบัตร คู่กรณี การวาดแผนที่ และการจัดการสถานที่เกิดเหตุ ทำอะไรให้ที่จะรักษาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ		✓		1
การสอบสวนคดีการจรรยา	✓		✓	2
กฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ต้องมีเทคนิคการ บังคับใช้กฎหมายจรรยา			✓	1
ปรับเนื้อหาในวิชาจรรยาให้มีความชัดเจนมากขึ้น			✓	1

สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) ในรายวิชางานจรรยาของโรงเรียนนายร้อย
ตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียน
ได้ดังนี้

ในด้านการเรียนการสอนผู้เชี่ยวชาญเน้นในเรื่องการสอบสวนคดีการจรรยา และต้องม
ีการเพิ่มเนื้อหาการเรียนการสอนเรื่องการออกไปสังกับการใช้กฎหมายจรรยา ปรับเนื้อหาในวิชา
จรรยาให้มีความชัดเจนมากขึ้น อาจารย์ต้องสอนเทคนิคการบังคับใช้กฎหมายจรรยา ข้อกฎหมาย
เกี่ยวกับจรรยาใหม่ตามกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนของบริหารจัดการ
การสถานที่เกิดเหตุ ในคดีจรรยา เช่น การถ่ายภาพ การแยกรถคู่กรณี การตรวจสอบบัตรคู่กรณี
การวาดแผนที่ และการจัดการสถานที่เกิดเหตุทำอะไรให้ที่จะรักษาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับ
ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

วิชาที่ 6 วิชาภาษา

19 กล่าวว่า ถ้ามองแล้วภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงาน หากในหลักสูตรแบ่งการเรียนภาษาเป็น สามกลุ่มคือกลุ่มวิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอาเซียน คือในปัจจุบันขอพูดถึงวิชาภาษาอังกฤษ มองโดยรวมเป็นเรื่องของทักษะการนำไปใช้ ตอนนี้มีการสอนเพียงแค่ ปี 1 และ ปี 4 เราก็มีข้อเปรียบเทียบว่า เด็กปี 1 กับ ปี 4 มีความกระตือรือร้นต่างกันชัดเจน ปี 1 มีปัญหาทางสภาพร่างกาย และจิตใจเนื่องจากการฝึกค่อนข้างเยอะ ส่วนปี 4 เค้าเริ่มมีเวลาในการศึกษาค้นคว้า ที่จะเอาความรู้ในสิ่งที่เรียนไปใช้ในการทำงานจริง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับอาชีวกรรมสมัยใหม่ต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าศึกษาด้วยตัวเองจึงจำเป็นอย่างยิ่งยุคที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ส่วนในด้านภาษาไทยเกี่ยวกับในเรื่องกฎหมายวิชาการยังไม่ได้เรียนเรื่องถึงการใช้ภาษาในด้านกฎหมายได้ชัดเจนในเวลาทำงานก็ค่อนข้างมีปัญหา ส่วนภาษาในอาเซียน ซึ่งตอนนี้ยังไม่มีหลักสูตรแต่จัดเป็นโครงการหลังเลิกเรียนคือช่วงเวลา 1 ทูม ถึง 3 ทูม ที่เคยจัดเคยมีภาษาจีน และ ภาษาญี่ปุ่น เท่าที่จัดมาก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าไร เรื่อง Update จากห้อง LAP ก็ไม่รู้จริง ๆ ว่าทันสมัยหรือไม่อย่างไร ส่วนจะให้เด็กเข้ามาในห้อง Lap อย่างเดียวคงเป็นไปได้แค่การย้ายห้องของเด็กก็เสียเวลามากแล้ว เนื้อหาของแต่ละเทอมก็เยอะมากในท้ายเทอม หรืออีกทางที่เคยเรียนมาก่อนคือ ต้องทำ Check list ให้นักเรียนคือ นักเรียนแต่ละคนมี Password เข้าไปแล้ว ให้สามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่าน โทรศัพท์ Smart phone ไม่ว่าจะเป็นการทำความรู้จักหรือคุยกับเพื่อนต่างชาติ สื่อการเรียนรู้ผ่าน Youtube มันก็มีมาก อาจเป็นด้วยทัศนคติของผู้เรียนก็ค่อนข้างจะมีผลค่อนข้างเยอะเหมือนกัน (ผู้ให้สัมภาษณ์ 19, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

17 กล่าวว่า ท่านผู้บริหารควรจะทำให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนภาษาคือควรจะให้มีการเรียนในทุกชั้นปี เน้นในเรื่องของการสื่อสารเป็นหลัก เรื่องแกรมม่าเป็นเรื่องรอง ในส่วนตัวผมเป็นคนไม่ค่อยถนัดภาษาอังกฤษ แต่อาศัย การฟังจากสถานีวิทยุ ช่องภาษาอังกฤษเป็นหลัก แต่สิ่งที่ทำให้ผมได้มากคือมีเพื่อนเป็นชาวต่างชาติ เราคุยกับเค้าเพราะเค้าเป็นเพื่อนผมมีสื่อทางไลน์ และ เฟสบุ๊ค คุยทุกวัน อันไหนไม่ได้ก็มี แอปพลิเคชันแปลภาษา เป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ ครับ ทำให้ภาษาของเราดีขึ้น อันนี้ก็เหมือนกัน นักเรียนนายร้อยจะมีเพื่อนต่างชาติไม่ยาก มันจะทำให้นักเรียนนายร้อยมีทักษะทางภาษามากขึ้น และที่สำคัญให้มีการสอบภาษาอังกฤษออก เหมือนวิชาชีพ (ผู้ให้สัมภาษณ์ 17, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

16 กล่าวว่า ในสมัยก่อนผมเรียนมีทั้งปี 1 ปี 2 แล้วก็ยังมีห้องแปล ภาษาอังกฤษ ผมเห็นด้วยกับคุณบดินทอกรับว่าให้ฟังคลื่นวิทยุภาษาอังกฤษ ครับ เพราะหลังจากที่ผมจบการเรียนการศึกษานี้

ตอนแรกผมไม่สามารถฟัง CNN ได้เลย แต่ปัจจุบัน ฟัง CNN รู้เรื่องแล้วครับ ก็เป็นตัวอย่างเป็นนักเรียนนายร้อยคนหนึ่งที่สามารถพัฒนาตัวเองได้ อย่างที่ อาจารย์ บอกว่าเราต้องมี Active learning แล้วจะทำอย่างไรให้ นรต.มีทักษะด้านนี้ อย่างในโรงเรียนเรามีห้องแลป ฟังภาษาอังกฤษ และสอนเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ด้านภาษา พูด ฟัง อ่าน จะเป็นไปได้ไหมว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคนจะจบหลักสูตรภาษาอังกฤษจะต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษในหลักสูตรนี้ให้เวลา 4 ปี ส่วนในเรื่องการสอบภาษาอังกฤษ คะแนนภาษาอังกฤษอย่างน้อย IELTS ก็ต้อง 5 ก็เป็นแนวความคิดที่ดี แต่ละระดับเป็น TOICE ก็พอ หรือ CU TAP TU GET ก็ได้ ก็เป็นการบังคับเด็กไปในตัว คือถ้าทำได้ก็จะดีกับตัวเด็กด้วยครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I6, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

I3 กล่าวว่า ผมมี 2 ประเด็น คือ ผมเคยคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษผมไม่ชอบเรียน ที่เข้าเรียนเพราะอาจารย์ค่อนข้างเข้มมาก ที่นี้พอได้มีโอกาส เจออาจารย์สุรัตน์ฯ ที่สอนภาษาอังกฤษ แยกสอนภาษาอังกฤษแบบไม่ได้สอน แยกจะคุยเล่นแล้วเล่าเรื่องที่เป็นไปเที่ยวและไปเรียนมาเป็นภาษาอังกฤษผมรู้สึกว่ามันไม่ใช่การเรียน เหมือนว่าฟังเรื่องเล่าสนุก ๆ ผมคิดว่าสักวันจะเก่งภาษาอังกฤษให้ได้ มันก็เป็นแรงบันดาลใจอยู่ ผมเคยคิดว่าถ้าเราทำ Class หนึ่งเป็นแบบ EP โปรแกรม แล้วมานั่งคุยกันแต่เป็นภาษาอังกฤษอย่างเดียว ยกตัวอย่างที่ผมเคยไปอบรมที่ Washington 10 วัน ช่วง 3 วันแรกผมไม่รู้เรื่องเลย แต่พอวันที่ 4 วันที่ 5 ผมเริ่มรู้เรื่องและฟังออก พอวันใกล้จะกลับผมรู้สึกที่เราสื่อสารกับเขาได้และสามารถยกตัวอย่างในเรื่องที่เราเคยทำงาน ผมว่าทำแบบนี้เรื่อย ๆ คิดว่าเราไปนั่งเรียนก็เลยคิดว่าเรื่องนี้เป็นข้อเสนอ สองคือก่อนหน้านี้ผมเคยไปประชุมกับที่ สตช เรื่องของการคัดคนเข้ามาเป็นนักเรียนนายร้อย มีพี่คนหนึ่งมาเสนอ เป็นไปได้หรือไม่ว่าที่ก่อนจบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนจะต้องสอบผ่าน IELTS หรือ TOFLE ได้ระดับคะแนน 5-8 ถ้าไม่ได้ในระดับ 5 ก่อนจบก็จะไม่ผ่าน เป็นการบังคับในตัวเองว่าให้มี Active learning เหมือนเรียนธรรมชาติอินเตอร์ก่อนจบต้องสอบ IELTS ได้ 6 ถึงจะผ่าน อย่างนี้ผมคิดว่าเป็นอะไรที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I3, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-107 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะวิชาภาษา

ข้อเสนอแนะวิชาภาษา	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	รวม
	I9	I7	I6	I3	
ให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทุกชั้นปี	✓	✓	✓		3
จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	✓				1
นอกเวลาเรียน					

ตารางที่ 4-107 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะวิชาภาษา	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	รวม
	I9	I7	I6	I3	
ใช้สื่อออนไลน์ (Online) ในการเรียนรู้ด้าน ภาษาอังกฤษ		✓	✓		2
ให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาการสอบคล้าย เป็นวิชาชีพเฉพาะทาง		✓	✓	✓	3
จัดให้มีการเรียนการสอนแบบ Class EP (English program) คือมีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษอย่างเดียว				✓	1

สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) ในรายวิชาภาษาของโรงเรียนนายร้อย
ตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียน
ได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญเน้นในเรื่องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีการเรียนในในทุกชั้นปี แล้วให้มีการ
สอบวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาการสอบคล้ายเป็นวิชาชีพเฉพาะทาง ในส่วนของการเรียนให้มีการ
ใช้สื่อออนไลน์ (Online) ในการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ แล้วจัดให้มีการกิจกรรมการเรียนรู้วิชา
ภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียนในส่วนของการเรียนการสอนในห้องเรียนควมมีการสอบแบบ
Class EP (English program) คือมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเดียว เพื่อให้นักเรียนชินกับ
การใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน

**ผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่มในรายวิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพล
กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้**

วิชาที่ 7 วิชามนุษยศาสตร์

I7 กล่าวว่า ด้านมนุษยศาสตร์ถ้ามองให้ดีแล้วมันเกี่ยวกับด้านสังคมศาสตร์ ก่อนนะครับ
มันก็จะมีส่วนบวกและด้านลบ ในส่วนของด้านบวกนั้น จริง ๆ เกี่ยวกับด้านมนุษยศาสตร์
สิ่งที่เราต้องเรียนรู้มันเป็นประโยชน์ ต่อการใช้ชีวิต เพราะว่าจะเกี่ยวข้องกับวิชาชีพตำรวจ มันมี 2
ด้าน ด้านแรกคืองานวิชาชีพ มันเป็นเรื่องที่เราต้องเรียนรู้ไปประกอบอาชีพ หน้าที่ 2 คือวิชาชีพก็คือ
วิชาพื้นฐานทั้งหมดในหลักสูตรกลุ่มวิชาพื้นฐาน ในวิชาชีพชีวิตนั้น ต่อให้คุณเป็นคนเก่ง อย่างไร แล้ว

เราให้มีทักษะในการใช้ชีวิต บางครั้งอาจจะไม่ประสบความสำเร็จก็ได้ มีตำรวจหลายคน ประสบกับเรื่องนี้ ที่ไม่รู้จักการใช้ทักษะการใช้ชีวิต บางคนอาจจะถูกดำเนินคดีอาญาถูกไล่ออก นี่คือเหตุผลที่บัณฑิตทุกคนในประเทศไทยเรา ต้องเรียนรู้ในวิชาชีวิต มันแปลว่า เราต้องใช้ปัญญาในการประกอบวิชาชีพ ในส่วน of นักเรียนนายร้อยตำรวจก็จะมี วิชาสังคมวิทยาและจิตวิทยาตำรวจ และวิชาอาชญาวิทยา ก็ต้องเป็นวิชาที่ต้องเรียนคู่กันไป ก็ต้องไปเจอกับคนทั้งหลายในสังคมมากมาย ดังนั้นการปรับตัวของตำรวจต้องมี เองง่าย ๆ แล้ววัฒนธรรม สถานภาพ และ บทบาท สามตัวนี้ สามารถกำหนดชะตากรรมของตัวเองได้ อย่างเช่นเรื่องง่าย ๆ ยกตัวอย่าง หากมีนักเรียนนายร้อยตำรวจ จบใหม่ ไปเจอรถ ในที่ จอครถของผู้กำกับ แล้ว ต่อมาผู้บังคับทราบบว่าคนที่เจอรถ คือ นักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบใหม่ ท่านไม่ต้องคิดเลยว่า ต่อไป นักเรียนนายร้อยตำรวจคนนี้จะได้ขึ้นเงินเดือน หรือไม่ จะเห็นได้ว่านี่ไม่ใช่วิชา ตำรวจเลย มันเป็นวิชาชีวิต ที่ตำรวจจบใหม่จะต้องเรียนรู้ มีผู้รู้ อยู่ท่านหนึ่ง ชื่อท่าน วรากรณ์ สามโกเศศ ท่านบอกว่า บุคลิกของคนคือตัวกำหนดชะตากรรมของคนนั้น ท่านลองคิดดูว่าจริงนะครับอันนี้คือความสำคัญ ส่วนในด้านของ Negative ก็เราก็ต้องเรียนรู้คนไม่ดีด้วย (ผู้ให้สัมภาษณ์ I7, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

18 กล่าวว่า ในเรื่องของวิชามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับห้าด้าน ปัจจัยที่เป็นตัวร่วมจริง ๆ คือ พฤติกรรมมนุษย์ อย่างเช่นเรื่องของการก้าวคืบ ๆ ก็เกี่ยวข้องกับเรื่องของพฤติกรรมอาชญากรรม พฤติกรรม การกระทำความผิด ในโรงเรียนก็มีสอนในเรื่องของวิชาอาชญาวิทยา และในส่วนของวิชาด้านกฎหมายอยู่แล้ว ในเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์และพิสูจน์หลักฐานมันเป็นในเรื่องของการแกะร่องรอยเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่เค้าทั้งหลาย อะไรบ้าง อาจจะเป็นเรื่องของอาวุธที่เค้าใช้ แผนประทุษกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะของ พฤติกรรมของแต่ละคน อันนี้มันก็จะเกี่ยวข้อง ในส่วนของกลุ่มวิชานิติวิทยาศาสตร์ ถ้าจะให้ดีขึ้นก็ต้องเน้นเรื่องของการปฏิบัติ เพราะปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่องของการปฏิบัติมากกว่า ใน ส่วนของกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ หรือวิชาสังคมของเรา วิชาที่มีอยู่ก็แทบจะไม่ได้พูดถึง ในเรื่องของวิชา จิตวิทยา ก็มีเหมือนกันนิดหนึ่ง แต่ไม่ได้ลงในรายละเอียด คือ พูดในเชิงของทฤษฎีแต่ในทางปฏิบัติยังไม่ได้สัมผัส ส่วนเรื่องการบริหารมนุษย์สัมพันธ์ ก็เป็นส่วนร่วมของประชาชน ก็มีสองวิชาที่ เกี่ยวเนื่องโดยตรง คือจิตวิทยา และวิชามนุษย์สัมพันธ์ตำรวจ ซึ่งก็มีการเรียนการสอนในเรื่องของ จิตวิทยาในการเข้าหาประชาชน ในการที่จะขอความร่วมมือ และในส่วนของวิชาอื่นคือตำรวจ ชุมชน ซึ่งก็ต้องช่วยกัน และด้านสุดท้ายด้านการบริหาร ก็เกี่ยวกับกลุ่มวิชาบริหารอยู่แล้วน่าจะเน้น ด้านการปฏิบัติมากกว่า ส่วนวิชามนุษยศาสตร์สังคม จำเป็นจะต้องเรียนรู้เรื่องการจัดการกับคนซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ด้านการบริหาร และมีวิชาหัวข้อที่ต้องเรียนรู้พฤติกรรมของคนใน องค์กร และต้องมาปรับใช้ให้มีประโยชน์ในอนาคต ถ้าจะเพิ่มเติมต้องเพิ่มในหัวข้อจิตวิทยาในการ

บริหารงานให้มั่นคงเพิ่มขึ้น เพราะปัจจุบันเน้นเรื่องจิตวิทยาทั่วไปมากกว่า (ผู้ให้สัมภาษณ์ I8, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-108 สังเคราะห์ข้อเสนอแนะวิชามนุษยศาสตร์

ข้อเสนอแนะวิชามนุษยศาสตร์	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	รวม
	I7	I8	
จิตวิทยาตำรวจ ตำรวจต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับ บทบาท			2
สถานภาพ และวัฒนธรรม สร้างบุคลิกภาพที่ดีของตำรวจ ในการ	✓	✓	
เข้าหาประชาชน			
การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ในการกระทำความผิด การแกะรอยการ		✓	1
กระทำความผิด และแผนประทุษกรรมของอาชญากร			
การเรียนรู้เรื่องการจัดการคนในด้านการบริหาร พฤติกรรมบุคคลใน		✓	1
องค์กร			

สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) ในรายวิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญเน้นในเรื่องจิตวิทยาตำรวจ คือตำรวจต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับ บทบาท สถานภาพ และวัฒนธรรม สร้างบุคลิกภาพที่ดีของตำรวจ ในการเข้าหาประชาชน ให้มีการเรียนรู้ใน ด้านการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ในการกระทำความผิด การแกะรอยการกระทำความผิด และแผน ประทุษกรรมของอาชญากร และให้มีการเรียนรู้เรื่องการจัดการคนในด้านการบริหาร พฤติกรรม บุคคลในองค์กร

ผลการสนทนาแบบกลุ่มในรายวิชาการฝึกของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

วิชาที่ 8 วิชาการฝึก

I11 กล่าวว่า ในส่วนของการฝึก คงมองในภาพรวมเกี่ยวกับการฝึกปรับบุคลิกภาพ เกี่ยวกับการฝึกแบบตำรวจ เกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพก็คือด้านยุทธวิธี การต่อสู้ป้องกันตัว และ ยิงปืน ในส่วนของผมดูเรื่องของฝ่ายปกครอง และการฝึกแบบยุทธวิธีด้วย ในส่วนของการฝึกที่จะมี ผลต่อผู้ปฏิบัติงาน คือในด้านการฝึกบุคลิกภาพท่าทาง เรื่องของจิตใจ เรื่องภาวะการเป็นผู้นำด้าน

การตัดสินใจภายใต้ภาวะจำกัด ส่วนใหญ่เน้นเรื่องบุคลิกภาพแฝงในเรื่องการปฏิบัติในแต่ละวัน ไม่ได้เป็นเรื่องของวิชาการมากนักจะเป็นในเรื่องการปฏิบัติเพื่อปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ในแต่ละชั้นปี เช่น นักเรียนชั้นปี 1 จะค่อนข้างเข้มในเรื่องการปรับพื้นฐานด้านการฝึก ในส่วน of นักเรียนหญิง เป็นเรื่องชัดเจนมากเกี่ยวกับปรับบุคลิกภาพครับ เพราะนักเรียนหญิงที่เข้ามาไม่เคยผ่านการฝึกต่าง ๆ เลย แต่เข้ามาปรับเปลี่ยนบุคลิกต่าง จนจบไปเป็นนายตำรวจก็ต้องเป็นลักษณะบุคลิกที่เป็นลักษณะเฉพาะ เพื่อจบไปจะทำงานได้ร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีทั้งวัยวุฒิ สูงกว่าบางครั้งคุณวุฒิ สูงกว่าด้วยซ้ำ ดังนั้น ต้องสอนให้เค้าปรับตัวได้ ก็จะมีหลักในเรื่องของจิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของความชัดเจนก็อาจจะยังไม่ค่อยมีเห็นเท่าไร ส่วนในทักษะด้าน วิชาชีพตำรวจ ก็จะเน้นหลัก ๆ ที่ใช้ฝึกก็จะเน้นเรื่องการปฏิบัติมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นยุทธวิธี เรื่องของพื้นฐานต่าง ๆ ในเรื่องการตรวจค้น การจับ การใช้กุญแจมือ การวางแผนเข้าพื้นที่เป้าหมาย การฝึกเรื่องระดับการใช้กำลังต่าง ๆ ก็อยู่ในเรื่องของการฝึกเพราะว่าข้อจำกัดของการปฏิบัติของนักเรียนที่จบไปเป็นนายตำรวจแล้ว ต้องใช้สิ่งพวกนี้ภายใต้ระยะเวลาไม่ถึง 1 นาทีด้วยซ้ำ จะต้องสามารถนำไปใช้ได้คือการฝึกทักษะพวกนี้จะต้องทำโดยอัตโนมัติ ปัญหาส่วนหนึ่งก็เป็นเรื่องของเวลาที่น้อยและไม่ต่อเนื่องทำให้ทักษะความชำนาญมีน้อย ในส่วนของทักษะการยิงปืนจากเดิมที่เน้นเรื่องการยิงปืนปัจจุบันไม่ใช่เรื่องการยิงปืนอย่างเดียวแล้ว มีเรื่องของการตัดสินใจใช้อาวุธปืนด้วยที่เน้นมาก ๆ ในปัจจุบันนี้ เพราะเนื่องจากใช้แล้วถ้าจะเกิดผลต่อเนื่องกับผู้ประสบเหตุ หรือตัวผู้ก่อเหตุ ถ้าเกิดขาดการตัดสินใจอย่างฉับพลันทันทีแล้ว มีก็จะจะมีผลแน่นอน ส่วนของเรื่องของการต่อสู้ป้องกันตัวก็จะมีรูปแบบวิธีที่หลากหลาย ที่อาจารย์ได้นำมาสอนแต่ส่วนใหญ่แล้วที่เอามาสอนกันเป็นเพียงแค่ระดับพื้นฐานเท่านั้น เพื่อที่จะต่อยอดได้ ยกตัวอย่างเช่นการต่อสู้ป้องกันตัวถ้าไม่รู้จักท่าทาง ๆ ที่พื้นฐานแทนที่จะไปต่อได้เลยในขั้นสูงขึ้น ในเรื่องของการจับ บริเวณไหนที่ทำให้ผู้ถูกจับเจ็บได้ กัดตรงไหนที่สามารถควบคุมตัวผู้ต้องหาได้โดยภาพที่ออกไปไม่เป็นภาพที่ดูรุนแรงในสายตาของประชาชนตรงนี้ก็มีความสำคัญ ปัญหาที่ประสบคล้ายกับวิชาอื่น คือ จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีจำนวนมาก แล้วเวลาน้อย ในส่วนการฝึกเน้นเรื่องทักษะต้องใช้เวลาและความต่อเนื่องผมมีข้ออธิบายเท่านี้ครับ มากกว่า (ผู้ให้สัมภาษณ์ I11, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

17 กล่าวว่า เรื่องของบุคลิกภาพ ของนักเรียน ผมไม่ค่อยห่วงที่นี้เพราะที่นี้อบรมมาดี แต่เรื่องของการเรียนรู้อันแรก เราต้องเรียนรู้จากที่อื่นที่ดีกว่าเรา อันที่สองเมื่อเรียนรู้แล้วก็ต้องแชร์ความรู้ให้กับที่อื่นในประเทศที่เค้าดียกกว่าเรา เช่น กัมพูชา เวียดนาม หรือ พม่า ขณะเดียวกันเราต้องเรียนรู้จากการที่เค้าเหนือกว่าเรา เราควรต้องเปิดในเรื่องนี้ครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I7, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

I3 กล่าวว่า ผมมองว่าผู้ตอบแบบสอบถามเชิงปริมาณน่าจะลืมเรื่องยุทธวิธีครับ เพราะถ้าในความเป็นจริง เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเมื่อเราทำงานเข้าจริง ๆ เราลืมตรรกะยุทธวิธีเข้าทำงานนะครับ ยกตัวอย่างเช่น ทั้ง 8 หัวข้อ ที่น่าจะเกี่ยวกับยุทธวิธีจริง ๆ เกี่ยวกับทั้งหมดทั้ง 8 หัวข้อ แต่ที่น่าจะมึปัญหาคือ 4 หัวข้อหลัง คือ กฎหมาย การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ การบริหารมนุษยสัมพันธ์ในการมีส่วนร่วมของชุมชน การสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายเรื่องการเข้าตรวจค้นปฏิบัติงานจริง ต้องดูที่ลักษณะไหน กฎหมายให้ทำได้ หรือ ทำไม่ได้บางเรื่องยังมีข้อโต้แย้งอยู่เลย ในเรื่องของการใช้กฎหมายเมื่อ ลักษณะการใช้ การพินิจพิจารณาว่ายังไงเราต้องเรียนรู้และพัฒนา และยิ่งเรื่องของการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่ บางที่เอาง่าย ๆ คดีคอมพิวเตอร์มันเป็นคดีคอมพิวเตอร์แต่เรื่องยุทธวิธีในการตรวจค้นเราก็ต้องใช้ข้อมูล เราค้นอย่างไร เข้าแล้วเราต้องระวังเรื่องใดบ้างบางที่น้องที่ตอบคำถามอาจจะลืม อาจจะไม่ได้ทำเอง การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเค้าอาจจะไม่อยู่ในสถานที่เกิดเหตุที่มันอันตรายเค้าก็เลยคิดว่าการทำงานที่ไม่มียุทธวิธีนี้อันตรายมาก จะเข้าหรือไม่เข้า เข้าตอนไหน การมีส่วนร่วมของชุมชน เค้าอาจจะยังไม่มีส่วนร่วมกับชุมชนที่อันตราย อยู่ดี ๆ เข้าไปคนเดียวอาจโดนทำร้าย บางที่เค้าอาจจะลืมเรื่องพวกนี้ไป จริง ๆ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก (ผู้ให้สัมภาษณ์ I3, สัมภาษณ์, 12 กันยายน, 2560)

I10 กล่าวว่า การนำกรณีศึกษาเช่นอิน โดนีเซีย ในการฝึกยุทธวิธี ในการฝึกคือ ในการฝึกเค้าต้องอยู่ในวิชาเรียน ไม่ต้องแยกเป็นวิชา เค้าก็จะเรียนทฤษฎี ครึ่งชั่วโมง และแยกลงมาปฏิบัติ แล้วก็ขึ้นไปเรียนต่อ ไม่ได้แยกว่าวันนี้เรียนยุทธวิธี อีกวันเรียนป้องกันปราบปราม เค้าเรียนในทุกวิชาแล้วก็มียุทธวิธีในแต่ละวิชา ซึ่งมันจะแตกต่างกัน (ผู้ให้สัมภาษณ์ I10, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-109 สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะ วิชาด้านการฝึก

ข้อเสนอแนะ ด้านวิชาการฝึก	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	รวม
	I11	I7	I3	I10	
ด้านยุทธวิธีการต่อสู้ป้องกันตัว และการยิงปืน	✓		✓		2
การฝึกด้านบุคลิกภาพ	✓	✓	✓		3
ภาวะผู้นำในการตัดสินใจภายใต้ภาวะจำกัด	✓				1
เพิ่มเวลา และความต่อเนื่องในการฝึกทักษะ	✓				1
การมีส่วนร่วมของชุมชน			✓		1
ให้วิชาการฝึกอยู่ในทุกรายวิชา คือ เรียนทฤษฎี ครึ่งชั่วโมง แล้วแยกไปปฏิบัติและขึ้นไปเรียนต่อ				✓	1

สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) ในรายวิชาการฝึกของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยและตำรวจอาเซียนได้ดังนี้

ในรายวิชาด้านการฝึกเน้นด้านบุคลิกภาพ ด้านยุทธวิธี การต่อสู้ป้องกันตัว และการยิงปืน การมีภาวะผู้นำในการตัดสินใจภายใต้ภาวะจำกัด ควรให้มีการเพิ่มเวลา และความต่อเนื่องในการฝึกทักษะการมีส่วนร่วมของชุมชน และในด้านวิชาการฝึกนี้ควรให้อยู่ในทุกรายวิชา คือ เรียนทฤษฎีครึ่งชั่วโมง แล้วแยกไปปฏิบัติและขึ้นไปเรียนต่อเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักการประยุกต์การเรียนรู้ด้านทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติต่อเนื่องกันไปด้วย

ข้อเสนอแนะในการเรียนวิชาการเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน

17 กล่าวว่า อย่างที่พูดในรอบแรกแล้วในเรื่อง Active learning การปรับวิชาการเรียนการสอนทั้งวิชาชีพและทั้งวิชาพื้นฐาน ผมก็จะพูดในเรื่องของภาพรวม เกี่ยวกับวิชาพื้นฐาน ในเรื่องของการพัฒนาบุคลิกภาพ ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันในบุคคลต้นแบบในการทำความคิดต้นแบบของคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ส่วนนี้เป็นตัวอย่างของ นรต.ได้ ก่อนนักเรียนจะจบก็จะเอา นักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นพี่ หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม มาปลูกถ่ายให้นักเรียนได้รับรู้ก่อนจบไปในส่วนนี้ก็คือเรื่องของการพัฒนาวิชาพื้นฐาน ส่วนวิชาการชีพแน่นอนครับ เราต้องเดินไปพร้อมกับโลก อาชญากรรมมันก็พัฒนาขึ้นไป การควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในวงจำกัดก็ต้องพัฒนาขึ้นไปต้องมีการปรับปรุงยุทธวิธีตามไปด้วย ที่สำคัญที่สุดคือ อาชญากรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นแน่นอนการเรียนรู้ของตำรวจต้องไม่มีที่สิ้นสุด และต้องเปิดกว้างและต้องเป็น Global network อย่างเช่นอาจจะเกิดเหตุที่ สหรัฐอเมริกา ความเสียหายอาจจะเกิดถึงประเทศไทยก็ได้ ทุกวันนี้มันเกิดได้หมด ตำรวจเราต้องก้าวข้าม กรอบแคบ ๆ ในมุมมองของตัวเองให้ได้ แล้วการเปิดโอกาสให้นักเรียนนายร้อยตำรวจในระบบไอที อันนี้สำคัญมาก ก่อนหน้านี้โรงเรียนเราเป็นระบบปิดแต่ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญที่เราจะต้องเปิดให้นักเรียนนายร้อยตำรวจให้สามารถเข้าถึงและพัฒนาในเรื่องระบบไอที ให้ได้โดยให้นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกชั้นปีจะต้องเข้าถึงระบบนี้ขอบคุณครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

14 กล่าวว่า ผมว่าการเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อย อันที่จริงมันน่าจะแยก 2 ส่วนคือ ภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ภาคทฤษฎี ตัวอย่างเช่นกฎหมาย ถ้าเป็นความรู้ทั่วไป อาจจะเป็นเรียนใน HALL ใหญ่ ๆ เข้าไปเรียน 4 ชั้นปีเข้าไปเรียนได้ แต่ในส่วนของวิชาการฝึกต้องให้ผู้บริหารในความเห็นส่วนตัวเป็นไปได้หรือไม่ว่าจะแยกเป็นส่วนของวิชาการและ ส่วนของการฝึก คล้าย ๆ กับมหาวิทยาลัย คือให้นักเรียนมีเวลาของตัวเอง ในช่วงวันจันทร์ ถึง วัน พุธ แต่ในช่วงเช้าวันพฤหัสบดี

ก็ต้องเข้าสู่โหมดการฝึก 2 วัน คือ 5 วัน เรียนวิชาการ 3 วัน วิชาการฝึก 2 วัน (ผู้ให้สัมภาษณ์ I4, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

I10 กล่าวว่า ผมของเพิ่มเติมว่าเราเน้นที่ Out come หมายความว่าเราจะมองว่าเราต้องเรียนให้มากเท่านั้นเท่านั้น แต่คุณภาพไม่ตอบ โจทย์ ก็ไม่มีประสิทธิภาพ ทำไมผมถึงบอกอย่างนี้ก็ เพราะว่าท่านทราบหรือไม่ว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจเราเรียนกันที่หน่วยกิจ เราเรียนกัน 168 หน่วยกิจ ไม่รวมที่ไม่นับ ถ้ารวมกับที่ไม่นับ เราเรียนกันเกือบ 200 หน่วยกิจ เราเรียนเหมือนกับต่างประเทศเรียน ป.ตรี 1 ใบ ป.โท 1 ใบ คำถามคือ ท่านทราบหรือไม่ว่า FBI. ถ้าใช้เวลาที่เดือนกว่าจะได้เจ้าหน้าที่มา 1 คน ถ้าใช้เวลาตั้งแต่ 1 ปี เรา 3-4 เท่า คำตอบคือแล้วเราจะเอาคุณภาพแบบไหนคือเรา 1 คน เท่ากับ FBI 3 คน คำถามคือ ที่เราเรียนกับมันตอบ โจทย์คุณภาพของการเรียนแล้วหรือไม่ ที่ปัจจุบันเรากำลังจะเปลี่ยนหลักสูตรก็จะเป็นในลักษณะ Dual course ที่จะทำให้เราได้ปริญญานิติศาสตร์ด้วย และได้ปริญญารัฐศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจด้วย วิธีการที่จะทำให้ได้ก็ต้องยุบวิชาอีก หลายวิชา อย่างเช่นวิชา สืบสวน สอบสวน ให้มันเป็นส่วนหนึ่งของวิชา กฎหมาย ก็จะได้ครบตามโครงสร้างที่จะได้ นิติศาสตร์อีก 1 ใบ กับอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญที่เมื่อสักครู่พูดถึงเรื่องจรรยาบรรณอยากจะได้เรียนอย่างนี้ครับ ในชีวิตจริง นักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบไปทำงานแล้วมีร่างเดียวก็ต้องสืบสวนคนเดียว สอบสวนคนเดียว แต่ตอนนี้เราให้น้ำหนักผิดไป จรรยาที่เราเรียนกันเราให้น้ำหนัก 20 เปอร์เซ็นต์ กับวิชาอื่น สอบสวนก็เรียนเยอะ สืบสวนก็เรียนเยอะ กฎหมายก็เรียนเยอะกว่าอีก แล้วคำถามคือเมื่อเรียนจบไปคุณทำได้แค่อย่างเดียวยังครับ ในชีวิตจริงไม่มีเลยครับ ผมของไปทำงาน 20 นาที สืบสวนอีก 1 ชั่วโมง ทำงานสอบสวนอีก 1 ชั่วโมง ความว่ายังครับ กระบวนการผลิต ถ้าท่านให้คุณภาพเค้าไม่เท่ากันเวลาเค้าเข้าไปทำงานจริงมันคือชีวิตคนคนหนึ่งที่ต้องทำงานที่รับแต่ละด้านที่เค้าต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นถ้าจะพัฒนานักเรียนนายร้อยเราต้องให้น้ำหนักกับวิชาแต่ละวิชาเท่า ๆ กัน (ผู้ให้สัมภาษณ์ I10, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

I3 กล่าวว่า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือวิสัยทัศน์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจคือให้นักเรียนจบไปเป็นพนักงานสอบสวน ที่นี้ในการเป็นพนักงานสอบสวนและสอนให้เป็นครบทุกหน้างานของตำรวจมันเลยจะต้องไปเกี่ยวโยงกับการที่ว่าในเมื่อจะเป็นพนักงานสอบสวนก็ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องพนักงานสอบสวน แทนที่จะให้เค้าเป็นจรรยาบรรณหรือป้องกันปราบปราม สืบสวนก็จะทิ้งไม่ได้เพราะสอบสวนกับสืบสวนอยู่ด้วยกันอาจจะต้องไปคู่ตรงนี้อีกต่อหนึ่ง เคยมีการพูดคุยในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ว่าจะให้นักเรียนนายร้อยตำรวจเรียนเฉพาะทางไปเลย คือเรียน 2 ปีแรกเป็นวิชาพื้นฐาน 2 ปีสุดท้าย หรือ เฉพาะปี 4 เป็นการเรียนเฉพาะทางว่าเป็นสืบสวน สอบสวน ป้องกันปราบปราม หรือจรรยาบรรณ นะครับ ปัญหาคือว่าพอเรียนจบออกไปก็ไปทำงานสอบสวน 100

เปอร์เซ็นต์ที่เหลือคืออีก 2-3 ปี ก็ย้ายไปเป็นงานสายอื่นก็จะมีปัญหาตรงนี้ที่จะต้องคุยกันทางนโยบายว่า จะจบออกไปแทนที่จะเป็นสอบสวน หรือจะให้ไปเป็นอะไรบ้างในหน่วยงานเพื่อที่หลักสูตรของนักเรียนนายร้อยจะชัดเจนคือทุกวันนี้ยังไม่ชัดเจน คือมีครบทุกหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I3, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

II กล่าวว่า ผมขอเสริมตรงที่ว่าปัจจุบัน องค์ความรู้มันมีในเรื่องของ Social media มากขึ้น หลักสูตรเราเป็นหลักสูตรวิชาชีพซึ่งต้องเน้นเรื่องการสัมผัสสังคม สัมผัสชุมชนค่อนข้างมาก มากกว่าวิชาชีพครู วิชาชีพแพทย์ เพราะฉะนั้นหลักสูตรต้องเน้นเรื่องการ Apply การประยุกต์ให้วิชาการเข้ากับการปฏิบัติมากขึ้นถึงที่ตรงนั้นที่เราต้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการบูรณาการการเรียนอย่างแท้จริง เน้นเรื่อง Case จริง ๆ สอนในห้องเรียนมากขึ้น ไม่ต้องเน้นเรื่องทฤษฎีอย่างเดียวแล้ว เรื่องครูอาจารย์ต้องพัฒนาตัวเองอยู่ตลอด ผมถามตัวเอง สอนมาหลายปี ผมไม่มีอะไรมาสอนน้องอีกแล้ว ดังนั้นผมต้องปรับบทบาทตัวเองไปทำวิจัยในทุกปี ผมใช้เวลาเทอมหนึ่งกับการเรียนเทอมหน้า แล้วอีกเทอม เน้นเรื่องการวิจัย เพื่อที่จะเน้นองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในโรงพัก ในจังหวัด หรือในส่วนของตำรวจภาค ซึ่งบางครั้งเราตามไม่ทันเราไปเอาความรู้จากการวิจัยไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจถ้าครูอาจารย์ไม่ไปเรียนรู้กันในภาคปฏิบัติผมก็คงตามไม่ทันเพราะมันไปเร็วมาก แล้วสิ่งที่สองคือว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจเราผมอยากให้เป็นการบูรณาการระหว่าง Child enter กับ Teacher center คือ นักเรียน กับ ครูต่างเป็น ศูนย์กลางกันและกันทำไมต้องพูดอย่างนั้น ทุกวันนี้ดูจริง ๆ นะครับ ไปดูห้องนักเรียน คือเป็นอยู่ในลักษณะครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ตลอดไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ได้ นี่คืออัตลักษณ์ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยที่เค้าสามารถออกแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ได้ ผมบอกว่าไม่เน้นเรื่องการ Active learner อย่างเดียวแต่ต้องบูรณาการระหว่างครูกับนักเรียนด้วยทั้งสองอย่างด้วย ซึ่งมีทั้งจุดดีจุดเสีย สองอย่างนี้นำมารวมกัน อีกสิ่งหนึ่งคือผมมองว่าในแต่ละวิชาครูผู้สอนก็มีอัตราที่แตกต่างกันกันเนื้อหาของตัวเองไม่มีการมาคุยว่าเนื้อหาของวิชาตัวเองเกี่ยวเนื่องอย่างไรกับวิชาอื่นบ้าง แลกเปลี่ยนการเรียนรู้อย่างไรสอนอย่างไร การบูรณาการไม่มีเลยเพราะทุกคนมีอัตราฉะนั้นมันจะสามารถหลายตรงนี้ได้หรือไม่ เราคิดร่วมกัน เป้าหมายคือตัวนักเรียนนายร้อยตำรวจ อาจารย์ต้องลดอัตราตัวเอง ต้องร่วมมือกัน ร่วมกันทำร่วมกันสร้างครับ (ผู้ให้สัมภาษณ์ II, สัมภาษณ์, 11 กันยายน, 2560)

ตารางที่ 4-110 สังกะระห์ ข้อเสนอแนะในวิชาการเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในวิชาการเรียนให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมปัจจุบัน	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	รวม
	1	2	3	4	5	
	I7	I4	I10	I13	I1	
การเรียนการสอนแบบ Active learning คือ มีการเรียนรู้ทั้ง อาจารย์ และนักเรียน	✓					1
การให้นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกชั้นปี เข้าถึงระบบ ไอที IT	✓					1
การเรียนการสอนในวิชาความรู้ทั่วไปให้ เรียนเป็น Hall คือเรียนในห้องเรียนรวม ห้องใหญ่ สามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ทุกชั้นปี		✓				1
ในส่วนในช่วงเวลาการฝึก ควรให้มีการ แยกเรียนเช่น วัน จันทร์ ถึง วันพุธ เรียน วิชาการภาคทฤษฎี ส่วนวันพฤหัสบดี และ วันศุกร์ เรียนวิชาการฝึก		✓				1
การเรียนต้องให้นำหนักกับการเรียนรู้ให้ เท่า ๆ กัน เนื่องจากนักเรียนนายร้อยตำรวจ ทุกคนต้องมีการเรียนรู้ทุกด้าน			✓	✓		2
การสอนเน้นเรื่องการประยุกต์ใช้กับการ ปฏิบัติให้มากขึ้น					✓	1
ครูอาจารย์ต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เน้นเรื่ององค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำไปสอน นักเรียน					✓	1
บูรณาการเรียนระหว่าง Child center กับ Teacher center					✓	1

สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) ในการเรียนวิชาการเรียนให้เข้ากับ
สิ่งแวดล้อม ปัจจุบันการเรียนการสอนแบบ Active learning คือ มีการเรียนรู้ทั้งอาจารย์และนักเรียน
การให้นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกชั้นปี เข้าถึงระบบ ไอที IT การเรียนการสอนในวิชาความรู้ทั่วไป
ให้เรียนเป็น Hall คือเรียนในห้องเรียนรวมห้องใหญ่ สามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ทุกชั้นปี ช่วงเวลา
การฝึก ควรให้มีการแยกเรียนเช่น วัน จันทร์ ถึง วันพุธ เรียนวิชาการภาคทฤษฎี ส่วนวันพฤหัสบดี
และวันศุกร์ เรียนวิชาการฝึก และในการเรียนต้องให้น้ำหนักกับการเรียนรู้ให้เท่า ๆ กัน เนื่องจาก
นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคนต้องมีการเรียนรู้ทุกด้านการสอนเน้นเรื่องการประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติ
ให้มากขึ้น โดยครูอาจารย์เองต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เน้นเรื่ององค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำไป
สอนนักเรียนและให้มีการบูรณาการการเรียนรู้ระหว่างครูและนักเรียนนายร้อยตำรวจ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน โดยผู้วิจัยได้ทำการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods research) ประกอบด้วยวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาหลักสูตรพร้อมพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจและวิธีการศึกษาของนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นตำรวจของอาเซียน

ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีการเก็บข้อมูล จำนวน 416 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นได้สังเคราะห์เอกสารและสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อสร้างแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบไปทำงานแล้วอย่างน้อย 1 ปี ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey research method) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ในเรื่องกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical package for the social sciences) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้การพิสูจน์ความแตกต่างแบบ One-way ANOVA รวมทั้งการวิเคราะห์ความถดถอยของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป Multiple regression และนำผลเชิงปริมาณ (Quantitative research data) มายืนยันผลด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและผู้มีความรู้ความสามารถ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจจำนวน 13 คน ซึ่งประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ ดังนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ ทบทวนวรรณกรรมและวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยวิธีการสำรวจประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจที่จบการศึกษาไปแล้วอย่างน้อย 1 ปี ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี จนถึง พันตำรวจตรี จำนวน 416 ตัวอย่าง โดยเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงอนุมานผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลกับอิทธิพลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเชิงอนุมานผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับอิทธิพลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้การสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและผู้มีความรู้ความสามารถ จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 11 ท่าน โดยผลการสนทนาแบบกลุ่มประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 4 สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

ส่วนที่ 5 สรุปผลการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจคู่ตำรวจอาเซียน

วิจัยเชิงคุณภาพ

ทบทวนวรรณกรรมและสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญพบว่า การพัฒนาบุคลากรตำรวจอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีแนวทางการร่วมมือในการในการฝึกอบรมสามารถแบ่งได้เป็น 8 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกฎหมาย 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านการสืบสวนเทคโนโลยี 4) ด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ 5) ด้านพิสูจน์หลักฐาน 6) ด้านการบริหารแบบมวลชนสัมพันธ์ของชุมชน 7) ด้านการบริหารแบบระบบ และ 8) ด้านภาษาและวัฒนธรรม

1. ด้านกฎหมาย ให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้อกฎหมายด้านการทำธุรกรรมทางธนาคารทางระบบอินเทอร์เน็ต กฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ข้ามชาติ รวมถึงสนธิสัญญาและข้อตกลงร่วมกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน

2. ด้านความรู้ทางวิชาการ เน้นศึกษาเชิงอาชญาวิทยาเกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากร การรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับการสอบปากคำด้านงานสอบสวน และต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต

3. ด้านการสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และคอมพิวเตอร์ เน้นศึกษาเรื่องการตรวจสอบผู้กระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ผ่านแอปพลิเคชันและโทรศัพท์มือถือ การรักษาความ

ปลอดภัยและการดำเนินการทางเครือข่ายทางโทรคมนาคม รวมถึงการสืบสวนเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

4. ด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ เน้นเรื่องการตรวจสถานที่เกิดเหตุและอาชญากรรมทางดิจิทัล การพิสูจน์ระยะการเสียชีวิตของผู้ตายในที่เกิดเหตุ รวมถึงการค้นหาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

5. ด้านพิสูจน์หลักฐาน ให้ความสำคัญด้านเก็บพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ เก็บวัตถุพยานทางกายภาพของผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหา และเทคนิคการค้นหาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

6. ด้านการบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เน้นเรื่องการแก้ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน เทคนิคการให้การยอมรับของชุมชน และการพัฒนาความร่วมมือของชุมชน

7. ด้านการบริหารแบบระบบ เน้นเรื่องการจัดการข้อมูลอาชญากรรม การแก้ปัญหาเหตุการณ์ฉุกเฉิน รวมถึงการวางแผนเผชิญเหตุ

8. ด้านภาษาและวัฒนธรรม ให้ความสำคัญด้านภาษาอังกฤษ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของอาเซียน และความรู้ความเข้าใจภาษาอาเซียน

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จบไปทำงานแล้วอย่างน้อย 1 ปี

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 76.2 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 23.8 โดยมีอายุช่วง 21-23 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ อายุ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.9 อันดับสามคืออายุ 27-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.2 และอันดับสุดท้ายคือ อายุ 24-26 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.1 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 88.7 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 10.1 และอันดับสุดท้าย คือสถานภาพหย่าร้าง มีจำนวนน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 1.2 มีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี คิดเป็น ร้อยละ 43 รองลงมาคือ ระดับชั้นยศร้อยตำรวจโท คิดเป็นร้อยละ 20.0 เท่ากับระดับชั้นยศร้อยตำรวจเอก คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอันดับสุดท้ายคือ ระดับชั้นยศ พันตำรวจตรี คิดเป็นร้อยละ 17.1 อายุราชการ 3-7 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา คือ มีอายุราชการ 7 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.6 อันดับสามคือ มีอายุราชการ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.2 อันดับสุดท้ายคือ มีอายุราชการ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.3 ในส่วนของรายได้ มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา คือ มีระดับรายได้ตั้งแต่ 15,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา คือ มีระดับรายได้ตั้งแต่ 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.5 และอันดับสุดท้าย มีระดับรายได้มากกว่า 35,000 คิดเป็นร้อยละ 0.7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงอนุมานผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลกับอิทธิพลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สมมติฐานที่ 1.1 เพศ ต่างกันส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ และด้านพินิจหลักฐานต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 อายุ ต่างกันส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การพินิจหลักฐาน การบริหารมนุษย์ การบริหารระบบ และภาษาวัฒนธรรมต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ชั้นยศ ต่างกันส่งผลต่อปัญหาอุปสรรค ด้านกฎหมาย ด้านวิชาการ ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ด้านงานพินิจหลักฐาน ด้านภาษาและวัฒนธรรม ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 อายุราชการ ต่างกันส่งผลต่อปัญหาอุปสรรค ด้านกฎหมาย ด้านวิชาการ ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ ด้านงานพินิจหลักฐาน ด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการบริหารระบบ ด้านภาษาและวัฒนธรรม ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 สถานภาพ ต่างกันส่งผลต่อปัญหาอุปสรรค ด้านกฎหมาย ด้านวิชาการด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ ด้านงานพินิจหลักฐาน ด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการบริหารระบบ ด้านภาษาและวัฒนธรรม ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 รายได้ ต่างกันส่งผลต่อปัญหาอุปสรรค ด้านกฎหมาย ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ ด้านงานพินิจหลักฐาน ด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านภาษาและวัฒนธรรม ต่างกัน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเชิงอนุมานผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับอิทธิพลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับอิทธิพลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สมมติฐานที่ 2.1 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 3 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชากฎหมาย กลุ่มวิชาการบริหาร และกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์

สมมติฐานที่ 2.2 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคด้านงานวิชาการของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคด้านงานวิชาการของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 4 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชากฎหมาย กลุ่มวิชาป้องกันปราบปราม กลุ่มวิชาภาษา และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

สมมติฐานที่ 2.3 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 4 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชากฎหมาย กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มวิชาด้านภาษา

สมมติฐานที่ 2.4 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 4 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชากฎหมาย กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาการบริหาร และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

สมมติฐานที่ 2.5 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อ กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านงานพิสูจน์หลักฐาน ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 5 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านพิสูจน์หลักฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชาบริหาร กลุ่มวิชาสืบสวนสอบสวน กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม กลุ่มวิชาการด้านมนุษยศาสตร์ และกลุ่มวิชาภาษา

สมมติฐานที่ 2.6 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 4 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชาบริหาร กลุ่มวิชาการป้องกัน กลุ่มวิชาการสืบสวนสอบสวน และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

สมมติฐานที่ 2.7 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคด้านการบริหารแบบระบบ ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคด้านการบริหารแบบระบบ ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 4 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารแบบระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม กลุ่มวิชากฎหมาย กลุ่มวิชาภาษาและกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

สมมติฐานที่ 2.8 การเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม ของตำรวจไทยและประเทศในอาเซียน

จากการทดสอบทางสถิติพบว่าผลการเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทย ส่งผลต่อ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม ของตำรวจไทยและประเทศ ในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาแล้ว มีตัวแปร 3 ตัว มีอิทธิพลทางบวกต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ด้านปฏิบัติงานด้านภาษาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มวิชาการบริหาร กลุ่ม วิชาภาษา และกลุ่มวิชากฎหมาย

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร และผู้มีความรู้ความสามารถของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ด้านวิชาการบริหาร ในเนื้อหาหลักสูตรต้องเน้นเรื่องทักษะด้านการปฏิบัติเป็นสำคัญ และเพื่อเนื้อหาที่สามารถนำไปสู่การทำงานจริงได้เลย โดยเพิ่มเนื้อหาทักษะด้านการเขียนแผน งานดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณ และสอนให้นักเรียนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการตนเอง

ด้านวิชากฎหมาย พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน มีความเห็นให้เพิ่มในวิชากฎหมาย ที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและนิติกรรมผ่านอินเทอร์เน็ต และเพิ่มวิชาการเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ให้เป็นวิชาบังคับ ในสวนรายวิชาเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นพ้องต้องกัน 2 ท่าน ให้ปรับการเรียนไปเป็นวิชาภาคบังคับให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

ในส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ เปลี่ยนวิธีการเรียนกฎหมาย ให้นักเรียน คิดเป็น ปรับเพิ่มการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคดีที่เกิดขึ้น ให้นักเรียนศึกษาวิชากฎหมายผ่าน ทาง (Application) แอปพลิเคชัน เพื่อ Update ความรู้ใหม่ หรือข้อกฎหมายใหม่ และพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน มีความเห็นชอบให้ควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนเป็น Active learner ให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา

ด้านวิชาสืบสวนสอบสวน ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าในด้านวิชาการเรียนให้เน้นเรื่อง การตรวจสถานที่เกิดเหตุกับการรวบรวมพยานหลักฐาน เนื่องจากในการสืบสวนจับกุมคนร้าย เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการตรวจสถานที่เกิดเหตุเป็นอันดับแรก ในเรื่อง วิชาการบริหารมนุษย์ ให้สอนเทคนิค เรื่องการบริหารคน บริหารทีมงาน ในการสืบสวนสอบสวน รวมทั้งการสืบสวนหาข้อมูลคนร้ายจึงจำเป็นต้องมีศิลปะในวิชามนุษยสัมพันธ์ ในการพูดคุยกับ ประชาชน เพื่อสืบสวนในคดี โดยในส่วนของวิชาพิสูจน์หลักฐานและวิชาสืบสวนสอบสวนให้ นำไปไว้ในหลักสูตรการเรียนชั้นปีที่ 4

ในส่วนของห้องเรียนและผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับการแบ่งห้องเรียนในการเรียนการสอน และเพิ่มอาจารย์ให้มากขึ้น และในการเรียนในห้องให้เน้นเรื่องการปฏิบัติให้มาก

(Flipped classroom) ในส่วนของครูอาจารย์ต้องสร้างบทเรียนออนไลน์ (Online) ผ่าน Youtube เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ด้านวิชาการป้องกันปราบปราม ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการปฐมพยาบาลให้เจ้าหน้าที่และประชาชน รวมถึงเรียนรู้ในเรื่องวิชาป้องกันสาธารณะภัย ในด้านการจัดการภัยพิบัติ เน้นด้านนิติวิทยาศาสตร์ ในการรักษาสถานที่เกิดเหตุ และการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน

ในส่วนของวิธีการสอนต้องคัดเลือกอาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านนั้นมาก่อน และตัวอาจารย์เองต้องมีการพัฒนาความรู้และวิธีการสอนของตนเองตลอดเวลาเพราะอาชญากรรมและวิชาการมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ด้านวิชาการจราจร การเรียนการสอนผู้เชี่ยวชาญเน้นในเรื่องการสอบสวนคดีการจราจร และต้องมีการเพิ่มเนื้อหาการเรียนการสอนเรื่องการออกใบสั่งกับการใช้กฎหมายจราจร ปรับเนื้อหาในวิชารจราจรให้มีความชัดเจนมากขึ้น อาจารย์ต้องสอนเทคนิคการบังคับใช้กฎหมายจราจร ข้อกฎหมายเกี่ยวกับจราจรใหม่ตามกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนของการบริหารจัดการสถานที่เกิดเหตุ ในคดีจราจร เช่น การถ่ายภาพ การแยกรถคู่กรณี การตรวจสอบบัตรคู่กรณี การวาดแผนที่ และการจัดการสถานที่เกิดเหตุอย่างไรให้ที่จะรักษาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

ด้านวิชาภาษา ผู้เชี่ยวชาญเน้นในเรื่องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีการเรียนในทุกชั้นปี แล้วให้มีการสอบวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาการสอบคล้ายเป็นวิชาชีพเฉพาะทาง

ในส่วนของ การเรียนให้มีการใช้สื่อออนไลน์ (Online) ในการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ แล้วจัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน ในส่วนของ การเรียนการสอนในห้องเรียนควรมีการสอบแบบ Class EP (English program) คือมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเดียว เพื่อให้นักเรียนชินกับการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน

ด้านวิชามนุษยศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญเน้นในเรื่องจิตวิทยาตำรวจ คือตำรวจต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับ บทบาท สถานภาพ และวัฒนธรรม สร้างบุคลิกภาพที่ดีของตำรวจ ในการเข้าหาประชาชน ให้มีการเรียนรู้ในด้านการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ในการกระทำความผิด การแกะรอย การกระทำความผิด และแผนประทุษกรรมของอาชญากร และให้มีการเรียนรู้เรื่องการจัดการคนในด้านการบริหาร พฤติกรรมบุคคลในองค์กร

ด้านวิชาการฝึก ผู้เชี่ยวชาญเน้นด้านบุคลิกภาพ ด้านยุทธวิธี การต่อสู้ป้องกันตัว และการยิงปืน การมีภาวะผู้นำในการตัดสินใจภายใต้ภาวะจำกัด ควรให้มีการเพิ่มเวลา และความต่อเนื่องในการฝึกทักษะการมีส่วนร่วมของชุมชน และในด้านวิชาการฝึกนี้ควรให้อยู่ในทุกรายวิชา คือ เรียน

ทฤษฎี ครั้งชั่วโมง แล้วแยกไปปฏิบัติและขึ้นไปเรียนต่อเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักการประยุกต์การ เรียนรู้ด้านทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติต่อเนื่องกันไปด้วย

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนนายร้อย ตำรวจให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

การเรียนการสอนแบบ Active learning คือมีการเรียนรู้ทั้ง อาจารย์ และนักเรียน การให้นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกชั้นปี เข้าถึงระบบ ไอที IT การเรียนการสอนในวิชาความรู้ทั่วไป ให้เรียนเป็น Hall คือเรียนในห้องเรียนรวมห้องใหญ่ สามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ทุกชั้นปี ช่วงเวลาการ ฝึก ควรให้มีการแยกเรียนเช่น วันจันทร์ ถึง วันพุธ เรียนวิชาการภาคทฤษฎี ส่วนวันพฤหัสบดี และ วันศุกร์ เรียนวิชาการฝึก และในการเรียนต้องให้นักเรียนกับการเรียนรู้ให้เท่า ๆ กัน เนื่องจาก นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคนต้องมีการเรียนรู้ทุกด้านการสอนเน้นเรื่องการประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติ ให้มากขึ้นโดยครูอาจารย์เองต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เน้นเรื่ององค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำไป สอนนักเรียนและให้มีการบูรณาการเรียนรู้อะหว่างครูและนักเรียน

อภิปรายผล

กลุ่มวิชาการเรียนใน โรงเรียนนายร้อยตำรวจพบว่า มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 8 ด้าน ดังนี้คือ ด้านกฎหมาย ด้านวิชาการ ด้านการสืบสวนอาชญากรรม สมัยใหม่และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ ด้านงานพิสูจน์หลักฐาน ด้านงาน บริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการบริหารแบบระบบ และด้านภาษา และวัฒนธรรม

กลุ่มวิชาการบริหารนั้น พบว่า ควรมีการจัดการบริหารข้อมูลอาชญากรรม เพื่อเขียน แผนงานและดำเนินการด้านงบประมาณ สอดคล้องกับ สุพิศาล ภักดีนฤนาท พล.ต.ต. (2555) เห็นว่าการทำงานของตำรวจนั้นต้องสร้างความเป็นรูปธรรมในการทำงานคือต้องวิเคราะห์ข้อมูล อาชญากรรมในพื้นที่ และสภาพปัญหาในชุมชน เพื่อเขียน โครงการ เพื่อวางแผนกำหนดเป้าหมาย รวมถึงกำกับดูแลการปฏิบัติของตำรวจ สอดคล้องกับ กฤษณพงศ์ พุตระกูล (2560) กล่าวว่า การ พัฒนาระบบตำรวจ ผู้นำหน่วยต้องวิเคราะห์และบริหารระบบข้อมูลอาชญากรรมเพื่อใช้ในการ แก้ไขปัญหาที่ตรงจุด และสอดคล้องกับหลักสูตรของ สถาบัน JCLEC (Jakarta center of low enforcement cooperation) ที่มีหลักสูตรการวางแผนและทักษะการวิเคราะห์อาชญากรรมของ ตำรวจด้วยเพื่อเป็นทางให้ผู้เข้ารับการอบรมคิดแก้ไขและบริหารข้อมูลอย่างเป็นระบบ ในส่วนของ การเรียนต้องมีการแบ่งห้องเรียนในการเรียนการสอน อีกทั้งควรมีอาจารย์ผู้สอนให้มากขึ้นเพื่อ ผู้เรียนสามารถสอบถามแก้ปัญหาในการเรียนให้เข้าใจเนื้อหา การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรู้จักคิด

แก้ปัญหาโดยให้นักเรียนฝึกกระบวนการคิดแก้ปัญหาอยู่เสมอด้วยวิธีการที่หลากหลาย และจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อความคิด และเน้นให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างมีเหตุผล

กลุ่มวิชากฎหมาย ผลการวิจัย พบว่า ควรมีการเพิ่มเติม เกี่ยวกับการทำธุรกรรมหรือนิติกรรมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต รวมถึงควรมีความรู้เกี่ยวกับด้านความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับการประชุมแนวทางความร่วมมือในการฝึกอบรมตำรวจอาเซียนครั้งที่ 4 ที่ให้ความสำคัญของตำรวจในการต่อต้านอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ในด้านการบุกรุกเข้าสู่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ผ่านแอปพลิเคชันและโทรศัพท์มือถือ รวมถึงหลักสูตรตำรวจของมหาวิทยาลัยตำรวจหูเป่ย์ (Hubei university of police) ที่เน้นให้นักเรียนนายร้อยตำรวจจีนเรียนรู้เทคโนโลยีอาชญากรรมในการต่อสู้กับภัยคุกคามในปัจจุบัน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564 ที่ยกระดับการใช้เทคโนโลยีในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชน รวมถึงสอดคล้องกับบทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับการสร้างประชาคมเมืองและความมั่นคงอาเซียน ที่มุ่งเน้นในเรื่องการต่อต้านการแพร่ขยายของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ในส่วนของสถาบันฝึกอบรมนานาชาติ ILEA (International law enforcement academy) และสถาบันฝึกอบรมนานาชาติ JCLEC (Jakarta center of law enforcement cooperation) เน้นหนักในเรื่องภัยคุกคามในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นกฎหมายในการต่อต้านการก่อการร้ายต่างชาติ ซึ่งทางหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทยเอง จะต้องพิจารณาไว้ในหลักสูตรตำรวจด้วย และด้านการเรียนการสอน โดยการกระตุ้นให้นักเรียนมีความอยากพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ The Victorian Council of School Organization (2012) ที่เน้นให้นักเรียนทุกคนพัฒนาการเรียนรู้อะไรก็ได้ กระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดในห้องเรียน

กลุ่มวิชาสืบสวนสอบสวน ผลการวิจัยพบว่า ควรให้ความสำคัญในเรื่องการตรวจสถานที่เกิดเหตุกับการรวบรวมพยานหลักฐาน การติดตามหาตัวคนร้ายต้องให้ความสำคัญกับพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุเป็นอันดับแรกหากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความรู้ในการตรวจสถานที่เกิดเหตุก็จะเป็นการทำลายหลักฐานไปอย่างไม่รู้ตัว และความเห็นของ พล.ต.ต.สุรัตน์ อรุณฤกษ์ถวิล (สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2558) คนร้ายย่อมทิ้งร่องรอยไว้เสมอ ดังนั้นเทคนิคการเก็บพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการสืบสวนจับตัวคนร้าย และสอดคล้องกับ Glasgow (2012) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ และการบริหารบุคคล รวมถึงการมีศิลปะในการพูดคุยกับประชาชนเพื่อแสวงหาความร่วมมือในการทำงานของตำรวจ เป็นเทคนิคการแสวงหาหลักฐานจากพยานบุคคลในที่เกิดเหตุ สอดคล้องกับ โรงเรียนตำรวจฮ่องกง (Center of excellence police training and development) ที่เน้นให้ความสำคัญทางจิตวิทยาในการสอบถาม แข่งกับหลักสูตรนานาชาติ JCLEC (Jakarta center of law enforcement cooperation)และ

หลักสูตรนานาชาติ ILEA (International law enforcement academy) ที่ให้ความสำคัญกับการสืบสวนอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการฝึกหาพยานหลักฐานทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นชอบร่วมกันของกลุ่มสมาชิกอาเซียนที่เน้นหนักเพิ่มมาในเรื่องการสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ที่ไม่มีขอบเขตพรมแดนระหว่างประเทศ อันเป็นอาชญากรรมยุคใหม่ที่มีความซับซ้อน สามารถแทรกแซงและเชื่อมโยงข้อมูลทั้งระบบที่เป็น Big data ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางการทำธุรกรรมทางการเงินกับธนาคารก๊อปปี้ กลุ่มแก๊งค์ Call center ที่กลุ่มผู้กระทำความผิดอยู่ในต่างประเทศก็ดี แก๊งค์ทำบัตรเครดิตปลอม ที่มีกิจกรรมข้อมูลบัตรเครดิตของผู้เสียหาย แล้วขายข้อมูลดังกล่าวผ่านเว็บไซต์ ได้คืนก็ดี เหล่านี้เป็นกลุ่มมิจฉาชีพทั้งคนไทยและคนต่างชาติร่วมมือกันก่อเหตุสร้างความเสียหายให้ทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยอย่างมาก และยากจะจับกุมตัวเนื่องจากส่วนใหญ่คนร้ายมักก่อคดีในต่างประเทศ ในส่วนของการเรียนวิชาสืบสวนและวิชาพิสูจน์หลักฐานในชั้นปีที่ 4 เน้นให้นักเรียนฝึกการปฏิบัติให้มาก และต้องมีการสร้างสื่อการสอนออนไลน์ (Online) สอดคล้องกับ สุธิภา แสันทอน (2540) และ บุญเรือง เนียมหอม (2540) กล่าวถึงความสัมพันธ์เชิงบวกในการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถได้ตลอดเวลา รวมถึงสามารถทบทวนความเข้าใจได้ตามความต้องการ

กลุ่มวิชาป้องกันปราบปราม ผลการวิจัยพบว่า ในส่วนของการเรียนการสอนเน้นความรู้ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของชุมชนเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม สอดคล้องกับ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (2545) กล่าวว่า การควบคุมอาชญากรรมจากสิ่งแวดล้อมจะช่วยตัดโอกาสของคนร้ายในการกระทำความผิด ในด้านความรู้เกี่ยวกับการทำงานของตำรวจชุมชนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม สอดคล้องกับ พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ (2554) ที่จัดการความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแสวงหาความร่วมมือให้ประชาชนเป็นหุ้นส่วนในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และเพิ่มเติมในส่วนของ การปฐมพยาบาล และการจัดการภัยพิบัติ เนื่องจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเสี่ยงกับการทำงานซึ่งอาจเกิดการบาดเจ็บระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและคนร้าย รวมถึงประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจเองจึงเป็นต้องมีทักษะการปฐมพยาบาล ซึ่งตรงกับ การฝึกอบรมนานาชาติ JCLEC (Jakarta center of law enforcement cooperation) ที่มีการฝึกให้เจ้าหน้าที่ตำรวจบริหารจัดการภัยพิบัติ และการระบุด่วนเหตุจากภัยพิบัติ ในพื้นที่ เนื่องจากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้ง รวมถึงมีกลุ่มโจรหัวรุนแรงให้อาชญากรรมร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่เกิดการบาดเจ็บบ่อยครั้ง สอดคล้องกับประเทศไทยเกิดภัยพิบัติหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นภัยทางน้ำเกิดเหตุน้ำท่วมช่วงฤดูฝน เหตุแผ่นดินไหว รวมถึงเมื่อปีพ.ศ. 2548 ที่มี

เหตุการณ์ซึนามิ ปัญหาโจรได้ปะทะกับเจ้าหน้าที่ การลอบวางระเบิดในสามจังหวัดชายแดนใต้ ดังนั้นด้านการจัดการความปลอดภัยในเหตุการณ์ต่าง ๆ จากการทำงานจึงต้องเสริมการเรียนรู้ในด้านนี้ให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจด้วย ระบบงานตำรวจมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาเหตุการณ์วิกฤตการณ์เฉพาะหน้า

กลุ่มวิชาการจร ผลการวิจัยพบว่าเพิ่มในวิชาการเรียนด้านการสอบสวนเฉพาะคดีจราจร และปรับเนื้อหารายวิชาให้ชัดเจนและทันสมัย พนักงานสอบสวนที่ทำงานในปัจจุบันส่วนใหญ่ในคดีจราจร มีปัญหาด้านการวิเคราะห์กรณีการเหตุรถชน ดังนั้นจึงต้องเน้นให้ตำรวจเข้าใจการเป็นกรณีศึกษาในแต่ละคดีเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์เมื่อออกปฏิบัติงานจริงรวมถึงปรับใช้ข้อกฎหมายที่ใช้ในการสอบสวนคดีจราจรให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ในเรื่องการจัดการสถานที่เกิดเหตุเพื่อรักษาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุในคดีจราจรสอดคล้องกับ คู่มือบริหารสถานที่เกิดเหตุ หลักการตรวจสถานที่เกิดเหตุนี้ต้องถ่ารูปโดยรอบของที่เกิดเหตุในคดีจราจรให้เห็นทั้งหมดกว้าง ทั้งทุกด้านทั้งระยะใกล้และระยะไกล และการตรวจพยานวัตถุภายในรถที่เกิดเหตุเพื่อแนบเป็นเอกสารการสอบสวนคดีจราจร และควรมีการเพิ่มทักษะการเรียนรู้เกี่ยวกับการออกไปสั่งและเทคนิคการบังคับใช้กฎหมายจราจรเนื่องจากปัจจุบันเจ้าหน้าที่จราจรมีปัญหาค่อนข้างมากในการออกไปสั่งจราจรซึ่งภายหลังถูกฟ้องร้องสร้างความเสียหายแก่เจ้าหน้าที่และภาพลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงจำเป็นต้องมีการสอนเทคนิคการออกไปสั่งมาเป็นกรณีศึกษาในการเรียนรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อรับมือกับสถานการณ์บนท้องถนน

กลุ่มวิชาภาษา ผลการวิจัยพบว่า ควรเน้นวิชาภาษาอังกฤษเป็นหลัก โดยจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นในทุกชั้นปีและเพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้ Rotherham and Willingham (2009) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศเป็นสินทรัพย์ที่ใช้ได้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับ หลักสูตรของโรงเรียนตำรวจจีน (Hubei university of police) เน้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจีนเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการทำงานและการเรียนต่อยอดองค์ความรู้ ในส่วนของการจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ English program สอดคล้องกับ สุทัศน์ นาคจัน (2544) ที่เน้นในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน โดยเน้นการพัฒนาไปพร้อมกันระหว่างครูและนักเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องพบกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการขอความช่วยเหลือ หรือการกรณีชาวต่างชาติไปก่อเหตุ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพร้อมในการปฏิบัติในสถานการณ์นั้น ๆ สำหรับในส่วน ให้มีการสอบวิชาเฉพาะทางเป็นภาษาอังกฤษนั้น มีความเห็นสอดคล้องกับ มันทนา มีมาก (2545) พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ดังนั้น ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพร้อมในด้านภาษาก่อนการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงควรมีการทดสอบความรู้ด้านภาษาก่อนปฏิบัติงานจริง

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และในด้านการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมควรมีการส่งเสริมชุดแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมสอดคล้องกับความเห็นของ สุรัตน์ อรุณฤกษ์ถวิล (สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2558) โดยให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจจัดส่งนักเรียนนายร้อยตำรวจแลกเปลี่ยนกับกลุ่มประเทศในอาเซียนเพื่อให้ความความสัมพันธระหว่างประเทศด้านภาษาและทางวัฒนธรรมรวมถึงเชื่อมโยงความร่วมมือในอนาคตให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ เน้นเรื่องจิตวิทยาตำรวจต้องมีการปรับบทบาทสถานภาพสอดคล้องกับ Vodde (2011) กล่าวว่าหลักสูตรตำรวจนั้นต้องเน้นเรื่องการพัฒนาจิตพิสัย คือรู้จักการเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และ สร้างบุคลิกภาพที่ดีให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในการพบปะประชาชน ความสำคัญกับการบูรณาการจิตวิทยามนุษย์ในการไปใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ให้เข้าใจกับธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์สอดคล้องกับทัศนคติต่อกฎหมาย ซึ่งในด้านจิตวิทยานี้เองสามารถใช้บูรณาการความรู้และความคิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและทำให้ตำรวจมีทักษะการใช้ชีวิตและการเข้าสังคมที่ดีได้อีกด้วย

กลุ่มวิชาการฝึก เน้นเรื่องการสร้างภาวะผู้นำและปรับบุคลิกภาพ Pagon (1996) ทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการจัดหลักสูตรของสถาบันตำรวจทางยุโรป จำนวน 17 ประเทศ พบว่า ทุกสถาบันการศึกษาตำรวจ จัดหลักสูตรอันประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ภาควิชาความรู้ (Police education) และภาควิชาการฝึก (Police training) ซึ่งเนื้อหาหลักสูตรดังกล่าวเน้นในเรื่องภาวะผู้นำ และการสอดคล้องกันกับโรงเรียนนายร้อยตำรวจของไทยเน้นเรื่องนี้ซึ่งเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของตำรวจด้านบุคลิกภาพด้วย ในส่วนของภาคปฏิบัติด้านยุทธวิธี การต่อสู้ป้องกันตัว และการยิงปืน นั้นควรเพิ่ม กรณีศึกษาในคดีใหม่ ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนออกไปปฏิบัติงานจริง และที่สำคัญควรเพิ่มทักษะทางความคิดวิเคราะห์ และการวางแผนทางยุทธวิธี เพราะในการปฏิบัติหน้าที่มีสถานการณ์หลากหลายที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานต้องเผชิญอยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้างความปลอดภัยและความมั่นใจให้กับประชาชนในการทำงานและสร้างความเชื่อมั่นจากผู้ได้บังคับบัญชาลดการสูญเสียของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่อีกด้วย

พัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ให้มีการเรียนการสอนแบบ Active learning โดยกระตุ้นและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน คือให้นักเรียนและครูรู้บทบาทในการเรียนและการสอนซึ่งกันและกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านสภาพแวดล้อม และสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่เสริมทักษะการเรียนรู้ให้ครูสร้างบทบาทให้นักเรียนเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาความคิดวิจารณ์ญาณ ด้วยตนเอง ในส่วนการให้นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกชั้นปี เข้าถึงระบบ ไอที (IT) เพื่อเข้าถึงการเรียนรู้ โมเดลการผสมผสานด้านการยอมรับระบบการเรียนผ่านเวปของผู้สอน

ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศในมหาวิทยาลัยไทย อาจารย์ในสาขาดังกล่าวให้การยอมรับและมีความตั้งใจในการนำระบบการเรียนผ่านเว็บ มาใช้สนับสนุนกระบวนการเรียนการสอน โดยเห็นว่าระบบดังกล่าวมีประโยชน์ และมีลักษณะการดำเนินงานที่สอดคล้อง กับความต้องการและกิจกรรมด้านการเรียนการสอนของตน และสอดคล้องกับ Kearsley et al.(1995) พบว่าผู้เรียนมีความพอใจในการเรียนแบบ online มากกว่าและผลการเรียนสัมฤทธิ์ของผู้เรียนพบว่าการเรียนแบบ Online มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับการเรียนแบบปกติ ในด้านการเรียนให้นายร้อยตำรวจทุกคนต้องมีการเรียนรู้ทุกด้าน สอดคล้องกับปัญหาคดีในปัจจุบันที่ไม่ใช่มีเพียงคดีที่พบในตำราการศึกษาซึ่งบางครั้งในการปฏิบัติงานจริงต้องพบกับคดีหลากหลายให้ต้องคิดและแก้ไขปัญหาไม่ซ้ำกัน ดังนั้นควรจะมีการสอนให้นักเรียนไปฝึกงานสัมผัสกับคดีจริงในสถานีดำรวจ สอดคล้องกับ Wither (2000) กล่าวว่าในพัฒนาหลักสูตรควรปรับปรุงให้โรงเรียนเข้าไปเกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชุมชน

ด้านการเรียนการสอนต้องเน้นเรื่องการประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติให้มากขึ้นสอดคล้องกับ Joyce and Weil (1996) ที่กล่าวว่าการพัฒนาตำรวจอาชีพ ต้องมีการส่งเสริมการเรียนและการฝึกให้มีความต่อเนื่อง และเหมาะสมกับสภาพสังคม โดยครูอาจารย์เองต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเน้นเรื่ององค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำไปสอนนักเรียนและให้มีการบูรณาการเรียนรู้อะหว่างครูและนักเรียน

ดังนั้น จากการวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรนี้จึงพบว่า ต้องพัฒนาเนื้อหาของหลักสูตรให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพิ่มเติมทักษะวิชาชีพตำรวจที่เกี่ยวกับคดีที่พบมากหรือเป็นปัญหาที่เกิดในสังคมบ่อย หรือคดีอาชญากรรมที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในอนาคต ปรับลดรายวิชาที่ไม่มีความจำเป็นลง เสริมศักยภาพทั้งครูและนักเรียนไปพร้อมกัน โดยครูต้องปรับวิธีการสอนแบบใหม่โดยสร้างสื่อการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ตและต่อยอดองค์ความรู้หรือแนวคิดทฤษฎีที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับนักเรียนนายร้อยตำรวจเองต้องมีการเรียนรู้โดยตลอดผ่านสื่อการเรียนทางอินเทอร์เน็ต หรือวีดิทัศน์ อันเป็นการเพิ่มทักษะและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนายร้อยตำรวจระหว่างเรียน หรือหลังจากจบไปปฏิบัติงานแล้ว ให้มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ลุล่วงไปได้ พร้อมกับสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในการอำนวยความสะดวกและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตามเป้าประสงค์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีมาตรฐานสากล และเป็นตำรวจของอาเซียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร

ตารางที่ 5-1 ข้อเสนอแนะในการเรียนหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

กลุ่มวิชาการเรียนใน โรงเรียนนายร้อย ตำรวจ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเรียนในหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
	วิชาเรียนเพิ่มเติม	ครูอาจารย์/ นักเรียน	สภาพแวดล้อมในการ เรียน
วิชาบริหาร	<ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ในการบริหารสถานที่เกิดเหตุ - ปัญหาหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินเป็นการเฉพาะหน้า - การเขียนโครงการและแผนงาน - การบริหารจัดการบุคคล 	<ul style="list-style-type: none"> - เน้นการเรียนในภาคปฏิบัติให้มากขึ้น - บูรณาการเรียนรู้อย่างใกล้ชิดระหว่างครูกับนักเรียน - มีการเรียนการสอนแบบ Active learning 	<ul style="list-style-type: none"> - ในภาควิชาความรู้ทั่วไปสามารถให้นักเรียนเรียนรวมกันในห้องเรียนใหญ่ทุกชั้นปี - ให้นักเรียนเข้าถึงระบบไอที (IT) ให้มากขึ้น
วิชากฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายด้านการทำธุรกรรม การธนาคารผ่านทางอินเทอร์เน็ต - การบังคับใช้กฎหมายในภูมิภาคอาเซียนเพื่อต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์ - สนธิสัญญาระหว่างประเทศเพื่อนบ้านและการดำเนินการทางกฎหมายและความร่วมมือระหว่างประเทศในอาเซียน - ด้านอาชญากรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์ข้อกฎหมาย - กระตุ้นนักเรียนให้อยากรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา 	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาด้านการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

กลุ่มวิชาการเรียนใน โรงเรียนนายร้อย ตำรวจ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเรียนในหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
	วิชาเรียนเพิ่มเติม	ครูอาจารย์/ นักเรียน	สภาพแวดล้อมใน การเรียน
วิชาสืบสวนสอบสวน	- การสืบสวน การบังคับ ใช้กฎหมาย และการ ดำเนินคดีของ อาชญากรรมทาง เทคโนโลยี - การตรวจสอบ หรือ ค้นหาหากมีการเจาะ หรือ มีผู้บุกรุกเข้าสู่โปรแกรม ทางคอมพิวเตอร์อย่างผิด กฎหมาย ผ่าน แอปพลิเคชันของ เว็บไซต์ หรือ โทรศัพท์มือถือ และทาง เว็บไซต์ - วิชาตรวจสอบสถานที่เกิด เหตุและการรวบรวม พยานหลักฐานทาง อิเล็กทรอนิกส์ - การค้นหา พยานหลักฐานและตรวจ สถานที่เกิดเหตุ	- ครูสร้างบทเรียน ผ่านสื่อออนไลน์ - เพิ่มครูที่มี ประสบการณ์เข้ามา สอนในห้อง	- เน้นเรื่องการปฏิบัติ ในห้องเรียนใน รายวิชานิติ วิทยาศาสตร์ทาง คอมพิวเตอร์ - แบ่งห้องเรียนให้เล็ก ลง แล้วเข้าไปใช้ห้อง ศูนย์ตรวจวัตถุพยาน ทางดิจิทัล

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

กลุ่มวิชาการเรียนใน โรงเรียนนายร้อย ตำรวจ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเรียนในหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
	วิชาเรียนเพิ่มเติม	ครูอาจารย์/ นักเรียน	สภาพแวดล้อมใน การเรียน
วิชาภาษา	- ภาษาอังกฤษกับการ สื่อสารของตำรวจ ใน การรับแจ้งความ การ ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับ กฎหมาย การบรรยาย ลักษณะบุคคล การ บรรยายสถานที่เกิดเหตุ สร้างบทสนทนาอย่าง ง่าย รวมถึงการแสดง ข้อคิดเห็นการโต้แย้ง อย่างมีเหตุผล	- จัดให้มีกิจกรรมและ มีการเรียนการสอน แบบ EP (English program) - เป็นวิชาภาคบังคับ ในการสอบวัดความรู้ ก่อนจบการศึกษา	- ให้นักเรียนเข้าถึง ระบบไอที (IT) ให้มากขึ้น - ให้มีการเรียนการ สอนตลอด 4 ปี
วิชามนุษยศาสตร์	- มนุษยสัมพันธ์ของ ชุมชนในการร่วมมือ ป้องกันอาชญากรรม - ศึกษาธรรมชาติมนุษย์ ในการทำความเข้าใจ - จิตวิทยาตำรวจในการ ปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อม		
วิชาป้องกัน ปราบปราม	- เพิ่มให้มีวิชาบรรเทา สาธารณภัยเป็นวิชา หลักโดยเฉพาะวิชาปฐม พยาบาล	- เลือกครูอาจารย์ที่มา สอนต้องผ่านงาน ป้องกันปราบปรามมา ก่อน	

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

กลุ่มวิชาการเรียนใน โรงเรียนนายร้อย ตำรวจ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเรียนในหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
	วิชาเรียนเพิ่มเติม	ครูอาจารย์/ นักเรียน	สภาพแวดล้อมใน การเรียน
	<p>- เพิ่มเนื้อหาเรื่องขั้นตอน ในการปฏิบัติงานของ หัวหน้าสายตรวจเมื่อมี คดีเกิดขึ้น</p> <p>- การบูรณาการสหวิชา ในงานป้องกัน ปราบปราม</p>		
วิชาการจราจร	<p>- การบริหารจัดการ สถานที่เกิดเหตุใน อุบัติเหตุคดีจราจรและ การเก็บพยานหลักฐานใน คดีจราจร</p> <p>- ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการออกไปสั่งจราจร</p> <p>- เทคนิคและวิธีการ บังคับใช้กฎหมายจราจร</p>	<p>- อาจารย์ต้องนำข้อ กฎหมายจราจรที่มีการ เปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้นักเรียนได้เข้าใจ และเรียนรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง - สอนกฎหมายที่เป็นข้อ ขัดแย้งระหว่าง ประชาชนกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ ชัดเจน</p>	
วิชาการฝึก	<p>ภาวการณ์ตัดสินใจใน เวลาคับขัน</p> <p>- การใช้ระดับการใช้ กำลังในการระงับเหตุ</p> <p>- ยุทธวิธีการตรวจค้น จับกุมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ</p>	<p>บูรณาการการเรียนรู้ ระหว่างครูกับนักเรียน</p>	<p>- เพื่อเวลาในการ พัฒนาทักษะของ นักเรียน ให้มีความ ต่อเนื่อง</p>

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

กลุ่มวิชาการเรียนใน โรงเรียนนายร้อย ตำรวจ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเรียนในหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
	วิชาเรียนเพิ่มเติม	ครูอาจารย์/ นักเรียน	สภาพแวดล้อมใน การเรียน
	- เทคนิคการใช้อาวุธและ การต่อสู้ด้วยมือเปล่า - เทคนิคการเอาตัวรอด ในเหตุการณ์ฉุกเฉิน - ยกตัวอย่างเหตุการณ์ ผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ ตำรวจและการแก้ไข สถานการณ์เร่งด่วน		

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับสาขาวิชาสืบสวนทางเทคโนโลยีของโรงเรียนนายร้อยตำรวจกับกรณีศึกษาในแต่ละคดีที่เกิดขึ้นเพื่อสร้าง โมเดล (Model) เพื่อเป็นแนวทางในการสืบสวนคดีสมัยใหม่
2. ศึกษาวิจัยแนวโน้มเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติและแนวทางในการป้องกันเหตุโดยวิเคราะห์พื้นที่ระหว่างแนวชายแดนไทยและต่างประเทศ หลังเปิดเสรีทางการค้าในอาเซียน
3. ศึกษาผลการวิจัยเชิงสัมฤทธิ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เมื่อใช้ในการปฏิบัติงานจริง

บรรณานุกรม

- กรมอาเซียน. (2558). *Asean economic community history*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiaec.com>
- กฤษณพงศ์ พุทธระภูถ. (2560). *การป้องกันอาชญากรรมในทศวรรษหน้ากับการพัฒนาระบบงานตำรวจ*. กรุงเทพฯ: มติชนปากเกร็ด.
- กองการต่างประเทศ. (2558). *รายงานการประชุมตำรวจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *หลักสูตรและการพัฒนา*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- จินตนา พงศ์ถิ่นทองงาม. (2543). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคลองมหาสวัสดิ์ และคลองโยงสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุฬารัตน์ โสตะ. (2543). *แนวคิด ทฤษฎี และกลยุทธ์การพัฒนาสุขภาพ*. ขอนแก่น: ภาควิชาสุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จูไร ชุมรม. (2538). *การพัฒนาหลักสูตรอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตของสถาบันราชภัฏ เรื่องการสร้างและการพัฒนาคณะทำงาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษา ศึกษานิพนธ์, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2542). การสอนผ่านเครือข่ายเวปไซด์ ไรค์ เว็บบ. *วารสารครุศาสตร์*, 5(3), 2-3.
- เจลา มิตรดี. (2540). *การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการป้องกันโรคเอดส์สำหรับผู้ใช้งานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจสสิยา บุรีภักดี. (2545). *การวิจัยชุมชน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: วิพรินท์.
- ชัยฤทธิ์ โพธิ์สุวรรณ. (2541). *รายงานการวิจัยความพร้อมในการเรียนรู้ โดยการชี้แนะตนเองของผู้เรียนผู้ใหญ่ของกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่บางประเภท*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชัยยนต์ เสรีเรืองยุทธ. (2556). *การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: โรงเรียน
 ประชาชนิเวศน์.
- ทิสนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นเป็นศูนย์กลาง โมเดลชิปปา
 (CIPPA Model). *วารสารวิชาการ*, 2(51), 3-30.
- ทิสนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.
 กรุงเทพฯ: ด้านสุทธา.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (2527). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภะ.
- ธวัช เต็มฉนวน. (2548). *การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการ
 จัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร*. คุษฎีนิพนธ์
 การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- นรินทร์ เข้มทอง. (2560, 18 มกราคม). *พินด่ำรวจโท*. สัมภาษณ์.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). *การมีส่วนร่วมหลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง*.
 กรุงเทพฯ: 598 Print.
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). *กลวิธีแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงาน
 พัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี เณรยอด. (2531). *หลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- บุญเรือง เนียมหอม. (2540). *การพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษา*.
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). *การพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบ็ญจา โสทรโยม. (2520). *การทดลองเปรียบเทียบผลการสอนสมการเชิงหนึ่งตัวแปร โดยใช้หน่วย
 การเรียนการสอนกับการสอนปกติ*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
 การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปณิตา ศรศรี. (2557, 18 สิงหาคม). *พินด่ำรวจโท หลิง*. สัมภาษณ์.
- ประพนธ์ สหพัฒนา. (2553). *การใช้แผนที่อาชญากรรมมาใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศในงาน
 ด่ำรวจ*. นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยด่ำรวจ.

- ปรารณา ศรีสุข. (2544). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). *การบริหารงานตำรวจ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I1. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I2. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I3. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I4. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I5. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I6. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I7. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I8. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I9. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I10. (2560, 11 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ I11. (2560, 12 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ HR-C1. (2560, 7 ตุลาคม). สัมภาษณ์.
- พงษ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์. (2554). *ความรู้เบื้องต้นทางการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์และตำรวจ
รับใช้ชุมชน*. กรุงเทพฯ: วันใหม่.
- พงษ์พัฒน์ พงษ์เจริญ. (2549). *ตำรวจไทยในอนาคต*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- เพิ่มศักดิ์ เนตรนุช. (2547). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ
ส่งเสริมนโยบายการศึกษา.
- มณฑนา มีมาก. (2545). *การวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจ
ท่องเที่ยว*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการ
สื่อสารและการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มิชชัย ศรีเจริญ, พันตำรวจโท. (2553). *รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการแนวทางการพัฒนาผู้
ความเป็นตำรวจมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ยุพาพร รูปงาม. (2545). *การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณในการปฏิรูประบบราชการ*.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม,
คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- รุจิร ภู่อาระ. (2546). *การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บั๊ก พอยท์.
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2556). *หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ 2556*. นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- วราพงษ์ เพชรรัตน์. (2536). *การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุุณบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิกรม กรมดิษฐ์. (2556). *มองโลกแบบวิกรม*. กรุงเทพฯ: ฟรีนซ์ซิด.
- วิทยา มิตรศรีธธา. (2555). *รอบรู้ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: เจเนซิส มีเดียคอม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วันชัย วัฒนศัพท์. (2549). *ระบบทวิภาคีกับการแก้ไขปัญหาแรงงานในรัฐวิสาหกิจ ศูนย์สันติวิชัย และธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า*. กรุงเทพฯ: กองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2537). *เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การสอนแบบสมดุล*. กรุงเทพฯ: การศึกษาอุดมศึกษา ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศรี ทองนุช. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นคนทันสมัยด้านจิตใจสำหรับนักศึกษา สาขาครุศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุุณบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สรศักดิ์ บัวเข้ม. (2556). *การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมเกียรติ ศรีสกุล. (2539). *หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- สมเกียรติ อัครวิญญู. (2557). *ตำรวจของประชาชน: เป็นไปได้หรือ*. กรุงเทพฯ: ชูรกิจบัณฑิตย.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2555). *ยกเครื่องเด็กอาชีวะพัฒนาคน-ลบภาพรุนแรงรับเสรีอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.enn.co.th>
- สมยศ พุ่มพันธ์ม่วง. (2557, 6 ตุลาคม). *พลตำรวจเอก*. สัมภาษณ์.

- สถาบันฝึกอบรมระหว่างประเทศว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายกรุงเทพฯ
(ILEABangkok). (2560). รายงานประจำปี 2016. เข้าถึงได้จาก
<http://www.ileabangkok.com>
- สวัสดิ์ สุคนธรังสี. (2520). โมเดลการวิจัย: กรณีตัวอย่างทางการบริหาร. พัฒนบริหารศาสตร์,
17(2), 205-236.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
มิตรสยาม.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2538). การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพ วาดเขียน. (2523). เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์: ลักษณะที่ชัดเจนและวิธีหาคุณภาพ.
กรุงเทพฯ: อักษรประเสริฐ.
- สุรัตน์ อรุณกฤษฎิ์. (2558, 19 สิงหาคม). พลตำรวจตรี. สัมภาษณ์.
- สุทัศน์ ขอบคำ. (2540). รูปแบบการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ.
วิทยานิพนธ์การศึกษาคุุณบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทัศน์ นาคจัน. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:
พีรพัฒน์.
- สุพิศาล ภัคดินฤณาท. (2555). แนวทางการปฏิบัติตามหลักการและทฤษฎีตำรวจสมัยใหม่.
กรุงเทพฯ: กรีน แอปเปิ้ล กราฟฟิค.
- สุมิตร คุณานุกร. (2520). หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2555). อาเซียน รู้ไว้ ได้เปรียบแน่. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- สุวัฒน์ พุทธเมธา. (2523). การเรียนการสอนปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). แนวทางการดำเนินงานเรียนฟรีเรียนดี 15 ปี
อย่างมีคุณภาพ ปีงบประมาณ 2554. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2557). ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและสถิติอาชญากรรม: สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
(พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ: สกศ.

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2554). *กองยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564*.
กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2548). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธิภา แสนทอน. (2540). *ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการยอมรับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไสว พักขาว. (2544). *หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2540). *หลักสูตรและการมัธยมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อรสา ปราชญ์นคร. (2523). *หลักสูตรและแบบเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
-
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อดิศร บุญประทีป, พ.ต.ท. (2545). *ความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อย*
ตำรวจของอาจารย์และนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกริก.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2516). *ตัวแบบ หุ่นจำลอง แบบจำลองหรือ โมเดล*. *วารสารครุศาสตร์*, 3(3-4),
25-34
- เอกชัย เอื้อเฟื้อ. (2537). *การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะด้านความเป็น*
ผู้นำและด้านการทำงานเป็นกลุ่ม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เอกราช อมะวัลย์. (2554). *การพัฒนาการศึกษาของช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้าน*
บุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอกสิทธิ์ สนามทอง. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาขั้นตอนทางการเรียนของ*
นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- Armstrong, D. G. (1989). *Developing and documenting the curriculum*. Needham Heights, MS:
Allyn and Bacon.

- Bardo, J. W., & Hartman, J. J. (1982). *Urban sociology: A systematic introduction*. New York: Peacock.
- Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum theory* (4th ed.). Illinois: F.E. Peacock.
- Bobbitt, F. (1918). *The curriculum*. Boston: Houghton Mifflin.
- Brown, D. (1990). *Decentralization and school based management*. New York: The Falmer.
- Brown, S., Armstrong, S., & Thompson, G. (1998). *Motivation students*. London: Clays.
- Bush, T. (1986). *Theories of educational management*. London: Harper and Row.
- Center of Excellence in Police Training and Development. (2012). *Professional training and development, police training series*. Retrieved from www.police.gov.hk
- Chen, T. (2009). *Comparison on police education between Chinese and Britain, Asian social science*. Retrieved from www.ccsenet.org/journal/index.php
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Dick, W., & Carey, L. (1996). *The systematic design of instruction* (4th ed.). New York: Longman.
- Glasgow, C. L. (2012). *Investigative skills education program: Innovation police education, interpol-international police training journal 1*. Retrieved from <http://www.interpol.int/content/Ejournal072010.pdf>
- Doll, R. C. (1996). *Curriculum improvement: Decision making and process* (9th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Good, C. V. (1945). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- International Law Enforcement Academy, Bangkok (ILEA-Bangkok). (2017). *Course schedule 2017*. Retrieved from <http://www.ileabangkok.com>
- Jakarta Center of Law Enforcement. (2016). *Annual review 2016*. Retrieved from <http://www.jclec.org/annual-reporting>
- James, A. C., & Alexander, R. (1995). *Remote exploratoriums: Combining networkmedia and design environments*. New York: McGraw-Hill.
- Joyce, B., & Weil, S. (1996). *Models of teaching*. MA: Allyn and Bacon.
- Keeves, J. P. (1988). *Educational research, methodology and measurement: An international Handbooks*. Oxford: Pergamon Press.

- Kemp, J. E., Morrison, G. R., & Ross, S. M. (1994). *Designing effective instruction*. New York: Marmillan College.
- Kearsley, G., Lynch, W., & Wizer, D. (1995). The effectiveness and impact of on-line learning in graduate education. *Educational technology*, 35(6), 37-42.
- Kulik, J., & Kulik, C. L. (1979). *College teaching*. In P. L. Peterson & H. J. Walberg (Eds.), *Research on teaching: Concepts, findings and implication* (pp. 70-93). Berkeley, CA: McCutchan.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Longman, M. (1981). *Dictionary of contemporary English*. England: Clays.
- Lawrencer, G. (1973). *Florida modules on generieteaohercompetencies: Module on mondules*. Florida: University of Florida Gainlavlille.
- McCathy, W. M. (1971). The rule of the secondary school principles in New Jersey. *Dissertation Abstracts international*, 32(2), 705-A.
- Oliva, P. F. (1992). *Developing the curriculum* (3rd ed.). New York: Harpers Collins.
- Pagon, M. (1996). Policeing in Central and Eastern Europe: The role and important of cooperation, training, education and research in Pagon, M (Ed.). *Policing in central and eastern Europe: Comparing firsthand knowledge with experience from the west*, (pp.3-8). Ljubljana: College of Police and Security Studies.
- Ragan, W. B., & Shepherd, G. D. (1977). *Modern elementary curriculum* (5th ed.). New York: Holt Rinehart and Winston.
- Rotherham, A. J., & Willingham, D. (2009). 21st Century skills: The challenges ahead. *Educational Leadership*, 67(1), 16-21.
- Saylor, J., & Galen, A. (1981). *Curriculum planing for better teaching and learning* (4th ed.). New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Schneider, J. A. (2009). *In pursuit of police professionalism: The development and assessment of a model of professionalism in law enforcement*. Doctoral dissertation, University of Pittsburg.
- Schoolwires. (2013). *The flipped classroom: A new way to look at schools*. Retrieved from http://www.schoolwires.com/cons/lip3/flippedclassroom_0612.pdf

- Smith, E. W. (1980). *The education's encyclopedia*. New York: Prentice-Hall.
- Stufflebeam, D. L. (1971). *Educational evaluation and decision making*. Itasca Illinois: Peacock.
- Sucharithanarugse, W. (2006). Concept and function of the ACMECS. *South Asian Survey*, 13(2), 285-94.
- Sucharithanarugse, W. (1997). *Comparative study on literature and history of Thailand and Myanmar*. Bangkok: Institute of Asian Study, Chulalongkorn University.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt, Brace & World.
- The Victorian Council of School Organization Inc. (2012). *A 21st century curriculum-discussion paper*. Retrieved from <http://www.viccsso.org.au/big-ideas/a-21st-century-curriculum>.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Vodde, R. F. (2011). *Organizational paradigms for police training and education international police*. Retrieved from <http://www.interpol.int/content/download/Ejournal022011.pdf>
- Vroom, V. H. (1990). *Manage people not personnel: Motivation and performance appraisal*. Boston: Harvard Business School Press.
- Wang, L., Rath, B. K., Gibson, W. M., Kimball, J. C., & MacDonald, C. A. (1996). Performance study of polycapillary optics for hard x rays. *Journal of Applied Physics*, 80(7), 3628.
- WHO/ UNICEF. (1978). *Report of the international conference on primary health care*. Retrieved from <http://www.who.int/iris/handle/10665/39228>
- Willer, D. (1986). *Scientific sociology: Theory and method*. Englewood Cliff, NJ: Prentice-Hall.
- Williams, C. A. M. (1998). *A comparison of traditional students enrolled in an junior/ community college two-year degree program on the measurement of self-directed learning (Junior colleges, community colleges, non-traditional students, adult students)*. Southern Mississippi: The University of Southern.
- Wither, S. E. (2000). *Local curriculum development and place-based education*. Doctoral dissertation, University of Denver.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คำถามเชิงคุณภาพ

คำถามเชิงคุณภาพ (Focus group)

1. จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า เนื้อหาหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1.1 กลุ่มวิชาภาษา มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 7 ด้าน คือ

1.1.1 ด้านกฎหมาย

1.1.2 ด้านวิชาการ

1.1.3 ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

1.1.4 ด้านงานนิติวิทยาศาสตร์

1.1.5 ด้านพิสูจน์หลักฐาน

1.1.6 ด้านการบริหารแบบระบบ

1.1.7 ด้านภาษาและวัฒนธรรม ท่านคิดอย่างไร

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือ

1.2.1 ด้านวิชาการ

1.2.2 ด้านงานนิติวิทยาศาสตร์

1.2.3 ด้านพิสูจน์หลักฐาน

1.2.4 ด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

1.2.5 ด้านการบริหารแบบระบบ ท่านมีความเห็นอย่างไร

1.3 กลุ่มวิชาบริหาร มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 4 ด้าน คือ

1.3.1 ด้านกฎหมาย

1.3.2 ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

1.3.3 ด้านงานนิติวิทยาศาสตร์

1.3.4 ด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ท่านมีความเห็นอย่างไร

1.4 กลุ่มวิชากฎหมาย มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 6 ด้าน คือ

1.4.1 ด้านกฎหมาย

1.4.2 ด้านวิชาการ

1.4.3 ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

1.4.4 ด้านงานนิติวิทยาศาสตร์

1.4.5 ด้านการบริหารแบบระบบ

1.4.6 ด้านภาษาและวัฒนธรรม ท่านมีความเห็นว่อย่างไร

1.5 กลุ่มวิชาสืบสวนสอบสวน มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 2 ด้าน คือ

1.5.1 ด้านพิสูจน์หลักฐาน

1.5.2 ด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ท่านมีความเห็นว่อย่างไร

1.6 กลุ่มวิชาป้องกันปราบปราม มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 4 ด้าน คือ

1.6.1 ด้านวิชาการ

1.6.2 ด้านวิชาพิสูจน์หลักฐาน

1.6.3 ด้านการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

1.6.4 ด้านการบริหารแบบระบบ ท่านมีความเห็นว่อย่างไร

1.7 มีอิทธิพลกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 1 ด้าน คือ

1.7.1 ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ท่านมีความเห็นว่อย่างไร

1.8 กลุ่มวิชาการฝึก ไม่มีอิทธิพลด้านการปฏิบัติงานของตำรวจ

2. หลักสูตรที่ควรพัฒนาได้แก่วิชาใดบ้างใน 8 วิชา

2.1 กลุ่มวิชาภาษา

2.2 กลุ่มวิชาการด้านมนุษยศาสตร์

2.3 กลุ่มวิชาบริหาร

2.4 กลุ่มวิชากฎหมาย

2.5 กลุ่มวิชาสืบสวนสอบสวน

2.6 กลุ่มวิชาการป้องกันปราบปราม

2.7 กลุ่มวิชาจราจร

2.8 กลุ่มวิชาการฝึก และควรมีการพัฒนาอย่างไร

3. วิธีการเรียนการสอนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ควรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันอย่างไรบ้าง

แบบสอบถามเชิงปริมาณ

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ตำรวจอาเซียน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสัญญาบัตร ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีชั้นยศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรี จนถึง พันตำรวจตรี ว่าหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีผลต่อการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในหมวดวิชาต่าง ๆ มีดังนี้

1. ด้านวิชาการบริหาร
2. วิชาการกฎหมาย
3. วิชาการสืบสวนสอบสวน
4. วิชาการป้องกันปราบปราม
5. วิชาการจราจร
6. วิชาการฝึก
7. วิชาภาษา
8. วิชามนุษยศาสตร์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นประเด็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านกฎหมาย
2. ด้านวิชาการ
3. ด้านการสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์
4. ด้านงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ
5. ด้านงานพิสูจน์หลักฐาน
6. ด้านการบริหารแบบมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
7. ด้านการบริหารแบบระบบ

8. ด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 21-23 ปี 24-26 ปี 27-29 ปี 30-33 ปี
3. ระดับชั้นยศ ร้อยตำรวจตรี ร้อยตำรวจโท
 ร้อยตำรวจเอก พันตำรวจตรี
4. สถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง
5. รายได้ น้อยกว่า 15,000 ตั้งแต่ 15,000-25,000 ตั้งแต่ 25,001-35,000
 มากกว่า 35,000
6. อายุราชการ น้อยกว่า 1 ปี ตั้งแต่ 1-3 ปี มากกว่า 3-7 ปี
 มากกว่า 7 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของตำรวจไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและขีดเครื่องหมาย ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับ

ปัญหาของท่านมากที่สุด เกี่ยวกับสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ เพียงช่องเดียว

เท่านั้น คำน้้าหนักของคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นว่ามีปัญหาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
<p>ด้านกฎหมาย</p> <p>1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายด้านการทำธุรกรรมการธนาคารผ่านทางอินเทอร์เน็ตมีในระดับใด</p>				
<p>2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจกับการบังคับใช้กฎหมายในภูมิภาคอาเซียนเพื่อต่อต้านกรลักลอบค้ามนุษย์ในระดับใด</p>				
<p>3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสนธิสัญญาระหว่างประเทศเพื่อนบ้านและการดำเนินการทางกฎหมายและความร่วมมือระหว่างประเทศในอาเซียนด้านอาชญากรรมในระดับใด</p>				
<p>ด้านวิชาการ</p> <p>1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากร และมูลเหตุจูงใจในการก่ออาชญากรรมของคนร้ายมากน้อยในระดับใด</p>				
<p>2. ท่านมีความรู้และมีความเชี่ยวชาญในการสอบสวนคดีต่าง ๆ มากน้อยในระดับใด</p>				
<p>3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากน้อยในระดับใด</p>				
<p>ด้านสืบสวนอาชญากรรมสมัยใหม่และคอมพิวเตอร์</p>				
<p>1. ท่านมีความสามารถในการตรวจสอบ หรือค้นหาหากมีการเจาะ หรือมีผู้บุกรุกเข้าสู่โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย ผ่านแอปพลิเคชันของเว็บไซต์ หรือโทรศัพท์มือถือ และทางเว็บไซต์ มากน้อยในระดับใด</p>				

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
2. ท่านมีความสามารถในการรักษาความปลอดภัยและการดำเนินการด้านเครือข่ายโทรคมนาคม มากน้อยระดับใด				
3. ท่านมีความสามารถในการสืบสวน การบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินคดีของอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมากน้อยระดับใด				
<u>ด้านงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ</u>				
1. ท่านมีความรู้มากน้อยเท่าไรเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและการเก็บหลักฐานทางดิจิทัล				
2. ท่านมีความรู้มากน้อยเท่าไรเกี่ยวกับการประมาณระยะเวลาการเสียชีวิตของผู้ตายในที่เกิดเหตุ				
3. ท่านมีความรู้มากน้อยเท่าไรในการบริหารสถานที่เกิดเหตุ				
<u>ด้านงานพิสูจน์หลักฐาน</u>				
1. ท่านมีความรู้มากน้อยเท่าไร ในการเก็บพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ				
2. ท่านมีความรู้มากน้อยเท่าไร ในการเก็บพยานหลักฐานทางกายภาพของผู้ต้องสงสัย หรือ ผู้ต้องหา				
3. ท่านมีความรู้มากน้อยเพียงใดเกี่ยวกับการค้นหาพยานหลักฐานและตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ				
<u>งานด้านบริหารมนุษย์สัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน</u>				
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเท่าไรในการแก้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่หรือชุมชนที่รับผิดชอบ				
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเท่าไรที่จะทำให้ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับ และทำงานร่วมกับตำรวจได้				

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเท่าไร ที่จะทำให้ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม				
ด้านการบริหารแบบระบบ				
1. ท่านได้จัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อแบ่งปันข้อมูลด้านการสืบสวนมากน้อยเท่าไร				
2. ท่านได้เตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินเป็นการเฉพาะหน้าได้มากน้อยเท่าไร				
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนเผชิญเหตุมากน้อยเท่าไร				

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
ด้านภาษาและวัฒนธรรม				
1. ท่านมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากน้อยเท่าไร				
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ในอาเซียนมากน้อยเท่าไร				
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจภาษาอื่น ๆ ในอาเซียนมากน้อยเพียงไร				

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของว่าหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาตำรวจ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
<p>วิชาการบริหาร</p> <p>1. ท่านมีความเข้าใจ ในระเบียบ แบบแผนในการจัดการงบประมาณ และการจัดการพัสดุในแผนกที่ท่านทำงานอยู่</p>				
<p>2. ท่านเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานสถานีตำรวจ รูปแบบในการจัดการสถานีตำรวจ</p>				
<p>3. ท่านมีความเข้าใจ และสามารถวางแผนในการเขียนโครงการต่างๆ ภายในหน่วยงาน</p>				
<p>วิชากฎหมาย</p> <p>1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายอาญา และ กฎหมายแพ่ง พินิจพิเคราะห์ ที่สามารถอธิบายและใช้ในการทำงานตำรวจได้</p>				
<p>2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายลักษณะพยาน ที่เชื่อมโยงกับงานสืบสวน และสอบสวน</p>				
<p>3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ การดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางอาญาและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p>				
<p>วิชาสืบสวนสอบสวน</p> <p>1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในงานนิติวิทยาศาสตร์ ในด้านการบริหารสถานที่เกิดเหตุ การจดบันทึก การทำแผนที่ แผนผัง การถ่ายภาพ และการค้นหาวัตถุพยาน รวมทั้งการเก็บวัตถุพยานใส่หีบห่อ</p>				

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการเก็บพยานหลักฐานประเภทลายนิ้วมือ ลายเท้า วัตถุพยานประเภทเอกสาร อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน				
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการทำสำนวนการสอบสวน รวมถึง การสอบปากคำผู้ต้องหาในคดีต่าง ๆ				
วิชาป้องกันปราบปราม				
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน รวมถึงการใช้มวลชนสัมพันธ์ เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่				
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการวางแผนงานสายตรวจ เทคนิคการตรวจท้องที่ การตั้งด่านตรวจ จุดตรวจ จุดสกัด รวมถึงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และสามารถวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันเหตุ ที่จะเกิดขึ้นในท้องที่รับผิดชอบ				
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานของตำรวจชุมชนในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนของตน				
วิชาการจราจร				
1. ท่านสามารถวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุ การจราจรบนท้องถนน และสามารถแก้ไขปัญหา หรือบรรเทาปัญหาการจราจรให้เกิดความปลอดภัยในชุมชนได้				
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการบังคับใช้กฎหมายจราจร รวมถึงระเบียบข้อกำหนดการจราจร เพื่อเป็นการยับยั้งไม่ให้มีผู้กระทำความผิดและเกิดความสูญเสียแก่ประชาชน				

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจด้านวิศวกรรมจราจรและการจัดระบบการขนส่ง การควบคุมสัญญาณไฟจราจร หลักการตรวจที่เกิดเหตุทางจราจร				
วิชาการฝึก				
1. ท่านมีความรู้ความสามารถในการเป็นครูฝึกให้กับตำรวจในบุคคลท่ามือเปล่า และท่าบุคคลประกอบอาวุธในสถานีตำรวจ				
2. ท่านมีความชำนาญในการใช้อาวุธปืนพก การยิงปืนทางยุทธวิธี เพื่อปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ				
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติการเข้าตรวจค้น การปลดอาวุธ การจับกุมและควบคุมคนร้ายในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการต่อสู้ป้องกันตัวโดยใช้อาวุธทางร่างกาย				
วิชาภาษา				
1. ท่านสามารถพูดและฟังภาษาอังกฤษเบื้องต้นได้ เช่น การแนะนำตนเอง การออกคำสั่ง การเตือน และการหยุดยานพาหนะได้				
2. ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้เช่น การแนะนำตนเอง บรรยายลักษณะงานของตำรวจ หน้าที่รับผิดชอบเบื้องต้น รวมถึงบรรยายลักษณะของบุคคล หรือ สิ่งของได้				
3. ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสนทนากับชาวต่างชาติ ในการรับแจ้งความ หรือสอบปากคำบุคคลต่าง ๆ รวมถึงแนะนำข้อกฎหมายได้				

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด
<u>วิชามนุษยศาสตร์</u>				
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางอารมณ์ของมนุษย์ โดย สามารถสังเกต สีหน้า แววตา และ ท่าทางของบุคคล ได้				
2. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม โดยการสื่อสาร และสร้างความเป็นกันเอง โดยใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ ได้เป็นอย่างดี				
3. ท่านมีความเข้าใจในปรัชญาทาง จริยศาสตร์ ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพตำรวจ และสามารถนำมาใช้ได้ด้วยจิตใต้สำนึกของตัวเอง				

ภาคผนวก ข
อักษรวิสุทธิ์

Plagiarism Checking Report

Created on Sep 21, 2018 at 14:43 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
970656	Sep 21, 2018 at 14:43 PM	warin@buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch1.pdf	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

Plagiarism Checking Report

Created on Sep 21, 2018 at 14:45 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
970667	Sep 21, 2018 at 14:45 PM	warin@buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch2.pdf	Completed	4.25 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร, A development of an effective instructional model for bachelor's degree program in higher education institute under the jurisdiction of F	รัช เต็มยวน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	0.57 %
2	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในจังหวัดเพชรบูรณ์	นางสาวยุดี ศรีเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	0.56 %
3	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	จากรักพิเชียย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.51 %
4	การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1	เจสสิยา เกื้อนเกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	0.34 %
5	การเตรียมความพร้อมของข้าราชการตำรวจสังกัดกองบัญชาการการศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	นภทรส อรรถสาร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	0.22 %
6	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาใน	พิรพงศ์ เกิดมงคล	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	0.21 %

:

Plagiarism Checking Report

Created on Sep 21, 2018 at 14:52 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
970679	Sep 21, 2018 at 14:52 PM	warin@buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch4.pdf	Completed	0.10 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	การบังคับใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปราม, Action on entertainment place B.E. 2509 Acts : opinion of police officers of Crime Suppression Division	ชัยโรจน์ ชัยยะ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	0.10 %

:

Plagiarism Checking Report

Created on Sep 21, 2018 at 14:50 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
970674	Sep 21, 2018 at 14:50 PM	warin@buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch3.pdf	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

:

Plagiarism Checking Report*Created on Sep 21, 2018 at 14:55 PM**Submission Information*

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
970681	Sep 21, 2018 at 14:55 PM	warin@buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch5.pdf	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				